PENTATEUCHUS

HEBRÆO-SAMARITANUS

CHARACTERE

HEBRÆO-CHALDAICO

EDITUS

CURA ET STUDIO

BENJAMINI BLAYNEY, S.T.P.
LINGUÆ HEBRAICÆ PROFESSORIS REGII
ÆDIS CHRISTI CANONICI.

OXONII.
EX TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCXC.

BRITISH MUSEUM

PRÆFATIO.

DE origine auctoritate et usu PENTATEUCHI HEBRÆO-SAMARITANI haud opus est verba facere, cum abunde partibus istis satisfecerint *Morinus*, *Cappellus*, *Waltonus*, *Houbigantius*, *Kennicottus*, *Aquilinus*, aliique, viri gravissimi doctissimique, quorum scripta omnium ad manus sunt, si quis plura de hac re desideret. Eo autem consilio instituta est hæc Editio nostra, ut ad Exemplar tam venerandæ antiquitatis, quod non antehac, ut opinamur, e prelo seorsim prodiit, promptior atque facilior pateat aditus. Textum, quem in Polyglottis Londinensibus deprehendimus, examussim secuti sumus, literis vero HEBRÆO-CHALDAICIS expressum, quo facilius, comparatione cum libris Judæorum facta, occurrat oculis, si qua sit inter Codices discrepantia. Lectiones quoque variantes subjunximus, quas ex diversis Codicibus hinc inde

conquisitis KENNICOTTUS noster in lucem dedit. Quinam qualesque sunt, Syllabus infra indicabit. Secundet modo hæc consilia D. O. M. faxitque, ut ad sanitatem sacræ scripturæ redintegrandam, gloriamque divini Authoris promovendam, aliquatenus valeant.

CATALOGUS *Codd. MStorum Samaritanorum*, quos in Dissertatione Generali ita describit Cl. KENNICOTTUS.

Cod. 61. OXON. *Pentateuchus Samaritanus*; folio, *Bodl. Archiv. C.* 1. [Usser. 1.] Incipit a *Gen.* 1, 21. Absunt verba quædam, prope paginarum angulos, usque ad *Gen.* 45. 1. Deficit a *Num.* 27, 11 ad 28, 14; a *Deut.* 5, 25 ad 6, 2; a 6, 24 ad 7, 5; a 9, 25 ad 9, 28; a 11, 12 ad 11, 25; a 12, 9 ad 13, 8; a 14, 8 ad 16, 15; a 24, 15 ad 26, 13; a 29, 12 ad 29, 20; a 31, 12 ad 32, 34; et a 34, 5 ad finem. Codex hic membranaceus est; at in variis locis suppletur foliis, quæ ad alios olim codices pertinebant: nam *Exod.* 8 et 17 supplentur foliis 2, charactere minori; *Lev.* 4. 2 folio uno, charta bombycinâ, et manu recenti; deinde sunt folia 2, membranâ primâ; folia 8 bombycina, manu recenti; folia 2, membrana prima; folia 31 bombycina, manu recenti; folia 10, membrana prima; folia 28 bombycina, manu recenti; folia 3 membranacea, et pagina et charactere minoribus; folia 4 bombycina, manu recenti; folia 6 membrana prima; folium 1, pagina et charactere minoribus; folia 4, membrana prima; folia 2, membrana minori; denique a *Deut.* 11, 25 ad 34, 4, membrana prima, et charactere majori. Hoc primum est eorum 6 exemplarium Pentateuchi Samaritani, quæ ex Oriente advehi curavit Clariss. *Usserius*, circa

circa annos 1620—1630: quum, iisdem temporibus, alia exemplaria (præcipue cel. illud Oratorienſe) coempta erant a Cl. *Petro a Valle*. Codices 3, qui hic loci ſignantur, ab hæredibus Uſſerianis emerunt Curatores *Bodleiani*; et codicem 4tum, Laudio donatum, eadem ſervat bibliotheca. Codex inſuper 5tus, Cottono donatus, ditat *Muſeum Britannicum*; dum 6tus, ad *Ludovicum de Dieu* tranſmiſſus, nunc ignotus deliteſcit. Deſcriptio hæc primi codicis Samaritani, qui *foliis diverſis ita ſuppletis* conficitur, Criticis non erit ingrata; quia rationem reddere videtur conſenſus codicum Samaritanorum cum Hebraicis in locis quibuſdam utrobique nunc corruptis. Vide *Diſſertat. Gener.* p. 39 et 53: et *Diſſertat.* de *Textu Hebr.* vol. 1; pag. 434—437. Aſſignandæ videntur partes codicis noſtri antiquiores ſeculo 13 exeunti.

Cod. 62. *Oxon. Pent. Samar.* 4to majori, *Bodl. Archiv. C.* 2. [Uſſer. 2.] Verſionem quoque continet Arabicam, literis Samaritanis; eamque in paginæ columna textui parallela exaratam. Duplici igitur de cauſa dolemus, codicem hunc valde imperfectum eſſe. Deficit enim a *Gen.* 1, 1 ad 1, 11; a 3, 14 ad 4, 10; a 5, 32 ad 6, 22; a 9, 22 ad 10, 25; a 18, 1 ad 18, 23; a 19, 30 ad 21, 19; a 23, 2 ad 24, 3; a 43, 5 ad 43, 23; a 46, 7 ad 46, 34; a 48, 7 ad 49, 5; ab *Exod.* 6, 2 ad 6, 19; a 7, 11 ad 7, 22; a 8, 16 ad 9, 14; a 14, 29 ad 16, 23; a 18, 5 ad *Num.* 18, 20; a 19, 9 ad *Deut.* 8, 13. Præſtantem eſſe hunc codicem vel hinc patet, quod inter omnes MStos Samar. adhuc examinatos, *ſolus* hic veras *quaſdam* ſervavit lectiones, quæ Hottingerum ex parte refutant. Scriptus forte fuit prope medium ſeculi 13.

Cod. 63. *Oxon. Pent. Samar.* 4to. *Bodl. Archiv. C.* 3. [Uſſer. 3.] Partes hæ Pentateuchi deſunt. *Gen.* 1, 1 ad 25, 29; 26, 30 ad 27, 1; 27, 10 ad 27, 32; 31, 2 ad 31, 37; 33, 12 ad 34, 13; *Exod.* 3, 7 ad 4, 4; 4, 26 ad 5, 16; 7, 13 ad 8, 11; 16, 3 ad 17, 12; 19, 7 ad 28, 15; 28, 39 ad 31, 10; 40, 10 ad 40, 31; *Lev.* 1, 10 ad 3, 13; 6, 12 ad 6, 17; 8, 16 ad 9, 14; 17, 15 ad 18, 2; 22, 3 ad 23, 12; 23, 36 ad 24, 16;

25,19 ad 25,36; *Num.* 3,9 ad 3,19; 3,42 ad 3,47; 15,34, ad 16,17; 26, 36 ad 30, 10; 36, 2 ad *Deut.* 2,8; 2,27 ad 17,20; et 22,21 ad finem. Quædam MSti folia ſunt bombycina; nec membranacea omnia ejuſdem formæ aut ſcripturæ. Forſitan exaratus eſt initio ſec. 14.

Cod. 64. *Oxon. Pent. Samar.* 4to majori, *Laud. B.* 143. [Uſſer. 4.] Deficit a *Deut.* 7,14 ad 8,18; 17,2 ad 17,15; et a 25,17 ad 26,16. Prima folia 2 ſunt chartacea nuper ſcripta; deinde folia duo membranacea, charactere vetuſtiori; codex hinc incipit originalis, charta bombycina, eaque uſque ad *Deut.* 17,2 continuata; ſuccedunt folia 8 membranacea; folia 5 chartacea; folia denique chartacea 6, exarata juſſu Laudii ipſius, *ex vetuſto bibliothecæ Cotton. exemplari*, quod (ut in calce *Num.* annotatum extat) *A. D.* 1362 *fuit exaratum.* Sic docet inſcriptio, codici huic ſubjuncta. Codicis inſuper initio præfiguntur a Laudio hæc verba: *Pentateuchum hoc Samar. eſt antiquiſſimis Phœnicum literis deſcriptum. Ab Euſebio, Diodoro Tarſenſi, Hieronymo, Cyrillo, Procopio Gazæo, Aneſpero, G. Syncello, et aliis, ſæpius eſt citatum. A Cuthæis vero hodiernis, una cum aliis eorum monumentis, redemit Jacobus Uſſerius.* Uſſerii nota, huic paginæ ſubjuncta, noſtro favet codici; quum *recentius* hoc exemplar alia quædam exemplaria quandoque corrigit. Præſtantior enim eſt Oratorienſi, in *Gen.* 31, 33 et 35; et *Exod.* 18,6: atque in tribus his exemplis, præſtantiores etiam codice eodem celeberrimo ſunt codices 3 alii quoque Bodleiani. Forte adſcribendus eſt hic codex initio ſec. 15.

Cod. 65. *Oxon. Pent. Samar.* 12°. *Marſh.* 15. Incipit a *Gen.* 1, 31. at plurimæ voces legi non poſſunt antequam perventum eſt ad cap. 18. Literæ quoque evanuerunt prope finem; præcipue ad *Deut.* 6,4; 28,12; 29,9; 31,17; et capita 33, 34 ſcripta ſunt a *Marchib ben Jacob* (vide ad MSti finem) qui ſupra reſiduas pauperum Samaritarum familias 20 *præluxit*, cum viſeret Sichemum Huntingtonus anno 1690. Codicem hunc, quem poſtea dono dedit Narciſſo Marſh Archiepiſcopo,

chiepiſcopo, tunc temporis accepit a Samaritis : *ſtatim mihi* (ait Huntingtonus) *porrigunt codicem, e ſinu alicujus ipſorum detractum : ita enim collo ſuſpenſum geſtavit.* Vid. Epiſt. ad Ludolfum. Scriptus videtur medio ſec. 13.

Cod. 66. *Oxon. Pent. Samar.* 24°. *Pocock* 5 : literis valde minutis, iiſque ſæpe evaneſcentibus. Vix et ne vix quidem legitur, uſque ad *Gen.* 6. poſtea, ad cap. 25 ; *Lev.* 9, et 16 ; et *Num.* 6 : foliorum inſuper quædam partes perierunt, a *Deut.* cap: 15 &c. uſque ad finem, ſcil. 31, 2. Scriptus videtur medio ſeculi 12.

Cod. 127. *Lond. Pent. Samar.* 4°. *Muſ. Britan. Claud. B.* 8. Hic eſt Codex, quem donavit *Uſſerius* Equiti Illuſt. *Rob. Cottono* ; vid. ſupra ad Cod. 61. Waltonus in tomo 6to Polyglot. comparationem edidit Pentateuchi Samaritani cum Hebraico ; atque hæc ait, pag. 19—*Collationem hanc inſtituit Uſſerius, et diſcrepantias communicavit Combero. Hic vero earum copiam fecit Morino* ; *qui in animo habuit eas imprimere : ſed hactenus lucem non viderunt—utriſque Uſſerii et Comberi exemplaribus perditis.* Hæc vero Collatio reapſe ſervatur in bibliothecâ *S. Genovefæ*, Pariſiis ; ſub hoc titulo—*Varietates Pentateuchi Hebraici et Samaritani a R. P. Jo. Morino Blæſenſi, Oratorii Jeſu Presbytero, collatæ.* Hanc collationem (Kennicottus loquitur) ipſemet inſpexi ; et apographon illius nactus ſum perfectum. Codicem vero, ſic collatum, eſſe hunc noſtrum *Cottonianum*, evincit ipſa collatio ; cui addantur hæe verba Morini—*Codex Anglicus ad nos miſſus non eſt* ; *ſed doctiſſ. Comberus Anglus codicem iſtum cum Hebræo comparavit, differentiaſque omnes etiam minimas exactiſſime adnotavit, et ad me miſit. Iſte codex* INTEGER *eſt, nullibi lacer.* (Vide *Opuſc. Hebr. Samarit.* 12°. 1657. pag. 98.) Pretioſus hic codex, ab eadem manu omnino exaratus, atque etiamnum integer, plurimas habet variationes egregias ; et *typographica* corrigit *errata*, quæ editionibus *Pariſienſi* et *Londinenſi* ſunt dedecori. Jam fuit obſervatum (ad Cod. 64) Cottonianum hunc Pentateuchum fuiſſe exaratum A. C. 1362.

Cod. 183. *Leidenſ.* fol. biblioth. Acad. 1.—*Pent. Samar.* De hoc codice ita *Hottingerus*, Pentateuchi Samar. hoſtis acerrimus (*Bibliothec. Quadripartit.* p. 128.) *Golius noſter, mercatoris Veneti opera, exemplar acquiſivit elegans* (ex Damaſco allatum) *omnibuſque* καλλιγραφίας *numeris abſolutiſſimum. Quod quidem totum cum contextu Hebraico ego contuli; variaſque lectiones tum ſeparatim excerpſi majores, tum minores, ad marginem exemplaris* HANNOVIENSIS *annotavi.* Vide infra ad Cod. 299.

Cod. 197. *Mediolan.* 13. bib. *Ambroſ.* 12°.—*Pent. Samar.* Prima 5 folia lacera legi non poſſunt; ſaltem folium 4tum et 5tum ſunt a 2da manu: et folium ſextum, a prima manu, incipit a *Gen.* 5, 12. Legi non poſſunt *Gen.* 6, 18 et 19; 9, 14—16; 10, 17—20: &c. A recentiori etiam manu ſunt a *Gen.* 19,26 ad 21,15: 28, 5—9 et 17—21; 34,8 ad 36,22; 49, 25 ad finem *Geneſeos.* Ab *Exodo* cap. 30 ad finem Pentateuchi, lacunæ ſunt adhuc frequentiores: et notatur ad calcem *Deut.* lacunas fuiſſe ſuppletas A. C. 1522. Obſervandum eſt, omiſſas literas et י (et ſemel ſaltem א) indicari per punctum inſtar *Holem.* Magni facit hunc codicem *Montfauc.* (Diar. Ital. p. 11.)—*Biblia Samar. antiquiſſima: hæc ſane, ſi cui vacaret, vellem collata cum editis.* Collata ideo ſunt pro Kennicotto, cura eruditiſſimi *Brancæ*, Bibliothecarii: qui collationi præfixit Diſſertationem egregiam de codice hoc pretioſo, ſcripto ſuper membranam tenuiſſimam, et minio ſeu atramento rubro. Docet codicem hunc in Italiam eſſe advectum, *ex urbe Sichem*, anno ſaltem 1621: et quod ad ætatem attinet, *non eſt* (Branca judice) *ſeculo decimo poſterior.*

Cod. 221. *Pariſ.* 87. *S. Genovef.* 4°—*Pent. Samar.* Codex eſt membranaceus, foliis 9 chartaceis exceptis; quorum duo inchoant *Geneſin* uſque ad 5, 5. Deficit a *Gen.* 8, 2 ad 18, 21: a *Lev.* 19, 20 ad 27, 32: a *Deut.* 21, 11 ad 22, 6: et a 31, 16. Recentiores ſunt *Exod.* et *Lev.* quam *Geneſis*: et ad finem *Gen.* ſcribitur, *an. Iſmaelitarum* (Hegiræ) 780—A. C. 1378.

* Cod. 299. Hic ipſiſſimus eſt Codex Heb. (ad Cod. 183. ſupra memoratus) impreſſus האנווא 1610, uſque ad finem *Deut.* interfoliatus, et varias habens lectiones ab Hottingero ex iſto Golii Codice excerptas, cum paucis ex *Uſſeriano* ad Lud. de Dieu tranſmiſſo. Vide ſupra ad Cod. 61. Librum hunc Hottingerianum a Judæo Francofurti ad Mænum pro Cl. Kennicotto coemit Brunſius. Poſt mortem Kennicotti, nulla diſcriminis nota inſcriptus, inſcienter inter alios libros venum datus eſt, et adhuc fruſtra requiſitus latet.

* Cod. 333. *Pariſ.* 41; *Reg.* fol. [*Peireſc.* 1]—*Pent. Samar.* Defecit codex ad *Gen.* 1, 20; ſed lacuna partim reſarcita eſt codicis aliûs folio, habente (uſque ad com. 12) textum Samar. in columna dextra, in ſiniſtra verſionem Arabico-Samaritanam: totum, quod ſequitur, ab eadem manu eſt. Deficit ab *Exod.* 19, 24 ad 20, fere 22: a *Lev.* 11, 25 ad 13, 38: a *Num.* 18, 24 ad 20, 4; a 33, 30 ad 34, 17: et a *Deut.* 18, 16 ad 20, 8. Inſcribitur codex a tergo, *Cod. Sam. Recentior:* et Morinus, a quo appellatur codex *alter*, docet *eum ſcriptum fuiſſe Damaſci anno Gentium* 967 — A. C. 1559. Emit Damaſci, anno 1628, Cl. *Nic. Faber de Peireſc*, Senator Aquenſis.

* Cod. 334. *Pariſ.* 42; *Reg.* 4°. [*Peireſc.* 2]—*Pent. Samar.* Deficit ad *Gen.* 18, 2: a *Lev.* 14, 39 ad 17, 4; et a *Deut.* 7, 5. Hunc codicem vocat Morinus *minorem*, et judicat eſſe *omnium* (ibi ſaltem memoratorum) *antiquiſſimum:* pag. 96. Codex hic pretioſus, quem ipſe *coram* ſcrutatus eſt Kennicottus, videtur ad annos 800 aſſurgere.

Cod. 363. *Pariſ.* 81; *Orator.* [*Pet. a Valle*]—*Pent. Samar.* Hic celeberrimus eſt ille codex curâ Cl. Morini impreſſus annis 1631—1633; a quo MSto, hucuſque fere unico, habuerunt eruditi ſibi patefactum, inſigne illud κειμήλιον, Pentateuchum Samaritanum. Codicem hunc, totum ab eadem manu, Damaſci ab ipſis Samaritis emptum (an. 1616.)

1616.) a *Petro a Valle* Equite Romano, dono dedit *Oratoriensibus* suis *Achilles Harlæus de Sancy*, circ. an. 1623. Æra temporis non est codici adscripta, sed videtur esse finis seculi 11. De hoc codice vide *Morin. Exercitat.* p. 8. et *Houb. Proleg.* p. 84.

* Cod. 364. *Paris.* 82. *Orator.* [*Nolin.*]—*Pent. Samar.* Non unius est scribæ, nec membranæ; et *Genesis* est pars vetustior; quæ fortasse scripta fuit exeunte sec. 14. Vide *Houb. Proleg.* p. 91.

* Cod. 503. *Rom.* 92. bib. Vatic. 42. fol. [*Petr. a Valle*] —*Pent. Samar.* Integer est, et ab eadem manu. Cl. Assemannus ait (Vat. Catal. p. 462) *Blanchinus codicis hujus ætatem ad septimum seculum incaute refert, quum ad summum seculo* 14 *scriptus videatur.*

* Cod. 504. *Rom.* 93. *Barberin.* fol. [*Peiresc.* 3.]—*Pent. Samar.* Deficit ad *Gen.* 34, 22; et a *Deut.* 32, 19 ad 33, 16. Celeber. hic codex trilinguis columnas habet 3: in dextra est *Textus Samar.* in sinistra, *Versio Samar.* et in media *Versio Arab.*—omnes charactere Samaritano. Ait Morinus (*Opusc. Heb. Sam.* p. 27.) æram scriptionis notari, ad finem *Exod.* et *Num.* an. *Ismaelitic.* 624.—A. C. 1227.

* Cod. 670. Variationes *MStorum Samar.* editæ a *Morino* in *Opusc. Heb. Samar.* 12°. 1657.

N. B. Codices asterisco * signati in partibus tantum, cæteri per totum, collati fuerunt.

בראשית

LIBER GENESIS.

CAPUT I. א

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח
3 אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי
4 אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב
5 ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים
לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
6 אחד : ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
7 ויהי מבדיל בין מים למים : ויעש אלהים את
הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין
8 המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני :
9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום
10 אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב :

VARIÆ LECTIONES.

5. לאור — לאר 64.

10. וירא — 299 habet ſub hac voce lineam, et in margine hanc notam ; *d.* (deficit.) *alterum* (exemplar) *in margine notavit.*

11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזרע זרע
ועץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי
12 כן : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים
13 כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :
14 ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים להאיר
על הארץ ולהבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתות
15 ולמועדים ולימים ושנים : והיו למאורות ברקיע
16 השמים להאיר על הארץ ויהי כן : היעש אלהים את
שני המאורות הגדלים את המאור גדול לממשלת
היום האת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
17 הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר
18 על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
19 ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר
20 יום רביעי : ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ
נפש חיה ועוף יעפף על הארץ על פני רקיע
21 השמים : ויברא אלהים את התנינים הגדלים
ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי
22 טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
23 את המים בימים והעוף ירבה בארץ : ויהי ערב
24 ויהי בקר יום חמישי : ויאמר אלהים תוצא

11. מזריע 64, 127, 670. 12. זרע — זרע* 62.
14. לאותות 62 — לאותת 64, 127. ולמים — ולימים 127.
15. להאר 62. 16. היעש — ויעש 62, 64, 363. המארות 64.
הגדול 62, 64, 127, 363. האת — ואת 62, 64, 127, 363.
19. Vide errata, a Waltono correcta, ad fin. tom. 6ti Polyg.
21. החיה primo החים 64. הרמשת 61, 62, 64, 127, 363.
למינהם 670. 24. תוציא 61, 62.

הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחית הארץ
25 למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינה
ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו
26 וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו וכדמתנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ :
27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
28 אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם אלהים
ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
29 החיה הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ
ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה
30 לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל
הרמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק
31 עשב לאכלה ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר
עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי :

CAP. II. ב

1,2 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
ביום הששי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום

24. חיה — חיה* 62. 25. הבהמה — הבימה 62. כל ^ 61.
26. ויאמר — ויאמב 363 Morin. ſed Houb. ויאמר. אלהים ^ 61.
בצלמנו — בצלמו 61. וכדמותנו 61, 62, 64, 127, 299.
27. ברא אתם — בראתם 299. אתם ^ 64.
28. אלהים 1° ^ 61.
29. את bis 62. אשר — אשב 363 Morin. ſed Houb. אשר.
ואת — את 299. זרע 3° — זרי 62.
30. עוף — עף 64. לאכל 64. 31. ערב ∾ עבר 64.

1. והארץ — והאקץ 363 Morin. ſed Houb. והארץ.
2. ביום 2° — בים 64.

השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים 3
את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
4 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : אלה
תולדת השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
5 אלהים שמים וארץ : וכל שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה :
6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה :
7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי אדם לנפש חיה :
8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את
9 האדם אשר יצר : ויצמח יהוה אלהים מן האדמה
את כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
10 בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע : ונהר יצא מעדן
להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים :
11 שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ חוילה
12 אשר שם הזהב : וזהב הארץ ההיא טוב מאד שם
13 הבדלח ואבן השהם : ושם הנהר השני גיחון הוא
14 הסובב את כל ארץ כוש : ושם הנהר השלישי
חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא
15 פרת : ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן

3. אלהים 1° — אלהיש 363 Morin. sed Houb. אלהים.
5. וכל עשב השדה טרם ^ 62. אלהים ^ 64.
9. ויצמיח 62, 64, 127. החיים — החים 64.
10. לארבעה — להרבעה 61.
11. הוא ^ 62. הארץ 65. חוילה — החוילה 61, 62, 64, 127.
12. הבדלה 62, 333. 14. והנהר — והנר 62.
15. ויניחהו 62, 64, 127.

16 לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
17 מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃
18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
19 אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים עוד מן
האדמה את כל חית השדה ואת כל עוף השמים
ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא
20 לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות
לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם
21 לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על
האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃
22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
23 לאשה ויביאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת
הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
24 כי מאישה לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו והיו משניהם לבשר אחד׃
25 ויהיו שניהם ערומים אדם ואשתו ולא יתבששו׃

CAP. III. ג

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא
2 תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש
3 מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ הזה אשר בתוך

18. כנגנדו — כנגדו 64.
21. תרדימה 62, 64, 65, 127, 333. 22. ויבאה 65.
23. לקחיה — לקחה 64.
24. בשתו — באשתו 62. בשר — לבשר 363, Houb.
25. והיו — ויהיו 64.

2. ותאמר ‸ ת 127. הנחש 61, 62, 64, 65, 127, 363.

הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
4 תמתון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון:
5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
6 והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ותרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
7 ויאכלו: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי ערמים
הם ויתפרו עלי תאנה ויעשו להם חגרות:
8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבה אדם ואשתו מפני יהוה אלהים
9 בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
10 לו איך: ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא
11 כי ערום אנכי ואחבה: ויאמר מי הגיד לך כי
ערום אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
12 ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי
13 היא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים
לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש אשיני

3. תמותון 62, 64, 65, 127.
4. לא — אל 183. תמותון 61, 62, 64, 65, 127.
5. ונפקחו ^ק 64. כאלהים ^ל 61 — כהאלהים 127.
6. ונחמר ^מ 61 ∾ ונמחד 62. להשכיל 62, 64, 65, 127, 221
— לאשכל 61. מפריו ∾ מפירו 62. לאישה — לאשה 221.
7. ויתפארו 61, 62, 127, 333. תנאה 127 — תינה 62.
8. ויתחבא 61, 64, 65, 127. אדם — ※אדם 64.
9. איכה 62, 64, 65, 127, 221, 333.
10. ואירא 61, 62, 64, 221, 333 — forte והירא 127.
ואחבא 64, 65, 221, 333.
13. עשית — עשיתי 61, 62, 65, 127, 221, 333. ^האשה 61.
אשיני — השיני 61, 62, 64 — השיאני 65, 127 — השאני 221
— השיעני 333.

14 ואכל ׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית
זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על
15 גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ׃ ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
16 ראש ואתה תשופנו עקב ׃ ואל האשה אמר הרבה
ארבה עצבונך והריונך בעצבון תלדי בנים ואל
17 אישך תשוקתך והוא ימשל בך ׃ ולאדם אמר כי
שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך
לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
18 בעצבון תאכלנה כל ימי חייך ׃ וקוץ ודרדר תצמח
19 לך ואכלת את עשב השדה ׃ בזעת אפיך תאכל
לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר
20 אתה ואל עפרך תשוב ׃ ויקרא אדם שם אשתו
21 חוה כי היא היתה אם כל חי ׃ ויעש יהוה אלהים
22 לאדם ולאשתו כיתנות עור וילבשם ׃ ויאמר יהוה
אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
23 לעולם ׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את

14. יהוה ^ 61. גחנך — גחוך 61.
15. זרעך ſup. raſ. 61. והוא 127. ישובך 221.
16. הרבה ארבה — ארבה ארבה 127. עצבוניך 61, 64, 65, 127, 221, 333. והריוניך 61, 64, 65, 127, 183, 221, 299, 333. אישיך 127, 183, 299, 333. תשוקתיך 64, 127, 221, 299, 333 — תשוקותיך 61. ביך — בך 127, 221, 333.
17. לא — אל 183. תאכלנה — תאכלה 183.
18. תצמיח 64, 65, 127, 333. 19. תשוב — ישוב 61.
20. האדם 64, 127, 221.
היתה — חיתה 221. כל ^ 183.
21. כיתנות ^ 183 — כיתנת 64.
22. גם ^ 127. וחי ∾ ויח 221.

24 האדמה אשר לקח משם : ויגרש את האדם וישכן
מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב
המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים :

CAP. IV. ד

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין
2 ותאמר קניתי איש את יהוה : ותסף ללדת את אחיו
את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה :
3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה :
4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלביהן וישע
5 יהוה אל הבל ואל מנחמו : ואל קין ואל מנחתו לא
6 שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה אל
7 קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך : הלוא אם
תטיב שאת ואם לא לפתח חטאת רבץ תטיב
8 לפתח ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו : ויאמר
קין אל הבל אחיו נלכה השדה ויהי בהיותם
9 בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו : ויאמר
יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר
10 אחי אנכי : ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעק
11 אלי מן האדמה : ועתה ארור אתה מן האדמה

24. לחט 64, 65, 127, 221. המתפכת 127.

1. קנתי 64. 2. רעי 64, 127, 333. צאן ^ 183, 299.
4. מבכורות 61, 65, 127, 333.
5. מנחמו — מנחתו 61, 64, 65, 127, 363.
6. מנחתו — מ primo קי 127. לקאין — לקין 127.
7. תטיב — תיטב 127. לא לפתח — לא תיטב לפתח 65, 127
— לא תטיב לפתח 64, 363 Morin. fed Houb. non habet
hic vocem תטיב. תטיב לפתח ^ 61, 64, 65, 127, 363.
9. איה — היה 127, 333, 364.
10. דם 62, 64, 127, 183, 299, 363.

אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך :
12 כי תעבד את האדמה לא תוסף את כחה לך נע ונד
13 תחיה בארץ : ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא :
14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר
והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני :
15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם
16 יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו : ויצא
קין מלפני יהוה וישב בארץ נד קדמת עדן :
17 וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי
בנה עיר ויקרא את שם העיר כשם בנו חנוך :
18 ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מיחאל
ומיחאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך :
19 ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם
20 השנית צלה : ותלד עדה את יבל הוא היה אבי
21 ישב אהל ומקנה : ושם אחיו יובל הוא היה אבי
22 כל תפש כנר ועגב : וצלה גם היא ילדה את
תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל
23 קין נעמה : ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען
קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי

12. תוסיף 62, 64, 65, 183, 299. את 2° — תת 61, 62, 64, 65, 127, 363.
14. ומפנך 61. הסתיר 62, 127, 333. נע — נא 62.
15. לכן sup. ras. 62. 17. חנוך — ח.וך* 62.
18. ויולד 61, 65, 127. את 1° — **** את 61. את 2° ^ 183, 299. ועירד ערד 127. מיחאל 61 — sup. ras. 62. ומיחאל — מחיאל ומחיאל ומהיאל 127 — מחויאל ומחיאל 64.
20. יבל — אבל sup. ras. 62.
23. וצלח 62. האזנה 61. אמירתי 62, 65, 221.

24 לפצעי וילד לחברתי : כי שבעתים יקם קין
25 ולמך שבעים ושבעה : וידע אדם עוד את
אשתו ותלד בן ויקרא את שמו שת כי שת לי
26 אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין : ולשת
גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז החל
לקרא בשם יהוה :

CAP. V. ה

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם
2 בדמות אלהים עשה אתו : זכר ונקבה בראם
ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם :
3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויוליד בדמותו כצלמו
4 ויקרא את שמו שת : ויהיו ימי אדם אחרי הולידו
את שת שמנה מאות שנה ויוליד בנים ובנות :
5 ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה
6 ושלשים שנה וימת : ויחי שת חמש שנים ומאת
7 שנה ויוליד את אנוש : ויחי שת אחרי הולידו את
אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויוליד בנים
8 ובנות : ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע
9 מאות שנה וימת : ויחי אנוש תשעים שנה ויוליד
10 את קינן : ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש

23. ארנתי 62. 24. ושבע 61, 62. 25. ותקרא 64.

3. ויולד 62, 65. וכצלמו 65.
4. ויולד 62, 65. A ובנות ad את אנוש in com. 6 — ^ 64.
5. ^ כל 183.
6. ויולד 62. אנוש — א*נוש (forte חנוש) 61.
7. אנוש — א*נוש 61. ויולד 61, 62.
9. ויולד 61, 62, 65.

עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויוליד בנים ובנות :
11 ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
12 וימת : ויחי קינן שבעים שנה ויוליד את מהללאל :
13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה
14 ושמנה מאות שנה ויוליד בנים ובנות : ויהיו כל
ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת :
15 ויחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויוליד את
16 ירד : ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים
שנה ושמנה מאות שנה ויוליד בנים ובנות :
17 ויהיו כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה
18 מאות שנה וימת : ויחי ירד שתים וששים שנה
19 ויוליד את חנוך : ויחי ירד אחרי הולידו את
חנוך חמש ושמנים שנה ושבע מאות שנה
20 ויוליד בנים ובנות : ויהיו כל ימי ירד שבע
21 וארבעים שנה ושמנה מאות שנה וימת : ויחי חנוך
22 חמש וששים שנה ויוליד את מתושלח : ויתהלך
חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש
23 מאות שנה ויוליד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
24 חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה : ויתהלך
חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים :

10. ויולד 61, 62, 65.
12. ויולד 61, 62, 65. 13. ויולד 61, 62, 65.
15. ויולד 61, 62. את ירד ^ 61.
16. ויולד 61, 62, 65. 17. ותשעים ∞ ותשעים 62.
18. ויחי — ויהי 64. ירד ^ 61. וששים ***** שנה 64.
ויולד 61, 65.
19. ויולד 62, 65. 21. ויולד 61, 62, 64, 197.
22. ויולד 61, 62, 65. 24. אתו ^ 61.

25 ויחי מתושלח שבע ושׁשים שנה ויוליד את
26 למך : ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך
שלש וחמשים שנה ושש מאות שנה ויוליד בנים
27 ובנות : ויהיו כל ימי מתושלח עשרים שנה
28 ושבע מאות שנה וימת : ויחי למך שלש וחמשים
29 שנה ויוליד בן : ויקרא את שמו נח לאמר זה
ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר
30 ארדה יהוה : ויחי למך אחרי הולידו את נח שש
31 מאות שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
למך שלש וחמשים שנה ושש מאות שנה וימת :
32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויוליד את שם
את חם ואת יפת :

CAP. VI. ו

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות
2 ילדו להם : ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טובת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו :
3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם
4 הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה : והנפלים
היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו
בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם הם
5 הגברים אשר מעולם אנשי השם : וירא יהוה

25. ויולד 61, 62, 65.
26. ויולד 61, 62, 65. 28. ויולד 61, 62, 64, 65.
29. ממעשנו 61. 30. ויולד 61, 62, 65.
32. ויולד 61, 65. את 2°—ואת 64, 65, 127, 183, 197, 221, 333.

1. ילדו — יל*דו 61. 2. טובות 64, 65, 127, 197, 333.
3. ועשרים — ר ‸ 64.
4. הנפלים 61 — והנפילים 197, וילדו 61. הגבורים 61, 64, 65, 197.

כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו
6 רק רע כל היום : וינחם יהוה כי עשה את האדם
7 בארץ ויתעצב אל לבו : ויאמר יהוה אמחה את
האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד
בהמה עד רמש עד עוף השמים כי נחמתי כי
8 עשיתים : ונח מצא חן בעיני יהוה :

Sectio Legis Secunda. פרשה נח

9 אלה תולדת נח נח איש צדיק ותמים היה בדרתיו
10 את האלהים התהלך נח : ויולד נח שלשה בנים
11 את שם את חם ואת יפת : ותשחת הארץ לפני
12 האלהים ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים את
הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את
13 דרכו על הארץ : ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר
בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
14 משחיתים את הארץ : עשי לך תבת עצי גפר
קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ
15 בכפר : וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה
ארך התבה וחמשים אמה רחבה ושלשים אמה
16 קומתה : צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
17 ושלישים תעשה : ואני הנני מביא את המבול

7. עשיתם 65, 127, 197, 333, 364.
9. ‸ותמים 61. בדורתיו 64. התה*לך 61.
10. ויולד 61, 65. את 2°—ואת 64, 65, 127, 183, 221.
11. ותמלי 61.
13. משחיתם 64, 65, 127, 197, 221, 333, 364.
14. עשה 61, 64, 65, 127, 197, 221.
15. ‸אתה 127. אמה 2°—אם 197. 16. ושלשים 221.

מים על הארץ לשחית כל בשר אשר בו רוח חיים
18 מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע : והקמתי את
בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך
19 ונשי בניך אתך : ומכל החיה ומכל הבשר שנים
20 מכל תביא אל התבה להיות אתך זכר ונקבה : והיה
מן העוף למינהו ומן הבהמה למינה ומכל אשר רמש
על האדמה למינהם שנים מכל יבאו אליך להחיות :
21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
22 והיה לך ולהם לאכלה : ויעש נח ככל אשר צוה
אתו אלהים כן עשה :

CAP. VII. ז

1 ויאמר אלהים אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה
2 כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה : מכל הבהמה
הטהרה תקח לך שבעה שבעה זכר ונקבה ומן
הבהמה אשר לא טהרה היא שנים שנים זכר ונקבה :
3 וגם מעוף השמים הטהור שבעה שבעה זכר ונקבה
4 לחיות זרע על פני כל הארץ : כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה :
5,6 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה : ונח בן שש מאות
7 שנה והמבול היה מים על הארץ : ויבא נח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול :

17. להשחית 61, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 299.
19. החיה — ה*חיה 61. תביא — forte יביא 127. התבה — ת‸ 61. להחיות 61, 64, 65, 127, 183, 221.

1. אל נה — לנח 197. 2. שנים 1° — *שנים 62,
3. להחיות 61, 64, 66, 127, 183, 197 — להחית 221,
7. ואשתו‸ 61. 8. על‸ 64.

8 מן הבהמה הטהרה ומן הבהמה אשר איננה
טהרה ומן העוף ומכל אשר רמש על האדמה :
9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה
10 כאשר צוה יהוה את נח : ויהי לשבעת הימים
11 ומי המבול היו על הארץ : בשנת השש מאות
שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש
ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבות
12 השמים נפתחה : היהי הגשם על הארץ ארבעים
13 יום וארבעים לילה : בעצם היום הזה בא נח
שם חם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו
14 אתם אל התבה : הם וכל החיה למינה וכל
הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
15 וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף : ויבאו אל
נח אל התבה שנים מכל בשר אשר בו
16 רוח חיים : והבאים זכר ונקבה זכר ונקבה
מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר
17 יהוה בעדו : היהי המבול ארבעים יום על הארץ
וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ :
18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על
19 פני המים : והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו
20 כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים : חמש

11. ה*זה 61. נפתחו 62, 66, 221, 363.
12. היהי — ויהי 62, 64, 66, 127, 221, 363.
14. הרמש 2° — הרומש 62.
15. שנים שנים semel 127. שנים 2° — ש*נים 61.
16. ^ בשר 64. צוה — צ*וה 61.
17. ארבעים — אר sup. ras. 61. ותר*ם (eras. י) 61.
היהי — ויהי 61, 62, 64, 66, 127, 221, 363.
18. וירבו המים ^ 61. 18, 19. הארץ --------- ותלך ^ 127.
19. הגבחים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 299, 333. 363, 364.

עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים :
ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה 21
ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם :
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר 22
בחרבה מתו : וימח את כל היקום אשר על פני 23
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש עד עוף השמים
וימחו מן הארץ הישאר אך נח ואשר אתו בתבה :
ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום : 24

CAP. VIII. ח

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל 1
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים : ויסכרו מעינות תהום וארבות 2
השמים ויכלא הגשם מן השמים : וישבו המים 3
מעל הארץ הלכו ושבו ויחסרו המים מקץ חמשים
ומאת יום : ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה 4
עשר יום לחדש על הרי הררט : והמים היו הלכו 5
וחסרו עד חדש העשירי בעשירי באחד לחדש
נראו ראשי ההרים : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח 6
נח את חלון התבה אשר עשה : וישלח את 7
הערב ויצא יצוא ושב עד יבשת המים מעל
הארץ : וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים 8
מעל פני האדמה : ולא מצאה היונה מנוח לכף 9

21. וכל — כל 62, 183.
23. וימח — וימחי 62. האדמה — האדרמה 127.
הישאר — וישאר 61, 62, 64, 66, 127, 363.

4. השבעי 61. על הרי הררט ^ 62.
5. לחדש ---- והמים ^ 62. בעשירי — בהעשירי 65.
6. חלון — אלון 64. 9. מצאה — מצא 62, 183.

רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל
הארץ וישלח את ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל
10 התבה : ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח
11 את היונה מן התבה : ותבא אליו היונה לעת
ערב והנה עלי זית טרף בפיה וידע נח כי קלו
12 המים מעל הארץ : ויחל עוד שבעת ימים אחרים
13 וישלח את היונה ולא יספה שובה אליו עוד : ויהי
באחת ושש מאות שנה בראישון באחד לחדש חרבו
המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא
14 והנה חרבו פני האדמה : ובחדש השני בשבעה
15 ועשרים יום לחדש יבשה הארץ : וידבר אלהים
16 אל נח לאמר : צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
17 ונשי בניך אתך : וכל החיה אשר אתך מכל
בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על
הארץ הוציא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על
18 הארץ : ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו :
19 וכל החיה וכל העוף וכל הרמש על הארץ
20 למשפחותיהם יצאו מן התבה : ויבן נח מזבח
ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף
21 הטהור ויעל עלות במזבח : וירח יהוה את ריח
הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף עוד לקלל

10. אחרים — אתחרים 127, את -- אחרים ſup. raſ. 66.
11. קלו — קהלו 62.
13. חרבו 1° et 2° — הרבו 62, 66. ויסר — והסיר 62.
17. וכל — וא*כל 62. ובכל — וכל 65, 183.
18. ונשי — ואנשי 127. 19. הרמש הרמש 61, 62.
21. וירח וירח 64, 127, 183, 333. הניחח — הריחח 64 — י ſup. raſ. 61.
אוסף אוסיף 61, 64, 65, 66, 127, 197, 333. לקלל — ללקל 62.

את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר
22 עשיתי : עד כל ימי הארץ זרע וקציר קר וחום
קיץ והרף יומם ולילה לא ישבתו :

CAP. IX. ט

1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו
2 ורבו ומלאו את הארץ : ומראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר
3 תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתתיו : כל
רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב
4 נתתי לכם את הכל : אך בשר בנפשו דמו לא
5 תאכלו : ואת דמכם לנפשתיכם אדרש מיד
כל חי אדרשנו מיד האדם מיד איש ואחיו אדרש
6 את נפש האדם : שפך דם אדם באדם דמו
7 ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם : ואתם
8 פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו בה : ויאמר אלהים
9 אל נח ואל בניו אתו לאמר : ואני הנני מקים
10 את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם : ואת כל
נפש החיה אשר אתכם בעוף ובבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ :

21. כי יצר לב האדם ſup. raſ. 61. כי יצר — כייצר 127. אוסיף 61, 64, 65, 66, 127, 197, 333. לכות 62 — ליכות 197.
22. קור 62, 64, 65, 127, 197, 333. וחם 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197. קץ 62, 64. וחרף 61, 62, 64, 65, 127, 333, 363 Houb.

1. ויאמר** 62.
2. ומראכם 62. בכל — ובכל 64, 127, 197, 333.
5. לנפשותכם 61 — לנפשותיכם 64.
6. האדם 61, 62, 64, 66, 127, 183, 197. ישפך — יש ſup. raſ. 62. ישפך ‸ כי בצלם 64. 10. אשר ‸ 64.

11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת עוד כל בשר
ממי המבול ולא יהיה עוד המבול להשחית
12 הארץ : ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר
אני נתן ביני ובינכם ובין כל נפש החיה אשר
13 אתכם לדרת עולם : את קשתי נתתי בענן והיתה
14 לאות ברית ביני ובין הארץ : והיה בענני ענן על
15 הארץ ונראתה הקשת בענן : וזכרתי את בריתי
אשר ביני ובינכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם
בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחית כל
16 בשר : והיתה הקשת בענן וראיתה לאזכרה ברית
עולם בין אלהים ובין כל נפש החיה בכל בשר
17 אשר על הארץ : ויאמר אלהים אל נח זאת אות
הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על
18 הארץ : ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם חם
19 ויפת וחם הוא אבי כנען : שלשה אלה בני נח
20 מאלה נפצה כל הארץ : ויחל נח איש האדמה
21 ויטע כרם : וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו :
22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו
23 בחוץ : ויקח שם ויפת את השמלה וישמו על
שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם
24 ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו : ויקץ נח
25 מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן : ויאמר
26 ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו : ויאמר ברוך

12. זאת — זאות 62. ^ובינכם 62. לדרות 64, 66 — לדורת 62, 127, 197, 333 — לדורות 65. 13. והייתה 62.
15. ביני — ב^ 61 — ב*יני 62. להשחית 62, 64, 65, 66, 127, 183, 363 Houb. — להחשית ∾ 64.
16. והייתה 62. ^בכל 127. 18. מן — *מן 61.
26. ^ברוך 61.

27 יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו : יפת אלהים
28 ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו : ויחי
נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה :
29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה
וימת :

CAP. X. י

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
2 בנים אחרי המבול : בני יפת גמר ומגוג מדי ויון
3 תובל ומושוך ותירס : ובני גמר אשכנז ריפד
4 ותגרמה : ובני יון אליש ותרשיש כתים ורודנים :
5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש ללשנו
6 למשפחותם בגויהם : ובני חם כוש ומצרים פוט
7 וכנען : ובני כוש סבא וחוילה סבתה ורעמה
8 וסבתכה ובני רעמה שבא ודדן : וכוש הוליד את
9 נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ : הוא היה
גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרוד גבור
10 ציד לפני יהוה : ותהי ראשית ממלכתו בבל
11 וארך ואכד וכלנה בארץ שנער : מן הארץ ההיא
יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבות עיר ואת
12 כלח : ואת רסן בין נינוה ובין כלח היא העיר

26. ויהי — ויהי* 61.
27. ליפת — אל יפת 64. 28. אחר 363 Houb. שנה ^2° 61.

2. מושך 61, 66, 127, 183, 197, 299 — ומושך 64, 333, 363.
3. ריפרת 64, 66, 127, 363 Houb. 4. תרשיש 61, 64, 65, 66, 127, 333. 5. ללשונו 61, 64. לגויהם 64.
7. סבא — סבה 197. ורעמה — ורחמה 64.
8. נמרוד ∾ נמורד 61. גבור — גיבור 197.
10. ממלכתו — ל^ 64. וכלנה ∾ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 333.
11. כלה 61, 64, 127, 183, 197, 299, 333, 364.
12. כלה 61, 64, 127, 183, 197.

13 הגדלה : ומצרים ילד את לודים ואת ענמים
14 ואת להבים ואת נפתחים : ואת פתרסים ואת
כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים :
15 16 וכנען ילד את צידון בכורו ואת חת : ואת היבוסי
17 ואת האמרי ואת הגרגשי : ואת החוי ואת
18 הערקי ואת הסיני : ואת הארודי ואת הצמרי
19 ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני : ויהי
גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה
20 סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע : אלה בני
חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם :
21 ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת
22 הגדול : בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד
23 וארם : ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש :
24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר :
25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו
26 נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן : ויקטן ילד את
27 אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח : ואת
28 הדורם ואת אוזל ואת דקלה : ואת עובל ואת
29 אבימאל ואת שבא : ואת אופר ואת חוילה ואת

13. לדים 61, 64, 66, 127, 183, 197 — להדים 363.
עינימים 299. 14. כסלאים 333.
15. צרון 61 — צידן 197. חת — החת 61, 64, 65, 66, 183.
16. היובסי ∾ היבוסי 61.
18. הארודי — ר ‸ 64. ואחר — א et ר sup. ras. 61.
19. הכנעני ‸ 61. 22. וארפכשד — ר ‸ 64.
23. עוץ 61, 64, 65, 66, 127, 197, 363 Houb. וחויל — והחויל 64.
24. וארפכשד — ארפ sup. ras. 66. שלח ‸ 61. את 2° ‸ 333.
26. חצרמות — חצרימות 62, 64, 65, 127.
27. איזל — עיזל 64, 66, 127 — עזיל 183.
28. אבימאל — אבימעיל 65.
29. החוילה 62, 64, 127 — החבילה 65.

30 יובב כל אלה בני יקטן : ויהי מושבם ממשא באכה
31 ספרה הר הקדם : אלה בני שם למשפחותם
32 ללשנותם בארצותם לגויהם : אלה משפחות
בני נח לתולדתם בגויהם מאלה נפרדו אי׳
הגוים בארץ אחרי המבול :

CAP. XI. יא

1,2 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם :
3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחימר היה להם
4 לחימר : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפץ על פני כל הארץ :
5 וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר
6 בנו בני האדם : ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה
אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר
7 מהם כל אשר יזמנו לעשות : הבה נרדה ונבלה
שם שפתים אשר לא ישמע איש את שפת רעהו :
8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו
9 לבנות את העיר : ואת המגדל על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יהוה את שפת כל הארץ ומשם

30. הר הקדם ^ 127.
31. ללשונתם ∾ 62. בארצותם — צ ^ 61. לגויהם* 127.
32. משפחות — ח ^ 62. לתולדתם — לדלתם 64.
אחרי — ואחרי 65.

1. שפה — שפח 62. 2. שנעיר 65.
3. לשרפה — לשרפה* 62. והחמר 61, 65. לחמר 65.
4. נפוץ 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 333.
5. העיר* 62. 6. לעשות 1° ^ 65. אשר ^ 62.
8. ויפץ — ויפיץ 62 — והפיץ 65.
9. על כן קרא שמה בבל ſup. raſ. 62. שפת* 62.

10 הפיצם יהוה על פני כל הארץ: אלה תולדת
שם שם בן מאת שנה ויוליד את ארפכשד שנתים
11 אחרי המבול: ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו
12 כל ימי שם שש מאות שנה וימת: וארפכשד חי
13 חמש ושלשים ומאת שנה ויוליד את שלח: ויחי
ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים ושלש
מאות שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי
ארפכשד שמנה ושלשים שנה וארבע מאות שנה
14 וימת: ויחי שלח שלשים שנה ומאת שנה ויוליד
15 את עבר: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש
שנים ושלש מאות שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו
כל ימי שלח שלש ושלשים שנה וארבע מאות
16 שנה וימ: ויחי עבר ארבע ושלשים ומאת שנה
17 ויוליד את פלג: ויחי עבר אחרי הולידו את פלג
שבעים שנה ומאתים שנה ויוליד בנים ובנות
ויהיו כל ימי עבר ארבע שנים וארבע מאות שנה
18 וימת: ויחי פלג שלשים שנה ומאת שנה ויוליד
19 את רעו: ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע
שנים ומאת שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו כל
20 ימי פלג תשע ושלשים ומאתים שנה וימת: ויחי

10. אלה — ואלה 127. 11. ויולד 61, 62.
13. ארפכשד ^ 61. שמנה ^ נה 61. ויולד 65.
14. שלח — חמש 61. ושלשים 61. ויולד 62, 65.
15. שלש שנים — שנה שלשים 65. ויולד 61, 62, 65.
וים — וימת 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 363.
16. ויולד 62, 65. 17. ויולד 62, 65.
18. ויולד 61, 62, 65. את רעו — רע*ו (eraſ. ה) 61.
19. ויולד 61, 62, 65.

רעו שתים ושלשים ומאת שנה ויוליד את שרוג :
21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים
ומאת שנה ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי
22 רעו תשע ושלשים ומאתים שנה וימת : ויחי
שרוג שלשים שנה ומאת שנה ויוליד את נחור :
23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאת שנה
ויוליד בנים ובנות ויהיו כל ימי שרוג שלשים
24 שנה ומאתים שנה וימת : ויחי נחור תשע ושבעים
25 שנה ויוליד את תרח : ויחי נחור אחרי הולידו
את תרח תשע שנים וששים שנה ויוליד בנים
ובנות ויהיו כל ימי נחור שמנה וארבעים שנה
26 ומאת שנה וימת : ויחי תרח שבעים שנה
27 ויוליד את אברם את נחור ואת הרן : אלה
תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת
28 הרן והרן הוליד את לוט : וימת הרן על פני תרח
29 אביו בארץ מולדתו באור כשדים : ויקח אברם
ונחור להם נשים שם אשת אררם שרי ושם אשת
נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה :
30 31 ותהי שרי עקרה אין לה ילד : ויקח תרח את
אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי

20. ויולד 61, 62, 65. 21. ויולד 61. 22. ויולד 62, 65.
23. ויולד 61. 65. ששלשים 127.
24. ויולד 62, 65. 25. הולדו 65. ויולד 65.
26. ויולד 61, 62, 65. את 2° — ואת 61, 62, 64, 65, 66, 127.
27. את 2° — ואת 61, 62, 64, 65, 66, 127, 333.
28. מולדתו — ל ‸ 61.
29. אררם — אברם 61, 62, 64, 65, 66, 127, 363.
30. ילד — יליד 62. 66, 333.
31. הרן ‸ 61.

ואת מלכה כלותו אשת אברם ונחור בניו ויוצא
אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד
32 חרן וישבו שם : ויהיו ימי תרח חמש שנים וארבעים
ומאת שנה וימת תרח בחרן :

CAP. XII. יב

Sectio Legis Tertia. פרשה לך לך

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך
2 ומבית אביך אל הארץ אשר אראך : ואעשך לגוי
3 גדול ואברכך ואגדלה שמך והוי ברכה : ואברך
מברכיך ומקלליך אאר ונברכו בך כל משפחות
4 האדמה : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
5 בצאתו מחרן : ויקח אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
6 ויבאו ארץ כנען : ויעבר אברם בארץ עד מקום
7 שכם עד אלון מורא והכנעני אז בארץ : וירא
יהוה אל אברם ויאמר לו לזרעך אתן את הארץ
8 הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו : ויעתק
משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלו בית אל
מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם

31. אברם 2° — אבר*ם 61. ויוציא 61, 64, 127, 333.
חרן — הרן 61, 62, 65, 127, 333; forte 64.

1. ומבת 61. א**ביך 127. ארץ 62. אראך — ארהך 64
— הראך 65, 333.
2. גדול — ד ^ 61. ואגדילה 62, 64, 65.
3. מברכיך — י ^ 61. 4. בן חמש שנים sup. ras. 66.
5. עשו ^ 61. ארץ — ארצה 61, 62, 64, 65, 66, 197, 333.

9 יהוה : ויסע אברם הלך ונסע הנגבה : ויהי
רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד
11 הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה
ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת
12 מראה אתי : והיה כי יראו אתיך המצרים ואמרו
13 אשתו זאת והרגו אתי ואתיך יחיו : אמרי נא
אחתי אתי למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי
14 בגללך : ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים
15 את האשה כי יפה היא מאד : ויראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה ביתה
16 פרעה : ולאברם הייטב בעבורה ויהי לו צאן
ובקר מקנה כבד מאד עבדים ושפחות וחמרים
17 ואתנות וגמלים : וינגע יהוה את פרעה נגעים
גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם :
18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי
19 למה לא הגדת לי כי אשתך היא : ולמה אמרת
אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה
20 אשתך קח ולך : ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו ולוט עמו :

9. הלוך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 333.
12. אתיך — אתך 61, 66. ואותיך 62.
13. אחותי 61, 62, 183, 333. אתי ^ 61. לי ^ 127. בעבוריך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 333. בגלליך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 333. 14. מצרמה 61.
15. ויללו 62. אל פרעה — לפרעה 62. ביתה — בית 66 — ביתי 197.
16. ולאברם — א ^ 61. צאן **** 62. ועבדים 61, 64, 66, 333. והמורים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 333.
19. למה 363 Houb. אחותי 61, 64, 333. לאשה — א ^ 61. הנה ^ 127 — נה 64.
20. ויצו — ויצו* 61. וישלחו — י ^ 127 — ח ^ 62. ואת אשתו — ואת **** אשתו — 64.

CAP. XIII. יג

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
2 ולוט עמו הנגבה : ואברם כבד מאד במקנה בכסף
3 ובזהב : וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלו בתחלה בין בית אל ובין העי :
4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
5 ויקרא שם אברם בשם יהוה : וגם ללוט ההלך
6 את אברם היה צאן ובקר ואהלים : ולא נשאה
אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא
7 יכלו לשבת יחדו : ויהי ריב בין רעי מקנה אברם
ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישבים בארץ :
8 ויאמר אבבם אל לוט אל נא תהיה מריבה ביני
ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו :
9 הלוא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאלה
10 והימינה ואם הימנה השמאלה : וישא לוט את
עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלו משקה לפני
שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
11 מצרים באכה צערה : ויבחר לו לוט את כל ככר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו :

1. ממצרם 62. עמו ^ הנגבה 61.
2. מאד — מ*ד 127. ובכסף 66.
3. למסעו 61. מנגב forte מנגד 64.
4. שם ^ 64. בראישונה — א ^ 66 — ו ^ 61.
5. ואהלים ∾ והאלים 61.
6. יחרו — יחדו 62, 64, 65, 66, 127, 363. כי ------ יחדו : ^ 61.
7. וכנעני 61. יושבים 64, 65.
8. אבבם — אברם 61, 62, 64, 65, 66, 127, 363.
ובינך — י ^ 61. אנשים ^ אחים 64,
9. השמאלה — א ^ 62, 333. והימינה — הימנה 363 Houb.
הימינה — הימנה 363 Houb. והשמאלה 62, 64, 65, 66,
183, 363. 10. שחת ^ 64. 11. לו bis 62.

12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל
13 עד סדם : ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד :
14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא
נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה
15 ונגבה וקדמה וימה : כי את כל הארץ אשר אתה
16 ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם : ושמתי את
זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את
17 עפר הארץ גם זרעך ימנה : קום התהלך בארץ
18 לארכה ולרחבה כי לך אתננה : ויאהל אברם
ויבא וישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה :

CAP. XIV. יד

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר
2 כדר לעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים : עשו
מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבד מלך צבאים ומלך בלע
3 היא צער : כל אלה חברו אל עמק השדים הוא
4 ים המלח : שתים עשרה שנה עבדו את כדר לעמר
5 ובשלש עשרה שנה מרדו : ובארבע עשרה שנה בא
כדר לעמר והמלכים אשר אתו ויכו את הרפאים

11. ויסע ‸ לוט מקדם 64.
12. ויאהל — אה sup. ras. 197. 13. וחטאים — א ‸ 127.
14. מן primo את כל 65. 17. בארץ ‸ 62. כי — לכי 61.
18. וילך — ויחל 61, 62, 333; forte 65 — ויאל 64, 127.
ויבא ‸ 64.

2. מלחמה 62. ברע — sup. ras. ע 62. ושמאבד — ושם
אבד 127. צבואים 61, 62, 64, 65, 127, 183, 197.
3. חברו — עברו 61, 62, 197.
4. ובשלש עשרה שנה sup. ras. 61.
5. ובארבעה 64. והמלכים — ל ‸ 61. הרפעים 62.

בעשתרות קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים
6 בשוה קריתים׃ ואת החרי בהררי שעיר עד איל
7 פראן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט
היא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי
8 הישב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבאים ומלך בלע היא צער
9 ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדר לעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃
10 ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך
סדם ומלך עמרה ויפלו שם והנשארים הרה
11 נסו׃ ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת
12 כל אכלם וילכו׃ ויקחו את לוט ואת כל רכשו
13 בן אחי אברם וילך והוא ישב בסדם׃ ויבא הפליט
ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי
ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד

5. ב*עשתרות (ת eraſ.) 127 — באשתרות 363 Houb.
הזוזאים 62, 65, 183, 333. בחם 61, 62, 64, 65, 127,
183, 197. האמים 197. בשוה — בשבי 62, 64, 65,
333 — בשוי 127 — בשבה 197. קריתם 62.
8. אדמח 65. צבואים 62, 64, 65, 127. הוא 61, 62, 64,
66, 127, 299, 333.
9. אמרפל 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 333. ואריוך — י ^ 66
— ואריבוך 61. ארבע 62.
10. חמר 66. 12. אחי ^ 64.
13. הוגד — ויגד 61, 62, 64, 65, 66, 127. שכן ^ 64.
14. נשבא 62, 64, 65, 66, 127, 183, 333, 364 — נשבע 363.

16 חובה אשר משמאל לדמשק : וישב את כל הרכוש
וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים
17 ואת העם : ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו
מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו
18 אל עמק השוה הוא עמק המלך : ומלכי צדק מלך
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון :
19 ויברך את אברם ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה
20 שמים וארץ : וברוך אל עליון אשר מגן צריך
21 בידך ויתן לו מעשר מכל : ויאמר מלך סדם אל
22 אברם תנה לי הנפש והרכוש קח לך : ויאמר
אברם אל מלך סדם הרמתי את ידי אל האלהים אל
23 עליון קנה שמים וארץ : אם מחוט ועד שרוג נעל
אם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אנכי אעשרתי
24 את אברם : בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענרם אשכול וממרא
הם יקחו חלקם :

CAP. XV. יה

1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך

16. וישב — והשיב 62. כל ^ 62. הרוכוש 127.
ורכושו — ו*רכושו 62.
17. השוה — השבי 65, 66, 333 — השוי 64, 127, 183.
18. צדק ^ מלך 61. 19. קנה — קני 66, 333.
20. אל* 62. 22. אברם ^ 61. קנה — קני 66, 333.
23. לך ^ 127.
24. וחלק — וחלק **** 61. ענרם — ענרים 62.
ואשכול 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 333. החלקם 62.

1. האלה — *הלה (א eraſ.) 61. ושכרך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 333.

2 ארבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן
1 לי ואנכי הלך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
3 אליעזר: ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה
4 בן ביתי יירש אתי: והנה דבר יהוה אליו לאמר
לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך:
5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר
הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה
6,7 זרעך: והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת
8 לך את הארץ הזאת לרשתה: ויאמר אדני יהוה
9 במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קח לי עגלה
10 משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל: ויקח
לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש את
11 בתרו לקראת רעהו ואת הצפרים לא בתר: וירד
12 העיט על הפגרים וישב אתם אברם: ויהי השמש
לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
13 גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר
יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם
14 ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן

4. ממעיך — ממך 197. 5. ויוציא 64, 66, 197.
6. והאמן — ויאמן 197. צדיקה 61.
8. אירשנה 61,65,66,197 — יירשנה 127,333 — forte ארשנה 62.
9. אליו ^ 61. ועז משלשת ^ 61. וגזל 61.
10. בתוך — ו ^ 61, 127. בתרו — בטרו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 363. הצפורים 62, 64, 65, 66, 127, 197, 333.
11. העיט — העט 64 — ועיט 363.
12. ותרדמה — ותרדימה 62, 66, 127, 333 — ותרימה 64. נפלא 62.
13. ידע 61, 62, 64, 65, 66, 127. ועבדם 66.
14. יעבדו 61, 64, 65, 127, 333.

15 אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול : ואתה תבוא
16 אל אבתיך בשלום ותקבר בשיבה טובה : ודור
הרביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד
17 הנה : ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור
עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה :
18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר
לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד
19 הנהר הגדול נהר פרת : את הקיני ואת הקנזי
20 ואת הקדמוני : ואת החתי ואת הפרזי ואת
21 הרפאים : ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת החוי ואת היבוסי :

CAP. XVI. יו

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית
2 ושמה הגר : ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
3 וישמע אברם לקול שרי : ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת
אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו
4 לאשה : ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל
5 גברתה בעיניה : ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל

14. ברכוש — ברכיש 66.
15. אבותיך 61, 64, 66, 183. ותקבר — ו ^ 61, 62, 64, 65, 66, 197. בשיבה — ש ^ 61.
16. הנה — אנה 62, 197. 18. הארץ ^ 61. 19. הקיני 61.
20. הרפאים — ם ^ 61, 197 fin. lin. 21. החוי 363 Houb.

2. ותאמר — ת ^ 61. בא נא — בנא 62.
3. לאשה — לואשה 127. 4. ותהר ^ 64.

6 בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך : ויאמר אברם אל
שרי הנה שפחתיך בידך עשי לה הטוב בעיניך
7 ותענה שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך יהוה
8 על עין המים במדבר על העין בדרך שור : ויאמר
הגר שפחת שרי אוי מזה באתי ואנה תלכי ותאמר
9 מפני שרי גברתי אנכי ברחת : ויאמר לה מלאך
10 יהוה שובי אל גברתיך והתענה תחת ידה : ויאמר
לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעיך ולא יספר
11 מרב : ויאמר לה מלאך יהוה הניך הרה וילדת בן
וקראת את שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל ענייך :
12 והוא יהיה פרי אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני
13 כל אחיו ישכן : ותקרא שם יהוה הדבר אליה
אתה אל ראה כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי
14 ראה : על כן קראה לבאר באר לחי ראי הנה בין
15 קדש ובין ברד : ותלד הגר לאברם בן ויקרא
אברם את שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל :

5. בעיני — ביני 62.

6. אברם ^ 61 — primo שרי 62. בידיך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 333. עשה 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 333.

8. אי — אוי 61, 66. י ^ — באתי 66. והנה — ואנה 64. בחרת ∾ ברחת 61, 65.

9. והתעני 62, 64, 65, 66, 127, 197 — נ ^ 61.

10. ארבה — הרבה 65. זרעך 65, 66.

10, 11. יהוה ---------- הרבה ^ 127.

11. הנך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 333. וילדתי 62, 64, 127. וקראתי 62, 64. מ ^ — ישמעאל 61. עניך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 333.

12. הוא 61, 64. פרה — פרי 64, 65, 66, 127, 183, 197, 333. אחיו ^ 62.

14. קרא 62, 333. ראה — ראי 62, 64, 65, 66, 127, 197, 333.

16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר
ית ישמעאל לאברם :

CAP. XVII. יז

1 ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים וירא יהוה
אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני
2 והוי תמים : ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה
3 אתך במאד מאד : ויפל אברם על פניו וידבר
4 אתו אלהים לאמר : אני הנה בריתי אתך והיית
5 לאב המון גוים : ולא יקרא עוד שמך אברם
והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך :
6 והפריתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
7 ממך יצאו : והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים
8 ולזרעך אחריך : ונתתי לך ולזרעך אחריך את
ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי
9 להם לאלהים : ויאשר אלהים אל אברהם ואתה
את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם :
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך
11 אחריך המול לכם כל זכר : ונמלתם את בשר
12 ערלתכם והיתה לאות ברית ביני ובינכם : ובן
שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית

16. ית — את 61, 62, 64, 65, 66, 127, 363 : legitur tamen ית (etsi negat Cl. Houb.) in Polyglottis Parif.

1. אני in marg. 363. 2. ובינך — ובנך ^ 61.
4. ואני 61, 62, 64, 65, 66, 127, 333. 7. והקימתי 64.
ובנך 61. לדרותם 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 333.
8. ונתתי - - אחריך ^ 61. 1° ארץ — הארץ 62. עולם ^ 61.
9. לדרותם 61, 64, 65, 66, 183 — לדורתם 62.
10 et 11. ובנכם 61. 12. לדרותיכם 61, 64, 65, 66.

ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא :
13 המול ימול ילידי ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
14 בבשרכם לברית עולם : וערל זכר אשר לא ימול
את בשר ערלתו ביום השמיני ונכרתה הנפש
15 ההיא מעמיה את בריתי הפר : ויאמר אלהים אל
אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי
16 שרה שמה : וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך
בן וברכתיו והיתה לגוים ומלכי עמים ממנה יהיו :
17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן
מאת שנה אוליד ואם שרה הבת תשעים שנה
18 תלד : ויאמר אברהם אל האלהים לוי ישמעאל
19 יחיה לפניך : ויאמר אלהים אבל הנה שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את
20 בריתי אתו לברית עולם ולזרעו אחריו : ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי
אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יוליד ונתתיו
21 לגוי גדול : ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד
22 לך שרה למועד הזה בשנה ואחרת : ויכל לדבר
23 אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויקח אברהם
את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל
מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את

13. ילדי 61, 65, 66. 14. השמיני - - - את ‸ 61. בשר ‸ 127.
17. אוליד — הוליד 62, 65, 183, 333; forte 61 — יוליד 197.
19. אבל — הבל 127. ‸ שמו 127.
20. ולישמאל 61. והפרית 197. יולד 61.
21. אקים — הקים 62, 197, 333. ואחרת — האהרת 61, 62, 64, 66, 127, 363 Houb. — אחרת 65, 183.
23. ישמעאל — א ‸ 197. ילדי 62, 183. כל 2° — שכל 127. מקנות 127.

בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
24 אלהים : ואברהם בן תשעים ותשע שנים בהמולו
25 את בשר ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
26 בהמולו את בשר ערלתו : בעצם היום הזה נמל
27 אברהם וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית
ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו :

CAP. XVIII. יח

Sectio Legis Quarta. פרשה וירא

1 וירא אליו יהוה באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל
2 כחם היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
3 וישתחוי ארצה : ויאמר אדני אם נא מצאתי חן
4 בעיניכם אל נא תעברו מעל עבדכם : יקח נא מעט
5 מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקח
פת לחם וסעדו לבבכם ואחר תעברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת :
6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש
7 סאים קמח סלת לושי ועשי עגות : ואל הבקר רץ

23. ערלתם — ערלתו 62.
24. בהמלו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 333.
25. Totum comma bis scriptum, 127. שנה ^ 61. בהמלו 61, 62, 64, 65, 66, 127.
27. יליד — ילד 62.

1. ויראה 62. האהל — אהל 127.
2. וירא — וי*רא 61. אנושים 61, 64, 65, 127, 183, 333.
3. אל bis 66 — sup. ras. 127.
4. והשעינו ∾ והעשינו 65. 5. כן 1° ^ 65.
6. סאים — סחים 197 — סים 670.
ועשי — ועשה 61, 64, 127, 183, 197, 333.

אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער
8 וימהר לעשותו : ויקח חמאה וחלב ואת בן
הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם
9 תחת העץ ויאכלו : ויאמרו אליו איה שרה אשתך
10 ויאמר הנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך כעת
חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח
11 האהל והיא אחריו : ואברהם ושרה זקנים באים
12 בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים : ותצחק
שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני
13 זקן : ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
14 שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי : היפלא
מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה
15 בן : ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר
16 לה כי צחקתי : ויקמו משם האנשים וישקפו על
17 פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם : ויהוה
אמר המכסה אני מאברהם את אשר אני עשה :
18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל
19 גוי הארץ : כי ידעתי למען אשר יצוה אברהם
את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות
צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את

8. חמאה — החמה 183. והחלב 64, 65, 127, 183.
עליהם — לעניהם 64.
9. איה — היה 127, 333. ויאמר — א‸ 61.
11. כנשים — כאנשים 127.
13. צחקה — צעקה 64. האמנם 64, 65.
15. צחקתי — צעקתי 64. יראה — ירא 127.
16. עמהם 197, 334. 18. גויי 363 Houb.
19. הביא — יביא 64. אברהם ∾ אבהרם 61, 64, 65, 66, 127, 363.

אשר דבר עליו : ויאמר יהוה צעקת סדם ועמרה 20
כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד : ארדה נא 21
ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא
אדעה : ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם 22
עודנו עמד לפני יהוה : ויגש אברהם ויאמר האף 23
תספה צדיק עם רשע : אולי יש חמשים צדיקים 24
בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען
חמשים הצדיקים אשר בקרבה : חלילה לך 25
מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה
כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה
משפט : ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים 26
צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם :
ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל 27
אדני ואנכי עפר ואפר : אולי יחסרון חמשים 28
הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר
ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה :
ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם 29
ארבעים ויאמר לא אשחית בעבור הארבעים :
ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון 30
שם שלשים ויאמר לא אשחית אם אמצא שם

19. עליו ^ 64.
21. הכצעקתה — הכ צעקתה 64, 65, 127. ואם — ו ^ 197.
22. האנושים 61, 64, 65, 66, 127, 183, 333, 670.
24. צדקים 197. תשא — תשע 62. למקום ※ 62.
הצדיקים ^ 127 — הצדקים 197, 221.
25. להמית ∾ להימת 62. השופט 61, 62, 64, 127, 333.
יעשה — יעשי 127. 26. אמצא ^ 62.
27. ויאמר ^ 64. הואלתי — אולתי 62.
28. הצדקים 197, 221. אשחית — השחית 127.

31 שלשים : ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור
32 העשרים : ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה
אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
33 אשחית בעבור העשרה : וילך יהוה כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם שוב למקומו :

CAP. XIX. יט

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחוי אפים
2 ארצה : היאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית
עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם
3 לדרככם ויאמרו לא כי ברחב נלין : ויפצר בם
מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה
4 ומצורת אפה ויאכלו : טרם ישכבו ואנשי העיר
אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם
5 מקצה : ויקראו אל לוט ויאמרו אליו איה האנשים
אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדע
6 אתם : ויצא *אליהם לוט הפתחה והדלת סגרו
7,8 אחריו : ויאמר אל נא אחי תריעו : הנה נא לי
שתי בנות אשר לא ידעו איש אוצא נא אתהן

31. אל bis 66. 32. ימצאן 65.
33. שוב — שב 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 670.

2. היאמר — ויאמר 61, 62, 64, 65, 66, 127, 363. ולנו 61.
‸כי 61. 3. ויאסרו 62.
5. איה — היה 127. האנושים 61, 65, 127 — ‸ש 62.
הוציאם ∞ הוצאים 62. 7. תריעו : ∞ תרעיו 62.
8. ‸ידעו 61. אוצא — הוציא 62, 127, 183, 197, 333 — איציא
61, 64, 65, 66, 221, 334. אתהן — אתין 61.

אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האלה
9 אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי : ויאמרו
גשה הלאה ויאמרו אחד בא לגר וישפט גם
שפט עתה נריע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד
10 ויגשו לשבר הדלת : וישלחו האנשים את ידם
ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו :
11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן
12 ועד גדול וילאו למצא הפתח : ויאמרו המלאכים
אל לוט עוד מי לך פה חתן בניך ובנתיך וכל
13 אשר לך בעיר הוציא מן המקום הזה : כי משחיתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני
14 יהוה וישלחנו יהוה להשחיתה : ויצא לוט וידבר
אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום
הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני
15 חתניו : וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך
16 הנמצאות פן תספה בעון העיר : ויתמהמה ויחזקו
האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת
17 יהוה עליו ויוציאהו וינחהו מחוץ לעיר : ויהי

9. הלאה ∾ האלה 65. האחד 127. לגור 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670. שופט 61, 62, 64, 66, 127, 670. ויפצרו forte ויראו 197.

10. האנשים — ו ^ 221. ויביאו — ויביו 61 — והביאו 66.

11. הבית — ה*בית 61. 12. ובנותיך 61, 62, 64.

13. משחיתים — משחתים 64, 197 — משחיתם 62. לחשחיתה 61 — לחשיתה 62 — להשיתה 64 — להשחתה 65.

15. ויאצו 65. בנותיך 61 — בנותך 62, 65, 66, 127, 333.

16. ותמהמה 61. בנותיו 61, 62. בחמלת — בהמלת 363 Houb. — ב ^ 61. ויניחהו 62, 64, 66, 127, 183, 197, 670 — וינהיהו 61.

כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל
תביט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט
18 פן תספה : ויאמר לוט אליהם אל נא אדני :
19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר
עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
20 להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי : הנה נא
העיר הזאת קרובה לנוס שמה והיא מצער אמלט
21 נא שמה הלוא מצער היא ותחי נפשי : ויאמר
אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי
22 את העיר אשר דברת : מהר המלט שמה כי לא
אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם
23 העיר צער : השמש יצאה על הארץ ולוט בא
24 צערה : ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
25 ואש מאת יהוה מן השמים : ויהפך את הערים
האלה ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח
26 האדמה : ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח :
27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם
28 את פני יהוה : וישקף על פני סדם ועמרה ועל

17. כהוציהם 62. על — אל 363. תביט — י^ 61. ההרה —
ההר 61. 19. הנה — הנא 62. ותגדיל 62. לחיות 62.
20. מצער — ע^ 62. אמלט — המלט 61, 62, 64, 65, 66, 127,
183, 670 — אמלטה 363 Houb. — המלטה 197. ותחיה 62,
64, 65, 66, 127, 197, 670.
21. פניך — פ^ 65. העיר — חיע*יר 61.
22. באך — באכה 64, 66, 127, 183, 197. צער — צר 64 —
ſup. raſ. צע 65.
23. יצא 61, 62, 65, 66, 127, 333. 24. ויהוה — ויוה 62.
25 הערים 1° — ה^ 62. ואת הככר כל^ 62. יושבי 61, 62,
64, 65.
26. ותביט 65, 127; forte 66. נציב 65, 66.

פני כל הארץ הככר וירא והנה עלה קיטור הארץ
29 כקיטור הכבשן : ויהי בהשחית אלהים את
ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את
לוט מתוך האפכה בהפכו את הערים אשר ישב
30 בהן לוט : ויעל לוט מצער וישב בהר ושתי בנתיו
עמו כי ירא לשבת בצער וישב במערה הוא ושתי
31 בנתיו עמו : ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו
זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ :
32 לכי נשקה את תבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
33 זרע : ותשקיהן את אביהן יין בלילה ההוא ותבא
הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה :
34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הנה
שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי
35 שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע : ותשקיהן גם בלילה
ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו
36 ולא ידע בשכבה ובקומה : ותהרנה שתי בנות
37 לוט מאביהן : ותלד הבכירה בן ותקרא את שמו
38 מואב הוא אבי מואב עד היום : והצעירה גם
היא ילדה בן ותקרא את שמו בן עמי הוא אבי
בני עמון עד היום :

28. הארץ 1° — ה ^ 127.
29. בשחית 61. האפכה — הא*פיכה 62.
30. בצער — בצהר 64. 31. הצעירה — הצרה 61.
32. תבינו — אבינו 61, 64, 65, 66, 127, 363. מאבנו 61.
33. ותשקיהן ∾ ותשקינה 61, 64, 65, 66. ההוא — הוא 363 Houb.
ותשכב — כ ^ 61.
34. נשקינו 61, 64, 183, 334. עמו — עמו* 61. מאבנו 61.
35. ותשקיהן ∾ ותשקינה 61, 64, 65, 66. אביהן — ה ^ 61.
הצערה 61. 38. והצערה 61.

CAP. XX. כ

1 ויסע משם אברהם ארץ הנגב וישב בין קדש ובין
2 שור ויגר בגרר : ויאמר אברהם אל שרה אשתו
אחתי היא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה :
3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר
לו הנך מת על אודת האשה אשר לקחת והיא
4 בעלת בעל : ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני
5 הגוי גם צדיק תהרג : הלוא הוא אמר לי אחתי
היא והיא גם אמרה אחי הוא בתם לבבי
6 ובנקיון כפי עשיתי זאת : ויאמר אליו האלהים
בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת
ואחשך גם אנכי אתך מחטאה לי על כן לא נתתיך
7 לנגע אליה : ועתה השב את אשת האיש כי נביא
הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי
8 מות תמות אתה וכל אשר לך : וישכם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
9 האלה באזניהם וייראו כל האנשים מאד : ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה
10 מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי : ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
11 הזה : ויאמר אברהם כי יראתי כי אמרתי רק
אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר

1. שור — ו ‸ 61. 2. אחותי 61, 64, 65.
3. על — אל 363 Houb. אודת ∾ אדות 61, 64, 65, 66, 127, 363.
5. אחותי 64.
6. בחלם 363 Houb. אותך 363 Houb.
7. השיב 61, 64, 65, 127, 670. 8. וישכם ∾ וישמך 61.

12 אשתי׃ וגם האמנם אחתי היא בת אבי אך
13 לא בת אמי ותהי לי לאשה׃ ויהי כאשר התעה
אתי אלהים מבית אבי ומארץ מולדתי ואמר לה
זה חסדך אשר תעשין עמדי אל כל המקום אשר
14 נבוא שמה אמרי לי אחי הוא׃ ויקח אבימלך
אלף כסף וצאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן
15 לאברהם וישב לו את שרה אשתו׃ ויאמר אבימלך
16 הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב׃ ולשרה אמר
הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא ליך כסות
עינים ולכל אשר אתיך ואת הכל ונוכחת׃
17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את
18 אבימלך ואת אשתו ואמתיו וילדו׃ כי עצר עצר
אלהים בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה
אשת אברהם׃

CAP. XXI. כא

1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
2 כאשר דבר׃ ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
3 למועד אשר דבר אתו אלהים׃ ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק׃
4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר
5 צוה אתו אלהים׃ ואברהם בן מאת שנה בהולד
6 לו את יצחק בנו׃ ותאמר שרה צחק עשה לי
7 אלהים כל השמע יצחק לי׃ ותאמר מי מלל

12. אמנם 64, 65, 127, 670. אחותי 61, 64, 65, 66.
13. חסדיך 61, 64, 65, 66, 127, 183. הוא — הוא* 65.
16. ליך — י ^ 61, 66, 127. ולכל — לכל 670. אתיך — י ^ ו 61, 66, 670. 18. אלהים — להים* 127.

6. צחקה 64, 127, 183, 670.

לאברהם הינקה בנים שרה כי ילדתי לו בן
8 לזקניו : ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה
9 גדול ביום הגמל את יצחק בנו : ותרא שרה
את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק :
10 ותאמר לאברהם גרש את האמה הזאת ואת בנה
כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק :
11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו :
12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על
הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע
13 בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע : וגם את בן
האמה הזאת לגוי גדול אשימנו כי זרעך הוא :
14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן
אל הגר שים על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך
15 ותתע במדבר באר שבע : ויכלו המים מן החמת
16 ותשלך את הילד תחת אחד השחים : ותלך
ותשב לה מנגד הרחיקה כמטחוי קשת כי אמרה
אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קולה
17 ותבך : וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מליך הגר

7. היניקה 221, 670. ילדתי — ד ^ 66.
10. את — את** 65.
11. אודת ∾ אדות 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
12. על — אל 64.
14. שים — י ^ 61, 64, 65, 66, 127, 221, 670. היליד 127.
ותתע — תע sup. ras. 65.
15. ותשליך 61, 64, 66, 183, 221, 670. היליד 127.
השוחים 61, 183, 334 — השחוים ∾ 333.
16. הרחקה 61, 64, 66, 127, 183, 333 — הרחק 221. כמטחוי
חי ^ 61, 64, 66, 183 — כמטוחי ∾ 65, 127, 334.
17. מליך — מלכי 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670.

אל תיראי כי שמע אלהים את קול הנער באשר
18 הוא שם : קומי שאי את הנער והחזקי את ידיך
19 בו כי לגוי גדול אשימנו : ויפקח אלהים את
עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת
20 מים ותשק את הנער : ויהי אלהים את הנער
21 ויגדל וישב במדבר ויהי רבי קשת : וישב במדבר
22 פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים : ויהי
בעת ההיא ויאמר אבימלך ופי כל שר צבאו אל
אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה :
23 ועתה השבע לי באלהים הנה אם תשקר לי
ולניני ולנגדי וכחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי
24 ועם הארץ אשר גרת בה : ויאמר אברהם אנכי
25 השבע : ויוכיח אברהם את אבימלך על אדות באר
26 המים אשר גזלו עבדי אבימלך : ויאמר אבימלך
לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא
הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום :
27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו
28 שניהם ברית : ויצב אברהם שבע כבשות
29 צאן לבדהן : ויאמר אבימלך אל אברהם מה
הנה שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן :

17. את — אל 363 Houb. שם primo שמה 61.
18. את 1° ^ 65. והחזקי 61, 66, 363 Houb. ידך 61, 66.
19. ויפקח — ויפקע 62. מים - - - ותלך ^ 61.
20. רבי — י sup. ras. 62.
21. פארן ∾ פראן 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
לו — ***לו 61. 22. ופי כל — ופיכל 64, 127.
23. עשית 61. 24. השבע — אשבע 65, 334.
25. והוכיח 61, 62, 64, 66, 127, 183, 221 — והכיח 65, 197.
27. לאבמלך 62. בארית 62.
29. לאברהם — אל אברהם 64, 65, 66, 127, 197, 221.

30 ויאמר אברהם כי את שבע הכבשות תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת :
31 על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
32 שניהם : ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
33 ופי כל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים : ויטע
אברהם אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
34 העולם : ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים :

CAP. XXII. כב

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם
2 ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר קח נא
את בנך את יחידאך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המוראה והעלהו שם עלה על אחד
3 ההרים אשר אמר אליך : וישכם אברהם בבקר
ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת
יצחק בנו ויבקע עצי העלה ויקם וילך אל המקום
4 אשר אמר לו האלהים : ביום השלישי וישא אברהם
5 את עיניו וירא את המקום מרחק : ויאמר אברהם
אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער
6 נלכה עד כה ונשתחוי ונשוב אליכם : ויקח

30. תהיה forte תיהי 62. לי — 64.
32. ופי כל — ופיכל 64, 127. וישובו 62, 221.
33. העולם — ה‸ 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221 — אל עולם 61.

2. יחידאך — א‸ 61, 62, 66, 197, 333 — יאחידך 127, 221, 334. אשר אהבת את ſup. raſ. 127. המוראה — המוריה 333. העלה 127.
3. ויחבש — י‸ 61. חמורו 61, 62, 64, 65, 127, 183, 197. 221, 670. נערו 62.
4. השלישי — השלי 61. אברהם את עיניו ſup. raſ. 66.
5. גלך 221, 334. נשתחוי 127.

אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח
בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו :
7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה
8 לעלה : ויאמר אברהם אלהים יראה לו שה
9 לעלה בני וילכו שניהם יחדו : ויבאו אל המקום
אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את
המזבח ויערך את ועצים ויעקד את יצחק בנו
10 וישם אתו על המזבח ממעל לעצים : וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את
11 בנו : ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
12 אברהם אברהם ויאמר הנני : ויאמר אל תשלח
ידך על הנער ואל תעשה לו מאומה כי עתה ידעתי
כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את
13 יחידאך ממני : וישא אברהם את עיניו וירא והנה
איל אחד נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
14 את האיל ויעלהו עלה תחת בנו : ויקרא אברהם
את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
15 בהר יהוה יראה : ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
16 שנית מן השמים : ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי
יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את
17 בנך את יחידאך ממני : כי ברוך אברכך והרבה

6. את 2° — ואת 62.
9. ועצים — העצים 61, 62, 64, 65, 66, 127. 221.
המזבח 2° — חמזבח 62.
12. על — אל 221, 363 Houb. ידעת 334. יחידאך — יחדך 62
יחידך — 66, 127 — יאחידך ∞ 61, 221. 334.
16. נשבעתי — ב ^ 61. יחידאך ∞ יאחידך 61, 127, 221, 334 —
יחידך 62, 66, 197. 17. והרבה — וארבה 62, 64, 65, 197.

ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על
18 שפת הים ויירש זרעך את שער איביו : והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי :
19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
20 שבע וישב אברהם בבאר שבע : ויהי אחר הדברים
האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם
21 היא בנים לנחור אחיך : את עוץ בכרו ואת בוז
22 אחיו ואת קמואל אבי ארם : ואת כשד ואת חזו
23 ואת פילדש ואת ידלף ואת בתואל : ובתואל הוליד
את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי
24 אברהם : ופילגשו ושמה רומה ותלד גם היא
את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה :

CAP. XXIII. כג

Sectio Legis Quinta. פרשה חיי שרה

1 ויהיו חיי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים
2 שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית הארבע אל עמק
היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
3 ולבכותה : ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל
4 בני חת לאמר : גר ותושב אנכי עמכם תנו לי
5 אחזת קבר עמכם ואקברה את מתי מלפני : ויענו
6 בני חת את אברהם לאמר לא : שמענו אדני נשיא

17. ככובי 65. 19. ויש*ב — וישב 127.
21. בכורו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
22. עזו — חזו 64, 334. פלדש 64.
24. ופילגשו ∾ ופלגשיו 62. וארת — הארת 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221. מחכה — מעכה 65.

2. על — אל 221. 3. מיתו 61, 64, 65, 183, 197, 670.
4. מיתי 61, 64, 183, 197, 670. 6. שמענו ‸ 65.

אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך
איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך :
7 ויקם אברהם וישתחוי לעם הארץ לבני חת :
8 וידבר אתם לאמר אם ישת נפשכם לקבר את
מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צהר החתי :
9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קרב :
10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר :
11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר
בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך :
12 13 וישתחוי אברהם לפני עם הארץ : וידבר אל
עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לי
שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את
14 15 מתי שם : ויען עפרון את אברהם לאמר : לא
אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני
16 ובינך מה הוא ואת מתך קבר : וישמע אברהם
אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר
דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר
17 לסחר : ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר

6. מיתך 1° et 2° 61, 64, 65, 127, 183, 197, 670. יכלה — יכלי 66.

8. ישת — ישאת 66 — יש את 221. מתי ‸ 127 — מיתי 64, 65, 183, 197.

9. בכסף — ב*** 127. מלא — מלי 66. קרב ∾ קבר 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221.

11. מיתך 61, 64, 65, 66, 127, 197.

13. וידבר — ד ‸ 61. מיתי 64, 65, 183, 197.

15. מיתך 64, 65, 66, 127, 197.

16. לעפרון — פ ‸ 65. חת — ח*ת 61. עבר — חבר 64.

על פני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר
18 בשדה אשר בכל גבולו סביב : לאברהם למקנה
19 לעיני בני חת בכל בעי שער עירו : ואחרי כן
קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען :
20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת
קבר מאת בני חת :

CAP. XXIV. כד

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם
2 בכל : ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל
3 בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי : ואשביעך
ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בקרבו :
4 כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה
5 לבני ליצחק : ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה
האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב
6 את בנך אל הארץ אשר יצאת משם : ויאמר אליו
7 אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה : יהוה
אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי
ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת

17. על פני — לפני 221. אשר ^ בשדה 197.
18. בכל — לכל 61, 64, 127. בעי — באי 61, 62, 64, 65, 127, 197, 670. 19. שדה ^ 127.

3. ואשביעך ∞ והשביך — 66 והשביך 61.
4. ולקחת ******** תלך 127.
5. ההשב — השיב 64, 183 — ההשיב 127.
7. ומארץ 127. הארץ ^ 127. לפניך ^ 65.

8 אשה לבני משם : ואם לא תאבה האשה ללכת
אחקריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשיב
9 שמה : וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם
10 אדניו וישבע לו על הדבר הזה : ויקח העבד עשרה
גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם
11 וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור : ויברך
הגמלים מחוץ לעיר על באר המים לעת ערב
12 לעת צאת השאבות : ויאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרא נא לפני היום ועשה חסד עם אדני
13 אברהם : הנה אנכי נצב על עין המים ובנות
14 אנשי העיר יצאות לשאב מים : והיה הנערה
אשר אמר אליה הטי נא כדיך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק
15 ובה אדע כי עשית חסד עם אדני אברהם : ויהי
הוא טרם כלה לדבר אל לבו והנה רבקה יצאת
אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי
16 אברהם וכדה על שכמה : והנערה טובת מראה
מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא
17 כדה ותעל : וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיני

8. תאבה — ת ^ ק 61. ללכרת — לכרת 61. אחקריך — ק ^ 61, 62, 64, 65, 66, 127. משבועתי 61, 62, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 670.

11. לעיר — ל ^ 127. השאובורת 670.

13. נצב על עין sup. ras. 62. יצאות — ו ^ 65, 66, 127, 221, 670.

14. אמר ^ 127. הטי — הטני 183, 197, 221 (bis,) 670. נא ^ 64, 183, 197, 221 (bis,) 670. כדך 62, 221. והוכחת 62. ובה — ובא 62, 221.

15. הוא טרם sup. ras. 62. אברחם 62.

16. ידעה — ה ^ 127.

17. הגמיני — הגמני 61.

18 נא מעט מים מכדך : ותאמר שתה אדני ותמהר
19 ותורד כדה על ידה ותשקהו : ותכל להשקותו
ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות :
20 ותמהר ותורד כדה על השקות ותרץ עוד אל הביר
21 לשאב ותשאב לכל גמליו : והאיש משתה לה
ומחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא :
22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם
זהב בקע משקלו וישם על אפה ושני צמידים על
23 ידיה עשרה זהב משקלם : ויאמר בת מי אתי
הגידי נא לי היש בבית אביך מקום לנו ללין :
24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
25 לנחור : ותאמר אליו גם תבן גם מספה רב עמנו
26 וגם מקום ללין : ויקד האיש וישתחו ליהוה :
27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב
חסדו ואמתו מעם אדני אברהם אנכי בדרך נחני
28 יהוה בית אחי אדני : ותרץ הנערה ותגיד לבית
29 אמה כדברים האלה : ולרבקה אח ושמו לבן וירץ
30 לבן אל האיש החוצה אל העין : ויהי כראותו את
הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את

17. מכדיך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670.
18. ותוריד 62, 64, 65, 183, 197. שתה ^ אדני ותמהר 197.
ותשקיהו 62, 64, 65, 66, 221.
20. ותוריד 62, 64, 65, 183. על — אל 62, 66, 221, 299.
הבאר — הביר 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
21. לו — לה 299. הצליח 62, 64, 65, 66, 221 — החצליח 183.
22. לשתות ^ 61. צמידים 197 — צמידם 62.
23. לא — לי 127. 27. לא עזב sup. ras. 65.
28. ותגד 62, 64, 66, 127, 197, 670.
30. כראותו — ר ^ 64. הצמדים 197. אחתו — 1° אחותו 61,
62, 64, 65, 66, 127, 183.

דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין : ויאמר 31
בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי
הבית ומקום לגמלים : ויבא האיש הביתה ויפתח 32
הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ
רגליו ורגלי האנשים אשר אתו : ויושם לפניו 33
לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר
דבר : ויאמר עבד אברהם אנכי : ויהוה ברך את 34 35
אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר כסף וזהב
ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים : ותלד שרה 36
אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל
אשר לו : וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה 37
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו : כי 38
אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת
אשה לבני : ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה 39
אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו 40
ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה
לבני ממשפחתי ומבית אבי : אז תנקה מאלתי כי 41
תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי
מאלתי : ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי 42

30. אחתו 2° — אחותו 62, 64, 65, 183. הגמלים ^ על 127
העין — האין 62. 33. אכל — אוכל 221, 670.
35. וכסף 62, 221, 334. ועבדים 62, 64, 221, 333, 334.
וגמלים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 333, 334.
וחמורים 61, 62, 64, 127, 183, 197, 221, 333, 334.
37. וישביעני 62, 64, 65, 127, 183, 333 ∾ וישבעיני 670.
אשה ^ 127. לבני ^ 64. בארצו — א ^ 61.
40. ממשפתי 62. 41. משפחתי — פ ^ 64.
42. ואבא 61, 62.

אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אני
43 הלך עליה : הנה אנכי נצב על עין המים והיה
העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקני נא
44 מעט מים מכדיך : ואמרה אלי גם אתה שתה
וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הוכיח יהוה
45 לבן אדני : אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה
רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העין ותשאב
46 ואמר אליה השקני נא מעט מים מכדך : ותמהר
ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה
47 ואשתה וגם הגמלים השקתה : ואשאל אתה
ואמר בת מי אתי ותאמר בת בתואל בן נחור אשר
ילדה לו מלכה ואשים הנזם על אפה והצמידים
48 על ידיה : ואקד ואשתחוי ליהוה ואברך את יהוה
אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת
49 את בת אחי אדני לבנו : ועתה אם ישכם עשים
חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי
50 ואפנה על הימין או על השמאל : ויען לבן ובתואל
ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע
51 וטוב : הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה

42. ד*רכי 61. הלך — אלך 61.
43. היוצארת 64, 65, 197, 221. ואמרתי — ר‸ 61.
השקיני 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670. מכדך 62.
44. גמליך 65.
45. השקיני 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670.
מכדיך 61, 64, 65, 127, 197, 670.
46. ותוריד 62, 64, 65, 183. מעליה — עלי*ה 127. אשקה —
השקה 62. הגמלים — הגמלי* 127. אשקתה 64, 65, 221.
47. והצמדים 197.
48. ואשתחוה 221. הנחני ∾ חנהני 62. אמת ſup. raſ. 127.
49. על bis — אל 65, 183, 197. השמל 62.
51. ותהי ∾ ותיה 197 — ותהיה 62, 64, 66, 127, 333, 334.

לבן אדניך כאשר דבר יהוה : ויהי כאשר שמע 52
עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה :
ויוצא עבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה 53
ומגדנות נתן לאחיה ולאמה : ויאכלו וישתו הוא 54
והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחוני
לאדני : ויאמרו אחיה ואמה תשב הנערה אתנו 55
ימים או חדש ואחר תלך : ויאמר אליהם אל 56
תאחרו אתי ויהוה הצליח את דרכי שלחוני ואלכה
אל אדני : ויאמרו נקרא לנערה ונשאל את פיה : 57
ויקראו לרבקה ויאמרו לה התלכי עם האיש הזה 58
ותאמר אלך : וישלחו את רבקה אחתם ואת 59
מינקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו : ויברכו 60
את רבקה ויאמרו לה אחתנו אתי הוי לאלפי רבבה
ויירש זרעיך את שער איביו : ותקם רבקה ונערתיה 61
ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח
העבד את רבקה וילך : ויצחק בא במדבר באר לחי 62
ראי והוא ישב בארץ הנגב : ויצא יצחק לשוח 63
בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה הגמלים
באים : ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק 64
ותפל מעל הגמל : ותאמר אל העבד מי האיש 65

52. וישתחוי — ת ^ 64.
53. ויוציא 65, 183, 197. העבד 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
55. או חדש ^ 61. 56. אליהם — י ^ 64. דרכי ^ 64.
58. עם — אם 62.
59. אחותם 61, 62, 64, 65, 66, 183. מינקתה — נ ^ 64.
60. אחותנו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 670. הוי ^ 127.
זרעך 62, 65, 66.
61. הגמלים* 127. 62. ראי — ראה 62, 64, 65, 183, 197.
63. לשוח — לשוא 62. ערב primo עבב 61.
64. עיניה — עניה 127.

הלז ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
66 אדני ותקח הצעיף ותתכס : ויספר העבד ליצחק
67 את כל הדברים אשר עשה : ויביאה יצחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה
וינחם יצחק אחרי אמו :

CAP. XXV. כה

1,2 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו
את זמרון ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת
3 ישבק ואת שוח : ויקשן הוליד את שבא ואת דדן
4 ובני דדן היו אשורים ולטשאים ולאמים : ובני
מדין עיפה ואפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה
5 בני קטורה : ויתן אברהם את כל אשר לו
6 ליצחק בנו : ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן
אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו
7 חי קדמה אל ארץ קדמה : ואלה ימי שני חיי
אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש
8 שנים : ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע
9 ימים ויאסף אל עמו : ויקברו אתו יצחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר

65. ותכם 221, 670.
67. ויבאה 62. האלה — האהלה 64. עמו — אמו 127.

1. קיטורה 62, 65, 197, 221 — קיטרה 670.
3. ילד — הוליד 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670.
ולטשים 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221 (bis,) 333 — ולטאישי
670. ולמים — ולאמים 197.
4. איפה — עיפה 62, 64, 197, 221. ועפר — ואפר 221.
חנוך 64, 65, 66, 127, 197, 221 (bis,) 670. ואבירע —
ואבידה 62. קיטורה 62, 65, 197, 221.
6. הפלגשים 62, 65, 127, 197, 221, 670. 7. אברהם^ 64.
8. ויגבע — ויגוע 62. 9. שדה המכפלה 64.

10 החתי אשר על פני ממרא : השדה אשר קנה
אברהם מאת בני חת שם קבור אברהם ושרה
11 אשתו : ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים
12 את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי : ואלה
תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר
13 ומצרית שפחת שרה לאברהם : ואלה שמות בני
ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל
14 נבאות וקדר ואדבל ומבשם : ומשמע ודומה
15 16 ומשא : הדד ותימה יטור נפיש וקדמה : אלה
הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותם ובטירותם
17 שנים עשר נשיאים לאמתם : ואלה שני חיי
ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים
18 ויגוע וימות ויאסף אל עמו : וישכנו מחוילה עד
שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני
כל אחיו נפל :

Sectio Legis Sexta. פרשה תולדת

19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם הוליד

11. ראי — ראה 62, 64, 65, 183, 197, 221.
12. הגר ^ 65. ומצרית — המצרית 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
13. שמות* 127. ישמעאל בשמותם sup. raf. 62. לתולדתם — לתולדותם 66 — לתולד sup. raf. 62. בכור ישמעאל נבאות ^ 62. נבאות — א ^ 299. ואדבל — ואדביל 62, 183 — ואדבאל 64, 66, 197, 221, 670.
14. ומשמע — ומשמא 197.
15. נפיש 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221 (bis,) 670.
16. בחצירותם 62. ובטירותם — ובטרותם 65 — ובטירתם 61, 64. נשאים 62.
17. מארת sup. raf. 62. וימות 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221 (bis,) 363. עמו — עמיו 221. 19. ואלה — ו ^ 62.

20 את יצחק ; ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
21 לבן הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק אל יהוה
לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר
22 רבקה אשתו : ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר
אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה :
23 ויאמר יהוה לה שני גוים בבטניך ושני לאמים
ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד הצעיר :
24 25 וימלאו ימיה ללדת והנה תאמים בבטנה : ויצא
הראישון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו
26 עשו : ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
ויקראו שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת
27 אתם : ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד
28 איש שדה ויעקר איש תם ישב אהלים : ויאהב
יצחק את עשו כי צידו בפיו ורבקה אהבת את
29 יעקב : וצזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא
30 עיף : ויאמר עשו אל יעקב העלטני נא מן האדום

20. בן bis 183. מפדן ^ ארם אחות לבן הארמי 62.
21. אל יהוה — ליהוה 61, 127. לנכח — אל נכח 62.
23. ולאם — ולהם 197. מלאם — מלהם 197. יאמץ —
יחמץ 64. יעבד ∞ יבעד 62. צעיר 61, 62, 64, 65, 127,
221 bis.
25. ויצ*א 62. אדמני 61, 66. כאדרת — כארבת 61.
26. בלדתו 65, 183.
27. ויעקר — ויעקב 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
28. ויאהב — א ^ 127. צדו 64.
29. וצזד — ויזד 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
והוא — הוא 61.
30. העלטני ∞ הלעטני 61, 66, 127, 221, 333 — הלעטינו 334 —
העליטני 64, 299 — הליטני 62, 65. האדום — האדם 61,
63, 66, 127, 221, 670.

האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום :
31 32 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי : ויאמר
עשו הנה אנכי הלך למות ולמה זה לי בכורה :
33 ויאמר יעקב השבע לי כיום וישבע לו וימכר את
34 בכרתו ליעקב : ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עד
שים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה :

CAP. XXVI. כו

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראישון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
2 גררה : וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה
3 שכן בארץ אשר אמר אליך : גר בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל
הארצות האלה והקמתי את השבועה אשר נשבעתי
4 לאברהם אביך : והרביתי את זרעך ככוכבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצות האלה והתברכו
5 בזרעך כל גוי הארץ : עקב אשר שמע אברהם
אביך בקולי וישמר משמרתי מצותי חקתי ותורתי :
6,7 וישב יצחק בגרר : וישאלו אנשי המקום על אשתו

30. האדם — האדום 62, 64, 65, 197. אנכי ^ 61.
31. בכורתך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 670 — בכורותך 221.
32. בכרה — בכורה 63, 197.
33. בכורתו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
34. עד שים — עדשם 127. שים — י ^ 61. הבכורה 61.
62, 64, 65, 66, 127, 221, 670.

1. הר**אישון 127. 2. ויראה 62, 66. מצרימה ^ 127.
3. ואברך 127. אתן ^ 64. השבעה 61, 63. נשבעתי — ב ^ 61.
3, 4. ככוכבי ---------------- ולזרעך fup. raf. 66.
5. חקותי 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221.
ותורותי 65, 127, 221, 670.

ויאמר אחתי היא כי ירא לאמר אשתי היא פן יהרגוני
אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא :
8 ויהי כאשר ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את
9 רבקה אשתו : ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך
הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר
10 אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה : ויאמר
אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם
11 את אשתך והבאת עלינו אשם : ויצו אבימלך
את כל עמו לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות
12 יומת : ויזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא
13 מאה שערים ויברכהו יהוה : ויגדל האיש וילך
14 הלך וגדל עד כי גדל מאד : ויהי לו מקנה צאן
ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים :
15 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם
16 אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר : ויאמר
אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד :
17 18 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם : וישב
יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו עבדי
אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם
ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו :

7. ויאמר אחתי ſup. raſ. 127. אחותי 61, 62, 65, 183, 670.
יהרגוני — ג ^ 127. טבת 64.
8. ארכו — הרכו 62, 197, 221. פלשתים — מלשתים 64.
החלון — האלון 62, 66, 670.
9. אחותי 64, 65, 183. 10. אשתך ^ 61.
12. ויברכהו — ה ^ 127.
15. סתמום ∞ סתומם 197. וימלאם 62. עפר — חפר 670.
16. ויאמר — א ^ 61.
18. וישב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670.

19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים
20 חיים : ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו :
21 ויחפרו באר אחרית ויריבו גם עליה ויקרא שמה
22 שטנה : ויעתק משם ויחפרו באר אחרית ולא רבו
עליה ויקרא שמה רחיבות ויאמר כי עתה הרחיב
23 יהוה לנו ופרינו בארץ : ויעל משם באר שבע :
24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך
25 והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי : ויבן שם
מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם
26 עבדי יצחק באר : ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת
27 מרעהו ופי כל שר צבאו : ויאמר אליהם יצחק
מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני
28 מאתכם : ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך
ונאמר תהיה נא אלה בינתנו ביננו ובינך ונכרתה
29 ברית עמך : אם תעשה עמנו רע כאשר לא
נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
30 עתה אתה ברוך יהוה : ויעש להם משתה ויאכלו
31 וישתו : וישכמו בבקר וישבעו איש לרעהו וישלחם

20. הבאר ^ 127.
21. אחררת 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
22. אחררת 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
רחבורת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670.
23. בארה — באר 197.
24. יהוה ^ 64. בלילה ſup. raſ. 62. וברכתך 197.
26. מרעהו — מראהו 64. ופיכל 64, 127.
27. אליהם forte אביהם 65.
29. אם — עם 221. ונשלחך — ש ^ 61.
31. וישכמו — כ ^ 65. וישלחום 197.

32 יצחק וילכו מאתו בשלום : ויהי ביום ההוא ויבאו
עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו
33 ויאמרו לו מצאנו מים : ויקרא אתה שבעה על
34 כן שם העיר באר שבע עד היום הזה : ויהי עשו
בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי
35 החתי ואת בשמת בת אילן החוי : ותהינה מרת
רוח ליצחק ולרבקה :

CAP. XXVII. כז

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהינה עיניו מראות ויקרא את
עשו בנו הגדול ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני :
2, 3 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי : ועתה שא
נא כליך תליתך וקשתך וצא השדה וצוד לי ציד :
4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והבאת לי ואכל
5 בעבור תברכך נפשי בטרם אמות : ורבקה שמעת
בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד
6 להביא : ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה
שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר :
7 הבא לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך
8 לפני יהוה לפני מותי : ועתה בני שמע בקולי

31. מאתו **** בשלום 127.
32 ויגדו 62, 670. הבאר — ה‸ 65.
34. יהודת 61. בארי — בהרי 62. באשמרת 65.
35. ותהיינה 62, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 670.

1. ותכהינה — ותכינה 65 — ותכהנה 64 — ותכהן 183.
בני — הנני 62.
3. כליך ∾ כילך 64. 4. בעבור **** תברכך 127.
5. שמעת‸ 65. בדבר — דבר 65.
6. אל יעקב — ליעקב 62, 127.
7. הבא לי ציד ועשה sup. ras. 62. הבא — הבה 334.
מטעמים *** 127.

9 לאשר אני מצוה אתך : לך נא אל הצאן וקח לי
משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים
10 לאביך כאשר אהב : והבאת לאביך ואכל בעבור
11 אשר יברכך לפני מותו : ויאמר יעקב אל רבקה
אמו הנה עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק :
12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאת עלי
13 קללה ולא ברכה : ותאמר לו אמו עלי קללתך בני
14 אף שמע בקולי ולך קח לי : וילך ויקח ויבא לאמו
15 ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו : ותקח רבקה
את בגדי עשו בנה הגדול החמידות אשר אתה בבית
16 ותלבש את יעקב בנה הקטן : ואת עורות גדיי העזים
17 הלבישה על ידיו ועל חלקת צוארו : ותתן את
המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה :
18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני :
19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום נא שבע ואכלה מצידי בעבור
20 תברכני נפשך : ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת

8. מצויה 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
9. ואעשה — א‸ 65, 183. 10. והבאת — ואהבאת 221.
11. רבקה — ר primo ב 61.
12. ימושני 61, 62, 64, 65, 127, 183, 670. והיתי 66.
כמתעתע — כמתעתה 66. והבאתי 64, 65, 670.
13. אף — אך 64, 65, 127.
14. ותעש — ע‸ 61, אמו — עמו 64. אהב‸ 65 — א*הב 127.
15. בנה‸ 64. החמדורת 61, 66, 127, 197, 221 — המדורת 65.
ותלביש 66, 127, 183, 197, 670.
16. עורת 66, 221, 334, 670, ידו 61, 62, 64, 65, 66, 183,
197, 221. 17, הלחם — חלחם 62.
19. בכורך 64, 65, 127, 183, 197, 334, 670. שבע — שבה 62,
64, 65, 127, 221, 334, 670; forte 66. מצדי 61.
20. אל בנו — לבנו 61.

למצא בני ויאמר כי הקרא יהוה אלהיך לפני :
21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמושך בני האתה
22 זה בני עשו אם לא : ויגש יעקב אל יצחק אביו
והמשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו :
23 ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות
24 ויברכהו : ויאמר האתה זה בני עשו ויאמר אני :
25 ויאמר הגישה לי ואכל מציד בני למען תברכך
26 נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת : ויאמר
27 אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני : ויגש
וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראו
ריח בני כריח השדה מלא אשר ברכהו יהוה :
28 ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב
29 דגן ותירוש : יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים
הוי גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור
30 ומברכיך ברוך : ויהי כאשר כלה יצחק לברך את
יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
31 ועשו אחיו בא מצידו : ויעש גם הוא מטעמים
ויבא לאביו ויאמר לאביו יקום אבי ויאכל מציד
32 בנו בעבור תברכני נפשך : ויאמר אליו יצחק אביו

20. למצא ^ 64. הקרא — אקרא 197.
21. ואמשך 61, 66, 127, 334.
22. והמשהו — וימשהו 61, 62, 64, 127, 221 — וימושהו 65 — וישהו 66 — וימשה 363 Houb. יעקוב 62.
23. שערות 65 — שעירת 334.
27. ויריח 62, 64, 65, 183, 334, 670. בגדיו ^ 183.
28. ויתן — יתן 64, 65, 66, 127, 334 — ותן 197. האהלהים 61. דיגן 197. ותירש 61, 62, 64, 65, 66, 127.
30. ויהי 2° — ו ^ 61.
31. ויעס — ויעש 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334, 363.

מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו : ויחרד יצחק 33
חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי הפו הצד
ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו
וגם ברוך יהיה : ויהי כשמע עשו את דברי אביו 34
ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו
ברכני גם אני אבי : ויאמר בא אחיך במרמה 35
ויקח את ברכתך : ויאמר הכי קרא שמו יעקב 36
ויעקבני זה פעמים את בכורתי לקח והנה עתה
לקח ברכתי ויאמר הלא הצלת לי ברכה : ויען 37
יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו
נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך אפוא
מה אעשה בני : ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת 38
היא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קולו
ויבך : ויען יצחק אביו ויאמר אליו הן משמני 39
הארץ יהיה מושבך מטל השמים ממעל : ועל 40
חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תאדר
ופרקת עולו מעל צוארך : וישטם עשו את יעקב 41
על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו
ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי : ויגד לרבקה 42

32. בכורך 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 334.
33. עד — עד**** 61. הפו — אפו 62, 65, 183, 670 — אפוא
63, 64, 127, 197, 334. הצד — הצוד 62, 64. גם 363 Houb.
34. ויצעק צעקה — ויצחק צחקה 65. וגם — גם 363 Houb.
35. בא — בה 127.
36. בכרתי 66, 197, 221. והנה primo ועתה 64. הלוא 183, 197.
37. אפוא — אפו 183. ^ אעשה 127.
38. לך אבי ſup. raſ. 63.
39. ומטל 61, 65, 66, 221. מעל 197.
40. תאדר — תהדר 62, 127, 197. צוארך — א ^ 62.
41. יעק*ב 61. ואהרגה — א ^ 61, 62.

את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב
בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם
43 לך להרגך׃ ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך
44 אל לבן אחי חרנה׃ וישבת עמו ימים אחדים עד
45 אשר תשוב חמת אחיך׃ עד שב אף אחיך ממך
ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם
46 למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ ותאמר רבקה
אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב
אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃

CAP. XXVIII. כח

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו
2 לא תקח אשה מבנות כנען׃ קום לך פדנה ארם
בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות
3 לבן אחי אמך׃ ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך
4 והיית לקהל עמים׃ ויתן לך את ברכת אברהם
אביך לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך
5 אשר נתן יהוה לאברהם׃ וישלח יצחק את
יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
6 אחי רבקה אם יעקב ועשו׃ וירא עשו כי ברך יצחק
את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם

44. ד — אחדים ‸ 61. תשב — תשוב ‸ 66 — 221.
אחיך — א ‸ 61.
45. שוב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334, 670.
ושלחתי — ושלחת׳ 64. ושכח את אשר עשית לו ‸ 64.

1. ליעקב — אל יעקב 61.
2. בית — בת 65, 183 — ב*ת 62 — ביתה 363 Houb.
בתואל אבי ‸ 61.
4. אתך ‸ 127. 5. אם — עם 127.

אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
7 מבנות כנען : וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך
8 פדנה ארם : וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
9 יצחק אביו : וילך עשו ויקח את מחלת בת
ישמעאל בן אברהם אחות נבאות על נשיו לו
לאשה :

Sectio Legis Septima. פרשה ויצא

⁝⁝ ויצא יעקב מבאר שבע ולכת חרנה : ויפגע במקום
וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
12 מראישתו וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמים והנה
13 מלאכי אלהים עלים וירדים בו : והנה יהוה נצב
עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי
יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה
14 ולזרעך : והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה
וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה
15 ובזרעך : והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
16 אם עשיתי את אשר דברתי לך : ויקץ יעקב משנתו
ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי :

6. ויצוו 61, 62, 64, 65, 66, 127. עליו primo עליך 64.
9. נשיו — נשיו* 61.
11. וילן ∾ ולין 66 — וילין 61, 63. מראישתו ∾ מראישיתו 61. 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670 — מראשתו 363 Houb. וישכב — וישכבם 363.
12. והנה — וה*נה 62. מציב 127. ור*אשו 62. עלים ‸ 61 — ע*ל*ים 62.
13. והנה — ו ‸ 61. נציב 61.
15. והשבתך 363. עם — אם 64, 183.

17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם
18 בית אלהים וזה שער השמים : וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתו וישם אתה
19 מצבה ויצק שמן על ראשה : ויקרא את שם
המקום ההוא בית אל ואולם לוזה שם העיר
20 לראישונה : וידר יעבק נדר לאמר אם יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אני הלך ונתן לי
21 לחם לאכל ובגד ללבש : ושבתי בשלום אל בית
22 אבי והיה יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי
עשר אעשרנו לך :

CAP. XXIX. כט

1,2 וישא יעקב רגליו וילך ארץ בני קדם : וירא
והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
עליה כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים ואבן גדלה
3 על פי הבאר : ונאספו שם כל הרעים וגללו את
האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
4 האבן על פי הבאר למקומה : ויאמר להם יעקב
5 אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו : ויאמר להם
6 הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו : ויאמר
להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו

17. אין ^ 64. אם אים primo 63.
18. מראשתו ∾ מראישיתו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. מציבה 63.
20. יעבק ∾ יעקב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
22. והאבן ∾ ואהבן 62. עשר — אעשר 62, 183, 197, 221, 670.

2. והנה בשדה באר ^ 64. רביצים 61, 62, 63, 64. פי ^ 61.
3. והשיבו את הצאן והשקו sup. ras. 66. על * 66.
4. יעקוב 62. 5. הידעתם ** 66.

7 באה עם הצאן : ויאמר להם הן עוד היום גדול
לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו :
8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל הרעים וגללו
9 את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן : עודנו
מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי
10 רעה היא : ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת
לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב
ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן
11 אחי אמי : וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך :
12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה
13 הוא ותרץ ותגיד לאביה : ויהי כשמע לבן את
שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק
לו ויבאהו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
14 האלה : ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה
15 וישב עמו חדש ימים : ויאמר לבן ליעקב הכי
אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך :
16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה
17 רחל : ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת
18 מראה : ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע
19 שנים ברחל בתך הקטנה : ויאמר לבן טוב תתי

7. לעת — לא עת 183.
8. יאספו — האספו 127 היאספו 63. והשקנו 61, 62, 64, 66, 127, 670.
9. עודנו ∾ עדונו 62. עמהם 197. רעה — רעיה 62, 64.
12. ותגיד — ותגד 61, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
13. יעקב — ק ^ 65. אחותו 61, 62, 64, 65, 183. ויביאהו 62, 64, 65, 66, 127, 197, 670. אל ביתו — לביתו 127.
14. לו ^ 127. 15. חנם — הנם 62.
16. הגדלה — ד ^ 64. רחל* 62.
18. יעקב — ק ^ 65. א*עבדך 61.

אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שב עמדי :
20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים
21 אחדים באהבתו אתה : ויאמר יעקב אל לבן הבה
22 את אשתי כי מלאו ימי ואבוא אליה : ויאסף לבן
23 את כל אנשי המקום ויעש משתה : ויהי בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה
24 יעקב : ויתן לבן את זלפה שפחתו ללאה בתו
25 לשפחה : ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל
לבן מה זאת עשית לי הלוא ברחל עבדתי עמך
26 ולמה רמיתני : ויאמר לבן לא יעשה כן במקומינו
27 לתת הצעירה לפני הבכירה : מלא שבע זאת ואתן
לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד
28 שבע שנים אחרות : ויעש יעקב כן וימלא שבע
29 זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה : ויתן לבן
30 לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה : ויבא
גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד
31 עמו עוד שבע שנים אחרות : וירא יהוה כי שנואה
32 לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה : ותהר לאה
ותלד בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה כי ראה
33 יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי : ותהר עוד
ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן

19. אחר ^ 65. 20. ברחל ^ 66.
21. לבן sup. ras. 127. הבה — הבא 62, 64, 65, 66, 127. 183, 670. כי bis 66. ואבוא — ואבא 670.
25. מה — מא 62. עשית לי — עשיתי 61. רמית*ני 61.
26. במקומינו — במקוינו 66 — במקומנו 61, 221.
27. תעבד ∞ תבעד 62. 30. ויעבד — ע ^ 61.
31. את ^ 64. 32. בעניי — נ ^ 61.
33. שנואה ∞ שנואוה 62. אנכי — נכי 64.

34 לי גם את זה ותקרא את שמו שמעון : ותהר עוד
ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוי אישי לי כי
ילדתי לו שלשה בנים על כן קראה שמו לוי :
35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודי את יהוה
על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת :

CAP. XXX. ל

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא' רחל באחותה
ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי :
2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי
3 אשר מנע ממך פרי בטן : ותאמר הנה אמתי בלהה
בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה :
4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה
5,6 יעקב : ותהר בלהה ותלד ליעקב בן : ותאמר רחל
דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן
7 קראה שמו דן : ותהר עוד ותלד בלהה שפחת
8 רחל בן שני ליעקב : ותאמר רחל נפתלי אלהים
נפתלתי עם אחותי וגם יכלתי ותקרא אא שמו
9 נפתלי : ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את

34. עתה הפעם ſup. raſ. 127. ילוה 61, 64, 65, 127, 221, 333, 334. אלי 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. 670. בנים ^ 127. קראה — ה ^ 62.

35. עוד — עו*ד 62. אודי — אודה 61, 65, 127, 221, 670. שמו* 62.

1. באחתה 63. אל יעקב — ליעקב 62. הבה — הבא 65.

2. אשר bis 64. ממך — ממעך 61 — ממעיך 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 670.

3. בא — ב*א 127. ברוכי 65.

4. לאשה ויבא אליה ſup. raſ. 127.

8. עם — אם 670, forte 62. אחתי 63, 197, 670. אא — את 61, 62, 63, 64 65, 66, 127, 183, 363.

9. עמדה* 127.

10 זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה : ותלד
11 זלפה שפחת לאה ליעקב בן : ותאמר לאה בגד
12 ותקרא את שמו גד : ותלד זלפה שפחת לאה בן
13 שני ליעקב : ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות
14 ותקרא את שמו אשר : וילך ראובן בימי קציר
חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה
אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בניך :
15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את
דודי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמיך הלילה
16 תחת דודאי בניך : ויבא יעקב מן השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא הלילה כי
שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה
17 ההוא : וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
18 בן חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
19 נתתי שפחתי לאישי ותקרא את שמו יששכר : ותהר
20 עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב : ותאמר לאה זבדני
אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי
21 לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולן : ואחר
22 ילדה בת ותקרא את שמה דינה : ויזכר אלהים

10. זלפה — זלנה 363. שפחת ‸ לאה 64.
13. באשרי — באשירי 62. אשרוני ∾ אשורני 61.
14. דודאים — א ‸ 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 670.
אמו — עמו 63. מדודאי — א ‸ 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127,
183, 221. בנך 66, 221, 363 Houb.
15. קחתיך 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 670. ולקחתי
62, 64, 66, 127, 183, 197, 670. עמך 61, 66, 221.
דודאי — א ‸ 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197. בנך 221.
16. שכ*ר 127. שכרתך 66, 221. בדודאי — א ‸ 61, 62, 63,
64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. 17. אלהים — ה ‸ 66.
21. ילדה* 127. שמה — שמע 61.

את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה :
23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי :
24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר :
25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
26 לבן שלחני ואלכה אל מקומי ואל ארצי : תנה את
נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי
27 אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך : ויאמר
אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני
28 יהוה בגללך : ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה :
29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת
30 אשר היה מקניך אתי : כי מעט אשר היה לך
לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה
31 מתי אעשה גם אנכי לביתי : ויאמר מה אתן
לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי
את הדבר הזה אשובה ארעי צאנך אשמר :
32 אעברה בכל צאנך היום הסיר משם כל שה נקוד
וטלוא וכל שה חום בכשבים הטלוא ונקוד בעזים
33 והיה שכרי : וענתה בי צדקתי ביום מחר כי יבוא
על שכרי לפניך כל אשר איננו נקוד וטלוא בעזים
34 וחום בכשבים גנוב הוא אתי : ויאמר לבן והן לא

26. נשי — נשי* 63. ילידי 61, 62, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 670. עבידתי 62. עבדתיך — י ‸ 670.
31. ארעה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
32. אעבר 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670. הסיר — הסר 221. נקד 363 Houb. בכבשים ∾ בכשבים 66. וטלוא 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
33. צדיקתי 61 — צדקתתי 197. תבוא 363 Houb. על שכרי — לשכרי 61.
34. והן — ואן 61.

35 יהיה כדבריך : ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאות
כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו :
36 וישם דרך שלשת ימים בינם ובין יעקב ויעקב רעה
את צאן לבן הנותרת : ויאמר מלאך אלהים אל
יעקב בחלום ויאמר יעקב ויאמר הנני ויאמר שא
נא עיניך וראה את כל העתודים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל
אשר לבן עשה לך אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה ואשר נדרת לי שם נדר ועתה
קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ אביך
37 ואיטיב עמך : ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז
וערמון ויפצל בהם פצלות לבנות מחשף הלבן אשר
38 על המקלות : ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים
בהשקות המים אשר תבאהן הצאן לשתות לנכח
39 הצאן ויחמנה בבאהן לשתות : ויחמנה הצאן על

34. יהי 363 Houb.
35. ויסר — והסיר 62. התשים 62. העקודים 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670 — העקודם 61. והטלואים 63, 64, 65, 127, 183, 197, 670 — והטלוים 62. חנקודות 61, 62, 64, 65, 127, 183. והטלואות 64, 65, 127 — והטלואת 62.
36. רעה — רעי 62, 64, 197, 670. העתודים — העדים 64. עתדים 62. ‸על 65. עקודים 61, 62, 63, 64, 66, 127, 197, 670 — נקודים 62, 63, 64, 65, 127, 197, 221, 670. וברודים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670. משחת — משארת 62. ואיטב — ואטיב 63, 64, 65, 127 — ואיטב 66 והטיב 62 — וייטב 61. עמך — אמך 61.
37. לח — לה 62. וערמון — וחרמון 62. בהם — בם 183.
38. ברהטים ∞ בהרטים 62 — ברחטים 61, 63, 65, 66, 127, 197, 299, 333, 334, 364, 670. תבאהן ∞ תבאנה 61, 62, 63, 65, 66, 127, 333. ויחמנה — ויחמן 66. בבאהן ∞ בבאנה 61, 62, 64, 66, 127, 333. 39. על — אל 363 Houb.

המקלות ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלאים :
40 והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן איל עקוד
וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא
41 שתם על צאן לבן : ויהי בכל יחם הצאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן
42 ברהטים ליחמנה במקלות : ובהעטיף הצאן לא
ישים והיו העטופים ללבן והקשרים ליעקב :
43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות
עבדים וגמלים וחמרים :

CAP. XXXI. לא

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל
אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד
2 הזה : וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו
3 כתמול שלשום : ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל
4 ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך : וישלח יעקב
5 ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו : ויאמר להן

39. ותלדנה ∾ ותלדהן 63. עקודים 61, 62, 63, 64, 65, 127, 183, 197. נקודים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197. וטלואים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
40. עדרים — העדרים 65.
41. ישים 61, 62, 64, 65, 66, 183, 197, 221. — ברהטים ברחטים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 299, 333. 334, 364, 670. ליחמנה — ח ^ 65.
42. ובעטיף 64, 127. ישים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221. ויהי 363 Houb. והקשורים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 333.
43. ועבדים 61, 64, 66, 221, 670. וחמורים 62, 63, 64, 66, 670.

1. וישמע — ש primo מ 127. 2. איננו — עיננו 64.
3. יעקב — יעקוב 62 — sup. ras. 127. אבותיך 61, 65, 197. ולמולדתך — ולמודתך 61 — ואל מולדתך 221.
4. ולאה 221.

ראה אנכי את פני אביכן כי אינם אלי כתמול
6 שלשום ואלהי אבי היה עמדי : ואתן ידעתין
7 כי בכל כחי עבדתי את אביכן : ואביכן התל בי
ויחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו יהוה
8 להריע עמדי : אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך
וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה
9 שכרך וילדו כל הצאן עקדים : ויצל יהוה את
10 מקנה אביכן ויתן לי : ויהי בעת יחם הצאן
ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים העלים
11 על הצאן עקדים נקקדים וברדים : ויאמר אלי
12 מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני : ויאמר
שא נא עיניך וראה את כל העתודים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל
13 אשר לבן עשה לך : אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה ואשר נדרת לי שם נדר ועתה
קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך :

6. ואתין — י‸ 127, 221. ידעתן 61, 62, 127.
8. נקדים 1° — נקודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670. נקדים 2° — נקודים 61, 62, 64, 65, 66, 183, 197, 221, 334, 670 — נק*ודים 127. עקדים 1° et 2° — עקודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670.
9. ‸את 127.
10. העתודים — ו‸ 65 — הע*תודים 127. עקודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. נקקדים — נקודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670 — נקדים 363 Houb. וברודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670.
11. אלי — *אלי 65.
12. העתודים — ד‸ 61. עקודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670. נקודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670. וברודים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 670. 13. משחת — משאת 62.

14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה
15 בבית אבינו : הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכבנו
16 ויאכל גם אכל את כספנו : כי כל העשר אשר
הציל יהוה מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל
17 אשר אמר אליך אלהים עשה : ויקם יעקב וישא
18 את נשיו ואת בניו על הגמלים : וינהג את כל
מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר
רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען :
19 ולבן הלך לגז את צאנו ותגנב רחל את התרפים
20 אשר לאביה : ויגנב יעקב את לב לבן הארמי עד
21 בלתי הגיד לו כי ברח הוא : ויברח הוא וכל אשר
לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר
22 הגלעד : ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב :
23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים
24 וידבק אתו בהר הגלעד : ויבא אלהים אל לבן
הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן
25 תדבר עם יעקב מטוב עד רע : וישג לבן את
יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את
26 אחיו בהר הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה עשית
ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשביות חרב :
27 למה נחבת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי

15. מכבנו — מכרינו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 363. את — את*
127. כספנו — כ*ספנו 61 — כספנ*ו 66.
16. יהוה ^ 61. מאבנו 61. אליך ^ 65.
18. וינהג — וינחג 61, 65, 299. רכשו 61. ארם ^ 61.
19. לגוז 61, 62, 64, 127, 183, 197, 221, 334.
20. הגד 62. 21. ויברח — ויברא 62. הוא — או 62.
25. תקע 1° et 2° — תקח 197. תקע 1° ^ 61. אהלו ∞ האלו 61.
26. ותנהג — ותנחג 65, 299.
27. נחבת — נהבת 65. ותגנב — ג ^ 65.

28 ואשלחך בשמחה בשרים בתף ובכנר : ולא
נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות :
29 יש לאל ידי לעשות עמך רע ואלהי אביך אמש
אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב
30 עד רע : ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספת
31 לבית אביך למה גנבת את אלהי : ויען יעקב
ויאמר ללבן כה יראתי כי אמרתי פן תגזל את
32 בנותיך מעמי : עם אשר תמצא את אלהיך לא
יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא
33 ידע יעקב כי רחל גנבתם : ויבא לבן ויחבש
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות
ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל :
34 ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא :
35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל
לקום מפניך כי דרך הנשים לי ויחבש ולא מצא

27. בשמחה ‸ 64. בשרים – רים sup. raf. 127 — ובשרים 364. ובכנור 61.

28. ול*בנותי 61. 29. אמש primo אמר 66. יעקוב 62.

30. הלך הלכת — הלכ*הלכת 127. נכסיף 61.

31. כי — כה 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221. בנותך 61, 62, 65, 66, 127, 183, 197, 334, 670 — בנתיך et בנותך 221.

32. עם — אם 62. יחיה — יחיח 62. הכר לך ‸ 61. הכיר 62. לך 1° ‸ 65. יעקוב 62.

33. ויחבש — ויחפש 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 299, 333, 334, 364, 503, 670. יעקוב 62. ובאהל לאה ‸ 65. שתי sup. raf. 62. מצאה 62.

34. ורחל bis 334. לקחה — ה ‸ 65, 221. ותשמם ∾ ותשמים 61 — י ‸ 670. האהל — האל 61.

35. הנשים — האנשים 221. ויחבש — ויחפש 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 333, 334, 364, 503, 670.

36 את התרפים : ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב
ויאמר ללבן מה פשעי ומה חטאתי כי דלקת אחרי :
37 וכי משַשת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך
38 שים כה נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו : זה
עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו אילי
39 צאנך לא אכלתי : טרפה לא הבאתי אליך אנכי
40 אחטנה מידי גנובת יום וגנובת לילה : הייתי
ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני :
41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע
עשרה שנה בשתי בנתיך ושש שנים בצאנך ותחלף
42 את משכרתי עשרת מנים : לו לא אלהי אבי אלהי
אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני
את עניי ואת יגע כפי ראה אלהים ויוכח אמש :
43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני
והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי
מה אעשה לאלה היום או לבניהם אשר ילדו :
44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
45 ביני ובינך : ויקח יעקב אבן וירימה מצבה :

36. וירב — רב ſup. raſ. 127.   החטאתי 62.
37. שים — ^י 61, 65.   ויכיחו 65.   בין — בן 64.
38. אנכי — ^י 66.   ואילי 363 Houb.
39. אחטנה — אחיטנה 62 — ^א 221.   וגנובת — או גנובת 334.
40. אכלני — אכל*י 64.   וקרחה 62.
41. ארבעה 64, 334.   בנתיך — בנותך 61, 62, 65, 127, 183, 197, 221, 670 — בנותיך 64.
42. ריקם ∾ רקים 64.   עניי — עני 221.   ויוכיח — והוכיח 62, 66, 183, 197, 221.
43. אל יעקב — ליעקב 61, 65, 66.   והבנים ^ בני 61. ^ אתה 127.
44. ועתה — ו*עתה 61.   ביני — בעני 62 — ב*יני 61 — בין 363 Mor. ſed Houb. ביני.

46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו
47 גל ויאכלו שם על הגל : ויקרא לו לבן יגר שחדותה
48 ויעקב קרא לו גלעד : ויאמר לבן הגל הזה עד
49 ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד : והמצבה
אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו :
50 אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי
51 אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך : ויאמר
לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר
52 יראת ביני ובינך : עד הגל הזה ועדה המצבה אם
אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא
תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה :
53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפט בינינו אלהי אברהם
54 וישבע יעקב בפחד אביו יצחק : ויזבח יעקב זבח בהר
ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר :

CAP. XXXII. לב

55 1 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנתיו ויברך
2 אתם וילך וישב לבן למקומו : ויעקב הלך
3 לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב
כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים :

47. שחדותה — שהרותה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183. 221.
48. Com. ^ 221. 49. ובינך — ^ו 62.
51. יראת — ירית 62, 364 — יראתי 299.
52. עד — את 62. אליך — עליך 197.
54. וילינו — וילנו 61, 62. 55. ולבנותיו 61, 363 Houb.
וישב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. 670.

Hoc ultimum comma incipit caput 32 Heb. ideoque numerus uniuſcujuſque commatis, per caput 32, unitate minor eſt in Samaritano Textu, quam hìc numeratur in Hebræo.

3. מחני 221.

Sectio Legis Octava. פרשה וישלח

4 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארץ
5 שעיר שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה תאמרון
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
6 ואחר עד עתה : ויהי לי שור וחמור וצאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך :
7 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו :
8 ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו
ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות :
9 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחד והכהו
10 והיה המחנה הנשאר לפלטה : ויאמר יעקב אלהי
אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב
11 אל ארצך ולמולדתך ואיטיב עמך : קטנתי מכל
החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי
במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני
12 מחנות : הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי
13 אתו פן יבוא והכני אם על בנים : ואתה אמרת
היטב אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר

5. אם — עם 63. 6. בעניך 62.
7. וישבו — וישובו 63, 65, 66, 363 Houb. — ויש*בו 62.
איש — *איש 61. 8. וייראו — ואיירא 62.
9. לפלטה — לפליטה 62.
10. האמר — אמר 197. שוב ‸ 61. ולמולדתך — ואל מולדתך
62, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 299, 670. ואיטיב — וייטב
61 — ואטיב 64, 127, 221, 334 — ואיטב 65 — והיטיב 62.
12. הצלני 64, 65, 127, 221. אחי** * 61. והכוני 61.
13. היטב ∞ הטיב 65, 127, 221 — הטב 62 — הט*ב 197 —
איטיב 61. אטיב — היטיב 61 — איטיב 63, 66, 333 —
הטיב 62. ושמ*תי 61.

14 לא יספר מרב : וילן שם בלילה ההוא ויקח מן
15 הבא בידו מנחה לעשו אחיו : עזים מאתים
ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים :
16 גמלים מינקות ובניהם שלשים פרות ארבעים
17 ופרים עשרה אתנות עשרים ועירים עשרה : ויתן
ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו
18 לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר : ויצו את
הראישון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר
19 למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך : ואמרת
לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה לאדני לעשו
20 והנה גם הוא אחרינו : ויצו גם את השני וגם
את השלישי וגם את כל ההלכים אחרי העדרים
לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו :
21 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב בא אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה
22 פניו אולי ישא פני : ותעבר המנחה על פניו והוא
23 לן בלילה ההוא במחנה : ויקם בלילה ההוא ויקח
את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר
24 ילדיו ויעבר את מעבר היבק : ויקחם ויעברם
25 את הנחל ויעבר את כל אשר לו : ויותר יעקב
26 לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר : וירא כי
לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב

16. ועירים — ואירים 197.
18. ואנה — והנה 64 — ו*אנה 61. לפניך — *** לפניך 62.
19. לעבדך — ל*עבדך 65. שלוחה ∾ שלחוה 63.
21. אמר ‸ 62. פניו — *פניו 127 — לפניו 334.
22. על פניו — לפניו 127. בלילה ‸ 64.
23. ילדיו — ילדיו 63, 66, 221, 670.
25. ויאבק — ויחבק 62, 65, 183. עמו — אמו 65.

27 בהאבקו עמו : ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
28 לא אשלחך כי אם ברכתני : ויאמר אליו מה שמך
29 ויאמר יעקב : ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי
אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים
30 ותוכל : וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר
31 למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם : ויקרא
יעקב שם המקום פנו אל כי ראיתי אלהים פנים
32 אל פנים ותנצל נפשי : ויזרח לו השמש כאשר
33 עבר את פנואל והוא צלוע על ירכו : על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשא אשר על כף הירך
עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשא :

CAP. XXXIII. לג

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע
מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל
2 שתי השפחות : וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשונה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
3 יוסף אחרנים : והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
4 שבע פעמים עד גשתו עד אחיו : וירץ עשו לקראתו

29. ^לא 61. ^כי 61. עם — אם 61.
30. ^ויברך אתו שם 64.
31. שם — שם את 62 — שם ** 63. פנואל 64, 65, 127, 363 Houb. ^ותנצל — נ 64. 32. צלוע ∾ צלעו 62.
33. ^יאכלו — א 62. הנשיא 1° et 2° 65, 183, 221. בגיד — בגד 61.

1. ויחץ — י sup. raf. 127. ^את 64. הילדים ∾ הילידם 62 — הילידים 61, 63, 64, 65, 127, 183, 670.
2. ילדיהן ∾ ילידינה 61 — ילדיהן 66 — ילידהן 64, 127 — ילדהן 197 — הילדון 334. וילדיה — וילדה 61 — ווילידיה 62, 63, 64, 65, 127, 183. אחרנים — אחרנית 333, 334.

5 ויתבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו : וישא
עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך :
6,7 ותגשנה השפחות הנה וילדינה ותשתחוינה : ותגש
גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל
8 וישתחוו : ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר
9 פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני : ויאמר עשו
10 יש לי רב אחי יהי לך אשר לך : ויאמר יעקב
אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי
מידי כי על כן ראיתי פניך כראות פני אלהים
11 ותרצני : קח נא את ברכתי אשר הבאתי לך כי
12 חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח : ויאמר
13 נסעה ונלכה ואלכה לנגדך : ויאמר אליו אדני ידע
כי הילדים רכים והצאן והבקר עאלת עלי ודפקתים
14 יום אחד ומתו כל הצאן : יעבר נא אהני לפני
עבדו ואני אתנחלה לאטי לרגל המלאכה אשר

4. וישק*ו 64.
5. וישא עיניו ‸65. הנשים — הנש sup. ras. 127. הילדים 1° — 1°
הילידים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670. הילדים 2°
הילידים — 62, 63, 64, 65, 127, 183, 670.
6. וילדינה ∾ וילידהן 61, 65, 197 — וילידיהן 62, 63, 64, 127,
183, 221. ותשתחוינה ∾ ותשתחויהן 63, 65, 127, 183, 197.
7. ותגש גם לאה ויל sup. ras. 127.
וילדיה — וילידיה 62, 63, 64, 65, 127, 183, 670.
9. ויהי — יהיה 183.   10. ותרציני 61, 64, 65.
11. לי forte לך 64.
13. הילדים ∾ הילידם 62 — הילידים 64, 65, 127, 183, 670.
והבקר — ה‸ 61. עאלת ∾ אעלת 62, 127, 670 — האעלת
64. ודפקתים — י‸ 61, 62, 65, 299.
14. אדני primo לאדני 127. אתנחלה — אתנהלה 65, forte 66.
לאטי — לאטה 64, 65, 127, 183, 197, 221, 670. המלאכה
∾ המאלכה 64 — המוהלכה 65 — המל*אכה 127.

לפני ולרגל הילדים עד אשר אבוא אל אדני
15 שעירה׃ ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם
אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃
16 17 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע
סכותה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן
18 קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב שלום עיר
שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את
19 פני העיר׃ ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם
אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃
20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃

CAP. XXXIV. לד

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות
2 בבנות הארץ׃ וירא אתה שכם בן חמור החוי
נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃
3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה
4 וידבר אל לב הנערה׃ ויאמר שכם אל אביו
5 לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע
כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה
6 והחריש יעקב עד באם׃ ויצא חמור אבי שכם
7 אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה
כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה

14. הילדים 62, 64, 65, 183. עד ^ 61.
15. הציגה — אצינה 64, 65. 16. וישוב 183.
18. ויחן את פני העיר ^ 62.
19. נטע — נטה 61, 65. באמה ∞ במאה 62,

1. להראות 61, 64, 65, 127, 183, 197, 221. 2. חחוי 62.
3. ויאהב — א ^ 61
4. אביו — ביו*א* 61. הילדה 62, 64, 65.
5. והחריש 62, 64, 197, 670. 7. יעקב ^ 65.

עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה :
8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
9 בבתכם תנו נא אתה לו לאשה : והתחתנו אתנו
10 בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם : ואתנו
תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו סחרוה ואחזו
11 בה : ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
12 בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן : הרבו עלי מהר
מאד ומתנה ואתן כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
13 הנערה לאשה : ויענו בני יעקב את שכם ואת
חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה
14 אחתם : ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות את הדבר
הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי
15 חרפה היא לנו : אך בזאת נאות לכם אם תהיו
16 כמונו להמול לכם כל זכר : ונתנו את בנתינו
לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו
17 כעם אחד : ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו
18 את בתנו והלכנו : וייטבו דבריהם בעיני חמור
19 ובעיני שכם בנו : ולא אחר הנער לעשות
הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית

8. חמור — חמו*ר 61. נפשו ^ 61.
9. בנותיכם 64, 65 — בנתי*כם 127. בנותינו 62.
10. תהיה — היה 221. והאחזו 363 Houb. ב*ה 61.
11. אביה ^ 61. אחיה — א ^ 64.
13. אחותם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
14. אליהם ∾ אלהים 64. את 1° ^ 363 Houb. אחותנו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670. 15. נאות ∾ נואת 65, 670.
16. בנותינו 62, 64, 65, 127, 670. בנותיכם 64. כעם — כקם 66.
17. אלינו — ל ^ 64. להמול — לאמול 61.
18. וייטבו — והטיבו 62. 19. בבת — בבית 127.

אביו : ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם 20
וידברו אל אנשי עירם לאמר : האנשים האלה 21
שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ
הנה רחבות ידים לפניהם את בנותם נקח לנו
לנשים ואת בנתינו נתן להם : אך בזאת יאותו 22
לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול
לנו כל זכר כאשר הם נמלים : מקניהם וקנינם 23
וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאות להם
וישבו אתנו : וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל 24
יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו :
ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני 25
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בטח ויהרגו כל זכר : ואת חמור ואת שכם 26
בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
ויצאו : ובני יעקב באו על החללים ויבזו העיר 27
אשר טמאו אחתם : ואת צאנם ואת בקרם ואת 28
חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו :
ואת כל חילם ואת טפם ואת נשיהם שבו 29

20. עירם ∞ ערים 62.
21. האנשים — י ^ 62. בנותינו 62, 64.
22. יאותו ∞ יואתו 65, 670. להיות - - - לנו fup. raf. 66.
לשבת — לשבת* 127. נמילים 63.
23. וקנינם — וקניאם 61. נאות ∞ נואת 670 — בזאת 65.
וישבו — וישב*ו 127.
25. השלישי 62, 64, 65, 66, 127, 363. כאבים — כאהבים 66.
ויקחו ∞ ויחקו 66 — ^ 61.
27. אחותם 61, 62, 64, 65, 66, 127, 670.
28. ואת 1° — את 62, 63, 64, 65, 127, 221, 333, 334.
חמוריהם 61, 62, 64, 65, 66, 183, 221. ואת 5° — ואת
************ 62. 29. טפם כל 363 Houb.

30 ויבזו את כל אשר בבית : ויאמר יעקב אל שמעון
ואל לוי עכרתם אתי להבישני ביושב הארץ בכנעני
ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכני ונשמדתי
31 אני וביתי : ויאמרו הך זונה יעשו את אחתנו :

CAP. XXXV. לה

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך
2 מפני עשו אחיך : ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם
3 והטהרו והחלפו שמלתיכם : ונקום ונעלה בית
אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי
4 ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי : ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם
5 שכם : ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר
6 סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב : ויבא יעקב
לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם
7 אשר עמו : ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
בית אל כי שם נגלה אליו האלהים בברחו מפני

30. להבישני — להבאישני 127, 221, 334, 504 — להבאישני 63 —
להביאשני 61, 62, 66 — להאישבני 64, 333. ונאספו —
א^ 62. והכוני 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
31. הך — אך 64. אחותנו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127.

2. והחלפו — ה^ 66 — והחליפו 64, 127, 670 — והחיפו 61 —
והחילפו 221 — וחליפו 65. שמלותיכם 61, 64, 670.
3. ונקומה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 221, 670 — ונ*קומה 127.
הענה — העני 61, 62, 66, 670. צרתי — צרתי *** 63.
4. בידם — ב***דם 64. יעקב 2° ^ 65.
5. חתת ^ 62. 6. וכל — כל 127.
7. נגלה — נגלא 62, 66, 670.

8 אחיו : ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת
לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות :
9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך
10 אתו אלהים : ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא עוד שמך יעקב כי אם ישראל יהיה שמך
11 ויקרא את שמו ישראל : ויאמר לו אלהים אני אל
שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים
12 מחלציך יצאו : ואת הארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ :
13 14 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו : ויצב
יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן
15 ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן : ויקרא יעקב את
שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל :
16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה
17 ותלד רחל ותקש בלדתה : ויהי בהקשותה בלדתה
ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה ליך
18 בן : ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא את שמו
19 בן אוני ואביו קרא לו בנימים : ותמת רחל ותקבר
20 בדרך אפרתה היא בית לחם : ויצב יעקב מצבה
על קברתה היא מצבת קברת רחל עד היום :

7. עשו אחיו — אחיו 65.
8. בכה — בכירת 299. 9. ויראה 61, 65, 183, 670.
10. שמך 1° — *** שמך *** 61.
11. פרי — פרה 221. ורבי — ורבה 62. מחלצך 64, 66.
ייאו — יצאו 62.
12. *נתתי — נתתי 61. ^ו — וליצחק 62.
14. ^דבר 63. 15. ^ארת 64. שם 2° ^ 65.
16. ותקשה 62, 65, 183, 221.
17. בקשותה 62. המילדורת 61. תראי — תיראי 61.
לך — ליך 61, 62, 66, 221, 504.

21 ויסע ישראל ויט אהלו מהאלה למגדל עדר :
22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההיא וילך ראובן וישכב
23 את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו
בני יעקב שנים עשר : בני לאה בכור יעקב
24 ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן : ובני
25 רחל יוסף ובנימים : ובני בלהה שפחת רחל דן
26 ונפתלי : ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה
27 בני יעקב אשר ילדו לו בפדן ארם : ויבא יעקב
אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע היא חברון
28 אשר גר שם אברהם ויצחק : ויהיו ימי יצחק מאת
29 שנה ושמנים שנה : ויגוע יצחק וימת ויאסף אל
עמו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו :

CAP. XXXVI. לו

1,2 ואלה תולדת עשו הוא אדום : עשו לקח את
נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת
3 אהליבמה בת ענה בן צבעון החוי : ואת מחלת
4 בת ישמעאל אחות נבאות : ותלד עדה לעשו את
5 אליפז ומחלת ילדה את רעואל : ואהליבמה ילדה
את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר
6 ילדו לו בארץ כנען : ויקח עשו את נשיו ואת
בניו ואת בנתיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו

21. מהאלה ∾ מהלאה 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670 — א‸ 62 — מ*הלאה 61. 22. פילגש — פלגש 62.
23. זבולן ∾ זבלן 61. 24. ובני — ‸ו 363 Houb. 670.
27. קרית ‸ 62. חברון — עברון 62.
29. ויגוע — ויגבע 670. עמיו 63. ויקברו — ‸י 61.

2. בת 1° ‸ 64. 5. ואהליבמה — ואליבמה 221 — א‸ 61, יעוש forte יחוש 65. ‸לו 66.
6. נשיו — אנשיו 62. בנותיו 61, 127.

ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ
7 כנען וילך מארץ כנען מפני יעקוב אחיו : כי
היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ
8 מגריהם לשאת אתם מפני מקניהם : וישב עשו
9 בהר שעיר עשו הוא אדום : ואלה תולדת עשו
10 אבי אדום בהר שעיר : ואלה שמות בני עשו
אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן מחלת אשת
11 עשו : ויהיו בני אליפז תימן ואמר וצפו וגעתם
12 וקנז : ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד
13 לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו : ואלה
בני רעואל נהת וזרח שמה ומזה אלה היו בני
14 מחלת אשת עשו : ואלה היו בני אהליבמה בת
ענה בן צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש
15 ואת יעלם ואת קרח : אלה אלופי בני עשו בני
אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אמר אלוף צפו
16 אלוף קנז : אלוף געתם אלוף עמלק אלה
17 אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה : אלה
בני רעואל בן עשו אלוף נהרת אלוף זרע אלוף

6. וילך ‸ 61. יעקב 363.
7. משבת יחדו ‸ 65. 9. עשו ‸ 64. אבי ‸ 61.
10. רעואל בן מחלת אשת עשו ‸ 61.
11. וגעתם — ו ‸ 183.
12. ותמנע — ותמנה 62. פילגש — י ‸ 62 — פיגיש 64.
לאליפז 1° — י ‸ 61. עדה ‸ 65. עשו — עשו **** 61.
13. נהת — נחת 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 670.
שמה — שמח 62, 65, 127, 670. 14. יעוש ∾ יועש 62.
15, 16. עמלק ------- צפו sup. ras. 66.
17. אלה 1° — ואלה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 334, 363 Houb.
נהרת — נחת 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221. זרע —
זרח 62, 63, 64, 65, 66, 127.

שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ
18 אדום אלה בני מחלת אשת עשו : ואלה בני
אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו :
19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם עשו הוא אדום :
20 ואלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל
21 וצבעון וענה : ודישון ואצר ודישן אלה אלופי החרי
22 בני שעיר בארץ אדום : ויהיו בני לוטן חרי והימם
23 ואחות לטן תמנע : ואלה בני שובל עלון ומנחת
24 ועיבל שפו ואונם : ואלה בני צבעון איה וענה
הוא ענה אשר מצא את האימים במדבר ברעתו
25 את החמרים לצבעון אביו : ואלה בני ענה דישון
26 ואהליבמה בת ענה : ואלה בני דישן חמדן ואשבן
27 יתרן וכרן : ואלה בני אצר בלהן וזעון ועקן :
28 29 ואלה בני דישן חוץ ואדן : אלה אלופי החרי אלוף
30 לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה : אלוף

17. שמה — שמח 61, 62, 65, 127, 221, 670.
18. קרח ſup. raſ. 66. אלה ^ 61. אהליבמה 2° — אליבמה 65.
20. יושבי — ו ^ 62, 66, 127, 221. לוטן — ן ^ 66. ושובל ∞ ושבול 62. 21. החרי ſup. raſ. 63.
22. לוטן — לחוטן 62. והימם — ואימם 61, 62, 64, 66, 221. ואחות — אחות 65. לטן — לוטן 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670. תמנע — תמנה 62.
23. עלון — אלון 197. ועיבל — ואיבל 64. ושפו — שפו 64, 65, 66, 127, 197, 221 — ש ^ 61.
24. איה — היה 62, 221. האימים — האמים 197, 299 — האימם 221. החמורים 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
25. ואליבמה 127.
26. דישן — דישון 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221 — רשן 670.
27. בלהן — אבלהן 62, 183 — בלחן 197 בלען 221.
28. דישן — דשון 221. חוץ — עוץ 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670. 29. ואלה 363 Houb. ענה — א*** 64.

דישון אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי
31 לאלופיהם בארץ שעיר : ואלה המלכים אשר
מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל :
32 וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה :
33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה :
34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני :
35 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את
36 המדיני בשדה מואב ושם עירו עוית : וימת הדד
37 וימלך תחתיו שמלה ממשרקה : וימת שמלה וימלך
38 תחתיו שאול מרחבות הנהר : וימת שאול וימלך
39 תחתיו בעל חנן בן עכבור : וימת בעל חנן
וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו
40 מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב : ואלה שמות
אלופי עשו למשפחותם למקומותם בשמותם
41 אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת : אלוף אהליבמה
42 אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנז אלוף תימן אלוף
43 מבצר : אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום
למשפחותם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום :

32. בן — בע 363. בעור — ע ſup. raſ. 62. דנהבה ∞ דהנבה
127 — דינבה — 62, 63, 197 — דינהבה 64, 65.
34. מארץ — מ ſup. raſ. 127. התימני ∞ התמיני 197.
35. וימלך — ו ‸ 63. הדד — חדד 62, 65. המדינית 221.
36. הדד — חדד 62, 65. ממשרקה — ש ‸ 61.
38. חנן — ענן 62, 183.
39. חנן — ענן 62, 183. חנן בן עכבור 363 Houb. תחתיו ‸ 63.
חדר — הדד 62, 64, 66, 127, 363 Houb. מהיטבאל — ח ‸ 62,
197, 221 — מהטבאל 64, 65, 127 — מהיטבל 670 —
61 — מחיטבל 66 — ſup. raſ. 63. זהב — הב * 64.
40. למשפחותם — ח ‸ 221. למקומתם 62, 64, 197, 221, 670.
תמנע — תמנה 62.
41. אהליבמה — מ ‸ 64. 42. אלוף תימן ‸ 65. מבציר 66.
43. מגדיאל — י ‸ 66, 127. למשפחתם 65 — פ ‸ 221.

CAP. XXXVII. לז

Sectio Legis Nona. פרשה וישב

1, 2 וישב יעקב בארץ מגרי אביו בארץ כנען : אלה
תולדת יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני
זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
3 אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן
4 זקנים הוא לו ועשה לו כיתנת פסים : ויראו
אחיו כי אתו אהב אביהם מכל בניו וישנאו אתו
5 ולא יכלו דברו לשלום : ויחלם יוסף חלום ויגד
6 לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו : ויאמר אליהם שמעו
7 נא החלום הזה אשר חלמתי : והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
וגם נצבה והנה תסבנה אלמתיכם ותשתחוינה
8 לאלמתי : ויאמרו לו אחיו המלוך תמלך עלינו
אם משל תמשל בנו ויוסיפו עוד שנא אתו על
9 חלמיו ועל דבריו : ויחלם עוד חלום אחר ויספר
אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי :

2. יעקב — י*עקב 127. יוסף — 1° ויוסף 61. רעה — 1°
רעי 62, 64, 183, 197, 221.

3. מכל בניו ^ 61. בן ^ 61. ועשה 363 Houb. כיתנת — כנת 62.

4. אחיו — תחיו 363 Mor. sed Houb. אחיו. דבריו 62, 63,
64, 65, 127, 183, 333, 364.

7. מאלמים ∾ מלאמים 64 — א ^ 61 — מלאלמים 63.
קמה — קאמה 62, 63, 64, 65, 66, 183, 197, 221, 670 — קעמה
670. אלמיתי 670. ותשתחויהן 183.

8. המלוך — ו ^ 221, 670. אם — ואם 64. ויוספו 61.
חלומיו 299.

9. משתחום 127.

ויספר לאביו ולאחיו ויגער בו אביו ויאמר לו 10
מה החלום הזה אשר חלמת הבא נבוא אני
ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה : ויקנאו בו אחיו 11
ואביו שמר את הדבר : וילכו אחיו לרעות את 12
צאן אביהם בשכם : ויאמר ישראל אל יוסף הלוא 13
אחיך רעים בשכם לך ואשלחך אליהם ויאמר
לו הנני : ויאמר לו לך נא וראה את שלום אחיך 14
ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה : וימצאהו האיש והנה תעה 15
בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש : ויאמר 16
את אחי אני מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים :
ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתים אמרים נלכה 17
דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדותן :
ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו 18
להמיתו : ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות 19
הלזה בא : ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד 20
הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו
חלמתיו : וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו 21

10. לאביו — אל אביו 197, 221, 670. ולאחיו — ואל אחיו 197, 221, 670. ואמך — ועמך 62. הבא — הבה 62. להשתחוות 63. ארצה — ‸ר 64 — צ** 63.
13. ‸אל 63. 14. והשבני 63, 64, 127, 197, 221, 670.
16. הגידה — תגיד 670.
17. שמעתים — ‸י 61, 62, 64, 183, 221, 670. נלכה — ‸ה 66. דותינה 62, 63, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 670. בדותין — ‸ו 61, 66, 670 — ‸י 62.
18. ובטרם — ‸ו 127, 221.
19. ‸אל 63. הלז — הלז* (ה eras.) 65.
20. ונהרגהו 127. הבורות — הבארות 63. חיה — היה 64, 221. חלמותיו 61.
21. ויצילו 62, 66, 127, 197, 670. לא ∾ אל 670.

22 נפש ׃ ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו
אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו
23 למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו ׃ ויהי
כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשטו את יוסף את
24 כיתנתו את כיתנת הפסים אשר עליו ׃ ויקחו
וישלכו אתו הבור והבור ריק אין בו מים ׃
25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת
26 וצרי ולוט הלכים להוריד מצרימה ׃ ויאמר יהודה
אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את
27 דמו ׃ לכו נמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהיה
28 בו כי אחינו ובשרנו הוא וישמעו אחיו ׃ ויעברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף
29 ויביאו את יוסף מצרימה ׃ וישב ראובן אל הבור
30 והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו ׃ וישב אל
31 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא ׃ ויקחו
את כיתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את

23. אחיו — יוסף 64. ויפשיטו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197.
כיתנתו — י ^ 62 — כיתנוו 127 כיתנו 221.
24. וישליכו 62, 63, 66, 183, 197, 221, 670.
ריק — י ^ 62, 63, 64, 65, 66.
25. עיניהם — את עיניהם 62. ישמעאלים ∾ ישמעאילם 62.
נכאת — נכחת ^ 61. וגמליהם — מ 63. ישמעאליהם —
62. ההלכים 61, 64, 127, 183, 197, 221 — ההולכים 670.
26. בצע ∾ בעץ 65. נהרג — נהרך 221.
27. ונמכרנו 221, 363 Houb. הוא — הוא** 127.
28. ויעברו — ע sup. ras. 127. סחרים — סהרים 62.
29. וישוב 63. ראובן — ב ^ 61.
30. ויישוב 183. הילד — היליד 63. אנה — הנה 61, 64, 66,
127, 183, 221 — אני 197. 31. כיתנת — י ^ 62.

32 הכיתנת בדם : וישלחו את כיתנת הפסים
ויביאוה אל אביהם ויאמרו זארת מצאנו הכר נא
33 הכיתנת בנך היא אם לא : ויכרה ויאמר כיתנת
34 בני היא חיה רעה אכלתו טרף טרף יוסף : ויקרע
יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו
35 ימים רבים : ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו
וימאן להתנחם ויאמר כי ארד על בני אביל שאלה
36 ויבך אתו אביו : והמדינים מכרו את יוסף מצרימה
לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים :

CAP. XXXVIII. לח

1 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש
2 עדלמי ושמו חירא : וירא שם יהודה בת איש
3 כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה : ותהר ותלד
4 בן ותקרא ארת שמו ער : ותהר עוד ותלד בן
5 ותקרא ארת שמו אונן : ותסף עוד ותלד בן ותקרא
6 את שמו שלה ויהי בכזבה בלדתה אתו : ויקח
7 יהודה אשה לער בכרו ושמה תמר : ויהי ער בכור
8 יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה : ויאמר יהודה
לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקים זרע

32. הפסים — ^ה 127 — הפסחים 65. ויביאוה — ^ה 66, 127, 334 — והביואה 63. הכתנת 363 Houb.
33. כתנת 363 Houb.
34. שמלותיו 61. ויתאבל — ^א 61. בנו — בניו 670. ימים — ימים* 61.
35. בנותיו 61. אביל — ^י 62, 221. שאלה — שיאלה 62 — שאולה — 64, 65, 127, 221, 670.
36. והמדינים — ^ו 61. לפוטיפר — לוטיפר 64 — לפוטיר 61.

1. חירא — חירה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
2. שוע — שוח 64. 5. אתו — ^ת 61.
6. ויקח — ויקח* 63. בכורו 61,62,63,64,65,66,127,197,221.
8. אשת — אשחת 62. והקים — ^י 66, 127, 197 — ויקם 61

9 לאחיך : וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן
10 זרע לאחיו : וירע בעיני יהוה את אשר עשה
11 וימת גם אתו : ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי
אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן
ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה :
12 וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם
יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירא רעהו העדלמי
13 תמנתה : ויגד לתמר כלתו לאמר הנה חמיך
14 עלה תמנתה לגז צאנו : ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותתכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים
אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והיא
15 לא נתנה לו לאשה : ויראה יהודה ויחשבה לזונה
16 כי כסתה פניה : ויט אליה אל הדרך ויאמר הבא
נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו היא ותאמר
17 מה תתן לי כי תבוא אלי : ויאמר אנכי אשלח
גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד
18 שלחך : ויאמר מה הערבון אשר אתן ליך ותאמר
חתימך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא

9. אחיו — אחי*ו 127. 10. את bis 66. וימית 65.
11. לתמר — *לתמור 63. בית 2° — בבית 61.
12. על — אל 62, 64. על גזזי — לגזזי 65, 66. וחירא —
וחירה 61, 62, 63, 64, 65, 127, 197, 221 — וח**ה 66.
13. חימיך 63. לגז — לגוז 62, 64, 183, 221.
14. ותסיר 66. ותכס 221, 670. ותתעלף — ותת*עלף 127
— ותתחלף 66, 197. בפתח — בפתע 61, 63, 64, 65, 127,
183, 221, 670. תמנתה — תמנה 62. היא 363 Houb.
16. הבא ∾ אבה 65 — הבה 62. אבוא — ואבוא 183.
ותאמר — א sup. ras. 127.
18. ליך — לך 61, 62, 66, 670.

19 אליה ותהר לו : ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
20 ותלבש בגדי אלמנותה : וישלח יהודה את גדי
העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
21 ולא מצאה : וישאל את אנשי המקום לאמר איה
הקדשה ההיא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה
22 בזה קדשה : וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה
וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה :
23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהי לבוז הנה שלחתי
24 את הגדי הזה ואתה לא מצאתה : ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם
הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף :
25 היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש
אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
26 החתמת והפתילים והמטה האלה : ויכר יהודה
ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני
27 ולא יסף עוד לדעתה : ויהי בעת לדתה והנה
28 תאומים בבטנה : ויהי בלדתה ויתן יד ותקח
המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
29 ראשנה : ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר
30 מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ : ואחר
כן יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח :

19. אלמנותה — ו‸ 62.
21. איה — היה 62 — א*יה 127. הקדשה ‸ 65 — הקדישה 61,
64, 221. קדשה קדישה 61, 64, 65, 66, 221.
22. וישב אל יהודה ‸ 64. קדשה קדישה 64, 65, 221.
23. נהיה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670. לבוז — לבז
62, 64, 127, 221.
24. זנתה — ה‸ 66. הרה — חרה 62. הוציאוה — הוציאה
127, 670. 25. הכיר 62. 28. בלדתה — ב‸ 127.
29. כמשיב ∞ כמישב 62, 65. פרץ 1° — פרצת 127.
30. אחריכן 363 Houb.

CAP. XXXIX. לט

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידהו
2 שם : ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי
3 בית אדניו המצרי : וירא אדניו כי יהוה אתו וכל
4 אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו : וימצא יוסף
חן בעיני אדניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו
5 וכל אשר יש לו נתן בידו : ויהי מאז הפקד אתו
בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית
המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש
6 לו בבית ובשדה : ויעזב כל אשר ביד יוסף ולא
ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אכל
7 ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה : ויהי אחר הדברים
האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר
8 שכבה עמי : וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני
לא ידע אתי מאומה בביתו וכל אשר יש לו נתן
9 בידי : איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני
מאומה כי אם אתיך באשר אתי אשתו ואיך
אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים :
10 ויהי כדברה אל יוסף יום ויום ולא שמע אליה

1. ויקנאהו 64. הטבחים — ח ^ 62. הורידהו — י ^ 670.
שמה 61, 63, 64, 65, 127, 221.

2. ויהי בית אדניו המצרי ^ 62.

4. בעיני אדניו — בעיניו 363 Houb. ויפקידהו 65. וכל —
ועל כל 64 — כל ** 61.

5. מאז — מז 65. הפקיד 61, 62, 63, 64, 65, 127, 197, 670.
אשר 2° ^ 61.

6. אשר 1° — אשר לו 61, 64, 66, 127, 221, 670 — אשר **לו 62.
הוא — א ^ 62. אוכל 363 Houb.

8. אל ^ 127. 9. אתיך — י ^ 61, 66. באשר — א ^ 64.

לשכב אצלה להיות עמה : ויהי כיום הזה ויבא 11
יוסף הביתה לעשות מלאכתו ואין איש
מאנשי הבית שם בבית : ותתפשהו בבגדיו לאמר 12
שכבה עמי ויעזב בגדיו בידה וינס ויצא החוצה :
ויהי כראותה כי עזב בגדיו בידה וינס ויצא 13
החוצה : ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר 14
ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי
לשכב עמי ואקרא בקול גדול : ויהי כשמעו כי 15
הרמי קולי ואקרא ויעזב בגדיו בידי וינס ויצא
החוצה : ותנח בגדיו אצלה עד בא אדניו אל 16
ביתו : ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי 17
העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי : ויהי 18
כהרמו קולי ואקרא ויעזב בגדיו אצלי וינס החוצה :
ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו 19
לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו :
ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום 20
אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר :
ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיני 21
שר בית הסהר : ויתן שר בית הסהר ביד יוסף 22

11. מלאכתו — ת ‸ 63. 12. בבגדו 127.
13. החוצה — ה*************החוצ 62.
14. לאנשי — לנשי 221. לצחק — לצעק 62. באה 127.
15. הרמי — ארמי 221 — הרימי 299. ויעזב בגדיו בידי sup. ras. 62. 16. אצלה — אצלח 66.
17. לצחק — לצעק 62. 19. אשתו ‸ 61, 65.
20. הסהר 1° — הסחר 61, 62, 63, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 333, 670. אסורים — אסורים*** 62. הסהר 2° — הסחר 61, 63, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 333, 670.
21. הסהר — הסחר 61, 63, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 333.
22. הסהר 1° et 2° — הסחר 61, 63, 65, 66, 127, 183, 197, 221.

את כל האסורים אשר בבית הסהר ואת כל אשר
23 עשים שם הוא היה עשה : אין שר בית הסהר
ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו וכל אשר
הוא עשה יהוה מצליח :

CAP. XL. מ

1 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים
2 והאפה לאדניהם למלך מצרים : ויקצף פרעה על
שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האפים :
3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר
4 מקום אשר יוסף אסור שם : ויפקד שר הטבחים
את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר :
5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש
כפתרנו חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים
6 אשר אסורים בבית הסהר : ויבא אליהם יוסף
7 בבקר וירא אתם והנם זעפים : וישאל את סריסי
פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע
8 פניכם רעים היום : ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים

22. ואת — את 62.
23. הסחר — הסהר 61, 63, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
אשר ^ 61.

1. האלה ſup. raſ. 66. חטאו משקה מלך ſup. raſ. 66.
2. סריסו 127.
3. הסחר — הסהר 61, 63, 65, 66, 127, 183, 197.
5. כפתרנו ∾ כפתרון 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 670.
המשקה — מ ^ 61. אסורים — י ^ 62. הסחר — הסהר
61, 63, 65, 66, 127, 183, 197.
6. זעיפים 62, 63, 64, 183, 221, 670. 7. אתו ^ 64.
8. ויאמרו — ויאמר 65. אליו — אל*ין (א et ו ſup. raſ.) 127.
ופותר 62.

9 פתרנים ספרו נא לי : ויספר סר המשקים את
חלמו ליוסף ויאמר לו בחלמי והנה גפן לפני :
10 ובגפן שלשה שרגים והיא כאפרחת עלתה נצה
11 הבשלו אשכלתיה ענבים : וכוס פרעה בידי ואקח
את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן
12 את הכוס על כף פרעה : ויאמר לו יוסף זה פתרנו
13 שלשת השרגים שלשת ימים הם : בעוד שלשת
ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך
ונתתה כוס פרעה בידו כמשפט הראישון אשר
14 היית משקהו : כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב
לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה
15 והוצאתני מן הבית הזה : כי גנוב גנבתי מארץ
העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי
16 בבור : וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל
יוסף אף אני בחלמי והנה שלשה סלי חרי על
17 ראשי : ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה
18 אפה והעוף אכל אתם מעל הסל מעל ראשי : ויען
יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים
19 הם : בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך
מעליך ותלא אתך על העץ ואכל העוף את בשרך

9. סר — שר 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
10. שרגים — שרוגים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 333, 334, 364, 670. כאפרחת — א ^ 62. הבשילו 64, 127, 670 — ובשילו 221. אשכלותיה 64, 221, 670.
12. השרוגים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197.
12, 13. בעוד שלשת : השרגים שלשת ימים הם ^ 62.
13. והשיבך ∞ והשביך 62. פרעה 2° ^ 64.
14. זכרתני — ת ^ 65 — נ ^ 66. אל פרעה — לפרעה 64.
18. הסלים שלשת ^ 62.
19. שלשת ימים ישא ^ 61.

20 מעליך : ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים
21 ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו : וישב את
שר המשקים על משקהו ויתן את הכוס על כף
22 פרעה : ואת שר האפים תלא כאשר פתר להם
23 יוסף : ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו :

CAP. XLI. מא

Sectio Legis Decima. פרשה מקץ

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על
2 היאר : והנה מן היאר עלות שבע פרות יפות
3 מראה ובריאות בשר ותריענה באחו : והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה
ורקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר :
4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ורקות הבשר את
שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה :
5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
6 אחד בריאות וטובות : והנה שבע שבלים דקות
7 ושדיפות קדים צמחות אחריהן : ותבלענה השבלים

21. וישב — והשב 61.

1. היאר — ה*יאר 61.
2. יפות — ‸ו 197. ובריאות — ‸א 62, 65, 127, 183, 197, 221 — ובריות 61. ותריענה ∾ ותרעינה 64, 197. באחו — ‸ח 62 — באוחו 127.
3. אחריהן ∾ אחרינה 62.
4. והבריאות — ‸א 62, 65, 66, 127, 197, 221.
5. ויחלם ∾ וילחם 64. עלות — ות** 62. בריאות — ‸א 62, 65, 127, 183, 197, 221. וטובות — וטובת 221.
6. ושדיפת 127, 197. אחריהנה 62.
7. ותבלענה — ‸ב 61 — ‸ע 66.

הדקות את שבע השבלים הבריאות והמליאות
8 ויקץ פרעה והנה חלום : ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
ויספר פרעה להם את חלמיו ואין פתר אתם
9 לפרעה : וידבר שר המשקים אל פרעה לאמר
10 את חטאי אני מזכיר היום : פרעה קצף על עבדיו
ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר
11 האפים : ונחלם חלום בלילה אחד אני והוא
12 איש כפתרנו חלמו חלמנו : ושם אתנו נער עברי
עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את
13 חלמתינו איש כחלמו פתר : ויהי כאשר פתר לנו
14 כן היה אתי השיב על כני ואתו תלא : וישלח
פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח
15 ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה : ויאמר פרעה אל
יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך
16 לאמר התשמע חלום לפתר אתו : ויען יוסף את
פרעה לאמר בלעדי אלהים לא יענה את שלום
17 פרעה : וידבר פרעה את יוסף בחלמי והנני עמד
18 על שפת היאר : והנה מן היאר עלות שבע פרות

7. הבריאות — א‸ 62, 63, 65, 127, 183, 197, 221. והמליאות — א‸ 62, 65, 183, 197, 221 — וחמליאת 127.
9. מזכיר — י‸ 197.
10. אתם — אתי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221 — את* 62. הטבחים — הט*בחים 127 — י‸ 221.
11. ונחלם ∾ ונלחם 62. האחד 65. כפתרנו ∾ כפתרון 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197.
12. ושם — ש‸ 61. עברי primo עבדי 127. חלמתינו — י‸ 61 — חלמותינו 62.
13. השיב — השיב*** 61 — י‸ 62.
14. ויריצהו — וירצהו 63, 64, 127 — וירחיצהו 62. שמלותיו 61.
17. והנני — והנה 197.

19 בריאות בשר ויפות תאר ותריענה באחו : והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר
מאד ורקות בשר לא ראיתי כהן בכל ארץ מצרים
20 לרע : ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע
21 הפרות הראישונות והבריאות : ותבאהן אל
קרבהן ולא נודע כי באו אל קרבהן ומראהן רע
22 כאשר בתחלה ואקץ : וארא בחלמי והנה שבע
23 שבלים עלות בקנה אחד מליאות וטובות : והנה
שבע שבלים צנימות דקות ושדיפות קדים צמחות
24 אחריהן : ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הטובות ואמר אל החרטמים ואין מגיד
25 לי : ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא
26 את אשר האלהים עשה אגיד לפרעה : שבע
הפרות הטובות שבע שנים הנה ושבע השבלים
הטובות שבע שנים הנה חלום אחד הוא :

18. בריאות — א^ 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. ויפות — ויפת 61, 66, 197 — ו*פות 127. ותריענה — ותרעינה 63, 64, 66 — י^ 61. באחו — באו 62.

19. אחריהן ∾ אחרינה 61. כהן ^ 65, 127.

20. הראישונות — הראישנות 221. והבריאות — א^ 62, 65, 66, 127, 183, 221.

21. ותבאהן ∾ ותבאנה 61, 62, 63, 65, 221, 363 Houb. קרבהן 1° et 2° ∾ קרבנה 62, 63, 363 Houb. ומראהן ∾ ומראנה 197 — ומראיהן 363 Houb. ואיקץ 363 Houb.

22. ואראה — וארא 363 Houb. עלת 363 Houb. מליאות — א^ 65, 66, 127, 183, 197, 221 — מלארת 363 Houb. וטבורת 363 Houb.

23. צנימות ^ 62, 127, 197. ושדפות 65 — ושדיפת 66, 127, 197. צמחות — צמאות 66. אחריהן ∾ אחרינה 61, 66.

24. הדקות — הרקות 363 Houb.

25. אגיד — הגיד 197.

26. הנה — הנה*** 61. הטובות 2° — הטבת 363 Houb.

27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלות אחריהן שבע
שנים הנה ושבע השבלים הדקות ושדיפות הקדים
28 יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר אשר דברתי אל
פרעה את אשר האלהים עשה הראה את פרעה :
29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים :
30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ
31 מצרים וכלה הרעב את הארץ : ולא יודע השבע
בארץ מפני הרעב ההוא ואחרי כן כי כבד הוא
32 מאד : ועלה שנית החלום אל פרעה פעמים
כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים
33 לעשותו : ועתה יראה לו פרעה איש נבון וחכם
34 וישתהו על ארץ מצרים : ויעש פרעה ויפקד
פקדים על הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע
35 שני השבע : ויקבץ את כל האכל שבע השנים
הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה
36 אכל בערים ישמרו : והיה האכל לפקדון לארץ
לשבע שני הרעב אשר תהיינה בארץ מצרים ולא
37 תכרת הארץ ברעב : וייטב הדבר בעיני פרעה
38 ובעיני כל עבדיו : ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא
39 כזה איש אשר רוח אלהים בו : ויאמר פרעה אל

27. הפרות — הפר*ות 62. אחריהן ∞ אחרִינה 66. הדקות
— הרקות 363 Houb. ושׂדיפת 63, 66, 127.
28. אל פרעה — לפרעה 63.
30. הארץ — ה*ארץ 127. 31. מפני — פ ‸ 62.
32. השנית 363 Houb. החלום — ל ‸ 61. אל פרעה — לפרעה 61.
33. וחכום 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197.
34. ויפקד — ק ‸ 61. פקידים 62.
35. ויקבץ — ק ‸ 65. יד — יד* 127. וישמרו 65, 66, 183.
36. האכל — ה ‸ 64.

יוסף אחרי הודיע אלהים אתך את כל זאת אין
40 נבון וחכם כמוך : אתה תהיה על ביתי ועל פיך
41 ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך : ויאמר פרעה
אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים :
42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על
יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רביד זהב
43 על צוארו : וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו
ויקרא לפניו אברך ונתן אתו על כל ארץ מצרים :
44 ויאמר פרעה אל יוסב אני פרעה ובלעדיך לא ירים
45 איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים : ויקרא
פרעה שם יוסף צפינתי פענה ויתן לו את אסנת
בת פוטיפרע כהנאן לאשה ויצא יוסף על ארץ
46 מצרים : ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה
מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל
47 ארץ מצרים : ותעש הארץ בשבע שני השבע
48 לקמצים : ויקבץ את כל האכל שבע השנים אשר
היה השבע בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל
49 שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה : ויצבר
יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר
50 כי אין מספר : וליוסף ילדו שני בנים בטרם

39. וחכום 62, 63, 64, 65, 127, 183, 221.
42. וילבש — וילביש 183.
44. יוסב — יוסף 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
45. צפנתי 63, 183, 197. פוטיפרע — י ‸ 63 — פוטיפרה 61 — כהן און 65. כהנאן — כאנאן 62 — פוטי פרע 363 Houb.
46. ויצא — וי*צא 162. ארץ — ר ‸ 61.
47. השבע — ה ‸ 63.
48. סביבתיה — סביבתה 127 — סביבותיה 62 — סביבותה 61.
49. הרבה — ארבה 65. מאד — מא*ד 62.
50. ילידו 61, 62.

תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
51 פוטיפרע כהנאן : ויקרא יוסף שם הבכור
מנשה כי נשני אלהים את עמלי ואת כל בית
52 אבי : ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני
53 אלהים בארץ עניי : ותכלנה שבע שני השבע אשר
54 היו בארץ מצרים : ותחלנה שבע שני הרער
לבוא כאשר אמר יוסף ויהי הרעב בכל הארצות
55 ובכל ארץ מצרים היה לחם : ותרעב כל ארץ
מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה
לכל מצרים לכו אל יוסף ואשר יאמר לכם תעשון :
56 והרעב היה על פני כל הארץ ויפתח יוסף את כל
אשר בהם בר וישביר למצרים ויחזק הרעב בארץ
57 מצרים : וכל הארצות באו מצרימה לשבר אל יוסף
כי חזק הרעב בכל הארץ :

CAP. XLII. מב

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב אל בניו
2 למה תתיראו : ויאמר אני שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא

50. פוטיפרע — י ^ 127 — פוטיפרה 61 — פוטי פרע 363 Houb.
כהנאן — כהן אן 65.
51. נשני — נשאני 64, 65, 183, 221 — נחשני 62.
52. הפרני — הפראני 64 — אפראני 62 — הפריני 65, 183, 221
— הפריאני 66.
54. הרער — הרעב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363.
55. ויצעק — ויצחק 61. לכל — אל כל 197.
56. וישבר 63, 64, 65, 66, 127.

1. תתיראו — י ^ 61.
2. אני — הנה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
שמה — ה ^ 62, 64, 127, 183, 221.

3 נמות : וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים :
4 ואת בנימים אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
5 אמר פן יקראנו אסון : ויבאו בני ישראל לשבר
6 בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען : ויוסף
הוא השליט על הארץ והוא המשביר לכל העם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה :
7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו
8 מארץ כנען לשבר אכל : ויכר יוסף את אחיו והם
9 לא הכירהו : ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם
להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את
10 ערות הארץ באתם : ויאמרו אליו לא אדני
11 עבדיך באו לשבר אכל : כלנו בני איש אחד
12 אנחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים : ויאמר
13 אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות : ויאמרו
שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו :
14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם
15 לאמר מרגלים אתם : בזאת תבחנו חי פרעה אם
תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה :
16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו

3. ממצרים — צ ^ 61 — ר ^ 62.
4. שלח ^ 62. יקראנו — א ^ 65. 5. כי ^ 61.
6. המשביר — י ^ 64, 66. העם — ה ^ 62, 64, 66, 127, 221.
7. ויכירם 62.
9. ויזכר ſup. raſ. 66. החלמות — מ ^ 61.
10. ועבדיך 61, 62, 63, 64, 65, 127, 197.
11. אנחנו כנים ^ 63. 12. הארץ — האיש 197.
15. הנה — אנה 65. 16. אחד — **אחד 127.

ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה
כי מרגלים אתם ויאמרו לא יוכל הנער לעזב
את אביו ועזב את אביו ומת : ויאסף אתם אל 17
משמר שלשת ימים : ויאמר אליהם יוסף ביום 18
השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא :
אם כנים אתם אחיכם האחד יאסר בבית משמרכם 19
ואתם לכו והביאו את שבר רעבון בתיכם : ואת 20
אחיכם הקטן תביאון אלי ויאמנו דבריכם ולא
תמותון ויעשו כן : ויאמרו איש אל אחיו אבל 21
אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו בצרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה עלינו כל
הצרה הזאת : ויען ראובן אתם לאמר הלוא דברתי 22
אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הנה נדרש : והם לא ידעו כי שמע יוסף כי 23
המליץ בינתם : ויסב מעליהם ויבך וישב אליהם 24
וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו
לעיניהם : ויצו יוסף וימלאו את כליהם בר 25
ולהשיב את כספיהם איש אל שקו ולתת להם
צדה לדרך ויעש להם כן : וישאו את שברם על 26

16. ויבחנו ∞ ויחבנו 221. אתכם — א*תכם 61.
17. ויאסף — א‸ 62.
18. וחיו — ו*חו 61. 19. כנים‸ 221.
20. תביאון — א‸ 62. דבריכם ויאמנו‸ 61.
21. בהתחננו — באתחננו 62 — בהת*חננו 127 — ה‸ 64.
עלינו — אלינו 363 Houb. הצרה — הצערה 62, 65 —
הצרעה 63, 64, 66, 221.
22. תחטאיו 62 — תחטיאו 64. שמעתים 127. הנה — אנה 65.
24. אליהם 1° — אליהם* 62 — אלהם 363 Houb. מאתם
— מידם 221. לעניהם 62.
25. על — אל 221, 363 Houb. סקו — שקו 61, 62, 63, 64, 65,
66, 127, 197, 221, 363 Houb.

27 חמריהם וילכו משם : ויפתח האחד את שקו לתת
מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא
28 בפי אמתחתו : ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם
הנה הוא באמתחתי ויצא לבם ויחרדו איש על
29 אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו : ויבאו אל
יעקב אביהם ארצה כנען ויגדו לו את כל הקרות
30 אתם לאמר : דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות
31 ויתן אתנו כמרגלים את הארץ : ונאמר אליו כנים
32 אנחנו לא היינו מרגלים : שנים עשר אחים אנחנו
בני אבינו והאחד איננו והקטן היום את אבינו
33 בארץ כנען : ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת
אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת
34 רעבון בתיכם קחו ולכו : והביאו את אחיכם הקטן
אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם
35 את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו : ויהיו
הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו
ויראו את צררות כספיהם הם ואביהם וייראו :
36 ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו
ושמעון איננו ואת בנימים תקחו עלי היו כלנה :
37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם

26. חמוריהם 61, 62, 64, 65, 66, 183, 221.
27. האחד — ה^ 62, 127, 183, 221. לחמורו 62, 64, 65, 183, 221. במלון — במחלון 62.
28. ויחרדו ∾ וירחדו 62. על — אל 363 Houb. אלהים — י^ 61.
29. כל^ 62. הקרות — הקערות 65.
32. והאחד — א^ 61. היום — ם*** 62.
33. אדע — א*דע 127. 34. ואדעה^ 65
35. ויהיו sup. ras. 63. מריקים — מרחקים 62 — מרקים 197.
הם — המה 363.

לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו
38 אליך : ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת
והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו
בה והורדתם את שיבתי ביאגון שאלה :

CAP. XLIII. מג

1,2 והרעב כבד בארץ : ויהי כאשר כלו לאכל את
השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם
3 שובו שברו לנו מעט אכל : ויאמר אליו יהודה
לאמר העד העיד בנו האיש לאמר לא תראו פני
4 בלתי אחיכם אתכם : אם ישך משלח את אחינו
5 אתנו נרדה ונשברה לך אכל : ואם אינך משלח
לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי
6 אחיכם אתכם : ויאמר ישראל למה הרעתם לי
7 להגיד לאיש העוד לכם אח : ויאמרו שאל שאל
האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש
לכם אח ונגיד לו על פי הדברים האלה הידוע
8 נדע כי יאמר הורידו את אחיכם : ויאמר יהודה
אל ישראל אביו שלח הנער אתי ונקומה ונלכה
ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפינו :
9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הבאתיו אליך
10 והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים : כי לו לא

38. ירד ‸ 127. את — את** 127. ביאגון — א ‸ 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221. שאולה 64, 65, 221.

2. ויאמר ∞ יואמר 363. וישברו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
3. העיד — י ‸ 62, 65, 127, 197, 221.
4. ישך — ך*** 127.
7. ויאמרו — ויאמר 64. האיש ‸ 64. הידוע ∞ הירוע 61 — ו ‸ 197, 221.
8. ונלכה — נ ‸ 64. אתה גם ‸ 65.

11 התמהמנו כי עתה שבנו זה פעמים : ויאמר
אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה
מעט צרי ומעט דבש נכאת ולוט בטנים ושקדים :
12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי
13 אמתחתיכם תשיבו בידכם אולי משגא היא : ואת
14 אחיכם קחו וקומו ושובו אל האיש : ואל שדי יתן
לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם
האחד ואת בנימים ואני כאשר שכלתי שכלתי :
15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו
בידם ואת בנימים ויקמו וירדו מצרימה ויעמדו לפני
16 יוסף : וירא יוסף אתם ואת בנימים ויאמר לאשר
על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח
17 והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים : ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
18 יוסף : וייראו האנשים כי הובאו ביתה יוסף ויאמרו
על דבר הכסף המושב באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו לקחת אתנו
19 לעבדים ואת חמרינו : ויגשו אל האיש אשר על
20 בית יוסף וידברו אליו פתח הבית : ויאמרו בי
21 אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל : ויהי כי

10. עתה ^ 61. 11. נכאת — נכעת 65. ושקדים 63, 66.
12. בידכם 1° — כ ^ 61 — בידיכם 63, 64, 127. המושב ^ 127.
תשיבו ∾ תיישבו 65. בידכם 2° — בידיכם 61, 63, 64, 65,
127. משגא — משגה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
15. וירדו — ויורידו 197, 221.
16. הביא 63, 64, 197, 221. והכין 63.
17. ויבא — והביא 63.
18. המושב — ההושב 63. חמורינו 64, 66, 183, 221.

באנו אל המלון ונפתח את אמתחתינו והנה כסף
איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו
22 בידנו : וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא
23 ידענו מי שם כספנו באמתחתינו : ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם
מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם
24 את שמעון : ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף
ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם :
25 ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו
26 כי שם יאכלו לחם : ויבא יוסף הביתה ויביאו לו
את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה :
27 וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
28 אשר אמרתם העודנו חי : ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויאמר ברוך האיש ההוא לאלהים
29 ויקדו וישתחוו : וישא עיניו וירא את בנימין אחיו
בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם
30 אלי ויאמר אלהים יחנך בני : וימהר יוסף כי
נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה

21. בפי אמתחתו והנה כסף איש sup. ras. 127. כסף ^ 61. כספנו ^ 127. במשקלו sup. ras. 127.
22. וכסף — כ ^ 61.
23. אבתיכם — אבותיכם 64, 299. ויוציא 63, 64, 221.
24. ויבא — והביא 62. את ^ 64. ביתה — בית 183. לחמוריהם 61, 62, 64, 66, 183, 221.
25. ויכנו 65. עד — על 64. בא ^ 61.
26. ויביאו — ויבאו 61, 66. בידם — ביתם 64.
28. חי ---- ויאמרו ^ 63. שלום ^ 61. ויאמר ברוך ... ויברך 64. ויקדו — וי*קדו 61. וישתחוו — ש ^ 65.
29. אשר ^ 62.
30. על — אל 363 Houb. ויבא חדרה ^ 127. חדרה — החדרה 64, 65, 66, 197, 221 — רה*** 63.

31 ויבך שם : וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו
32 לחם : וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים
האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל
33 את העברים לחם כי תועבה היא למצרים : וישבו
לפניו הבכיר כבכירתו והצעיר כצעירתו ויתמהו
34 האנשים איש על רעהו : וישא משאת מאת פניו
אליהם ותרב משאת בנימים ממשאת כלם חמש
ידות וישתו וישכרו עמו :

CAP. XLIV. מד

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש
2 בפי אמתחתו : ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי
אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף
3 אשר דבר : הבקר אור והאנשים שלחו הם
4 וחמריהם : הם יצאו את העיר לא הרחקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת
5 טובה : הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש
6 ינחש בו הרעתם אשר עשיתם : וישגם וידבר
7 אליהם את הדברים האלה : ויאמרו למה

31. ויתאפק — א ^ 62.
33. לפניו primo לבניו 64. ויתמהו — ויתמחו 65 — ויתמעו 221.
האנשים — האנ sup. ras. 66. רעהו — ר*הו 127.

2. גביעי — גביע 127, 221.
3. והאנשים — א ^ 127. וחמוריהם 62, 64, 127, 183.
4. את sup. ras. 62. הרחיקו 62, 63, 64, 65 — הריחקו 183.
ואמרת — ואמרת* 65. אליהם — י ^ 61.
6. וישגם וידבר אליהם את הדב sup. ras. 127.
7. למה forte אלין 127.

ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות
8 כדבר הזה : הן הכסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו
השבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך
9 כסף או זהב : אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם
10 אנחנו נהיה לאדני לעבדים : ויאמר גם עתה
כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי
11 עבד ואתם תהיו נקואים : וימהרו ויורידו איש
12 אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו : ויחפש
בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת
13 בנימים : ויקרעו שמלותם ויעמסו איש על חמרו
14 וישובו העירה : ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא
15 עודנו שם ויפלו לפניו ארצה : ויאמר להם יוסף
מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי
16 נחש ינחש איש אשר כמוני : ויאמר יהודה מה
נאמר לאדני ומה נדבר ומה נצטדק והאלהים
מצא את עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם אנחנו
17 גם אשר נמצא הגביע בידו : ויאמר חלילה לי
מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא
יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם :

8. ואיך — והך 62. אדניך — ^י 61.
9. וגם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127. לאדני — ^נ 61.
10. נקואים — ^א 62. 11. ויורידו — ויורדו 61.
12. ויחפש — ויהפש 62, 221 — וי*חפש 127. באמתחת —
באמתח 61 — באמתהת 62.
13. שמלותם — ^ו 65, 66, 127, 197, 221. חמורו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. וישובו — וישבו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
14. ביתה — ^ה 65, 66, 183, 197.
16. יהודה — ***** 61. והאלהים — והאלים 127. הננו primo המנו 127. הגביע ^ 61.

Sectio Legis Undecima. פרשה ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך 18
דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה : אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם 19
אב או אח : ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן 20
ויליד זקנים קטן אחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו
ואביו אהבו : ותאמר אל עבדיך הורידהו אלי 21
ואשימה עיני עליו : ונאמר אל אדני לא יוכל 22
הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת : ותאמר 23
אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
תוסיפון לראות פני : ויהי כי עלינו אל עבדך 24
אבינו ונגיד לו את דברי אדני : ויאמר אבינו שובו 25
שברו לנו מעט אכל : ונאמר לא נוכל לרדת אם 26
יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות
את פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו : ויאמר 27
עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי
אשתי : ויצא אחד מאתי ואמר אך טרף טרף 28
ולא ראיתיו עד הנה : ולקחתם גם את זה מעם 29
פני וקראהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה

18. כפרעה — כערעה 62.
20. ויולד 62, 64, 127, 197 — ויד 61. ואחיו 363 Houb.
ואביו לאמו — ו*אביו לאמ*ו 63.
23. אל — על 221. ירד ^ 227. הקטן — הקט*ן 62.
25. ושברו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183. מעט — ע ^ 65.
26. לרדת — לבדת 61. את ^ 64. ואחינו — ה ^ 61.
27. אליני — אלינו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
28. האחד 62, 63, 66, 127, 197. אך — הך 62, 221. ראיתיו
— ראיתו 61 — ראיתי 221. הנה — אנה 221.
29. שיבתי את והורדתם sup. ras. 62. והורדתם — והור sup.
ras. 65. שיבתי — ש*יבתי (ב eras.) 127 — שבתי 221.

30 שאלה : ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
31 אתי ונפשו קשורה בנפשו : והיה כראותו כי אין
הנער אתנו ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך
32 אבינו ביאגון שאלה : כי עבדך ערב את הנער
מעם אביו לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
33 לאבי כל הימים : ועתה ישב נא עבדך תחת
34 הנער עבד לאדני והנער יעלה עם אחיו : כי
איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה
ברעה אשר ימצא את אבי :

CAP. XLV. מה

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא
הוציא כל איש מעליו ולא עמד איש אתו
2 בהתודע יוסף אל אחיו : ויתן את קולו בבכי
3 וישמעו מצרים וישמעו בית פרעה : ויאמר יוסף
אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
4 לענות אתו כי נבהלו מפניו : ויאמר יוסף אל
אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
5 אשר מכרתם אתי מצרימה : ועתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה
6 שלחני אלהים לפניכם : כי זה שנתים רעב

29. שאולה 64, 65, 183 — שולה 221.
31. כי bis 62. אין ^ 61. ומת — ת ^ 127. ביאגון — א ^ 62, 63, 64, 66, 127, 197, 221. שאולה 64, 65, 183, 221.
32. מעם * ם 127. לאבי primo לך 65.
34. איך — הך 221. ברעה — ה ^ 221. ימצא — תמצא 64, 127 — מצא * 62.

1. להתאפק — להתאבק 221. והוציא — והוציאו 64, 65, 127, 183 — ויוצא 61 — והוציו 221. אל bis 221.
3. מפניו — פ ^ 62.
5. הנה — אנה 221.

בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר :
7 וישלחני אלהים לפניכם לשים לכם שארות בארץ
8 ולהחיות לכם פלטה גדלה : ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי האלהים וישמני לאב לפרעה
9 ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים : מהרו
ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף
שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל
10 תעמד : וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך צאנך ובקרך וכל אשר לך :
11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן
12 תורש אתה וביתך וכל אשר לך : והנה עיניכם
ראות ועיני אחי בנימים כי פיי המדבר אליכם :
13 והגדתם לאבי את כל כבדי במצרים ואת כל
אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה :
14 ויפל על צואר בנימים אחיו ויבך ובנימים בכה על
15 צוארו : וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן
16 דברו אחיו אתו : והקול נשמע בית פרעה לאמר
באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו :
17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו

6. חריש — י ^ 62, 66. וקציר — י ^ 61.
7. שארות — א ^ 61. ולהחיות — ה ^ 62, 65 — י ^ 221.
פלטה — פליטה 221, 363 Houb.
8. הנה — אנה 221.
9. מצרים ſup. raſ. 63. אל 2° — ואל 61, 63, 64, 221.
11. וכלכלתי — ו ^ 61. וביתך וכל ſup. raſ. 63.
13. כבודי 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
הנה — אנה 221.
15. אחיו — חי ſup. raſ. 127. אליהם 363 Houb.
16. בעיני — הדבר בעיני 66.
17. אל יוסף ^ 61. עשו — ו ^ 127.

טענו את בעירכם ולכו ובאו ארצה כנען : וקחו 18
את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתן לכם
את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ :
ואתה צויתי זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים 19
עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם : ועיניכם אל תחוס על כליכם כי טוב 20
כל ארץ מצרים לכם הוא : ויעשו כן בני ישראל 21
ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם
צדה לדרך : לכלם נתן לאיש חליפת שמלות 22
ולבנימים נתן שלש מאות כסף וחמש הליפת
שמלות : ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים 23
מטוב ארץ מצרים ועשר אתנות נשאות בר ולחם
ומזון לאביו לדרך : וישלח את אחיו וילכו ויאמר 24
אליהם אל תתרגזו בדרך : ויעלו ממצרים ויבאו 25
ארצה כנען אל יעקב אביהם : ויגדו לו לאמר עוד 26
יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו
כי לא האמן להם : וידברו אליו את כל דברי 27
יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח
יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם : ויאמר 28
ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה אראנו בטרם
אמות :

17. טענו — טח:ו 64. ובאו — באו 65, 197.
19. עשו ſup. raſ. 127. מארץ ^ 64.
20. ועניכם 61, 64. על — אל 61. 21. יוסף ſup. raſ. 61.
22. לכלם ſup. raſ. 127. הליפת 1° et 2° — חליפות 62, 63, 64, 183, 197, 221.
23. חמורים 61, 62, 64, 66, 183, 221. אתונות 62.
25. ארצה ^ 61. 26. ויגידו 62, 183.
28. אמר ישראל רב ſup. raſ. 127.
ואראנו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.

CAP. XLVI. מו

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבע ויזבח
2 זבחים לאלהי אביו יצחק : ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני :
3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדת
4 מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם : אנכי ארד
עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית
5 ידיו על עיניך : ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני
ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם
6 בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו : ויקחו
את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען
7 ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו : בניו ובני בניו
אתו בנתו ובנת בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה :
8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו
9 בכור יעקב ראובן : ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון
10 וכרמי : ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר
11 ושאול בן הכנענית : ובני לוי גרשון קהת ומררי :
12 ובני יהודה ער ואונן שלה ופרץ וזרח וימת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמואל :
13 14 ובני יששכר תולע ופואה ישוב ושמרון : ובני זבולן

2. במראית 62, 63, 65, 66, 183, 334.
3. האל — הא*ל 61 — *** האל 62. אביך ‸ 61.
תירא — י ‸ 61. 4. ידיו — ידו 63, 64, 221.
5. שבע ‸ 64. 6. רכשו — רכושו 221.
7. בנתיו 61, 65. ובנות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 334 —
בנת 363 Houb. 9. וחצרון 363 Houb.
10. ואהד — ואחד 64, 65, 127, 183, 197, 221.
12. שלה — ושלה 66, forte 61. ופרץ — ו ‸ 64, 127, 183,
197, 221. וזרח — וזרע 64. פרץ — פרץ* 61.
13. ופואה — ופועה 197. ויישוב 363 Houb.

15 סרד ואלון ויחלאל : אלה בני לאה אשר ילדה
ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו
16 ובנתיו שלשים ושלש : ובני גד צפון וחגי ושוני
17 ואצבעון עדי וארודי ואראלי : ובני אשר ימנה
וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר
18 ומלכיאל : אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה
בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש :
19 20 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימים : ויולד ליוסף
בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטיפרע
21 כהן און את מנשה ואת אפרים : ובני בנימים בלע
ובכר ואשבל גרה ונעמן אחים וראש מפים ואפים
22 וארד : אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש
23 24 ארבע עשרה : ובני דן חשים : ובני נפתלי
25 יחצאל וגוני יצר ושלום : אלה בני בלהה אשר
נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש
26 שבע : כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי
ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש :
27 ובני יוסף אשר ילדו לו במצרים נפש שנים כל

15. בפדן — בפדם 64. ובנותיו 61, 197.
16. וחגי — ו‸ 64, 127. וארודי — וארבדי 66. וארולי —
וארבלי 66, 197.
17. ובריעה — ע‸ 127. אחותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
18. לבן — ב‸ 65.
19. בני — ובני 221. ויוסף 61. ובנימים‸ 61.
20. פוטיפרה 61.
21. ואשבל — ואשבאל 64, 65, 66, 221 — ואשביאל 197.
מפים — מאפים 61, 64, 127, 183. ואפים — וחפים 65.
22. ארבעה 64, 221.
23. חשים ∞ חישם 66 — חישים 183. נפלתלי 127.
25. שבע — שבעה 64. 26. הנפש — ה‸ 299.

28 הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים : ואת
יהודה שלח לפניו אל יוסף להראות לפניו גשנה
29 ויבא ארץ גשן : ויאסר יוסף מרכבתו ויעל
לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על
30 צוארו ויבך על צוארו עוד : ויאמר ישראל אל
יוסף אמותה הפעם אחרי ראיתי פניך כי עודך
31 חי : ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה
ואגידה לפרעה ואמר אליו אחי ובית אבי אשר
32 בארץ כנען באו אלי : והאנשים רעי צאן כי אנשי
מקנה היו וצאנם ובקרם וכל אשר להם הביאו :
33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם :
34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה
גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי
תועבת מצרים כל רעי צאן :

CAP. XLVII. מז

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אליו אבי ואחי וצאנם
ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם
2 בארץ גשן : ומקצה אחיו לקח עמו חמשה אנשים
3 ויצגם לפני פרעה : ויאמר פרעה אל אחי יוסף
מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעי צאן עבדיך גם
4 אנחנו גם אבתינו : ויאמרו אל פרעה לגור בארץ

29. ויאסר — א ^ 61. וירא 61, 64, 65, 66, 127, 221, 334.
30. ראיתי ^ 61.
31. לפרעה — אל פרעה 197, 221, 334.
32. הבי*או 127. 33. י — יקרא ^ 64.
34. גם 2° — שם 66. אבותינו 62. תעבות ∞ תועבת 65.

1. בארץ ^ 61. 2. ק — לקח ^ 61.
3. רעי* 61. אבותינו 61, 62, 64.

באנו כי אין מרעי לצאן אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן :
5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו
6 אליך : ארץ מצרים לפניך היא במיטב הארץ הושב
את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת
היש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר
7 לי : ויביא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני
8 פרעה ויברך יעקב את פרעה : ויאמר פרעה אל
9 יעקב כמה ימי שני חייך : ויאמר יעקב אל פרעה
ימי שני מגרי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו
ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבתי בימי
10 מגריהם : ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני
11 פרעה : ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם
אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
12 כאשר צוה פרעה : ויכלכל יוסף את אביו ואת
13 אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף : ולחם
אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלא ארץ
14 מצרים וארץ כנען מפני הרעב : וילקט יוסף את
כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר
אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה

4. מרעי — מרעה 61, 62, 63, 66, 127 — מראה 64, 221.
6. אחיך* 61. חיל ^ 64.
7. ויביא — ויבא 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
9. אל פרעה ^ 64. מגרי — מ ^ 61. ימי 2° ^ 66. שני 2°
— ש eraſ. 66. חיי 2° — שני חיי 61, 62, 63, 64, 65, 66,
127, 221, 363. אבותי 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183.
מגריהם — מ ^ 61.
11. אחזה — ח ^ 64. מצרים primo במצרים 127.
רעמסס — ע ^ 66.
14. הנמצא — מ ^ 63. שבירים 62. ויבא — וי** 62.

פרעה׃ ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנעך 15
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
ולמה נמות נגדך כי אפס הכסף׃ ויאמר יוסף הבו 16
מקניכם ואתן לכם לחם במקניכם אם אפס
הכסף׃ ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם 17
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה
ההיא׃ ותתם השנה ההיא ויבאו אליו בשנה 18
השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם
הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני
אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו׃ למה נמות 19
לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת
אדמתנו בלחם ונהי אנחנו ואדמתנו עבדים
לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאמדה לא
תשם׃ ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה 20
כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב
ותהי הארץ לפרעה׃ ואת העם העביד אתו לעבדים 21

15. כנעך — כנען 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
הבה — הבא 183. אפס — חפס 221.

17. ויביאו — ו*ביאו 63. ובמקנה 1° — ********** 66.
ובחמורים 62, 183, 221 ∾ ובמחורים 64. וינהלם —
וינחלם 62, 127, 183 — וינחילם 64.

18. תם ‸ 65. הבהימה 62. *לפני 62. גויתנו — גויתינו
64, 66, 127, 197 — ג*יותינו 62. ואדמתנו — ואדמתינו 61, 64, 197 —
ואדמותינו 62.

19. אדמתנו 1° — אדמתינו 64, 197 — אדמותינו 62. אדמתנו 2°
— אדמתינו 64 — אדמותינו 62. ונהי — ונהיה 61, 62, 63, 64, 65,
66, 127, 197, 221. ואדמתנו — ואדמתינו 64 — ואדמותינו
62. והאמדה ∾ והאדמה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221,
363 Houb.

20. ויקן — ויקנא 62. עליהם — אליהם 363 Houb.

22 מקצה גבול מצרים עד קצהו : רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את
חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
23 אדמתם : ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
24 את האדמה : והיה בתבואתה ונתתם חמישית
לפרעה וארבע הידות יהיה לכם לזרע השדה
25 ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם : ויאמרו
החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה :
26 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת
מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדה
27 לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד :

Sectio Legis Duodecima. פרשה ויחי

28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהיו
ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת
29 שנה : ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך
תחת ירכי ועשית נא עמדי חסד ואמת אל נא
30 תקברני במצרים : ושכבתי עם אבתי ונשאתני

23. אדמותיכם 61, 62 — אדמתיכם 64, 66, 127, 183, 197, 221.
24. חמישת — י ^ 66. לפרעה ^ 127. ולאכל — א ^ 127.
25. החייתנו — החיתנו 65, 66, 127, 197, 221 — האחיתנו 62.
26. לחמוש 62, 63, 64, 127, 183, 221.
27. בארץ 2° — בארץ * 61. גשן — ג ſup. raſ. 127.
ויאחזו — א ^ 62.
28. ויהיו — ויהי 63. שנים forte עשרה 64. וארבעים —
וארב ſup. raſ. 64.
30. אבותי 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183.

ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה
31 כדבריך : ויאמר השבע לי וישבע לו וישתחוי
ישראל על ראש המטה :

CAP. XLVIII. מח

1 ויהי אחר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
2 אפרים : ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
3 ויתחזק ישראל וישב על המטה : ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי בלוזה בארץ כנען ויברך
4 אתי : ויאמר אלי הנני מפריך והרביתך ונתתיך
לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך
5 אחריך אחזת עולם : ועתה שני בניך הנולדים
לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם
6 אפרים ומנשה כראובן וכשמעון יהיו לי : ומולדתך
אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם
7 יקראו בנחלתם : ואני בבאי מפדן ארם מתה עלי
רחל אמך בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרתה היא
8 בית לחם : וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי
9 אלה לך : ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר
נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם :

31. וישבע ‸ 61. וישתחוי — וישתחי 61.

1. הדבריהם 62. חלה — חלא 66.
3. אלי — לו 221.
4. והרביתך ∾ והרבתיך 64, 197, 333 — והרביתיך 61, 62, 63, 65, 127, 183, 221, 364, 503, 504 — והרבתתיך 66.
5. עד — עד* 61.
7. רחל ‸ 127. אמך — א sup. ras. 127. כברת — כ*ברת 61.

10 ועיני ישראל כבדה מזקנה לא יכל לראות ויגש
11 אתם אליו וישק להם ויחבק להם : ויאמר ישראל
אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי
12 אלהים גם את זרעך : ויוצא יוסף אתם מעם
13 ברכיו וישתחוו לאפיו ארצה : ויקח יוסף את
שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת
14 מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו : וישלח
ישראל את יד ימינו וישתה על ראש אפרים והוא
הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו
15 כי מנשה הבכור : ויברך את יוסף ויאמר האלהים
אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים
16 הרעה אתי מעדני עד היום הזה : המלך הגאל
אתי מכל רע יברך את הנערים האלה ויקרא
בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב
17 בקרב הארץ : וירא יוסף כי ישית אביו את יד
ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו
להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה :
18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכור
19 שים ימינך על ראשו : וימאן אביו ויאמר ידעתי בני

11. לא ^ 61.
12. ויוציא 61, 66, 183. יוסף אתם ſup. raſ. 63.
13. את 1° bis 127. בימנו — בימינו 61. ^ בשמאלו 64. מימין primo בימין 64. ישראל 2° — ר ^ 65.
14. וישלח — ו ^ 61. וישתה — וישתח 66. מנשה ſup. raſ. 63. ידיו — ידו 64, 65, 221.
15. אבותי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. מעודני 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. עד — ועד 64.
16. ויקרא — היקרא 127. אבותי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. בקרב — בקר* 64.
17. כי ^ 61. 19. ויאמר — וימאן 183.

ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם
אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים :
20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים
21 לפני מנשה : ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי
מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
22 אבתיכם : ואני נתתי לך שכם אחת על אחיך
אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי :

CAP. XLIX. מט

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה
לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים :
2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם :
3 ראובן בכורי אתה כחי וראשית אוני
4 יתר שאת ויתר עז : פחזת כמים אל תותיר
כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה :
5 שמעון ולוי אחים כלו חמס מכרתיהם :
6 בסודם אל תבא נפשי ובקהלם אל יחר כבודי
כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו שור :
7 ארור אפם כי עז וחברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל :

21. והשיב ∞ והישב 65. אבותיכם 61, 183.
22. אחת — אחד 197.

1. אל בניו — לבניו 61. את ‸ 61.
2. אל ישראל — לישראל 61, 64. 3. כחי — כוחי 183.
5. מכרתיהם — ה ‸ 127. 6. תבוא 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334 = תאב 363 Mor. — תאבה 363 Houb. בקהלם 363 Houb, הרגו — *רגו 61.
7. וחברתם — ועברתם 62, 503. אחלקם — אחליקם 64 ואחליקם — 62. ביעקב — ק ‸ 66.

8 יהודה אתה יודוך אחיך ידיך בערף איביך
ישתחוו לך בני אביך :
9 גר אריה יהודה מטרף בני עלית
כרע רבץ כאריה וכלביה מי יקימנו :
10 לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין דגליו
עד כי יבוא שלה ולו יקהתו עמים :
11 אסורי לגפן עירו ולשרקה בני איתנו
כבס ביין לבושו ובדם ענבים כסותו :
12 הכלילו עינים מיין ולבן שנים מחלב :
13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות
וירכתו עד צידן :
14 יששכר חמור גרים רבץ בין המשפתים :
15 וירא מנוחה כי טובה ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד :
16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל :
17 יהיה דן נחש עלי דרך שפפון עלי ארח

8—12. Hæc 5 commata comma ſeptimum ſequuntur, ad imam paginam, literis minoribus, et forte ab alia manu; 127.

8. יודוך — יודך 61, 66. בערף — בערפי 197. וישתחוו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197.

9. גור 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334.

10. ומחקק — ומוקק 62 — ומחוקק 64, 127, 183, 221 — ומחק*ק 61 — והמחוקק 197. יקהתו — יקחתו 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221, 503, 504; forte 197.

11. ולשריקה 61, 62, 183. בני — בנה 64. איתנו ∾ אתניו 61.

12. הכלילו — י‸ 127 — חכלילו 61.

13. לחוף 1° — ח‸ 62. עד — על 363 Houb. צידן — צדן 64 — צידון 66, 221.

14. חמור — ו‸ 66, 127. המשפתים — מ‸ 61.

15. ויהיה 363 Houb. למוס 61, 62, 63, 64, 183.

17. עלי 1° — עלה 61, 65, 66. שפפון — ש*פפון 61. עלי 2° — עלה 61. ארח — הארח 183.

הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור ׃

18 לישועתך קויתי יהוה ׃

19 גד גדוד יגודנו הוא יגד עקב ׃

20 מאשר שמן לחמו והוא יתן מעדני מלך ׃

21 נפתלי אילה שלוחה הנתן אמרי שופר ׃

22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין

בני צעירי עלי שור ׃

23 וימררהו וריבהו וישטמהו בעלי חצים ׃

24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרועי ידיו

מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל ׃

25 מאל אביך ויעזרך ואל שדי ויברכך

ברכת שמים ממעל ברכת תהום רבצת תחת

26 ברכת שדים ורחם ׃ ברכת אביך ואמך

גברו על ברכת הרי עד תאות גבעת עולם

תהיינה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו ׃

27 בנימים זאב יטרף בבקר יאכל עדי

ולערב יחלק שלל ׃

17. אחור — ו ^ 65 האחור 62, 64.
18. קויתי — קו*תי 62 קועתי 63.
19. יגידנו — 61 יגדנו 66. יגידינו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334, 363. והוא יגד — יגיד 63.
20. והוא — הוא 64. מעודני 62, 63, 64, 65, 127, 183, 334.
21. נפתלי — נפתלתי 63. שלוחה ∾ שלחוה 65 — ו ^ 127. שופר — ו ^ 61, 62, 64, 66, 127, 197.
22. עלי שור — עשר 61. 23. וימררו — 61 וי*מררהו 62.
24. באיתן — א ^ 66. זרועי ∾ זרעוי 65, 127. ידיו — *ידיו 127. משם* 61. רעה — רעי 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197.
25. ואל — ו ^ 62, 197. ויברכך — ו ^ 63, 64, 127, 183. ממעל — מעל 334.
26. תאורת — ת*ואת 62. ולקדקד — ולקדד 221. נזיר — ' ^ 221.
27. זאב — א sup. ras. 61. עדי — עדיו 299.

28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר
להם אביהם ויברך אתם איש כברכתו ברך
29 אתם : ויצו אתם ויאמר אליהם אני נאסף אל
עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה
30 עפרון החתי : במערה אשר בשדה המכפלה אשר
על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את
31 השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר : שם
קברו את אברהם ואת שרה אשתו ושם קברו
את יצחק ואת רבקה אשתו ושם קברתי את
32 לאה : מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני
33 חת : ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל
המטה ויגוע ויאסף אל עמו :

CAP. L. נ

1,2 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו : ויצו
יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו
3 הרפאים את ישראל : וימלאו לו ארבעים יום כי
כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרימה שבעים
4 יום : ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני
5 פרעה לאמר : אבי השבעני לפני מותו לאמר
הנה אנכי מת בקברי אשר כרתי לי בארץ כנען

28. אלה ‸ 61. כברתו — כברכתו 127.
29. ויצוה 62. אליהם — י ‸ 61. אותי — אתי 65.
אבתי אל ‸ 127. אבותי 61, 62, 63, 64, 65, 66, 183.
30. לאחזת* 61. 33. ויגוע ויאסף אל עמו ‸ 64.

2. אבּיו — א*ב*יו 62.
3. ארבעים primo אבבעים 61. שבעים — שבעיכם 66.
4. אל בית יוסף ſup. raſ. 62.
5. השבעני 1° — השביעני 62, 63, 64, 65, 66, 127 — ע ‸ 61.

שם תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי
6 כאשר השבעני ואשובה : ויאמר פרעה עלה וקבר
7 את אביך כאשר השבעך : ויעל יוסף לקבר את
אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני
8 ארץ מצרים : וכל בית יוסף אחיו ובית אביו רק
9 טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן : ויעל עמו
גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד :
10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם
מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת
11 ימים : וירא יושב ארץ הכנען את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא
12 שמו אבל למצרים אשר בעבר הירדן : ויעשו לו
13 בניו כן כאשר צום : וישאו אתו בניו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי
14 על פני ממרא : וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את
15 אביו : ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לא
ישטמנו יוסף השב ישיב לנו את כל הרעה אשר

5. השבעני 2°— השביעני 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
6. עלה ^ 64. השבעך — השביעך 61 63, 64, 65, 66, 127, 221.
8. אחיו — א*חיו 127 — ואחיו 363 Houb.
9. כבד — כ*בד 62. 10. גרן — **גרן 127.
11. הארץ 221. הכנען — הכנעני 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127 221, 363. האטד — החאטד 66. למצרים 2°— ל ^ 64 65, 66, 127, 221.
13. ארצה ^ 221. במערת — מער sup. raf. 62.
14. וישב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221. ואחיו — ***ואחיו 61.
15. השב — השיב 62, 64.

16 גמלנו אתו : ויצוו על יוסף לאמר אביך צוה לפני
17 מותו לאמר : כה תאמרון ליוסף אנא שא נא
פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא
לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו :
18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעדים :
19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו התחת אלהים
20 אני : ואתם חשבתם עלי רעה והאלהים חשבה
לטובה למען עשות כיום הזה להחיות עם רב :
21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם
22 וינחם אתם וידבר אל לבם : וישב יוסף במצרים
23 הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים : וירא
יוסף לאפרים בנים שלישים גם בני מכיר בן מנשה
24 ילדו בימי יוסף : ויאמר יוסף אל אחיו אנכי
מת והאלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם
25 ליצחק וליעקב : וישבע יוסף את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה
26 אתכם : · וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו
אתו ויושם בארון במצרים :

17. נא 2° ‸ 183.
18. לפניו — על פניו 62. לעדים — לעבדים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
19. התחת — חתחת 62 — כי החתת 363 Houb.
20. ואתם — ו ‸ 63, 64, 66, 183, 221. להחיות — ה ‸ 66 — לחות 62.
21. אכלכל — אכלך 183. טפכם — ✱טפכם 61. וינחם אתם וידבר אל לבם ‸ 62.
22. ובית — ו✱בית 62.
23. שלשים 363 Houb. ילדו — ילידו 62.
25. ויישביע 62, 64, 127, 183, 221. העליתם 363 Houb. עצמותי 62. 26. בארון — ו ‸ 63, 66, 127, 183.

שמות

LIBER EXODUS.

CAPUT I. א

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב
2 איש וביתו באו : ראובן ושמעון ולוי ויהודה :
3,4 ויששכר וזבולן ובנימים : דן ונפתלי גד ואשר :
5 ויהיו כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף
6 היה במצרים : וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור
7 ההוא : ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
8 מאד ותמלא הארץ אתם : ויקם מלך חדש על
9 מצרים אשר לא ידע את יוסף : ויאמר אל עמו
10 הן עם בני ישראל רב ועצום ממנו : הבה נתחכם
לו פן ירבה והיה כי תקראנו מלחמה ונוסף גם
11 הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ : וישמו
עליו שרי מסים למען ענותם בסבלתם ויבנו ערי
12 מסכנת לפרעה את פיתם ואת רעמסס : וכאשר
יענו אתו כן יפרה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל :

5. שבעים — ע ‸ 62. 10. תקראנו — תקרנו 183.
11. וישמו — וישימו 62 — ש primo מ 127. ענותם — ו ‸ 299.
בסבלותם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
מסכנת — מס*כנת 127. רעמסס — ע ‸ 66.
12. יפרה — ירבה 363 Houb.

13,14 ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך : וימררו
את חייהם בעבדה קשה בחימר ובלבנים ובכל
עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
15 בפרך : ויאמר מלך מצרים למילדות העבריות
16 אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה : ויאמר
בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם
17 בן הוא והמתן אתו ואם בת היא וחיתה : ותיראנה
המילדות את האלהים ולא עשו כאשר דבר
18 אליהן מלך מצרים ותחינה את הילדים : ויקרא
פרעה למילדות ויאמר להן מדוע עשיתן את
19 הדבר הזה ותחינה את הילדים : ותאמרנה המילדות
אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי
חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו :
20 וייטב אלהים למילדות וירבו העם ויעצמו מאד :
21 ויהי כי יראו המילדות את האלהים ויעש להם
22 בתים : ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילד
לעברים היאר תשליכון וכל הבת תחיון :

CAP. II. ב

1,2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי : ותהר
האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו

13. ויעבידו — ויעבדו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221.
14. בחימר — י‸ 63. ובכל — ו‸ 62. עבדתם — ע‸ 62.
16. בילדכין 61. וראיתין 61, 63, 64, 221. והמיתן 61, 65 — והמתין 62.
17. האלהים — י sup. ras. 63. מצרים‸ 299.
הילידים 61, 62, 64, 127, 221.
18. עשיתן — עשיתן 66, 127 — ין‸ 63. הילידים 62, 64, 127, 221. 19. המילדת — המילדות 62, 64, 65, 66, 127, 221, 670. 22. ויצו — ויצוה 62. לכל — כל 62.

2. טוב — טוב ** 62. ותצפינהו 62, 65, 127, 183.

3 שלשה ירחים : ולא יכלה עוד הצפנהו ותקח לו
אמו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה
4 את הילד ותשם בסף על שפת היאר : ותתיצב
5 אחתו מרחק לדעת מה יעשה לו : ותרד בת
פרעה לרחץ על היאר ונערתיה ההלכת על יד
היאר ותרא את התבה בתוך הסף ותשלח את
6 אמתה ותקחה : ותפתחה ותרא את הילד והנה
נער בכה ותחמל עליו בת פרעה ותאמר מילדי
7 העברים זה : ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי ליך אשה מינקת מן העבריות ותינק ליך
8 את הילד : ותאמר לה בת פרעה לכי ותלך
9 העלמה ותקרא את אם הילד : ותאמר להבת
פרעה הליך את הילד הזה ואינקהו לי ואני אתן
10 את שכריך ותקח האשה את הילד ותינקהו : ויגדל
הנער ותביאהו אל בת פרעה ויהי לה לבן ותקרא

3. ולא — ‸א 62. הצפינהו 63, 65, 183. ותחמרה — ותעמרה
61. בחימר 61, 62, 64, 65, 183, 221. הילד 61.
4. אחותו 61, 62, 64.
5. ונערתיה — ‸ת 183. ההלכת — הלכת 61, 64, 65, 66, 127,
334, 670. אמתה — המתה 183.
6. הילד 61. בכה — בכי 61, 62. מילדי 61, 62, 64, 127,
183, 221. העברים — העבריות 363 Houb.
7. אחותו 61, 62, 63, 64, 221. ליך 1° et 2° — ‸י 62, 65, 127.
מינקת — מינקות 183. ותינק — ‸י 64, 127, 221.
הילד 61. 8. העלימה 61. הילד 61.
9. להבת — בת לה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 363. הליך ∾ הלכי
61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. הילד 1° — הילד 61.
ואינקהו — והנקהו 62 — והניקהו 63 — והינקהו 65, 127, 670
— ואניקהו 221 — והננקהו 66. שכריך — ‸י 62,
65, 127. הילד 2° — הילד הזה 65 — ‸י 64
ותקח * 66. ותינקהו ∾ ותניקהו 61, 64, 221.
61.
10. ותביאהו — ‸י 63, 66. אל בת — לבת 363 Houb.

11 את שמו משה ותאמר כי מן המים משיתהו : ויהי
בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא
בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו :
12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי
13 ויטמנהו בחול : ויצא ביום השני והנה שני אנשים
14 עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך : ויאמר
מי שמך לאיש שר ולשופט עלינו הלהרגני אתה
אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר
15 אכן נודע הדבר : וישמע פרעה את הדבר הזה
ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה
16 וישב בארץ מדין וישב על הבאר : ולכהן מדין
שבע בנות ותבאנה ותדלאנה ותמלאנה את הרחטים
17 להשקות את צאן אביהן : ויבאו הרעים ויגרשום
18 ויקם משה ויושען וישק את צאנם : ותבאנה אל
רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום :
19 ותאמרנה איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלא
20 דלא לנו וישק את הצאן : ויאמר אל בנתיו ואיה
למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם :

11. בימים — בימם 221. בסבלותם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.

12. איש — יש sup. ras. 66.

14. הלהרגני — הלרגני 221. אכן — הכן 62.

15. משה 2° ‸ 62.

16. ותדלאנה — א ‸ 65. ארת ‸ 64. הרחטים ∞ החרטים 62. אביהן — אביהנה 221.

17. ויושען — ויושיעהן 61 — ויושיענה 62, 64, 65, 127, 197, 221, 670 — ויושיען 183 — ויושענה 63, 66.

18. מהרתין 61, 62, 63, 65, 127, 197, 221. בא — בהא 221.

19. דלא 1° et 2° — דלה 197.

20. בנתיו — בנותיה 62. עזבתין 61, 62, 63, 65, 183, 197, 221.

ויאל משה לשבת את האיש ויתן את צפורה 21
בתו למשה לאשה ׃ ותלד בן ויקרא את שמו 22
גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ׃
ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים וינחו 23
בני ישראל מן העבדה ויצעקו ותעל שועתם אל
האלהים מן העבדה ׃ וישמע אלהים את נקאתם 24
ויזכר אלהים את בריתו את אברהם ואת יצחק
ואת יעקב ׃ וירא אלהים את בני ישראל וידע 25
אלהים ׃

CAP. III. ג

ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג 1
את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים
חורבה ׃ וירא אליו מלאך יהוה בלהבת אש 2
מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה
איננו אכל ׃ ויאמר משה אסור נא ואראה את 3
המראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה ׃ וירא 4
אלהים כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך
הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני ׃ ויאמר אל 5
תקרב הלם של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר
אתה עמד עליו אדמת קדש היא ׃ ויאמר אנכי 6
אלהי אבתיך אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי

21. ויאל — ויחל 62.
23. וינחו — ויאנחו 64 — ויחנו 65. האלהים — אל sup. ras. 65.
24. נקאתם — נקעתם 62.

1. רעה — רעי 62, 63, 64, 197, 670. וינהג — וינחג 65.
הר ^ 64. חוריבה 62, 64, 65.
2. וירא — ויראה 65. בער — בחר 62.
5. נעליך 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197. רגליך 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221. 6. אבותיך 62, 183, 221.

יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים :
7 ויאמר יהוה ראו ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את
8 מכאובו : וארדה להצילו מיד מצרים ולהעלותו
מן הארץ ההיא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת
חלב ודבש אל מקום הכנעני החתי והאמרי והפרזי
9 והגרגשי והחוי והיבוסי : ועתה הנה צעקת בני
ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר
10 מצרים לחצים אתם : ועתה לך ואשלחך אל
פרעה והוצאת את עמי בני ישראל ממצרים :
11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל
12 פרעה וכי אוצא את בני ישראל ממצרים : ויאמר
כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים
13 על ההר הזה : ויאמר משה אל האלהים הנה
אנכה בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי
אבתיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה
14 אמר אליהם : ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר
אהיה ויאמר בה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני

6. ויסתיר 183.
7. נגישו — נגשיו 62. מאכובו ∾ מכאובו 65, 66, 127 — מכאבו 197, 299.
8. וארדה — ה ^ 66. הכנעני — הכ*נעני 66. החתי — והחתי 363 Houb. 9. ועתה — ה ^ 62.
10. ועתה לך ^ 64. ועתה — ה ^ 62. והוצאת sup. ras. 66 — והוצאתה 299. את ^ 66.
11. כי — וכי 197. אלך ^ 127. אוצא — הוציא 62, 64, 127, 183 — אוציא 61, 65, 66, 197, 221, 670.
12. אהיה — יהיה 62.
13. אנכה — אנכי 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363. ואמרתי — י ^ 127. אבותיכם 62, 64.

אליכם : ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר 15
אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם
ואלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי
לעולם וזה זכרי לדור ודר : לך ואספת את זקני 16
בני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם
נראה אלי אלהי אברהם ויצחק ויעקב לאמר פקד
פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים : ואמרה 17
אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני החתי
והאמרי הפרזי והגרגשי החוי והיבוסי אל ארץ
זבת חלב ודבש : ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני 18
ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי
העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת
ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו : ואני ידעתי 19
כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך הלוא ביד
חזקה : ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל 20
נפלאותי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח
אתכם : ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים 21
והיה כי תלכון לא תלכון רקים : ושאל איש 22
מאת רעהו ואשה מאת רעותה משכינתה ומגירת

15. אבותיכם 62, 64. ו — לדור ^ 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221. ודור 61, 62, 64, 363 Houb.
16. אבותיכם 62, 64. נראה אלי ^ 64.
17. ואמר 363 Houb. העלה — אעלה 62. והפרזי — הפרזי 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221. והחוי — החוי 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221.
18. נלכה נא ^ 62. במדבר ^ 127. ה — ונזבחה ^ 64.
20. א — נפלאותי ^ 64.
21. ע — בעיני ^ 62. ר*קים — 61 ריקם ∾ רקים 197.
22. ה — רעהו ^ 65. י — משכינתה ^ 62, 64. י — ומגירת ^ 61 — וממגידת 363 Houb.

ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלות ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים :

CAP. IV. ד

1 ויען משה ויאמר והן לא יאמנו לי ולא ישמעו
2 לקולי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה : ויאמר אליו
3 יהוה מה זה בידך ויאמר מטה : ויאמר השליכהו
ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו :
4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח
5 ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו : למען יאמנו כי
נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם
6 ואלהי יצחק ואלהי יעקב : ויאמר יהוה לו עוד
הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוציאה
7 מחיקו והנה ידו מצרעת כשלג : ויאמר השב ידך
אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוציאה מחיקו והנה
8 שבע כבשרו : והיה אם לא יאמנו לך ולא ישמעו
לקול האות הראישון והאמנו לקול האות
9 האחרון : והיה אם לא יאמנו גם לשני האתות
האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת ממימי היאר
ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר

22. כילי 62. וכילי 62. ושלמות ∾ ושמלות 363 Houb.
ועל בנתיכם ^ 127. בנותיכם 62, 64, 221.

1. לקולי — בקולי 363 Houb.
3. וישליכהו 61, 62, 65, 127, 197, 221.
4. ידו — ידו**** 62. 5. אבותם 61, 62, 63, 64, 127.
6. לו — לו* 65. הביא 62. ויוציאה — א ^ 62.
7. השיב 61, 64, 183. שבע — שבה 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
8. לך — ל primo גם 127. ולא primo ולשני 127.
האות 2° — ואות 66.
9. האותות 61, 62, 64, 65. ממימי — מימי 66. היבשה ^ 127.

10 יהיו לדם ביבשת : ויאמר משה אל יהוה בי אדני
לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשום
גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון
11 אנכי : ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי
ישים אלם או חרש או פקח או עור הלוא אנכי
12 יהוה : ועתה לך ואנכי אהיה אם פיך והוריתיך
13 אשר תדבר : ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח :
14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלוא אהרן אחיך
הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא
15 לקראתך וראך ושמח בלבבו : ודברת אליו ושמת
את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיו
16 והוריתי אתכם את אשר תעשון : ודבר הוא לך
אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו
17 לאלהים : ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה
18 בו את האתות : וילך משה וישב אל יתרו חתנו
ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים
ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום :
19 ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרימה
20 כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך : ויקח
משה את אשתו ואת בניו וירכבם על החמור

10. משלשום — משלום 65. לשון — ו ^ 66.
11. הלוא — ו ^ 63. אנכי — אנכ* 64.
12. אם — עם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
והוריתיך — והורתיך 66 — והוריתך 221.
13. בי primo bis 127. 15. והורתי 66.
16. יהיה — י 1° sup. ras. 62. לך לפה ואתה תהיה ^ 62.
לו — ו sup. ras. 62.
17. האותות 61, 62, 64, 65.
18. וישב — וישוב 221. במצרים — במצרימה 299.
העודם — העיד הם 66.

וישב ארץ מצרים ויקח משה את מטה האלהים
21 בידו : ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה
ראה את כל המפתים אשר שמתי בידך ועשיתם
לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
22 העם : ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי
23 ישראל : ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן
24 לשלחו הנה אנכי הרג את בנך בכורך : ויהי
25 בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו : ותקח
צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו
26 ותאמר כי חתן דמים אתה לי : וירף ממנו אז
27 אמרה חתן דמים למלות : ויאמר יהוה אל אהרן
לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר
28 האלהים וישק לו : ויגד משה לאהרן את כל
דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר
29 צוהו : וילכו משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
30 ישראל : וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר
31 יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם : ויאמנו
העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה
את ענים ויקדו וישתחוו :

20. וישב — וישוב 65, 221, 299.
21. בלכתך — ל ‸ 183. המופתים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221. אחזיק 61, 62, 63, 64, 65, 66, 183, 197, 221.
22. בכורי 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
23. ותמאן ∞ ותאמן 64 — primo ואם מאן 127. אנכי — אנכ sup. ras. 62. בכורך — ו ‸ 63, 127.
25. ותגיע 62, 64, 197, 221.
28. שלחו — שלחהו 61, 62; primo 64. האותות 61, 62, 64.
29. וילכו — וילך 197.
30. האתות — האות 61 — האותות 62, 64.

CAP. V. ה

1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר
יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר :
2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח
את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל
3 לא אשלח : ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו
נלכה נא המדברה דרך שלשת ימים ונזבחה ליהוה
4 אלהינו פן יפגענו בדדר או בחרב : ויאמר אליהם
מלך מצרים למה משה ואהרן תפרידו את העם
5 ממעשיו לכו לסבלתיכם : ויאמר פרעה הן רבים
עתה מעם הארץ והשבתם אתם מסבלותם :
6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת
7 שוטריו לאמר : לא תוסיפון לתת תבן לעם ללבן
לבנים כתמול שלשום הם ילכו יקששו להם
8 תבן : ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשום תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים
הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו :
9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ולא ישעו
10 בדברי שקר : ויצאו נגשי העם ושטריו וידברו
אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם

1. יהוה — יהו ſup. raſ. 127. ישראל — ישראל שלח את עמי
שלח עמי ſup. raſ. 62.
3. המדברה — המדבר 363 Houb. בדדר — בדבר 61, 62,
64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
4. לסבלותיכם 64, 65 — לסבלותים 61.
5. מסבולותם 66.
6. הנגישים 62. ואת — ואת **** 62. שוטריו — שטריו 197.
7. כתמול — ל^ 197. יקששו — ויקששו 61, 65, 66, 127, 221.
9. וישעו — ויעשו 363 Houb.
10. ושוטריו 61, 62, 64, 65.

11 תבן : אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי
12 אין נגרע מעבדתכם דבר : ויפץ העם בכל ארץ
13 מצרים לקשש קש לתבן : והנגשים אצים בעם
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
14 התבן נתן לכם : ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו
עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם
15 ללבן כתמול שלשום גם תמול גם היום : ויבאו
שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה
16 תעשה כה לעבדיך : תבן אין נתן לעבדיך ולבנים
אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך :
17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
18 נלכה ונזבחה ליהוה : ועתה לכו ועבדו ותבן לא
19 ינתן לכם ותכן הלבנים תתנו : ויראו שטרי בני
ישראל אתם ברע לאמר לא יגרע מלבניכם דבר
20 יום ביומו : ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים
21 לקראתם בצאתם מאת פני פרעה : ויאמרו
אליהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם
את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב

10. תבן ^ 65.
11. נגרע — ג sup. raf. 62. 12. ארץ — ארץ * 61.
13. והנגישים 62. בהיות — בהיאת 197.
14. שוטרי 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221.
15. שוטרי 61, 62, 64, 65, 127, 221.
תעשה — ה * תעש 127.
17. ונזבחה — נזבח 61 — ו ^ 61, 64, 66, 127, 197, 221 — ה ^ 670.
18. ועבדו ^ 62 — עבדו 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670.
ינתן — נ ^ 64.
19. שוטרי 61, 64, 65, 66, 127, 221. ברע — ברעה 62.
20. נציבים 61, 62. לקראתם — ר ^ 127.
בצאתם מאת ^ 127.
21. ריחנו ∾ רהינו 127.

22 בידו להרגנו : וישב משה אל יהוה ויאמר אדני
23 למה הרעת לעם הזה ולמה זה שלחתני : ומאז
באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל
לא הצלת את עמך :

CAP. VI. ו

1 ויאמר יהוה אל משה אתה תראה את אשר
אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה
יגרשם מארצו :

Sectio Legis Decima Quarta. פרשה וארא

2 וידבר יהוה אל משה ויאמר אליו אני יהוה :
3 וארא אל אברהם ואל יצחק ואל יעקב באל שדי
4 ושמי יהוה לא נודעתי להם : וגם הקמתי את
בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ
5 מגריהם אשר גרו בה : וגם אני שמעתי את נקאת
בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכרה
6 את בריתי : לכן אמר לבני ישראל אני יהוה
והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי
אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
7 ובמשפטים גדלים : ולקחתי אתכם לי לעם והייתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
8 המוצא אתכם מתחת סבלת מצרים : והבאתי
אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה

23. והציל 62.

1. אתת — אתה 197. אשר ^ 334.
4. את בריתי ^ 65. 5. את 1° ^ 197. 6. גדלים ^ 65.
7. אלהיכם — אלהיכ*ם 63. המוציא 61, 64, 65, 197, 221,
סבלות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334.
8. אתכם — כ ^ 64. ידי ^ 127.

לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה
9 אני יהוה : וידבר משה כן אל בני ישראל ולא
שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה ויאמרו
אל משה חדל נא ממנו ונעבדה את מצרים כי
10 טוב לנו עבד את מצרים ממותנו במדבר : וידבר
11 יהוה אל משה לאמר : בא דבר אל פרעה מלך
12 מצרים וישלח את בני ישראל מארצו : וידבר
משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו
13 אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים : וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל
ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל
14 מארץ מצרים : ואלה ראשי בית אבתם בני
ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה
15 משפחות ראובן : ובני שמעון ימואל וימין ואהד
ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות
16 שמעון : ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון
קהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת
17 שנה : ובני גרשון לבני ושמעי למשפחותם :
18 ובני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל ושני חיי
19 קהת שלש ושלשים ומאת שנה : ובני מררי מחלי
20 ומושי אלה משפחות הלוי לתולדתם : ויקח
עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את

9. אל בני — לבני 61, 64, 65, 127. עבוד 64, 197.
10. יהוה — ∗יהוה 127.
12. לאמר ^ 197. ואיך — א sup. ras. 66.
14. ראשי ^ 127. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
15. ואהד — ואחד 63, 64, 65, 66, 183, 197, 221, 333, 334, 364, 504, 670. 16. בני ^ 127. לתולדתם ^ 65.
20. דודתו 127.

אהרן ואת משה ואת מרים אחתם ושני חיי עמרם
21 שש ושלשים ומאת שנה : ובני יצהר קרח ונפג
22 וזכרי : ובני עזיאל מישאל ואליצפן וסתרי :
23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון
לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את
24 אלעזר ואת איתמר : ובני קרח אסור ואלקנה
ואביסף אלה משפחות הקרחי : ואלעזר בן אהרן
25 לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את
פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם :
הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו
26 את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם : הם
27 המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני
ישראל מארץ מצרים הוא משה ואהרן : ויהי
28 ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים : וידבר
29 יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך : ויאמר
30 משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך
ישמעני פרעה :

CAP. VII. ז

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
1 ואהרן אחיך יהיה נביאך : אתה תדבר את כל
2 אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את

20. אחותם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
22. ואלצִיפן ∾ ואליצפן 363 Houb.
23. נחשון — ח ^ 62. ארת 3° primo ואת 62.
24. ואלקנה — ואלקנא 61, 63, 64, 127, 183, 197.
26. אמר — א ſup. raſ. 66.
27. הם ^ 127. 30. הן ^ 62.

1. נביאך — א ^ 62.

3 בני ישראל מארצו : ואני אקשה את לב פרעה
והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים :
4 ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ
5 מצרים במשפטים גדלים : וידעו כל מצרים כי
אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את
6 עמי בני ישראל מתוכם : ויעש משה ואהרן כאשר
7 צוה יהוה אתם כן עשו : ומשה בן שמנים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה :
8,9 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כי ידבר
אליכם פרעה לאמר תנו לכם אות או מופת
ואמרת אל אהרן קח את מטך והשליך לפני פרעה
10 ויהי לתנין : ויבא משה ואהרן לפני פרעה ויעשו
כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני
11 פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין : ויקרא גם פרעה
לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים
12 בלהטיהם כן : נישלכו איש מטהו ויהיו לתנינם
13 ויבלע מטה אהרן את מטותם : ויחזק לב פרעה
14 ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה : וידבר יהוה
אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח את העם :
15 לך אל פרעה בבקר הנה הוא יצא המימה ונצבת
לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש

3. אתתי — אותותי 61, 62, 65, — אתותי 63, 64, 66, 127, 197, 221. 4. את 1° — ※את 127. עמי — עמ sup. ras. 127. מארץ ‸ מצרים 127. 5. על כל מצרים 363 Houb.
6. ואהרן ‸ 64. 9, 10. פרעה - - - - ‸ ויהי 221.
10. וישליך 61, 64, 127, 221.
11. בלהטיהם — בלהטיהם 197, 221.
12. וישליכו 61, 63, 64, 127, 221. לתנינם — לתנינים 197.

תקח בידך ׃ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים 16
שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר
והנה לא שמעת עד כה ׃ כה אמר יהוה בזאת 17
תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי
על המים אשר ביאר ונהפכו לדם ׃ והדגה אשר 18
ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות
מים מן היאר וילך משה ואהרן אל פרעה ויאמרו
אליו יהוה אלהי העברים שלחנו אליך לאמר שלח
את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה
כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי
מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר
ונהפכו לדם והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר
ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר ׃ ויאמר יהוה 19
אל משה אמר אל אהרן קח את מטך ונטה את
ידך על מימי מצרים על נהרותם ועל יאריהם
ועל אגמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם
ויהי הדם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים ׃
ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם 20
במטהו ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה
ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם ׃
והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא יכלו 21
מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ
מצרים ׃ ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק 22

17. בזאת — בז ſup. raſ. 66. 18. ביאר 1° et 2° ∾ באיר 127.
19. קח — ∗קח 127. יאריהם ∾ יראיחם 64. אגמיהם ועל
^ 197. הדם ^ 65.
20. ויעשו — ויעש 197. כאשר — כ∗אשר 127.
22. בלחטיהם 364.

U

לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה :
23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת :
24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי
25 לא יכלו לשתות ממימי היאר : וימלאו שבעת
ימים אחרי הכות יהוה את היאר :

CAP. VIII. ח

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה
2 אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני : ואם מאן אתה
לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים :
3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בבתיך ובחדרי
משכביך ועל מטתיך ובבתי עבדיך ובעמך ובתנוריך
4 ובמשארתיך : ובך ובעמך ובכל עבדיך יעלו
הצפרדעים ויבא משה ואהרן אל פרעה וידברו
אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם
מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך
בצפרדעים ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו
בבתיך ובחדרי משכביך ועל מטתיך בבתי עבדיך
ובעמך ובתנוריך במשארתיך ובך ובעמך ובכל
5 עבדיך יעלו הצפרדעים : ויאמר יהוה אל משה אמר

24. ממימי — מימי 61 — מים ממימי 65.
Cum commate 26 in Textu Heb. incipit caput 8 in Samaritano; atque etiam in Textu Heb. codicum 270, 655, 656, 657, 664.

2. הנה — הנה* 62 — הנה ****** 127.
בצפרדעים — ע ^ 65.
3. ובחדרי — ובעדרי 221. ובמשארותיך 64, 221, 363 Houb.
4. הצפרדעים — ע ^ 62. הנה — הנה** 127. צפרדעים — צפרדעמים 221. ובחדרי — ובעדרי 221. בבתי — ובבתי 61, 62, 64, 66, 197, 221. ובתנריך 62. — ובמשארותיך 64, 221 — ובאמהרתיך 62 — במשארתיך — ובמשארתיך 61, 65, 66, 127, 197, 363.

אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות ועל היארים
ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים
ויאמר משה אל אהרן נטה את ידך במטך ותעל
6 הצפרדע על ארץ מצרים : ויט אהרן את ידו
על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ
7 מצרים : ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם
8 ויעלו הצפרדעים על ארץ מצרים : ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני ומעמי ואשלח את העם ויזבחו
9 ליהוה : ויאמר משה אל פרעה התפאר עלי למתי
אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה :
10 ויאמר למחר ויאמר כדבריך למען תדע כי אין
11 כיהוה אלהינו : וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך
12 ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה : ויצא משה
ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר
13 הצפרדעים אשר שם לפרעה : ויעש יהוה כדבר
משה וימתו הצפרדעים מן הבתים ומן החצרות
14 ומן השדות : ויצברו אתם חמרים חמרים
15 ותבאש הארץ : וירא פרעה כי היתה הרוחה

5. אהרן 1° — **אהרן 62. הנהרות — ה**נהרות 127.
ועל 1° — על 363 Houb. היארים — היראים 64, 221.
והעל — והעלה 183.

7. בלהטיהם — בלחטיהם 66, 197.

9. אעתיר — העתיר 62, 64, 183, 197, 221. להכרית 61, 62, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363 Houb. הצפרדעים — ע^ 64.

11. ביאר — י^ 63.

12. ואהרן^ 62. ויצעק — ע sup. ras. 61.

13. מן — מן*** 127. ומן 1° — מן 363 Houb.

14. ותבאש ∞ ותאבש 62.

ויכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר
16 יהוה : ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
את ידך במטך והך את עפר הארץ ויהי לכנים
17 בכל ארץ מצרים : ויעשו כן ויט אהרן את ידו
במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנים באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנים בכל ארץ
18 מצרים : ויעשו כן החרטמים בלהטיהם להוציא
את הכנים ולא יכלו ותהי הכנים באדם ובבהמה :
19 ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא
ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר
20 יהוה : ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב
לפני פרעה הנה הוא יצא המים ואמרת אליו
21 כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני : כי אם
אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך
ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את
22 הערב וגם האדמה אשר הם עליה : והפליתי
ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה
לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה
23 בקרב הארץ : ושמתי פדות בין עמי ובין עמך
למחר יהיה האות הזה ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה שלח את עמי
ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח
בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו

15. ולא ^ 127.
16. אל 2° ^ 66. והך — והכה 63, 183. עפר ^ 127.
17. ובבהמה — מ ^ 63. כל ^ 127.
18. החרטמים — ח ^ 65. בלהטיהם — בלחטיהם 63, 221.
23. פדות 1° — פראות 63. אל — על 363 Houb.

בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה
והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד
עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני
יהוה בקרב הארץ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך
24 למחר יהיה האות הזה : ויעש יהוה כן ויבא ערב
כבד מאד ביתה פרעה ובית עבדיו בכל ארץ מצרים
25 ותשחת הארץ מפני הערב : ויקרא פרעה למשה
26 ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ : ויאמר
משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח
ליהוה אלהינו הן נזבחה את תועבת מצרים
27 לעיניהם ולא יסקלנו : דרך שלשת ימים נלכה
במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו :
28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה
אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו ללכת
29 העתירו בעדי : ויאמר משה הנה אנכי אצא מעמך
והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה ומעבדיו
ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח
30 את העם לזבח ליהוה : ויצא משה מעם פרעה
31 ויעתר אל יהוה : ויעש יהוה כדבר משה ויסר
הערב מפרעה ומעבדיו ומעמו לא נשאר אחד :

23. עמד ^ 127.
24. בכל — ובכל 363 Houb.
26. נזבח — נזבחה 63, 64, 65, 66, 670. נזבחה — ה ^ 61, 63, 64, 65, 127, 197, 221, 670. לעניהם 65. יסקלנו — יסקל*נו 197.
27. נלכה — ה ^ 61.
28. הרחיק 64, 221. תרחיקו 61, 63, 64, 65, 66 127, 221.
29. אצא — יצא 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670. רק ^ 65. לזבח forte ונזבחה 63.
30. פרעה — ע ^ 63.
31. ומעבדיו — ע ^ 64.

32 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח
את העם :

CAP. IX. ט

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני :
2,3 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזק בם : הנה
יד יהוה היה במקניך אשר בשדה בסוסים ובחמרים
4 ובגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד : והפלא
יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות
5 מכל לבני ישראל דבר : וישם יהוה מועד לאמר
מחר יעשה יהוה את הדבר הזה בארץ ויבא משה
ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן
אתה לשלח ועודך מחזק בם הנה יד יהוה היה
במקניך אשר בשדה בסוסים ובחמרים ובגמלים
בבקר ובצאן דבר כבד מאד והפלא יהוה בין מקנה
ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני
ישראל דבר מחר יעשה יהוה את הדבר הזה
6 בארץ : ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת
כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד :
7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה בני ישראל עד
8 אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם : ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלוא חפניכם

2. מחזיק 61, 63, 64, 65, 127. 3. ובחמורים 61, 66, 127.
5. Post בארץ rasura est 12 linearum, 127. מחזיק — מחזק 61, 63, 64, 65, 127, 197, 221; forte 66. ***הנה — הנה 66. ובחמורים 61, 64, 127. הדבר 2° ‸ 127 — ר sup. ras. 65.
8. חופניכם 61, 127.

9 פיח כבשן וזרקו משה השמים לעיני פרעה: והיה
לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם על
הבהמה לשחין פרח אבעבעות בכל ארץ מצרים:
10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרק
אתו משה השמים ויהי שחין אבעבעות פרח
11 באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמים לעמד לפני
משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל
12 מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע
13 אליהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה
אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
14 ויעבדני: כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי
על לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמוני
15 בכל הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואכה אתך
16 ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: ואולם בעבור
זאת העמדתיך בעבור הראתיך את כחי ולמען ספר
17 שמי בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי
18 שלחם: הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד
אשר לא היה כמהו במצרים למיום היסדה
19 ועד עתה: ועתה שלח העז את מקניך ואת כל
אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא

9. על 3° — ועל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
אבעבעות — אבעבוות 61 — ו ^ 63.
10. אבעבעות — אבעבוות 61.
11. מפני — פ ^ 61. בחרטמים — בהחרטמים 65.
15. ואכה — והך 62.
17. עודך — ועודך 61.
18. כעת — כהרת 62. היסדה — היוסדה 299.
19. העז 1° et 2° — אחז 64, 197, 299 notat. *Uſſ. habet* א, 504.

בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו
ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר
יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי
בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי על לבך
ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמוני בכל
הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואכה אתך ואת
עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת
העמדתיך בעבור הראתיך את כחי ולמען ספר
שמי בכל הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם
הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה
כמהו במצרים למיום היסדה ועד עתה ועתה שלח
העז את מקניך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם
והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
20 עליהם הברד ומתו : הירא את דבר יהוה מעבדי
פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים :
21 ואשר לא שם לבו על דבר יהוה ויעזב את עבדיו
22 ואת מקנהו בשדה : ויאמר יהוה אל משה נטה
את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים
על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ
23 מצרים : ויט משה את מטהו על השמים ויהוה
נתן קולות וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה
24 ברד על ארץ מצרים : ויהי הברד ואש מתלקחת
בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו
25 במצרים מאז היתה לגוי : ויך הברד בארץ

19. ואהרן — ר^ 65. ואכה ∾ והכא 62. עודך — ועודך 61.
20. אל — על 183. 21. ואשר — אש sup. ras. 64.
23. מטהו — ידו 62. וברד — הברד 299. וימטיר 66.
24. היה — היתה 62. היתה — הי*ה 62.

מצרים את כל אשר בשדה מאדם עד בהמה ואת
כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה
26 שבר ׃ רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא
27 היה ברד ׃ וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן
ויאמר אליהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי
28 הרשעים ׃ העתירו אל יהוה ורב מהיות קולות
אלהים וברד ואשלח אתכם ולא תוספון לעמד ׃
29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש כפי
אל יהוה והקולות יחדלון והברד לא יהיה עוד
30 למען תדע כי ליהוה הארץ ׃ ואתה ועבדיך ידעתי
31 כי טרם תיראון מפני אדני יהוה ׃ והפשתה
והשערה נכו כי השערה אביב והפשתה גבעל ׃
32 והחטה והכסמת לא נכו כי אפלות הנה ׃
33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל
יהוה ויחדלו הקולות והברד והמטר לא נתך ארצה ׃
34 וירא פרעה כי חדל הברד והמטר והקולות ויסף
35 לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ׃ ויחזק לב פרעה ולא
שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה ׃

CAP. X. י

Sectio Legis Decima Quinta. פרשה בא

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי

25. במצרים — בארץ מצרים 299.
26. ברד — ב*רד 127.
27. למשה — ש forte כ 62. חטאתי — חטיתי 61.
29. והקולות — הקולות 63.
30. ואתה — ו*אתה 127.
32. אפילות 61, 64, 670. 33. משה ^ 65.
34. לבו — **לבו 62.

את לבו ואת לב עבדיו למען שמתי אתתי אלה
2 בקרבו : למען תספר באזני בנך ובן בנך את
אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם : ואמרת
אל פרעה כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי
מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדני : כי אם
מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה
בגבולך : וכסה את עין הארץ ולא יכל לראות
את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם
מן הברד ואכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי
העץ הצמח לכם מן השדה : ומלאו בתיך ובתי
כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום
3 הזה : ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות
4 מפני שלח את עמי ויעבדני : כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך :
5 וכסה את עין הארץ ולא יכל לראות את הארץ
ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד

1. שמתי — מ‸ 61, 64, 65, 66, 127, 197 — שאתי 62, 63, 363.
אתתי — אותותי 61, 62, 63, 221, 670 — אתותי 64, 65, 66, 127, 197 — אותתי 670.

2. למען — ולמען 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
אותותי 61, 62, 63. שמתי — שמתי* 62. אני‸ 65.
אלהיכם — י‸ 61.
הפליטה 62, 197. הנשארות 64.
ובתי כל עבדיך‸ 127. אבתיך 1° et 2° — אבותיך 62, 221.
ואבות — ואבת 197. מיום — ם‸ 197.

4. הנני — הנני 66 — ה*נני 127.

5. ואכל — ו*אכל 63. הפליטה 62. הנשארות 64.

ואכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ הצמח
6 לכם מן השדה : ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך
ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות
אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן
7 ויצא מעם פרעה : ויאמרו עבדי פרעה אליו עד
מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו
את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים :
8 וישיב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר
אליהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי
9 ההלכים : ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו
ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו :
10 ויאמר אליהם יהיה כן יהוה עמכם כאשר אשלח
11 אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם : לכן
לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם
12 מבקשים ויגרשו אתם מאת פני פרעה : ויאמר
יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים
בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב
13 הארץ ואת כל פרי העץ אשר השאיר הברד : ויט
משה את ידו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח
קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר
14 היה ורוח הקדים נשאה את הארבה : ויעל

6. אבתיך 1° — אבותיך 66, 221. אבתיך 2° — אבותיך 66.
8. וישיב — וישב 61,62,63,64,65,66,127,183,197,221,299,333.
9. ובזקנינו — ^י 62 — ובזקיננו 66. ובבנותינו 363 Houb.
10. כאשר אשלח אתכם ^ז 127. פניכם — נניכם 61.
11. נא — ^א 65. 12. השאיר ∞ השיאר 61, 65.
13. נהג — נחג 65, 127, 197, 221, 299. ורוח — רוח 127.
הקדים — ^י 63 — הקדים* (ר eraf.) 127. נשאה — ^ה
61, 64, 221.

הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים
כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו
15 לא יהיה כן : ויכס את עין כל הארץ ותחשך
הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ
אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
16 השדה בכל ארץ מצרים : וימהר פרעה לקרא
למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם
17 ולכם : ועתה שאו נא חטאתי אך הפעם העתירו
אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה :
[illegible] ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה : ויהפך יהוה
רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה
סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים :
20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני
21 ישראל : ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על
השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש החשך :
22 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל
23 ארץ מצרים שלשת ימים : לא ראו איש את
אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל
24 בני ישראל היה אור במושבתם : ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר לכו עבדו את יהוה רק
צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם :
25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות

14. על כל — בכל 62.. כל ^ 127.
16. חטאתי — חטיתי 61. ליהוה sup. ras. 127.
17. העתירו — העתירי 221 — והעתירו 363 Houb. — אל יהוה ליהוה 66. אלהיכם ^ 127.
18. מעם — מעם משה 62 — עם sup. ras. 65.
21. אל משה ^ 64.
22. בכל forte על כל 62.
23. במושבותם 66, 127.
24. לכו sup. ras. 127.

26 ועשינו ליהוה אלהינו : וגם מקנינו ילך עמנו לא
תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו
ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה :
27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם :
28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תוסף
29 ראות פני כי ביום ראותך פני תמות : ויאמר
משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך :

CAP. XI. יא

1 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה
ועל מצרים ואחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו
2 כלה גרש יגרש אתכם מזה : דברו נא באזני
העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה
3 כלי כסף וכלי זהב ושמלות : ונתתי את חן
העם הזה בעיני מצרים והשאילום : וכחצית
הלילה אני יצא בתוך ארץ מצרים : ומת כל
בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו
ועד בכור השפחה אשר אחר הרחם ועד בכור כל
בהמה : והיתה צעקה גדלה במצרים אשר כמוה
לא נהיתה וכמוה לא תסף : ולכל בני ישראל לא
יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדע
אשר יפלא יהוה בין מצרים ובין ישראל : וגם

28. תוסיף 61, 62, 63, 66, 127, 197.
29. אוסיף 61, 62, 63, 65, 66, 127, 197.

1. אביא — הביא 62, 65, 197.
3. הערת ^ 127. והשאילום — י ^ 64 — והשאליום 127 —
והשיאלום 61, 66.
הרחים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 334, 670.
לא 1° ^ 127. נהיתה וכמוה לא ^ 66. וכמוה — כ ^ 65.
תסף — תוסיף 61, 63, 127 — תוסף 64, 65, 197.
יחרץ ∞ ורחץ 197.

האיש משה גדל מאד בארץ מצרים בעיני עבדי
פרעה ובעיני העם : ויאמר משה אל
פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל ואמר אליך
שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה יהוה
4 הרג את בנך בכרך : ויאמר משה כה אמר יהוה
כחצות הלילה אני יצא בתוך ארץ מצרים :
5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב
על כסאו ועד בכור השפחה אשר אחר הרחם
6 ועד בכור כל בהמה : והיתה צעקה גדלה
במצרים אשר כמוה לא נהיתה וכמוה לא תסף :
7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד
בהמה למען תדע אשר יפלא יהוה בין מצרים
8 ובין ישראל : וירדו כל עבדיך אלה אלי וישתחוו
לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי
9 כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף : ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות
10 מופתי בארץ מצרים : ומשה ואהרן עשו את כל
המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב
פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו :

CAP. XII. יב

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים

3. בכורי 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 334.
את 1° ‸ 127. בכורך 61, 62, 63, 64, 66, 221, 334.
5. פרעה ‸ 127. הישב primo bis 127. הרחים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334.
6. תסף — תוסיף 61, 63, 66, 127, 197, 221 — תוסף 62, 64, 65.
8. בחרי — בארי 64.
10. המופתים 61, 62, 63, 64, 66, 127, 197, 221, 334.

2 לאמר : החדש הזה לכם ראש החדשים ראשון
3 הוא לכם לחדשי השנה : דברו נא אל כל עדת
בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם
4 איש שה לבית אבות שה לבית : ואם ימעט הבית
מהיות משה ולקח הוא ושכינו הקרוב אל ביתו
במכסות נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה :
5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן
6 העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה
עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת
7 בני ישראל בין הערבים : ולקחו מן הדם ונתנו
על שתי המזוזת ועל המשקף על הבתים אשר
8 יאכלו אתו בהם : ואכלו את הבשר בלילה הזה
9 צלי אש ומצות על מררים יאכלהו : אל תאכלו
ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו
10 על כרעיו ועל קרבו : ולא תותירו ממנו עד בקר
11 והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו : וככה תאכלו
אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקליכם
בידיכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה :
12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור
בארץ מצרים מאדם עד בהמה ובכל אלהי

2. החדש — ה ^ 127.

4. מהיות — ו ^ 63. ושכינו — י ^ 197.

6. בין — ב sup. ras. 62.

7. על 1° ^ 127. המזוזת ∾ המזוות 61, 62, 63, 64, 65, 66, 197, 221 — המזוזות 127.
ועל — ו ^ 62. המשקוף 61, 62, 63, 64, 66.

8. את bis 62. מרורים 61, 64, 66.

9. ובשול 61, 62, 64, 66, 183, 197.

11. חגירים 63.

12. ועברתי — והעברתי 62, 221, 670.

מצרים אעשה שפטים אני יהוה : והיה הדם 13
לכם לאות על הבתים אשר אתם שם וראיתי
את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף
למשחית בהכותי בארץ מצרים : והיה היום הזה 14
לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת
עולם תחגהו : שבעת ימים מצות תאכלו אך 15
ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל
חמץ ונכרתה הנפש ההיא מישראל מיום הראשון
עד יום השביעי : ביום הראשון מקרא קדש 16
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה
לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו
יעשה לכם : ושמרתם את המצוה כי בעצם 17
היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים
ושמרתם ועשיתם את היום הזה לדרתיכם חקת
עולם : בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב 18
תאכלו מצות עד יום אחד ועשרים לחדש בערב :
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל 19
מחמצת ונכרתה הנפש ההיא מעדת ישראל בגר
ובאזרח הארץ : וכל מחמצת לא תאכלו בכל 20
מושבתיכם תאכלו מצות : ויקרא משה לכל זקני 21

14. לדרותיכם 64. חקות 62.
15. מבתיכם ∞ מביתכם 62. הנפש ההיא ^ 66.
הראישון 2° — הראשן 363 Houb.
16. ביום — וביום 64, 65, 197, 221.
17. המצוה — ו ^ 63. מארץ ^ 64. ועשיתם sup. raf. 127.
חקות 62.
18. לחדש — לחדש *** (יום eraf.) 127.
19. ימצא — ante hanc vocem 9 lit. eraf. 127.
20. וכל — ו ^ 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
21. לכל — אל כל 61, 66.

ישראל ויאמר אליהם משכו קחו לכם צאן
22 למשפחותיכם ושחטו הפסח : ולקחתם אגדת אזוב
וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם על המשקף
ועל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם אל
23 תצאו איש מפתח ביתו עד בקר : ועבר יהוה לנגף
את מצרים וראה את הדם על המשקף ועל שתי
המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית
24 לבוא אל בתיכם לנגף : ושמרתם את הדבר הזה
25 לחק לך ולבניך עד עולם : והיה כי תבאו אל
הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם
26 את העבדה הזאת בחדש הזה : והיה כי יאמרו
27 אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם : ואמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל
במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל
28 ויקדו העם וישתחוו : וילכו ויעשו בני ישראל
29 כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו : ויהי
בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה הישב על כסאו ועד בכור השבי
30 אשר בבית הבור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה
לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה
גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת :

21. משכו primo מ׳שוכו 127. וקחו 363 Houb.
למשפחותיכם — ו ^ 65. הפסח — הפסחה 63.
22. בסף - - (8) - - והגעתכם ^ 63. המשקף המשקוף 61, 62, 63, 64, 66, 127. המזוזת ∾ המזוזות 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221. אל ∾ לא 363 Houb.
23. המשקוף 61, 62, 64, 66. המזוזת ∾ המזוזות 61, 62, 63, 64 65, 66, 127, 621. לנגף - - - - - ולא ^ 63.
27. בתי ^ 127. בנגפו — בהנגפו 62, 183.

31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך
עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה
32 כדבריכם : גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
33 דברתם ולכו וברכתם גם אתי : ותחזק מצרים
על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
34 מיתים : וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם
35 צררות בשמלותם על שכמם : ובני ישראל עשו
כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב
36 ושמלות : ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים
37 וישאלום וינצלו את מצרים : ויסעו בני ישראל
מרעמסס סכותה כשש מאות אלף רגלאי הגברים
38 לבד מטף : וגם ערברב עלה אתם וצאן ובקר
39 מקנה כבד מאד : ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי גרשום
מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו
40 להם : ומושב בני ישראל ואבותם אשר ישבו
בארץ כנען ובארץ מצרים שלשים שנה וארבע
41 מאות שנה : ויהי מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות
42 יהוה מארץ מצרים : לילה שמרים הוא ליהוה
להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה

33. מיתים — מתים 66, 363 Houb.
34. יחמץ — יאמץ 64. משארתם 61, 64. בשמלותם — מ ^ ו 66.
35. ושמלות — מ ^ 65.
36. חן — הן 66. וישאלום — וישאילום 62, 63 — והשאילום 221.
37. רגלאי — א ^ 66.
38. ערברב — ערב רב 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363 Houb. 670.
40. ואבותם — ואבתם 63, 65, 197, 221.
41. יצאו — יצאו* (ו eras.) 127.
42. שמרים 1° ∞ שמירם 61. להוציאם — להוציאהם 62.

43 שמרים לכל בני ישראל לדרותם : ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא
44 יאכל בו : כל עבד איש מקנת כספו ומלת
45 אתו אז יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
46 בבית אחד יאכל לא תוציאו מן הבית מן הבשר
47 החוצה ועצם לא תשברו בו : כל עדת ישראל
48 יעשו אתו : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
המול לו כל זכר ואז הקרב לעשותו והיה כאזרח
49 הארץ וכל ערל לא יאכל בו : תורה אחת
50 יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם : ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן
51 עשו : ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את
בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם :

CAP. XIII. יג

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : קדש לי כל בכור
פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי
3 הוא : ויאמר משה אל העם זכרו את היום הזה
אשר יצאתם בו מארץ מצרים מבית עבדים כי
בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ :
4,5 היום ואתם יוצאים בחדש האביב : והיה כי יביאך

42. לדרותם — ו ^ 62, 127, 221. לדרותם -- (13) -- שמרים ^ 63.
43. חקות 62.
44. וכל — כל 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. 670.
ואז — אז 197.
45. Com. ^ 127.
46. תציאו — תוציאו 197.
48. הקרב — יקרב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
50. יהוה primo צוה 127.

4. יוצאים — ו ^ 61, 363 Houb.
5. יבאיך ∞ יביאך 61.

יהוה אלהיך אל ארץ הכנעני החתי והאמרי הפרזי
והגרגשי החוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת
לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת
6 בחדש הזה : ששת ימים תאכל מצות וביום
7 השביעי חג ליהוה : מצות יאכל את שבעת הימים
לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל
8 גבולך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
9 עשה יהוה לי בצאתי ממצרים : והיו לך לאות
על ידיך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת
יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים :
10 ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה :
11 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ הכנעני כאשר
12 נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך : והעברת כל פטר
רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיו לך
13 הזכרים ליהוה : וכל פטר חמור תפדה בשה
ואם לא תפדנו וערפתו וכל בכור אדם בבניך
14 תפדה : והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים
15 מבית עבדים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכור אדם
עד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר

5. הפרזי — והפרזי 61, 62, 64, 66, 127, 197.
והגרגשי — ואת הגרגשי 299. החוי — והחוי 61, 62, 64, 66, 127, 197. לאבותיך 62.
7. מצורת sup. raſ. 62. 8. בצאתי — בציאתי 62.
9. חזקה — החזקה 62.
11. הארץ — ה ^ 61, 64, 66, 127, 221.
12. והעברת — ה ^ 127.
14. מהר ^ 670. 15. ליהוה — ליהוה *** 62.

16 רחם הזכרים וכל בכור אדם בבני אפדה : והיה
לך לאות על ידיך ולטטפות בין עיניך כי בחזק
יד הוציאך יהוה ממצרים :

Sectio Legis Decima Sexta. פרשה בשלח

17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן
ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה :
18 ויסב אלהים את העם דרך מדבר ים סוף
19 וחמישים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח
משה את עצמת יוסף עמו כי השבע השביע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
20 והעליתם את עצמתי מזה אתכם : ויסעו מסכות
21 ויחנו באתם אשר בקצה המדבר : ויהוה הלך
לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם דרך ולילה
22 בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : לא
ימוש עמוד הענן יומם ועמוד אש לילה לפני העם :

CAP. XIV. יד

1, 2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ושבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים

15. בבני — בבנה 62.
16. ידיך — ידך 363 Houb.
18. וחמישים — וחמשים 62, 63, 65, 66.
19. עצמת — עצמות 63, 363 Houb. השביע — השביעי 66.
עצמתי — ע sup. raf. 63 — ע*מתי (eraf. ו) 64.
20. ויחנו — ו*יחנו (eraf. מ) 127. בקצה — ק sup. raf. 65.
21. לנחתם — להנחתם 61, 62, 64, 127, 183, 221, 670.
ולילה 1° — ו ^ 197.

2. וישובו — וישובו 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
לפני — על פני 61. החירת — ה ^ 65 — י ^ 127, 221, 670.

3 לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים : ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר :
4 והחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה
5 ויעשו כן : ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך
לב פרעה ועבדיו על העם ויאמרו מה זאת עשינו
6 כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את רכבו
7 ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחור
8 וכל רכב מצרים ושלישים על כלו : ויחזק יהוה
את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל
9 ובני ישראל יוצאים ביד רמה : וירדפו מצרים
אחריהם וישגו אתם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחיליו על פי החירת לפני בעל
10 צפון : ופרעה הקרב וישאו בני ישראל את עיניהם
ויראו והנה מצרים נסעים אחריהם וייראו מאד
11 ויצעקו בני ישראל אל יהוה : ויאמרו אל משה
המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר
12 מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלוא
זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל נא
ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את

2. תחנו — ח ^ 62.
3. נביכים 61, 62, 64, 66, 127. סגר ^ 64.
4. והחזקתי — ה ^ 127. 5. על — אל 363 Houb.
7. ושלשים 64. 8. ביד — בים 64.
9. וישגו 62, 363. Houb. רכב ^ 64 — sup. ras. 63. וחיליו
— וחילו 61, 127, 197. החירת — י ^ 127. לפני — על פני
61. צפן 363 Houb.
10. הקריב 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127.
12. עבוד 64.

13 מצרים ממותינו במדבר : ויאמר משה אל העם
אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר
יעשה לכם היום כי כאשר ראיתם את מצרים
היום לא תוסיפון לראותם עוד עד עולם :
14 15 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון : ויאמר יהוה
אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל
16 ויסעו : ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על
הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה :
17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו :
18 וידעו כל מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה
19 ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
20 עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בי
מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן החשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה :
21 ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה
22 ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
23 והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : וירדפ
מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשי

12. ממותינו — י ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221 — למותנו 363.
13. יהוה — אלהיכם יהוה 61. כאשר ראיתם את מצרים היום ^ 62. תוסיפון — י ^ 65. עד ^ 66.
17. מחזיק 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. אחריהם — ante א, 6 lit. eraſ. et חריהם ſup. raſ. 127. ובכל — ו ^ 65.
18. בהכבדי — באכבדי 127. בהאכבדי 221.
19. מאחריהם — ח ^ 64. 20. החשך — והחשך 62.
21. ויוליך 62, 65, 127, 183, 197.
22. ויבאו ^ 127. מימינם — מימימנם 66.

24 אל תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה
על מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויחם את מחנה
25 מצרים : ויאסר את אפן מרכבתיו וינחגהו בכבדות
ויאמרו מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה הנלחם
26 להם במצרים : ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו
27 ועל פרשיו : ויט משה את ידו על הים וישב הים
לפנות הבקר לאיתנו ומצרים נסעים לקראתו וינער
28 יהוה את מצרים תוך הים : וישובו המים ויכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים
29 אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : ובני
ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה
30 מימינם ומשמאלם : ויושע יהוה ביום ההוא את
ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת
31 על שפת הים : וירא ישראל את היד הגדלה
אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה
ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו :

CAP. XV. יה

1 אז ישר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמרו לאמר

24. ויהי — ויה 66. ויחם — ויהם 63, 65, 197, 221, 364.
25. מרכבתיו — י ‸ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197. וינחגהו — וינהגהו 62, 63, 197, 670. בכבדות — בכבודות 61, 62, 64, 66, 183, 197, 670 — בכבו*דות (ת eraſ.) 127 — בכבודרת 670.
26. וישבו 62. ועל — ו ‸ 127.
28. וישבו 65, 127, 197. הבאים — *הבאים (ו eraſ.) 127.
30. ויושיע 61, 64, 127, 183, 197. 221. ביום ההוא ‸ 66.
31. ויאמינו 363 Houb.

אשירו ליהוה כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים :
2 עזי וזמרתיה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו
3 אלהי אבי וארממנהו : יהוה גבור במלחמה
4 יהוה שמו : מרכבת פרעה וחיליו ירא בים
5 ומבחר שלישיו טבעו בים סוף : תהומות יכסמו
6 ירדו במזלות כמו אבן : ימינך יהוה נדארי בכח
7 ימינך יהוה תרעץ אויב : וברב גאניך תהרס
8 קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש : וברוח אפיך
נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפו תהומות
9 בלב ים : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל
10 תמלאימו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשבת
ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים :

2. וזמרתיה — ה‸ 61, 64, 65, 66, 221, 333, 334, 364, 503, 670
וזמרת יה — 363 Houb. — וזמרתי · ה 197. וארוממנהו
61, 64, 65, 127, 221, 334.

3. גיבור 63, 65, 66, 127, 221.

4. וחיליו — וחילו 63, 65, 66, 127, 197, 221, 334, 670.
שלשיו 63, 65, 66.

5. תהומות — תהמות 64, 197 — תהומת 61, 63, 66. יכסימו 61,
64, 65. במזלות — במצלות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.

6. נדארי ∞ נאדרי 61, 64, 197, 221, 334, 670.

7. גאניך — י‸ 63, 66, 197 — גאונך 61, 64, 65.
תהרס — תערס 64.

8. אפיך — י‸ 61, 64, 66, 127, 197, 334. נזלים — נאזלים
61, 64, 66, 127, 221, 670.
קפו — קפאו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 334, 670 — קפ*ו
221 — קפעו 670. תהומות — תהומת 61, 63, 66 —
תהמות 197.

9. אויב ∞ איוב 66. אחלק — אעלק 197. תמלאימו — י‸
61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334, 670. תורישמו —
י‸ 61, 64, 65, 127.

10. אדירים — אדרים 64 — אהדרים 221.

11 מי כמוך באלים יהוה מי כמוך נדרי בקדש
12 נוראה תהלת עשה פלאה : נטית ימינך תבלעמו
13 הארץ : נחית בחסדך עם זה גאלת נחלת
14 בעזך אל נוה קדשך : שמעו עמים וירגזו חיל
15 אחז ישבי פלשת : אז נבהלו אלופי אדום אילי
16 מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען : תפל
עליהם חימה ופחד ובגדול זרועך ידמאו כאבן
עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זה קנית :
17 תביאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת
18 יהוה מקדש יהוה כוננו ידך : יהוה ימלך עולם
ועוד :

19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה
עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך
20 הים : ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף
בידה ותצאנה כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות :
21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גוי גאה סוס

11. באלים — באילים 61, 64, 65, 127, 197, 333 — בללים 66.
נדרי — נאדרי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670.
נוראה — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 333, 334.
פלאה — פליה 61, 64.
13. נחירת — נהית 61, 127. נחלת — נהלת 66.
14. חיל — איל 61, 63, 64, 65, 66, 221. יושבי 61, 64, 65, 127.
15. יאחזמו — א ^ 61, 183 — ſup. raſ. 127. רעד — רחד 127.
יושבי 61, 64.
16. חימה — אימה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 333, 334.
ידמאו — א ^ 61 — ידאמו 64, 65, 127.
17. ותטעמו — תטעמו 64.
18. לעולם 363 Houb. ועוד — ועד 61, 63, 64, 65, 66.
19. ובפרשיו — ב ^ 64 — ר ^ 61.
20. הנביאה — א ^ 127.
21. שירו — ש ^ 64.

22 ורכבו רמה בים : ויסע משה את ישראל מים
סוף ויוצאהו אל מדבר שור וילכו דרך שלשת
23 ימים במדבר ולא מצאו מים : ויבאו מרתה
ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על
24 כן קרא שמה מרה : וילן העם על משה לאמר
25 מה נשתה : ויצעק משה אל יהוה ויראהו יהוה
עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו
26 חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם שמע תשמע
לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר
שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה
27 רפאך : ויבאו אילים ובאילים שתים עשרה עינות
מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים :

CAP. XVI. יו

1 ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אילים ובין סיני בחמשה עשר יום
2 לחדש השני לצאתם מארץ מצרים : וילנו כל
עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר :
3 ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית
4 את כל הקהל הזה ברעב : ויאמר יהוה אל משה
הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם

22. ויוצאהו—ויוציאהו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183—ויוצידהו 197.
24. נשתה—ת ^ 127.
25. ויראהו 61, 64. וישליך 61, 64, 127, 197. וימתקו— וימתקהו 183.
26. לקול—בקול 64, 65. והאזנת—א ^ 66.

לקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילכו בתורותי
אם לא : והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו 5
והיה משנה על אשר ילקטו יום ויום : ויאמר 6
משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים : ובקר וראיתם 7
את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה
ואנחנו מה כי תלנו עלינו : ויאמר משה בתת 8
יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלנים
עליו ואנחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה :
ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני 9
ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם :
ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל 10
המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן : וידבר 11
יהוה אל משה לאמר : שמעתי את תלנות בני 12
ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים תאכלו
בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם : ויהי בערב ותעל השלוי ותכס את 13
המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה :
ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס 14

4. בתורותי — בתורתי 65, 66 — בתותרי 64.
5. והכינו — י^ 127, 221. יביאו — הביאו 127.
6. בני ישראל — עדרת בני ישראל 64. ^ישראל 65.
7. ובקר — ^ו 183. תלנותיכם 61, 64, 127. תלנו-
תליני 221.
8. תלנתיכם 1° — תלנותיכם 61, 64, 127. אתם — ם
64. תלנתיכם 2° — תלנותיכם 61, 64, 65, 66, 127.
9. תלנתיכם — תלנותיכם 61, 66, 127 — תנותיכם 64.
12. תאכלו — ^ל 61.
13. למחנה — למחנה* 127.

15 דק ככפר על הארץ : ויראו בני ישראל ויאמרו
איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם
16 לאכלה : זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש
לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר
17 באהלו תקחו : ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה
18 והממעיט : וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
19 והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו : ויאמר
20 משה אליהם איש אל יותיר ממנו עד בקר : ולא
שמעו אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם
21 תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה : וילקטו אתו
בבקר בבקר איש לפי אכלו וחמה השמש ונמס :
22 ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר
לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגדו למשה :
23 ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת
קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר
תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת
24 עד בקר : ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה
25 ולא הבאיש ורמה לא היתה בו : ויאמר משה
אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא
26 תמצאו בשדה : ששת ימים תלקטהו וביום

14. ככופר 61, 64, 66, 127, 183, 197, 221, 333, 334, 364, 503, 504.
16. עמר — אמר 127. נפשותיכם 64.
17. והממעיט — י ‸ 127.
18. העדיף — הסיר ſup. raſ. 64 — ה ‸ 221. והממעיט — ־ִ
והממעי*ט (ע eraſ.) 127. החסיר — חסיר 64, 127, 221.
19. יותר 127.
21. וחמה — והחמה 64. ונמס — ס ſup. raſ. 65.
23. אשר 3° ‸ 127. לכם ‸ 64. 24. הבאיש — י ‸ 64.

27 השביעי שבת לא יהיה בו : ויהי ביום השביעי
28 יצאו מן העם ללקט ולא מצאו : ויאמר יהוה
אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי :
29 ראו כי יהוה נתן לכם את השבת על כן הוא נתן
לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל
30 יצא איש ממקומו ביום השבת : וישבתו העם
31 ביום השבעי : ויקראו בית ישראל את שמו מן
32 והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפחית בדבש : ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלאו העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ
33 מצרים : ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת
ותן שם מלוא העמר מן והניח אתו לפני יהוה
34 למשמרת לדרתיכם : כאשר צוה יהוה את משה
35 וינחהו אהרן לפני העדות למשמרת : ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ
36 כנען : והעמר עשרית האיפה הוא :

C A P. XVII. יז

1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם

28. ותורותי 62, 127.
29. הוא ‸ 65. ואל — אל 64, 127, 183, 221, 670.
31. כצפחית — כצפעית 64 — ח ‸ 127, 221 — ‸ 670.
32. לדרותיכם 64, 65. ראו — יראו ſup. raſ. 65. את ‸ 64.
33. מלוא — מ ‸ 64. לדרותיכם 64.
34. צוה יהוה את משה ſup. raſ. 127. ויניחהו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221. 35. ישראל ‸ 65.
36. עשרית ∾ עשירת 64, 65, 66, 127, 221.

1. ממדבר סין ‸ 64.

על פי יהוה ויחנו ברפדים ואין מים לשתות
2 העם : וירב העם עם משה ויאמרו תנה לנו מים
ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי ומה
3 תנסו את יהוה : ויצמא שם העם למים וילן
העם על משה ויאמרו למה העליתנו ממצרים
4 להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא : ויצעק
משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד
5 מעט וסקלוני : ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו
6 את היאר תקח בידך והלכת : הנני עמד לפניך
שם על הצור בחורב והכית בצור ויצא ממנו מים
ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל :
7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל
ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם
8 אין : ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפדים :
9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא
הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה
10 ומטה האלהים בידי : ויעש יהושע כאשר אמר לו
משה להלחם בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו אל
11 ראש הגבעה : והיה כאשר ירים משה ידיו וגבר
12 ישראל וכאשר יניח ידיו וגבר עמלק : וידי משה
כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן

1. ברפידים 62, 64, 127, 221.
2. ויאמרו — ויאמר 221. ונשתה — ונשתי 66. תריבון ∾ תרביון 221.
3. מקני — מקנה 62, 221. 5. מזקני — ז ^ 64.
6. בחוריב 66. ממנו ^ 127. 7. ומריבה — י ^ 127.
8. ברפידים 61, 62, 64, 127, 221.
9. ליהושע 64, 127, 183. 10. עלו primo תמכו 65.

וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהיו ידיו
13 אמונה עד בא השמש ׃ ויחלש יהושע את עמלק
14 ואת עמו ויכם לפי חרב ׃ ויאמר יהוה אל משה
כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה
15 אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ׃ ויבן משה
16 מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ׃ ויאמר כי יד על כסא
מלחמה ליהוה בעמלק מדר ודר ׃

CAP. XVIII. יח

Sectio Legis Decima Septima. פרשה יתרו

1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה
2 את ישראל ממצרים ׃ ויקח יתרו חתן משה את
3 צפורה אשת משה אחר שלחיה ׃ ואת שני בניה
אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
4 נכריה ׃ ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
5 ויצלני מחרב פרעה ׃ ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
6 הר האלהים ׃ ויאמר למשה אני חתנך יתרו
7 בא אליך ואשתך ושני בניה עמה ׃ ויצא משה
לקראת חתנו וישתחוי למשה וישק לו וישאלו איש
8 לרעהו לשלום ויבאהו האהלה ׃ ויספר משה

12. והור — וחוב 66. בידיו — בידו 197.
15. נסי ^ 64 — ^י 61 — נסה 62 — נסהי 221.
16. יד — אד 221. ודר — ודור 64.

2. את ^ 64. שלחיה 61, 62, 64, 127, 221.
6. אני — הנה 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 333, 334, 364, 503, 504, 670. 7. וישק — ויקד וישק 299.
ויבאהו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.

לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים
על אדות ישראל את כל התלאה אשר מצאתם
בדרך ויצלם יהוה : ויחד יתרו על כל הטובה 9
אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים :
ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד 10
מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים : עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל 11
האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם : ויקח יתרו 12
חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן
ומזקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני
האלהים : ויהי ממחרת וישב משה לשפט את 13
העם ויעמד העם על משה מן הבקר ועד הערב :
וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר 14
מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה
ישב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר ועד
הערב : ויאמר משה לחתנו כי יבוא אלי העם 15
לדרש אלהים : כי יהיה להם דבר באו אלי 16
ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתיו את חקי
האלהים ואת תורתיו : ויאמר חתן משה אליו לא 17
טוב הדבר אשר אתה עשה : נבל תבל גם אתה 18
גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא
תוכל עשותו לבדך : עתה שמע בקלי אעיצך ויהי 19

9. ויהד — ויחר 221. על sup. ras. 127. הצילו — י ^ 127.
10. מצירם 2° — מ sup. ras. 66.
13. ועד — עד 363 Houb.
14. הדבר — הדבר הם 61. 15. יבוא — ו ^ 63.
16. כי — וכי 61, 64, 127, 221. באו — ו ^ 221. והודעתיו —
ד ^ 127. תורותיו 61, 66, 127.
18. תוכל ^ 61. 19. אעיצך — ע ^ 65.

אלהים עמך הוי אתה לעם מול האלהים והבאת
20 אתה את הדברים אל האלהים : והזהרת אתם
את החקים ואת התורה הודעת להם את הדרך
21 אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון : ואתה
תחזה לך מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי
אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים ושרי
22 מאות שרי חמשים ושרי עשרות : ושפטו את העם
בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאון אליך וכל
הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך :
23 אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת
עמד וגם כל העם הזה אל מקומו יבוא בשלום :
24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר :
25 ויאמר משה אל העם לא אוכל אנכי לבדי שאת
אתכם : יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב : יהוה אלהי אבתיכם יסף
עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
דבר לכם : איכה אשא לבדי טרחכם משאכם
וריבכם : הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים
לשבטיכם ואשימם בראשיכם : ויענו ויאמרו טוב
הדבר אשר דברת לעשות : ויקח את ראשי
שבטיהם אנשים חכמים וידעים ויתן אתם ראשים
עליהם שרי אלפים ושרי מאות שרי חמשים ושרי

20. את 1° — את* 61. הודעת — והודעת 61, 63, 64, 66, 127, 197, 221, 363.
23. עמד — עמוד 63.
25. לא אוכל — לאוכל 66. אנכי ‸ 66. אלהיכם — י primo ה 66. והנכם — והנכם* (ו eras.) 127. אבתיכם — אבותיכם 61, 64. איכה — ה‸ 65, 221. אשא — אישה 197. וריבכם 65. שבטיהם — שבטיכם 61. ואשימם — ש‸ 61. —י‸

עשרות ושטרים לשבטיהם : ויצו את שפטיהם
לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש
ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי
המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם
תקריבון אלי ושמעתיו : ויצו אתם את כל
26 הדברים אשר יעשון : וישפטו את העם בכל
עת את הדבר הגדול יביאון אל משה וכל הדבר
27 הקטן ישפטו הם : וישלח משה את חתנו וילך
לו אל ארצו :

CAP. XIX. יט

1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
2 ביום הזה באו מדבר סיני : ויסעו מרפדים ויבאו
מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר :
3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר
לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל :
4 אתם ראיתם את אשר עשיתי למצרים ואשא
5 אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי : ועתה
אם שמע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ :
6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדש אלה

25. ושוטרים 61,64,127,221. לשבטיהם—לשבטיכם 127.
את 2° ‸ 61. שופטיהם 64, 124.
המשפט—הממפט 61. 26. הדבר 2°—הדבב 363 Morin.
27. חתנו ‸ 65. וילך ‸ 64.

2. מרפידים 61, 64, 127, 221.
3. ותגיד—י‸ 61,63,64.
4. ואביא — והביא 65, 197, 221.
5. סגולה 61, 64, 65, 66, 127, 221.

7 הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ויבא משה
ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים
8 האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי
9 העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
בא אליך בעבי הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמנו לעולם ויגד משה את דברי
10 העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה לך אל
11 העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם : והיו
נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה
12 לעיני כל העם אל הר סיני : והגבלת את ההר
סביב ואל העם תאמר השמרו לכם עלות בהר
13 ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע
בו יד כי סקל יסקל או ירא יראה אם בהמה אם
איש לא יחיה במשך היובל הם יעלו בהר :
14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם
15 ויכבסו שמלותם : ויאמר אל העם היו נכנים
16 לשלשת הימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום
השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד
על ההר וקול השפר חזק מאד ויחרד כל העם

6. אל בני — לבני 221.
9. בעבי — בעבה 299. וגם — וגם ** (eraf. עמ) 61.
לעולם — ו ^ 66.
10. שמלותם — ו ^ 65, 66, 197.
11. נכונים 61, 64, 65, 66, 127, 221. השלישי — 2° 363 Houb. אל — על 363 Houb.
13. או — הוא 127. ^ירא 61. במושך 61, 64, 183. היובל ∞ היביל 221. 14. שמלותם — ו ^ 65, 197.
15. נכונים 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
16. ויחרד כל העם ^ 61.

17 אשר במחנה׃ ויוצא משה את העם לקראת
18 האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ והר
סיני עשן כלו מפני אשר ירד יהוה עליו באש ויעל
19 עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃ ויהי קול
השופר הלך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו
20 בקול׃ וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
21 יהוה אל משה אל ראש ההר ויעל משה׃ ויאמר
יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה
22 לראות ונפל ממנו רב׃ וגם הכהנים הנגשים אל
23 יהוה יתקדשו פן יפרץ בם יהוה׃ ויאמר משה
אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי
אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו׃
24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ
25 בם׃ וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם׃

CAP. XX. כ

1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר׃
2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים׃
3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃
4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃

17. ויוציא 64, 65, 127, 197.
23. הר סיני — הסיני 64.
24. ועלית — והעלית 183 — ועליתה 670 — והעליתה 670.
יהרסו — יה*רסו 127 — יחרסו 197.

4. ממעל — מעל 334.

5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל
6 שלישים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי :
7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה
יהוה ארת אשר ישא ארת שמו לשוא :
8,9 שמור את יום השבת לקדשהו : ששת ימים תעבד
10 ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה בו כל מלאכה אתה ובנך ובתך
11 עבדך ואמתך בהמתך וגרך אשר בשעריך : כי
ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים וארת כל אשר בם וינח ביום השביעי
על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו :
12 כבד ארת אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
13 לא תרצח :
14 לא תנאף :
15 לא תגנב :
16 לא תענה ברעך עד שקר :
17 ולא תחמד בית רעך ולא תחמד אשת רעך

5. תשתחוה — תשתחוי 61, 64, 66, 127, 183, 334, 670.
תעבדום 127. ^יהוה 61. ועל 1° — ^ו 61, 64, 66, 127,
221, 334, 670. שלשים 61. רבעים — רביעים 61, 64,
65, 127, 197, 221, 334 — רבעיעים 66.
6. ^ה — לאהבי 61.
11. ארת 2° — ואת 64, 127, 221, 334, 670. ^אשר 221.
בם — בהם 127, 334, 670.
12. אמך — עמך 61. יאריכון — יהריכון 61 — יארכון 65.
17. ולא 1° — ^ו 61, 64, 65, 66, 127.

שדהו עבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך :
והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל ארץ הכנעני אשר
אתה בא שמה לרשתה והקמת לך אבנים גדלות
ושדת אתם בשיד : וכתבת על האבנים את כל
דברי התורה הזאת : והיה בעברכם את הירדן
תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
היום בהר גריזים : ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך
מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל : אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות
ליהוה אלהיך : וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת
לפני יהוה אלהיך : ההר ההוא בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש בארץ הכנעני היושב בערבה
מול הגלגל אצל אלון מורא מול שכם :
18 וכל העם שמע את הקולות ואת קול השופר וראים
את הלפידים ואת ההר עשן ויראו כל העם וינעו
19 ויעמדו מרחק : ויאמרו אל משה הן הראנו יהוה
אלהינו את כבודו את גדלו ואת קולו שמענו
מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים
את האדם וחי : ועתה למה נמות כי תאכלנו האש
הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול
יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי מי כל בשר אשר שמע

17. ואמתו ‸ 64. וחמורו 61, 64, 65, 127, 221. אשר ‸ 61.
בא — בה 66. שמה — שם 183.
בהר גריזים — בהרגיזים 127 — בהרגריזים 64, 65.
גריזים — גרזים 197. היושב — ו‸ 64, 65, 66, 127, 183, 197 — הישוב 61.

18. שמע — ש primo מ 127. הלפדים 61, 65, 197. וינעו — ינעו 61 — וינחו 127. ויעמדו — יעמדו 61.

19. את 2° — ואת 64, 65, 127, 197. האדם ſup. raſ. 65. יספים — יוספים 61 — יוסיפים 64. מי כל — מי מל 127.

קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמונו ויחי :
קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו
ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו ועשינו ואל ידבר עמנו האלהים
20 פן נמות : ויאמר משה אל העם אל תיראו
כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור
21 תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד
העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם
האלהים וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך
היטיבו כל אשר דברו : מי יתן והיה לבבם זה
להם ליראה אתי ולשמר את מצותי כל הימים
למען ייטיב להם ולבניהם לעלם : נביא אקים
להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
אליהם את כל אשר אצונו : והיה האיש אשר לא
ישמע אל דבריו אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
מעמו : אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את
אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
אחרים ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בלבבך
איך נודע את הדבר אשר לא דברו יהוה : אשר
ידבר הנביא בשם יהוה לא יהיה הדבר ולא יבוא

19. ויחי — וחי 61, 127. יאמר ^ 64. נמות — נ ^ 61.
20. תיראו — י ^ 61. פניכם — על לפניכם 127.
21. היטיבו — הטיבו 61, 64, 127, 221, 334, 670. ייטיב — ישב
61 — ייטב 64, 65, 66, 127, 197, 221, 334. ולבניהם —
ול*בניהם :27. לעולם 61, 64, 127, 197, 221, 299, 334.
נביא — ;ביא * נביא 127. אקים — הקים 61. אשר אצונו
sup. ras. 66. צויתיו — צויתו 61.

הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזידון דברו הנביא
לא תגור ממנו : לך אמר להם שובו לכם
לאהליכם : ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך
את כל המצוה החקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה : וידבר 22
יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל אתם
ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : לא תעשו 23
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח 24
אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת
שלמיך מצאנך ומבקרך במקום אשר אזכרתי
את שמי שמה אבוא אליך וברכתיך : ואם 25
מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית
כי חרבך הנפת עליו ותחללהו : ולא תעלה 26
במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

CAP. XXI. כא

Sectio Legis XVIII. פרשה המשפטים

אלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה 1,2
עבד עברי שש שנים יעבדך ובשביעית יצא לחפשי
חנם : אם בגפיו יבוא בגפיו יצא אם בעל אשה 3

21. כה — פה 299. אלמדם — תלמדם 299. נתן ‸ 64.
לרשתה — רשתה* 127.
23. אלהי — ה ‸ 66. כסך — בסף* (ל eras.) 127.
24. עלותיך 61, 64. מצאנך — צ primo ז 64. במקום —
ובמקום 61, 64, 66, 197. שמה — ה ‸ 183.
25. לא sup. ras. 127 — ולא 197.
26. במעלורת — ו ‸ 65, 66. מזבחי — ח ‸ 61.

1. תשים — אשים 61.
2. ובשבעירת 64, 127, 197, 221. לחפשי — לחפשה 221.
3. בגפיו 2° — בגפין* (ו eras.) 127.

4 הוא ויצאה אשתו עמו : אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה
5 לאדניו והוא יצא בגפיו : אם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי :
6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת
או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו
7 לעולם : וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא
8 כצאת העבדים : אם רעה היא בעיני אדניה אשר
לא העידה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה
9 בבגדו בה : ואם לבנו יעידנה כמשפט הבנות
10 יעשה לה : ואם אחרת יקח לו שארה כסותה
11 וענותה לא יגרע : ואם שלש אלה לא יעשה לה
12 ויצאה חנם אין כסף : מכה איש ומת מות יומת :
13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך
14 מקום אשר ינוס שמה : וכי יזיד איש על רעהו
15 להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות : מכה
16 אביו ואמו מות יומת : וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
17 מות יומת : ומקלל אביו ואמו מות יומת :

4. או בנות — ובנות 127, 197. וילדיה — וילדה 61 — וילידיה 64, 65, 127.
5. אדני — דנ ſup. raſ. 127. את 2° — ואת 64, 65, 66, 183, 197, 221. חפשי — ש^ 61.
6. אדניו^ אל האלהים והגישו אל 221. ורצע — ורצח 64, nunc 61. אזני — א^ 64. במרצע במרצח nunc 61.
8. בעיני — בעיני* (eraſ. ה) 127. העידה — י^ 61, 64. והפדה — ואפדה 61. למכרה — לממכרה 363. בבגדו — בבגדיו 183.
10. וענתה 61, 64, 66, 127. 11. לא — א^ 127. לה^ 127.
13. אנה — אנח 127, 670. לידו — על ידו 183 — לידה 197.
14. וכי forte אם 65. על רעהו — לרעהו 61, 64. להרגו — ג ſup. raſ. 61. בערמה — ר^ 65 — בחרמה 221.
15. ומכה 61, 65. 16. וגנב — ג^ 61.

18 וכי יריבון אנשים והכו איש את רעהו ולא
19 ימות ונפל למשכב : אם יקום והתהלך בחוץ על
משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא :
20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו ומת
21 תחת ידו מות יומת : אך אם יום או יומים יעמד
22 לא יומת כי כספו הוא : וכי ינצו אנשים ונגפו
אשה הרה ויצא ולדה ולא יהיה אסון ענש יענש
23 כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים : ואם
24 אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש : עין תחת עין
25 שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל : מכוה
תחת מכוה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה :
26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו
27 ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו : ואם שן עבדו
28 או שן אמתו יפל לחפשי ישלחנו תחת שנו : וכי
יכה שור או כל בהמה את איש או את אשה ומת
סקל יסקל הבהמה ולא יאכל את בשרו ובעל הבהמה
29 נקיא : ואם בהמה מכה היא מתמול שלשום והועד
בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה הבהמה
30 תסקל וגם בעליו יומת : אם כפר יושת עליו ונתן
31 פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו : או בן יכה או
32 בת כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד תכה
הבהמה או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו

18. איש ‸504.
20. את 2°‸61. אמתו ומת ſup. raſ. 66. 26. את 2°‸61.
27. יפיל 64, 65, 66. לחפשי — לחפשה 127, 221.
28. או כל — וכל 61, 64, 65, 127, 221. או 2°‸127. את 2°‸61.
29. והועד ∾ והעוד 197. יומת — יוית 363.
30. כופר 64. פדיון ∾ פידון 64.
31. או בן — ובן 221. או יכה בן‸61.

33 והבהמה תסקל : וכי יפתח איש בור או כי יכרה
איש בור ולא יכסנו ונפל שם שור או חמור או
34 כל בהמה : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו
35 והמת יהיה לו : וכי יגף שור איש או כל בהמתו את
שור רעהו או את כל בהמתו ומת ומכרו את
36 החי והחצו את כספו וגם את המת יחיצון : או
נודע כי בהמה מכה היא מתמול שלשום ולא ישמרנו
בעליו שלם ישלם בהמה תחת בהמה והמת יהיה לו :

CAP. XXII. כב

1 וכי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
בקר ישלם תחת השור וארבעה צאן תחת השה :
2 אם במחתרת ימצא הגנב והכהו ומת אין לו
3 דם : אם זרחה השמש עליו דם לו שלם
4 ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו : אם המצא
תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה עד כל
5 בהמה חיים אחד שנים ישלם : וכי יבעיר איש
שדה או כרם ושלח את בעירו ובער בשדה אחר
שלם ישלם משדהו כתבואתה ואם כל שדה יבעה
6 מייטב שדהו ומייטב כרמו ישלם : כי תצא אש

33. איש 1° — אישר 66. יכסינו 197.
35. או כל בהמתו ‸ 363 Houb. — bis 183. או כל — וכל 61,
221. והחצו — ה ‸ 61, 64, 65, 66. יחצון 61, 64, 65, 66,
127, 221.

1. או מכרו — ומכרו 127, 197. וארבעה — ה ‸ 61, 64, 65,
66, 127, 197, 221.
2. במחתרת — ח ‸ 65 — במעתרת 197.
3. זרחה — ה ‸ 127. 4. עד 3° — ועד 363 Houb.
5. את ‸ 127. ואם — ו ‸ 61. שדה 2° — השדה 61, 64,
65, 66, 127, 183, 197, 221. יבעה — יבעי 64. מיטב 61,
64, 65, 66, 127, 197, 221. ומיטב 61, 64, 65, 66, 127,
197, 221.

ומצא קוצים ונאכל גדיש או הקמה או שדה
7 שלם ישלם המבעיר את הבערה : וכי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש
8 אם ימצא הגנב ושלם אחד שנים : ואם לא
ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא
9 שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על
שור על חמור על שה על שמלה על כל האבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד יהוה יבוא דבר
שניהם אשר ירשיענו האלהים ישלם אחד שנים
10 לרעהו : וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או
שה או כל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה
11 אין ראה : שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם
לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא
12 ישלם : אם גנב יגנב מעמו ושלם לבעליו :
13 אם טרף יטרף יביא עד הטרפה ולא ישלם :
14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר ומת בעליו
15 אין עמו שלם ישלם : אם בעליו עמו לא ישלם
16 אם שכיר הוא ובא בשכרו : וכי יפתה איש

6. ומצא — ומצאה 61, 64, 65, 66, 197 — ומצאו 363 Houb. קוצים ‸ 65. הקמה — קאמה 127, 183, 197, 221. שדה — השדה 61, 64, 65, 66. המבעיר — המחביר 64 — המביער 363 Houb. הבעירה 61, 64, 65, 66, 197.

7. אל רעהו — לרעהו 61. כלים — כ ‸ 65. וגנב — ונגנבו 197. ימצא — לא ימצא 61. ישלם 363 Houb.

8. לא 1° ‸ 127. במלאכת — א ‸ 197.

9. שלמה 363 Houb. ירשענו 66. האלהים — ה 2° primo ' 127.

10. נשבה — נשבא 61, 64, 65, 299, 333, 364.

11. במלאכת — א ‸ 197.

14. ונשבר — או נשבר 127, 183. ומת — או מת 61, 64, 65, 127, 197, 221.

15. ובא ‸ 64.

בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
17 לו לאשה : ואם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף
18 ישקל כמהר הבתולות : מכשפה לא תחיה :
19 20 כל שכב עם בהמה מות יומת : זבח לאלהים
21 אחרים יחרם : וגר לא תונו ולא תלחצן
22 כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה
23 ויתום לא תענו : כי אם ענה תענה אתו כי אם
24 צעק יצעק אלי ושמע אשמע צעקתו : וחר אפי
והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
25 יתמים : אם כסף תלוה את עמי את עני עמך
26 לא תהיה לו כנשיא לא תשימנו עליו נשך : אם
חבל תחבל את שמלת רעך עד בא השמש תשיבנה
27 לו : כי היא כסותו לבדה היא שמלתו לעורו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון
28 אני : אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר :
29 מליתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי :
30 כן תעשה לשורך ולצאנך שבעת ימים יהיה עם
31 עמו וביום השמיני תתננו לי : ואנשי קדש
תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו השליך
תשליך אתו :

17. הבתולרת 66. 19. בהמה forte כל בהמה 65.
21. תלחצו — ת ‸ 65.
23. צעק — צ ‸ 64. ושמע — ו ‸ 65, 127, 221, 670.
24. וחר — וחרה 61, 64, 65, 66, 127, 197, 670.
יתימים 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221.
25. כנשיא — י ‸ 64, 65, 127, 197, 221, 670 — כנשאה 299.
27. היא 2° — והיא 61.
30. עמו — אמו 64, 65, 66, 127, 197, 363 Houb. 670. תתננו
— תתנו 66, 127, 221.
31. תהיו — יהיו 64. השליך — י ‸ 503, 504. תשליך — תשליבו 61,
64, 66, 127, 183, 197, 221, 333, 334, 364, 503, 504 — תשלבו 65.

CAP. XXIII. כג

1 לא תשא שמע שוא אל תשית ידך עם רשע להיות
2 עד חמס : לא תהיה אחרי רבים לרעות ולא
3 תענה על ריב לנטות אחרי רבים להטות : ודל
4 לא תהדר בריבו : כי תפגע שור איבך או חמרו
5 או כל בהמתו תעה השב תשיבנו לו : כי תראה
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב
6 תעזב עמו : לא תטה משפט אבינך בריבו :
7 מדבר שקר תרחק ונקיא וצדיק אל תהרג כי לא
8 הצדיק רשע : ושחד אל תקח כי השחד יעור עיני
9 פקחים ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחצו
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
10 מצרים : ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את
11 תבואתה : והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה
12 לכרמך ולזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וכל
13 בהמתך והגר : וכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכר ולא ישמעו על
14 15 פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה : את חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר

2. על ריב primo לרב 61. 4. חמורו 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221. בהמה 363 Houb. השיב 61, 64, 127.
8. לא 363 Houb. צדיקים — צדקים 65, 66.
9. תלחצו — ת ‸ 65 — ללחצו 66.
11. והשביעית — והשבעירת 64, 197 — והשיבערת 61. לכרמיך 61, 64, 127, 197, 221. ולזיתיך 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
12. מעשיך — מעשגיך 127. כמוך — ממוך 363.
13. תזכר — תזכיר 299. 15. מצות 363 Houb.

צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים
16 ולא יראו פני רקים : וחג הקציר בכורי מעשיך
אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך
17 את מעשיך מן השדה : שלש פעמים בשנה יראה
18 כל זכורך את פני הארון יהוה : לא תזבח על
19 חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר : ראשית
בכורי אדמתך תביא ביתה יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו כי עשה זאת כזבח שכח ועברה
20 היא לאלהי יעקב : הנה אנכי שלח מלאכי לפניך
לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי :
21 השמר מפניו ושמע בקולו אל תמרי בו כי לא
22 ישא לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם שמע
תשמעו בקולם ועשיתם את כל אשר אדבר ואיבתי
23 את איביך וצרתי את צרריך : כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל הכנעני והאמרי והחתי והגרגשי
24 והפרזי והחוי והיבוסי והכחדתיו : לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
25 הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך

16. וחג ſup. raſ. 5 lit. 127. הקציר — י‸ 127.
17. הארון — האדון 363 Houb.
19. ביתה — ה‸ 65, 197. אמו — עמו 61. ‸היא 61.
לאלהי — ה‸ 66.
20. הנה — הנה** 61. אנכי — כי ſup. raſ. 61. שלח מלאכי ſup. raſ. 61. 21. תמרי — תמרה 299.
22. בקולם — בקולי 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363. את 1° ‸ 299. אדבר — ד ſup. raſ. 61.
24. תשתחוה — תשתחוי 61, 64, 127, 183, 670; forte 66. תהרסם — תהרסם 66. מצבתיהם — מצבתם 66 — מצבותיהם 61.

הסרתי מחלה מקרבך : ולא תהיה משכלה 26
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא : את אימתי 27
אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבוא בהם
ונתתי את כל איביך עליך ערף : ושלחתי את 28
הצרעה לפניך וגרשה את הכנעני ואת האמרי ואת
החתי ואת הגרגשי ואת הפרזי ואא החוי ואת
היבוסי מלפניך : לא אגרשנו מפניך בשנה אחת 29
פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה :
מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת 30
את הארץ : ושאתי את גבולך מים סוף ועד ים 31
פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את
ישבי הארץ וגרשתים מפניך : לא תכרת להם 32
ולאלהיהם ברית : לא ישבו בארצך פן יחטיאו 33
אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיו לך
למוקש :

CAP. XXIV. כד

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב 1
ואביהוא אלעזר ואיתמר ושבעים מזקני ישראל

27. את 1° — ואת 61, 64, 65, 66, 127. אימתי ^ 127. והמתי — וחמתי 64. עליך — אליך 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.

28. הגרגשי — הגרגשי 197. ואת 4° ^ 127. הפרזי ואת ^ 127. ואא — ואת 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363. הפרזי ואא ^ 65. יפרזי 127. primo

31. ושאתי — א ^ 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670. עד — ועל 64 — ובממדבר — ו ^ 127. ועד — ו ^ 670. ועד 61, 65, 66, 127, 183, 670. אתן — יתן 61. בידכם — בידיכם 221. primo וגרשתים — ישבי 61, 64, 66. ^ י 61, 64, 127, 183, 221.

32. ולאלהיהם — ולאלהים 127.

33. יחטיאו — יחטאו 61, 64.

2 והשתחויתם מרחק : ונגש משה לבדו אל יהוה
3 והם לא יגשו והעם לא יעלה עמו : ויבא משה
ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים
ויענו כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר
4 דבר יהוה נעשה : ויכתב משה את כל דברי יהוה
וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה
5 אבנים לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את
נערי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחי שלמים
6 ליהוה פרים בני בקר : ויקח משה חצי הדם
7 וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח
ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר
8 דבר יהוה נשמע ונעשה : ויקח משה את הדם
ויזרקהו על העם ויאמר הנה דם הברית אשר
9 כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה : ויעל
משה ואהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר ושבעים
10 מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו
כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהור :
11 ואל אצלי בני ישראל לא שלח ידו ויאחזו את
12 האלהים ויאכלו וישתו : ויאמר יהוה אל משה
עלה אלי ההרה והוי שם ואתן לך את לוחת
האבנים התורה והמצוה אשר כתבתי להורתם :
13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר

1. והשתחויתם — והשתחיתם 65. 3. הדברים ‸ 64.
4. וישכם — וישכם *** (eraſ. ואת) 127.
5. ויזבחו — זבח: ſup. raſ. 65. זבחי — זבחים 61, 64, 65, 183.
8. את — את** (eraſ. חצ) 61.
10. הספיר — י‸ 61. 11. ויאחזו — א‸ 221, 363 Houb.
12. לוחת — לוחות 61, 64, 183, 197. להורתם — להורותם 65, 127, 183, 197.

14 האלהים : ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר
נשוב אליכם הנה אהרן וחור עמכם מי בעל
15 דברים יגש אליהם : ויעל משה אל ההר ויכס
16 הענן את ההר : וישכן כבוד יהוה על הר סיני
ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום
17 השביעי מתוך הענן : ומראה כבוד יהוה כאש
18 אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים
יום וארבעים לילה :

CAP. XXV. כה

Sectio Legis Decima Nona. פרשה תרומה

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו
3 את תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
4 זהב כסף ונחשת : תכלת וארגמן ותולעת שני
5 ושש ועזים : ועורת אילים מאדמים ועורת
6 תחשים ועצי שטים : ושמן למאור ובשמים לשמן
7 המשחה ולקטרת הסמים : ואבני שהם ואבני
8 מלאים לאפוד ולחשן : ועשו לי מקדש ושכנתי
9 בתוכם : ככל אשר אני מראה אתך בהר את
תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשה :
10 ועשית ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה

14. נשוב forte אשוב 127.

4. ותולעת ‸ שני 127.
5. ועורת 1° — ועורות 64. ועורת 2° — ועורות 64, 66 —
ועורת 65. תחשים — תעשים 61. ועצי — וחצי 61.

וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו : וצפית אתו זהב 11
טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית לו זר זהב
סביב : ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה על 12
ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי
טבעות על צלעו השנית : ועשית בדי עצי שטים 13
וצפית אתם זהב : והבאת את הבדים בטבעות 14
על צלעות הארון לשאת את הארון בהם :
בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו : 15
ונתתה אל הארון את העדות אשר אתן אליך : 16
ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכו ואמה 17
וחצי רחבו : ועשית שני כרובים זהב מקשה 18
תעשה אתם משני קצות הכפרת : יעשו כרוב 19
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת
תעשה את הכרובים על שני קצתיו : והיו 20
הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם אחד אל אחד אל הכפרת
יהיו פני הכרובים : ונתתה את הכפרת על 21
הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות :
ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת 22
מבין שני הכרובים אשר על ארון העדות את כל
אשר אצוה אתך אל בני ישראל : ועשית שלחן 23

12. ויצקת — ת ^ 61. על 1° sup. ras. 66. האחת — האחד 64, 65, 127, 221. השנית — ת ^ 127.
13. אתם primo אתו 127.
14. והבארת primo בארת טהור 127. על — על * 61.
16. אל — על 64, 65, 183.
18. שני — שנים 363 Houb.
19. מקצה 2° ^ 61. קצותיו 61. 20. סוככים 127.
22. שם — שמה 61. אשר ^ 66. אל — על 127.

עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
קומתו : וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב 24
סביב : ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב 25
למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע טבעות זהב 26
ונתתה את הטבעות על ארבע הפאות אשר
לארבע רגליו : לעמת המסגרת תהיינה הטבעות 27
בתים לבדים לשאת את השלחן : ועשית את 28
הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשאו בהם
את השלחן : ועשית את קערתיו וכפתיו ומנקיתיו 29
וקשתיו אשר סיכו בהם זהב טהור תעשה אתם :
הנתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד : ועשית 30 31
מנורת זהב טהור מקשה תעשה את המנורה ירכיה
קניה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו : וששה 32
קנים יוצאים מצדיה שלשה קנה מנורה מצדה האחד
ושלשה קנה מנורה מצדה השני : שלשה גביעים 33
משקדים בקנה אחד כפתר ופרח ושלשה גביעים
משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן תעשה לששת
הקנים היוצאים מן המנורה : ובמנורה ארבעה 34

23. ארכו primo וחצרכו 127. וחצי—י^ 61.
25. לו primo זר זהב 127. מסגרת primo למסגרתו 127.
טפח ^ 127. 26. לארבע—א^ 221.
28. וצפית אתם זהב ^ 127.
29. וכפתיו—כפתיו ** (eraſ. מן) 127. סיכו ∾ יסכו 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 363 Houb.—יוסך 61.
30. הנתתה—ונתתה 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
31. גביעיה—גבעיה 61—גביחיה 64. ופריחיה 221.
32. קנה 1°—קני 61, 64, 65, 127, 183, 197, 221, 363 Houb. 670.
מנורה 1°—נורה ſup. raſ. 127. האחד—ה*אחד 127.
קנה 2°—קני 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 363 Houb.
670. 33. גביעים 1°—גבעים 61, 66, 127.
כפתר 1° ^ 65. גביעים 2°—גבעים 61.

35 גביעים משקדים כפתריה ופרחיה : וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
36 וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת וקנים
3 היוצאים מן המנורה : כפתריהם וקנותם ממנה
7 יהיו כלה מקשה אחד זהב טהור : ועשית את
נרתיה שבעה והעלית את נרתיה והאירו אל חבר
38 39 פניה : ומלקחיה ומחתיתיה זהב טהור : ככר
זהב טהור תעשה אתה ואת כל הכלים האלה :
40 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר :

CAP. XXVI. כו

1 ואת המשכן תעשה עשר יריעות שש משזר תכלת
וארגמן ותולעת שני כרובים מעשה חשב תעשה
2 אתם : ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה
ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל
3 היריעות : וחמש היריעות תהיינה חברות אחת
אל אחת וחמש היריעות תהיינה חברות אחת אל
4 אחת : ועשית ללאות תכלת על שפת היריעה
האחת בקצה במחברת וכן תעשה בשפת היריעה
5 הקצונה במחברת השנית : חמשים ללאות תעשה

34. נבעים 127.
35. וכפתר 1°— primo ת ^ 61. הקנים — וקנים 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
37. נירתיה 127, 183. על — אל 363 Houb. עבר — חבר 64, 66, 127, 283. 38. ומחתיתה — ומחתיתיה 61.

1. המשכן — ש primo מ 127. 2. באמה 1° et 2° ∞ במאה 61.
3. חברת אשה אל אחתה : — תהיינה חברות אחת אל אחת : 363 Houb.
4. ללאות — ללעות 65. בשפת — בשעת 66. היריעה — היריעיה 127. הקיצונה 64, 65, 127, 363 Houb.
5. ללאת 1° et 2° 363 Houb.

ביריעה האחת וחמשים ללאות תעשה בקצה
היריעה אשר במחברת השנית מקבלות הללאות
6 אחת אל אחת : ועשית חמשים קרסי זהב
וחברת את היריעות אחת אל אחת בקרסים
7 והיה המשכן אחד : ועשית יריעות עזים לאהל
על המשכן עשתי עשרה יריעות תעשה אתם :
8 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות
רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתה עשרה
9 היריעות : וחברת את חמש היריעות לבד ואת שש
היריעות לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול
10 פני האהל : ועשית ללאות חמשים על שפת
היריעה האחת הקצונה במחברת וחמשים ללאות
11 תעשה על שפת היריעה החברת השנית : ועשית
קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאות
12 וחברת את האהל והיה אחד : וסרח העדף ביריעת
האהל חצי היריעה העדפת תסרח אל אחרי
13 המשכן : והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך

5. האחת והחמשים ללאות תעשה ^ 61. הללאת 363 Houb. אחת אל אחת : — אשה אל אחתה : 363 Houb.

6. היריעת 363 Houb. אחרת אל אחרת — אשה אל אחתה 363 Houb.

7. יריעות 1° — ו ^ 363 Houb. עשתי — עשתה 183, 221.

8. באמה ∾ במאה 61. וארבעה 363 Houb. רחב — ברחב 221. אחת ^ 127. לעשתה — לעשתי 64, 66 — לעשתה*** 61. יריעת : 363 Houb.

9. היריעות 1° et 2° — ו ^ 363 Houb.

10. האחרת — חת***הא 61. היריעה 2° — הירעה 61. הקיצונה 64, 65, 127, 363 Houb.

12. ביריעות 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. אל — על 363 Houb.

13. והאמה 1° et 2° — ואמה 61. והאמה 2° — וחאמה 363 Houb.

יריעת האהל יהיה סרוח אל צדי המשכן מזה ומזה
14 לכסותו : ועשית מכסה לאהל עורת אילים
מאדמים ומכסה עורות תחשים מלמעלה :
15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים :
16 עשר אמות ארך הקרש האחד אמה וחצי האמה
17 רחב הקרש האחד : שתי ידות לקרש האחד
משלבות אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי
18 המשכן : ועשית את הקרשים למשכן עשרים
19 קרשים לפאת נגבה תימנה : וארבעים אדני כסף
תעשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
20 האחד לשתי ידתיו : ולצלע המשכן השנית לפאת
21 צפונה תעשה עשרים קרשים : וארבעים אדניהם
כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים
22 תחת הקרש האחד : ולירכתי המשכן ימה תעשה
23 ששה קרשים : ושני קרשים תעשה למקצעות
24 המשכן בירכתים : והיו תאמים מלמטה יחדו יהיו
תאמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה
25 לשניהם לשני המקצעות יהיו : והיו שמנה קרשים
ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים

13. יריעות 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. האהל ^ 61.
14. עורת — עורות 61, 64. עורות — עורת 61, 65.
16. רחב ^ 127. 18. הקרשים — קרשים 197.
19. אדני primo אדניהם 127. תעשה * — תעשה 127.
ידתיו 1° et 2° — יתדתיו 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670.
21. הקרש 1° — ק sup. ras. 127.
22. ולירכתי — כ ^ 66 — ולירכותי 64, 183, 197.
23. בירכותים 64.
24. תאמים 1° — תימים 61. — ת forte א 127. יהיו תאמים
— יהיותאמים 363. אל 1° — על 197, 221.

26 שני אדנים לקרש האחד : ועשית בריחי עצי
27 שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד : וחמשה
בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה :
28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה
29 אל הקצה : ואת הקרשים תצפה זהב ואת
טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחים וצפית
30 את הבריחים זהב : והקמת את המשכן
31 כמשפטו אשר הראת בהר : ועשית פרכת תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשו
32 אתה כרובים : ונתתה אתה על ארבעה עמודי
שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני
33 כסף : ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת
שם מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה
הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים :
34 ונתתה את הכפרת על ארון העדות בקדש
35 הקדשים : ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
המנורה נכח השלחן על ירך המשכן תימנה
ואת השלחן תתן על צלע צפונה : * ועשית
1 מזבח מקטיר קטרת עצי שטים תעשה אתו :
2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קומתו

27. לירכתים — לירכותים 64, 66 — לירכתים ** (eraſ. השמ)
127.

28. והבריח ∞ והברחי 61. בתוך — בתו*ך 127. הקרשים
— קרשים ſup. raſ. 65.

30. כמשפטו — כמשפטיו 221. 32. ארבעה — ה‸ 64, 127.

33. שם — שמה 64, 65, 221. הקדשים — הק ſup. raſ. 65.

* Commata X, quæ ſequuntur, habet Textus *Heb.* in principio Cap. XXX.

3 ממנו קרנתיו : וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת
קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב :
4 ושתי טבעות זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי
צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים
5 לשאת אתו בהם : ועשית את הבדים עצי שטים
6 וצפית אתם זהב : ונתתה אתו לפני הפרכת אשר
7 על ארון העדות אשר אועד לך שמה : והקטיר
עליו אהרן קטרת סמים ,בבקר בבקר בהטיבו את
8 הנרות יקטירנו : ובהעלות אהרן את הנרות בין
הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם :
9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא
10 תסכו עליו : וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה
מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
36 לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה : ועשית
מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני
37 ושש משזר מעשה רקם : ועשית למסך חמשה
עמודי שטים וצפית אתם זהב טהור וויהם זהב
ויצקת להם חמשה אדני נחשת :

CAP. XXVII. כז

1 ועשית מזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש
אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלש אמות

3. קירתיו — קיריתו 61. 5. אתם — אתו 61.
6. שמה — ה ^ 65, 127, 221 — ה ſup. raſ. 61.
7. הנרות — הנירות 61. 8. ובהעלות — ה ^ 61.
הנרות — הנירות. יקטירנה — יקטירנו 61. תמיד ^ 64.
לדרותיכם 64. 9. לא 1° — לת 363 Morin.
ונסך ∾ ונכם 61. 10. הכפורים 61, 64, 66, 127, 183, 221.
אחת בשנה 2° ſup. raſ. 65. לדרותיכם 64.
36. האהל — אהל 61. 37. חמשה 2° ^ 61.

1. ועשית את מזבח 363 Houb. המזבח — ה ^ 363 Houb.

2 קומתו׃ ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו
3 תהיינה קרנתיו וצפית אתו נחשת׃ ועשית סירתיו
לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל
4 כליו תעשה נחשת׃ ועשית לו מכבר מעשה
רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת
5 על ארבע קצתיו׃ ונתתה אתו תחת כרכב המזבח
6 מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃ ועשית
בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת׃
7 והבאת את הבדים בטבעות והיו הבדים על שתי
8 צלעות המזבח בשאת אתו׃ נבוב לוחות תעשה
9 אתו כאשר הראה אתך בהר וכן יעשו׃ ועשית
את חצר המשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר
שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃
10 ועמודיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם
11 וחשקיהם כסף׃ וכן לפאת צפונה בארך קלעים
מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים
12 נחשת וויהם וחשקיהם כסף׃ ורחב החצר לפאת
ימה קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם
13 עשרה נחשת׃ ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה
14 חמשים אמה׃ חמש עשרה אמה קלעים לכתף
15 עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה נחשת׃ ולפאת
השנית חמש עשרה אמה קלעים עמודיהם שלשה

2. פנותיו 61. 4. לו מכבר ſup. raſ. 127. קצותיו 61.
7. והבאת — והבאתה 299.
8. לוחות — לוחת 66, 127.
9. חצר primo החצר 65. לחצר — להחציר 61. ∾ באמה
במאה 61.
10. ועמדיו 65. עשרים נחשת ſup. raſ. 221. וחשקים 61.
15. Com. ^ 127.

ואדניהם שלשה נחשת : ולשער החצר מסך עשרים 16
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
רקם ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת :
כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף 17
ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב 18
חמשים באמה וקומה חמש אמות שש משזר
ואדניהם נחשת : ועשית את כל כלי המשכן 19
בכל עבדתו ובכל יתדתו וכל יתדות החצר נחשת :
ועשית בגדי תכלת וארגמן ותולעת שני לשרת
בהם בקדש :

Sectio Legis Vigesima. פרשה תצוה

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית 20
זך כתית למאור להעלות נר תמיד : באהל מועד 21
מחוץ לפרכת אשר על העדות יערך אתו אהרן
ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם
לדרתיכם מאת בני ישראל :

CAP. XXVIII. כח

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו 1
מתוך בני ישראל לכהן לי אהרן נדב ואביהוא

16. מעשה — מעשע 66. ועמודיהם — עמודיהם 64, 197.
18. ורחב — וקומה 61. חמשים — ים ^ 61.
באמה וקומה חמש ^ 61.
19. עבודתו 299. יתדתו — יתדתיו 61, 64, 65, 66, 127, 221
— יתדותיו 299.
20. להעלות — ה ^ 64, 65, 66, 183, 197, 670.
21. באהל מועד ^ 127. אשר על ^ 127. ** יערך — יעריך
(eraſ. בא) 127 — יעריך 61, 64, 65, 66, 183, 197, 221.
אהרן — הרן ** (eraſ. תו) 127. לדרותיכם 64.

1. אהרן ^ 61.

2 אלעזר ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש לאהרן
3 אחיך לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל חכם
לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
4 לקדשו לכהן לי : ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל כיתנת תשבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי :
5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן
6 ואת התולעת השני ואת השש : ועשו את האפוד
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה
7 חשב : שתי כתפות חברות יהיה לו על שני
8 קצתיו יחבר : וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו
ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
9 משזר : ולקחת את שתי אבני השהם ופתחת
10 עליהם את שמות בני ישראל : ששה משמותם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על
11 האבן השנית כתולדתם : מעשה חרש אבן פתוחי
חתם תפתח את שתי האבנים על שמות בני
12 ישראל מוסבת משבצות זהב תעשה אתם : ושמת
את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זכרון

4. כיתנרת — וכיתנת 61. מצנפת — מצנ*פת 61. בגדי —
בגדי קדש לאהרן אחיך ולבני ſup. raſ. 127. את בגדי 61.
קדש — קד ſup. raſ. 61.
5. השני ^ 64. 6. וששׁ — ו ſup. raſ. 61.
7. קצותיו 61.
8. כמעשהו ∞ כמעשהו 64. וארגמן — ג ^ 61.
9. השהם — השחם 183 — השאם 333. עליהם — עליהן
64, 221 — עלהן 127.
10. משמותם — ו ^ 61. הנותרים — ו ^ 65.
11. חותם 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. מוסבות 61,
64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. משבוצות 61.

הנה לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני
יהוה על שתי כתפתיו לזכרון׃ ועשית משבצות 13
זהב׃ ושתי שרשרות זהב טהור מגבלות תעשה 14
אתם מעשה עבות ונתתה את שרשרות העבתות
על המשבצות׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב 15
כמעשה האפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר תעשה אתו׃ רבוע יהיה כפול 16
זרת ארכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן 17
ארבעה טורים טור אדם פטדה וברקת הטור
האחד׃ והטור השני נפך ספיר ויהלם׃ והטור 18 19
השלישי לשם שבו ואהלמה׃ והטור הרביעי 20
תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב יהיו
במלאותם׃ והאבנים תהיינה על שמות בני ישראל 21
שתים עשרה על שמותם פתוחי חתם איש על
שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על החשן 22
שרשרות גבלות מעשה עבות זהב טהור׃ ועשית 23
על החשן שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב
ונתתה את הטבעות על קצות החשן׃ ונתתה 24
את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעות על

12. ארת 1° forte אתם 65. כתפותיו 64.
15. כמעשה — כמ*עשה 61. 17. ארבעה — ה^ 66.
18. נפך — נפג 221. ויהלם — ויחלם 61, 64, 65, 183, 364.
19. והטור ^ 61. השלישי — והשלישי 61. ואהלמה — ואחלמה 61, 64, 65, 183.
20. מוסבות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. במלאותם — ו^ 61.
21. פתוחי — י^ 61. חותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
22. על החשן — חשן*** 66. זהב — זהב* (eraſ. ז) 61.
23. משבצות — מצבצות 64.
24. עבתות — עפתות 64 — עבדות 61. על 2° — אל 363 Houb.

25 קצות החשן : ואת שתי הקצות שתי העבתות
תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפוד
26 אל מול פניו : ועשית שתה טבעות זהב ושמת
אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר על חבר
27 האפוד ביתה : ועשית שתי טבעות זהב ונתתה
אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו
28 לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד : וירכסו את
החשן מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל
29 האפוד : ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן
המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני
30 יהוה תמידה : ועשית את הארים ואת התמים
ונתתה על חשן המשפט את הארים ואת התמים
והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את
משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמידה :
31 32 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת : והיה
פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג
33 כפי תחרה יהיה לו לא יקרע : ועשית על שוליו
רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר על

25. העבתת 363 Houb. כתפורת — כתפו 61.
26. שתה — שתי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363. חבר — עבר 63, 333. 27. שתי ^ 127.
28. מטבעתו — ת ^ 65. חשב — חשב * 63. יזח — יזה 63, 197, 670. 29. בחשן — ב * חשן 66. אל ∞ לא 61.
30. ועשית — ועשיתה 299. התמים 1° et 2° — התאמים 221. המשפט — ט sup. ras. 61. על 2° ^ 65.
בבאו לפני — inter has voces 10 lit. eras. 61. לבו — לבו *** 61 — forte לפני 127.
32. ארג — ארך 64. תחרה — תחרא 66.
33. על ^ 127. רמוני ∞ רומני 61. משזר — מ * שזר 61.

שוליו סביב ופעמוני זהב בתוכם סביב : פעמון 34
זהב ורמון פעמון זהב ורמון על שולי המעיל סביב :
והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל 35
הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות : ועשית ציץ 36
זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה :
ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל 37
מול פני המצנפת יהיה : והיה על מצח אהרן 38
ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני
ישראל לכל מתנות קדשיהם והיה על מצחו תמיד
לרצון להם לפני יהוה : ושבצת את הכיתנת שש 39
ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם :
ולבני אהרן תעשה כיתנות ועשית להם אבניטים 40
ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת : והלבשת 41
אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם
ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי : ועשה 42
להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד
ירכים יהיו : והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל 43
אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש
ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
אחריו :

35. אהרן — ארון 64. ובצאתו — בצאתו 221.
36. פתוחי — ה ^ 197. חותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 185,
197, 221.
38. והיה — והיו 64. מצח — מצא מצח 61. אהרן 2° ^ 61.
39. הכיתנת — י ^ 66.
40. כיתנות — ו ^ 61, 363 Houb.
41. את ידם — אתם 61.
42. בד primo לבד 127. יהיו — יהו 61.
43. והיו — יהיו 197.

CAP. XXIX. כט

1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי
לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימם :
2 ולחם מצות וחלות מצות בללות בשמן ורקיקי
3 מצות סלת חטים תעשה אתם : ונתתה
אתם אל סל אחד והקרבת אתם בסל ואת
4 הפר ואת שני האילים : ואת אהרן ואת בניו
תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים :
5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את
הכיתנת וחגרת אתו אבניט והלבשת אתו את
המעיל ונתתה עליו את האפוד ואת החשן
6 ואפדת לו בחשב האפוד : ושמת המצנפת על
ראשו ונתתה את נזר הקדש על המצנפת :
7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת
8 אתו : ואת בניו תקריב והלבשתם כיתנות :
9 וחגרת אתם אבניטים אהרן ובניו וחבשת להם
מגבעות והיתה להם כהנה לחקת עולם ומלאת
10 יד אהרן ויד בניו : והקרבת את הפר לפני יהוה
פתח אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על

1. תעשה ‸ 61. תמימים 183.
2. וחלות — וחלת 61 — חלות 183. בלולות 64, 66.
ורקיקי — ר ‸ 64.
3. אל — על 61, 65, 127, 183, 363 Houb. האילים — האלים 66.
4. במים אתם ורחצת ‸ 61.
5. ולקחת — ולקחת אתכם במים ולקחת primo 127.
אהרן — הרן א* 127.
8. כיתנות והלבשתם primo אל פתח אהל מועד 127.
9. וחבשת — והבשת 127. לחקת forte לחמקך 127.
10. לפני — לפפי 66. אהל — ה primo ח 127.

11 ראש הפר : ושחטת את הפר לפני יהוה פתח
12 אהל מועד : ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנות
המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד
13 המזבח : ולקחת את כל החלב המכסה את
הקרב ואת יותרת הכבד ואת שתי הכליות
14 ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה : ואת
בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש
15 מחוץ למחנה חטאת היא : ואת האיל האחד תקח
וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :
16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על
17 המזבח סביב : ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת
קרבו וכרעיו ונתתה על נתחיו ועל ראשו :
18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
19 ריח ניחח אשה הוא ליהוה : ולקחת את האיל
השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל :
20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנך
אזן אהרן ועל תנך אזן בניו הימנית ועל בהון
ידם הימנית ועל בהון רגלם הימנית וזרקת את
22 הדם על המזבח סביב : ולקחת מן האיל
החלב את האליה ואת החלב המכסה את הקרב

11. ושחטרת — ט^ 66. מודעד primo מועד 127.
12. באצבעך — ע sup. raf. 61.
13. הכליות — לי sup. raf. 65.
15. האיל — *האיל 61. 16. על — על הדם את 127.
17. לנתחיו — ח^ 61. וכורעיו 66.
19. האיל — החיל 61. אה וסמך השני איל sup. raf. 127.
20. ועל 1° — ועל הימנית 127, תנך 2° sup. raf. 127.
הימנית 1° — הימינית 65, 183. הימנית 2° — הימינית 61,
183. הימנית 3° — הימינית 66, 183. וזרקת — וזרקת
(eraf. י) 127. את forte משה 127.

ואת יותרת הכבד ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא :
23 וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד
24 מסל המצות אשר לפני יהוה : ושמת הכל על
כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני
25 יהוה : ולקחת אתם מידם והקטרת אתם
המזבחה על העלה לריח ניחח אשה הוא
26 ליהוה : ולקחת את החזה מאיל המלאים מאשר
לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך
27 למנה : וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה
אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר
28 לאהרן ומאשר לבניו : והיה לאהרן ולבניו לחק
עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה
יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם
21 ליהוה : ולקחת משמן השמחה ומן הדם אשר על
המזבח והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל
בגדי בניו אתו וקדשתו ואת בגדיו ואת בניו ואת
29 בגדי בניו אתו : ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו
לבניו אחריו למשחה בם ולמלא בם את ידם :
30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר
31 יבוא אל אהל מועד לשרת בקדש : ואת איל
המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדוש :
32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר
33 בסל פתח אהל מועד יאכל אתם : אשר כפר

23. אחת — אחד 66. 27. שוק ^ 61.
21. והזית — ה ^ 197. בגדיו — ו° בנ׳שיו 66.
29. הקדש ^ 61. 30. אהל ^ 61.
32. יאכל — יאכלו 64, 65, 66, 183. 33. כפר ^ 127.

בם למלא בם את ידם לקדש אתם וזר לא
34 יאכל כי קדש הם : ואם יותר מבשר המלאים
ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא
35 יאכל כי קדש הוא : ועשית לאהרן ולבניו ככה
ככל אשר צויתי אתך שבעת ימים תמלא את
36 ידם : ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת
על המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו :
37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה
המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש :
38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים
39 ליום תמיד עלת תמיד : את הכבש האחד תעשה
בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים :
40 ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבעית ההין ונסך
41 רבעית ההין יין לכבש האחד : ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
לו ריח ניחח אשה ליהוה : עלת תמיד לדרתיכם
42 פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לך שם
לדבר אליך שם : ונדרשתי שם לבני ישראל
43 ונקדשו בכבודי : וקדשתי את אהל מועד ואת
44

33. לא ‸ 61.
34. הבקר — ה ‸ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670.
36. חטאת — ההטאת 61. הכפורים 61, 64, 66, 127, 183, 221.
וחטאת — והחטאת 127 — ת ‸ 61.
38. תמיד 1° ‸ 61.
40. כתית — כתתת 66. רבעית 1° — רביעית 61, 65, 183, 221.
רבעית 2° — רביעית 61, 183, 221 — ברעית 363 Houb.
41. הכבש — ש forte שש 127. השני ‸ 64. וכנסכיו 61, 64,
127, 183, 197, 221, 670.
42. לדרותיכם 64. שם 1° — שמה 61, 65.
43. ונקדשו — ונקדש 61, 65, 66, 221.

המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי׃
45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃
46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃

CAP. XXX. ל

Commata X, quæ hic leguntur in Textu *Heb.* Textus *Samaritanus* habet inter commata 35 et 36 capitis XXVI.

Sectio Legis Vigesima Prima. פרשה תשא

11 12 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
13 בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה
יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש ושקל קדש עשרים גרה הוא השקל
14 תרומה ליהוה׃ כל העבר על הפקדים מבן
15 עשרים שנה ומעלה יתנו את תרומת יהוה׃ העשיר
לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת
16 את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ולקחת
את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו
אל עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון
17 לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃ וידבר יהוה אל
18 משה לאמר׃ ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה
ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה
19 שם מים׃ ורחץ ממנו אהרן ובניו את ידיהם

12. ראש ^ 64. כופר 64, 183.
13. קדש — הקדש 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
השקל הוא — השקל השקל 65. השקל — ה ^ 363 Houb.
14. העבר — העבד 363.
15. את ^ 127. נפשותיכם 61, 64.
16. הכפורים 61, 64, 127, 183. על — אל 363 Houb. ^ לזכרון 127. נפשותיכם 64. 17. וידבר — וי*דבר 127.

20 ואת רגליהם : בבאם אל אהל מועד ירחצו מים
ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
21 אשה ליהוה : ירחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו
והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדורתם :
22 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : ואתה קח לך בשמים
ראש מרדרור חמש מאות וקנמון בשם מחציתו
חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים :
24 וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין :
25 ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה
26 רקח שמן משחת קדש יהיה : ומשחת בו את
27 אהל מועד ואת ארון העדות : את השלחן ואת
28 כל כליו את המנורה ואת כל כליה : את מזבח
הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל כליו את
29 הכיור ואת כנו : וקדשת אתם והיו קדש קדשים
30 כל הנגע בהם יקדש : ואת אהרן ואת בניו תמשח
31 וקדשת אתם לכהן לי : ואל בני ישראל תדבר
לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם :
32 על בשר אדם לא יוסך ובתכנתו לא תעשו כמהו
33 קדש הוא וקדש יהיה לכם : איש אשר ירקח
34 כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו : וידבר
יהוה אל משה לאמר קח לך סמים נטף ושחלת

21. חקת — חוקרת 299. לו ‸ 64. לדורתם ∞ לדרותם 61, 64, 65, 127, 363 Houb. — ו ‸ 183, 221.
23. מרדרור — מרדרות 64 — מר דרור 363 Houb.
25. קדש — ק*דש (ר eraſ.) 127. מעשה — ע ‸ 61.
26. את — ת ſup. raſ. 61.
27. ואת 2° — ו ‸ 299.
31. לדרותיכם 64.
33. ואשר יתן — ואיש אשר יתן 65.

והלבניה סמים ולבונה זכה בד בדד יהיה :
35 ועשית אתו קטרת רקח מעשה רקח ממלחת טהור
36 קדש : ושחקת ממנו הדק ונתתה ממנו לפני
העדות באהל מועד אשר אועד לך שם קדש
37 קדשים תהיה לכם : והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לכם ליהוה :
38 איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו :

CAP. XXXI. לא

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : ראה קראתי בשם
3 בצלאל בן חורי בן חור למטה יהודה : ואמלא
אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל
4 מלאכה : ולחשב מחשבות לעשות בזהב ובכסף
5 ובנחשת : ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
6 לעשות בכל מלאכה : ואני הנה נתתי אתו את
אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב
7 נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך : את
אהל מועד ואת הארון לעדות את הכפרת אשר
8 עליו ואת כל כלי האהל : את השלחן ואת כל
כליו את המנורה הטהרה ואת כל כליה את

34. והלבניה — וחלבניה 65. ולבונה — ולבנונה 64. בדד —
בבד 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
36. הדק — ד ^ 64. אועד — הועד 65. שם — שמה 61,
64, 65, 66.
38. להריח — להריע 64. בה ^ 64.

5. ובחרשת למלאת אבן ^ 61.
6. אחיסמך — אח * יסמך 127.
7. הארון — ה ^ 64 — א * רון 61. את 2° — ואת 61, 65, 127,
183, 221, 670.
8. את 2° et 3° — ואת 363 Houb.

9 מזבח הקטרת : ואת מזבח העלה ואת כל כליו
10 את הכיור ואת כנו : את בגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן :
11 את שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל
12 אשר צויתיך יעשו : וידבר יהוה אל משה לאמר :
13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי
תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת
14 כי אני יהוה מקדשכם : ושמרתם את השבת כי
קדש היא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמיה :
15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות
16 יומת : ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
17 השבת לדרתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל
אות היא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :
18 ויתן אל משה ככלותו לדבר אתו בהר סיני את
שני לחת העדות לחת אבנים כתבים באצבע
אלהים :

9. ואת 2° — ו‸ 61, 66.
10. ואת — את 363 Houb. השרד — השרת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
11. ואת — את 363 Houb.
13. שבתותי 65, 66. לדרותיכם 64, 66.
16. לדרתם — לדורותם 66 — לדורתם 63 — לדרותם 61, 64, 65, 183.
17. ישראל — ר‸ 61. לעולם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
18. בהר — ה‸ 61. לחת 1° — לוחות 61, 64, 127, 183. לחת 2° — לוחות 61, 63, 64, 127, 183. כתובים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

CAP. XXXII. לב

1 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים
אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו
2 מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו : ויאמר
אליהם אהרן פרקו את נזמי הזהב אשר באזני
3 נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי : ויתפרקו
כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל
4 אהרן : ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל
מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
5 מארץ מצרים : וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
6 אהרן ויאמר חג ליהוה מחר : וישכמו ממחרת
ויעלו עלות ויגישו שלמים וישב העם לאכל ושתו
7 ויקמו לצחק : וידבר יהוה אל משה לאמר לך
רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים :
8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל
מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך
9 ישראל אשר העלוך מארץ מצרים : ויאמר יהוה
אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
10 ערף הוא : ועתה הניחה לי ויחר אפי בם ואכלם
ואעשה אתך לגוי גדול ובאהרן התאנף יהוה מאד

1. אליו ^ 61.
2. באזני — א ^ 65 — primo באזניהם 61. ובנתיכם — ו ^
65 — ובנתיכם 64. והביאו — ויביאו 127 — והביאו *** 61.
4. בחרט — בהרט 221, 670.
6. ויגשו 61, 64, 65, 66, 127, 221. לצחק — לצעק 363.
7. כי ^ 127.
8. מהר — מחר 299. לו 2° ^ 65.
10. ובאהרן — ר ^ 61. התאנף ∾ התנאף 61.

11 להשמידו ויתפלל משה בעד אהרן : ויחל משה
את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחר אפך
בעמך אשר הוצאת ממצרים בכח גדול ובזרוע
12 נטויה : למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם
להרג אתם בהרים ולכלותם מעל פני האדמה
13 שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך : זכר
לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אליהם הרבה ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
14 לזרעכם ונחלוה לעולם : וינחם יהוה על הרעה
15 אשר דבר לעשות לעמו : ויפן וירד משה מן ההר
ושני לחת העדות בידו לוחת כתבים משני
16 עבריהם מזה ומזה הם כתבים : והלוחות מעשה
אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות
17 על הלוחות : וישמע יהושע את קול העם ברעה
18 ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה : ויאמר אין
קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות
19 אנכי שמע : ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא
את העגל ואת המחלות ויחר אף משה וישלך
מידו את הלוחות וישבר אתם בתחתית ההר :

11. ויחל—ויהל 63, 221 — ויאל 64. פני ^ 65. ממצרים—
221, ובזרע—ובזרוע 61, 183. בכוח 127. מ*מצרים
12. פני sup. ras. 127.
13. זכור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. הרבא—הרבה 61.
15. לוחת 1°—לוחות 61, 63, 64, 183. לוחת 2°—לוחות 61,
63, 64, 127, 183, 221. כתבים 1° et 2°—כתובים 61,
63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
16. והלוחות—והלוחת 65, 183. הלוחת 65, 66—הלחת 363 Houb.
17. יהושע—ש sup. ras. 65. 18. ענות—עונות 61.
19. מחלות 363 Houb. וישליך 61, 63, 64, 127, 183, 221.

20 ויקח את העגל אשר עשו וישרפהו באש ויטחנהו
עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני
21 ישראל : ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם
22 הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה : ויאמר אהרן
אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי פרוע
23 הוא ; ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו
לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
24 לא ידענו מה היה לו : ואמר להם למי זהב
התפרקו ויתנו לי ואשליכהו באש ויצא העגל הזה :
25 וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעו אהרן
26 לשמצו בקומיהם : ויעמד משה בשער המחנה
ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי :
27 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש
חרבו על ירכו ועברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את
28 קריבו : ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם
29 ביום ההוא כשלשת אלפים איש : ויאמר משה
מלאו ידיכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו
30 ולתת עליכם היום ברכה : ויהי ממחרת ויאמר
משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
אעלה אל יהוה אולי אכפר בעד חטאתיכם :

20. ויקח — ק‸ 65. וישרפהו ∞ וישרפוה 299. ויטחנהו — ויטנחנהו 127 — ויטחנוה 299 — ויחטנהו 363 Houb.
23. כי forte כך 65.
24. ואמר primo ויאמר 127. להם primo אליהם 127. למי זהב התפרקו ויתנו לי ſup. raſ. 127. ואשליכהו — הו‸ 61.
27. לשער — אל שער 127. קריבו — י‸ 61, 221.
29. משה — מ*שה (ל eraſ.) 127. היום 1°‸ 61.
30. אכפר — יכפר 63, 221. בעד — בע*ד 63.
חטאתיכם — י‸ 66.

31 וישב משה אל יהוה ויאמר הנה חטא העם הזה
32 חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב : ועתה אם
תשא חטאתם שא ואם אין מחני מספרך אשר
33 נתבת : ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי
34 אמחנו מספרי : ועתה לך נחה את העם על אשר
דברתי לך והנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי
35 ופקדתי עליהם חטאתם : ויגף יהוה את העם
על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן :

CAP. XXXIII. לג

1 וידבר יהוה אל משה לאמר לך עלה מזה אתה
והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך
2 אתננה : ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
האמרי והחתי והגרגשי והפרזי והחוי והיבוסי :
3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך
4 כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך : וישמע
העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש
5 עדיו עליו : ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני
ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
וכליתך . ועתה הוריד עדיך מעליך ואדעה מה

32. מחני — מחיני 64.
34. פקודי ∾ פקויד 61.

1. העלית — י‸ 66.
2. וגרשתי — גרש sup. ras. 65. והאמרי forte ואת האמרי 61. והחתי — ת primo ו 65 — forte ואת החתי 61. והגרגשי forte ואת הגרגשי 61.
3. אתה‸ 61. 4. ויתאבלו ∾ ויתבאלו 61.
5. ערף — ע*רף 127. וכליתך — וכליתיך 64, 65, 183 — וכלתיך 66.

6 אעשה לך : ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר
7 חורב : ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד
והיו כל מבקשי יהוה יצאו אל אהל מועד אשר
8 מחוץ למחנה : והיה כצאת משה אל האהל יקומו
כל העם ונצבו איש פתח אהלו והבטו אחרי
9 משה עד באו האהלה : והיה כבוא משה האהל
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה :
10 וראו כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל
11 וקמו כל העם והשתחוו איש פתח אהלו : ודבר
יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון
12 נער לא ימוש מתוך האהל : ויאמר משה אל
יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה
ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה
13 אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני : ועתה
אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך
ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי
14 15 הזה : ויאמר פני ילכו והנחתי לך : ויאמר אליו

6. חוריב 64, 127.

7. הרחיק 61, 64, 65, 183. יהוה — *יהוה (כ eras.) 127. למחנה 2° ^ 127.

8. כצאת — כבוא 65. והביטו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

10. עמוד 2° — ו ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. האהל — אהל 65 — האל 61.

11. שב אל המחנה sup. ras. 63. האהל — הל sup. ras. 65.

12. את 2° ^ 65.

13. הודעני — הודיעני 64, 66 — הודעיני 65. את — נא — א א sup. ras. 61.

14. והנחתי — ח ^ 61 — וחנתי 65.

16 אם אין פניך ההלכים אל תעלני מזה : ובמה
יודע אפו כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא
בלכתך עמנו ונפלנו אני ועמך מכל העם אשר
17 על פני האדמה : ויאמר יהוה אל משה גם את
הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני
18 ואדעך בשם : ויאמר הראני נא את כבודך :
19 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם
יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר
20 ארחם : ויאמר לא תוכל לראות פני כי לא
21 יראני האדם וחי : ויאמר יהוה הנה מקום אתי
22 ונצבת על הצור : והיה בעבר כבודי ושמתיך
23 בנקירות הצור ושכתי כפי עליך עד עברי : והסרתי
כפי וראית את אחרי ופני לא יראו :

CAP. XXXIV. לד

1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחת אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים
אשר היו על הלוחות הראשונים אשר שברת :
2 והוי נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת
3 לי שם על ראש ההר : ואיש לא יעלה עמך וגם
איש אל יראה בכל ההר וגם צאן ובקר אל

15. אם primo אמר 65. ההלכים — הלכים 65.
16. אפו — אפוא 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 670. ונפלנו — ונפלאנו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. אני 2°, primo bis 63.
18. הראני — הריאני 66 — הרנאני 127.
19. אעביר — ‸י 66. וחנתי — והחנתי 61, 64.
22. בנקירות — ‸י 64.

1. לוחת — לוחות 61, 63, 64, 66, 183. אבנים — א sup. ras. 61.
2. ועלית — והעלית 221. אל — על 66.

4 ירעו אל מול ההר ההוא : ויפסל משה שני לוחת
אבנים כראשונים וישכם בבקר ויעל אל הר
סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לוחת
5 אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
6 בשם יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
7 אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לו
ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים ועל
8 שלישים ועל רביעים : וימהר משה ויקד ארצה
9 וישתחוי : ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת
10 לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי
כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא
11 אשר אני עשה עמך : שמור לך את אשר אנכי
מצוך היום הנני גרש מפניך את הכנעני והאמרי
12 והחתי והגרגשי והפרזי והחוי והיבוסי : השמר
לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא

3. ירעו — ^ע 61.
4. לוחת 1° — לוחות 61, 64, 183. אל — על 127. ^יהוה 64. לוחת 2° — לוחות 61, 64, 183 — לחת 363 Houb.
5. ויתיצב — ויתצב 61. 6. ויעביר 183.
7. וחטאה — ^ו 65. ועל 2° — ^ו 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
9. עם — ם forte ר 127. לעונינו — ^י 65. ולחטאתינו 61, 63, 65, 66, 127, 183.
10. נבראו — בר et ו sup. ras. 127. נורא ∞ נרוא 61. אשר 3° — ^א 64 — ^ש 61. אני — ^א 61.
11. הנני — נג sup. ras. 61.
12. אשר — א*שר 127. אתה בא sup. ras. 65.

13 ליו פן יהיה למוקש בקרבך : כי את מזבחתיהם
תתצון ואת מצבתיהם תשברון ואשריהם תכרתון :
14 ני לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא
15 שמו אל קנא הוא : פן תכרת ברית ליושב
הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא
16 לך ואכלת מזבחו : ולקחת מבנתיו לבניך וזנו
בנתיו אחרי אלהיהן הזנו את בנך אחרי אלהיהן :
17 18 אלהי מסכה לא תעשה לך : את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך
למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים :
19 כל פטר רחם לי וכל מקניך תזכיר פטר
20 שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם
לא תפדנו וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה
21 ולא יראו פני רקים : ששת ימים תעבד וביום
22 השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת : וחג שבעת
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסף תקופת
23 השנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
24 פני הארון יהוה אלהי ישראל : כי אורש גוים
בים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש
את ארצך בהעלותך להראות את פני יהוה אלהיך

13. מזבחותיהם 61, 66. מצבתיהם — מצבחתיהם 221.
ואשיריהם 183. 14. תשתחוה — תשתחוי 64, 127, 183
15. אחרי — ר ^ 65.
16. הזנו — והזנו 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
את ^ 127. בניך 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
18. חג — חג* 63. 19. רחם ^ 127.
23. הארון — האדון 363 Houb.
24. אוריש 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. והרחבתי — ח sup
ras. 127. ארצך — ארצרך 66. בהעלותך — ה ^ 65, 66
127, 183 — ו ^ 63. להראות — ה ^ 65.

25 שלש פעמים בשנה : לא תשחט על חמץ דם
26 זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח : ראשית בכורי
אדמתך תביא ביתה יהוה אלהיך לא תבשל גדי
27 בחלב אמו : ויאמר יהוה אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי
28 אתך ברית ואת ישראל : ויהי שם לפני יהוה
ארבעים יום ואבעים לילה לחם לא אכל ומים
לא שתה ויכתב על הלוחות את דברי הברית
29 עשרת הדברים : ויהי ברדת משה מהר סני ושני
לוחת העדות בידו ברדתו מן ההר ומשה לא
30 ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו : וירא אהרן
וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו
31 וייראו מגשת אליו : ויקרא אליהם משה וישובה
אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה
32 אליהם : ואחרי כן נגשו אליו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני :
33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה :
34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה
עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את כל אשר
35 יצוהו : וראו בני ישראל את פני משה כי קרן
עור פני משה והשיב את המסוה על פניו עד
באו לדבר אתו :

26. ביתה — ה ‸ 63, 64, 65, 127, 183, 670. לא ‸ 65.
27. ברית ‸ 127. ואת ישראל ‸ 65.
28. ואבעים — וארבעים 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
29. סני — סיני 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363. לוחת — לוחות 64, 183.
31. אליהם 1° — יה primo הם 127. וישובה — וישבו 63, 64, 66, 127, 183 — וישובו 65, 221, 363.

CAP. XXXV. לה

Sectio Legis Vigesima Secunda. פרשה ויקהל

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר
אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות
2 אתם : ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה
3 בו מלאכה יומת : לא תבעירו אש בכל מושבתיכם
4 ביום השבת : ויאמר משה אל כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר :
5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביא
6 את תרומת יהוה זהב כסף ונחשת : תכלת
7 וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : ועורת אילים
8 מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים : ושמן
למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים :
10 ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן : וכל
חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה :
11 את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו ואת קרסיו
ואת קרשיו ואת בריחיו ואת עמודיו ואת אדניו :
12 את הארן ואת בדיו ואת הכפרת ואת פרכת
13 המסך : את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו
14 ואת לחם הפנים : את מנורת המאור ואת
15 כל כליה ואת שמן המאור : את מזבח הקטרת

2. יעשה — תעשה 363 Houb.
5. נדיב — י‸ 61, 64. את‸ 127.
7. ועורת — ועורות 63, 64, 127, 183. ועורות — ועורת 66, 127 — ועורות 61. 11. את — ואת 299.
12. Com. forte bis 63.
13. בדיו ואת כל sup. raf. 61.
14. את — ואת 363 Houb. 15. הקטרת sup. raf. 65.

ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
16 ואת מסך הפתח לפתח המשכן : את מזבח העלה
ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת בדיו ואת כל
17 כליו את הכיור ואת כנו : את קלעי החצר ואת
18 עמודיה ואת אדניה ואת מסך שער החצר : את
יתדות המשכן ואת יתדות החצר ואת מיתריהם :
19 ואת בגדי השרד לשרת בקדש ואת בגדי הקדש
20 לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל
21 עדת בני ישראל מלפני משה : ויבאו כל איש
אשר נשאו לבו וכל איש אשר נדבה רוחו אתו
הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל
22 עבדתו ולבגדי הקדש : ויביאו האנשים על הנשים
כל נדיב לב הביא חח ונזם טבעת עגיל וכומז
כל כלי זהב וכל אשר הניף תנופת זהב
23 ליהוה : וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילים מאדמים
24 ועורות תחשים הביאו : וכל מרים תרומת כסף
ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא
25 אתו עצי שטים למלאכת העבדה הביאו : וכל

16. ואת 2° — ו ‸ 363 Houb.
17. ואת — את 64, 127. ואת 1° — ו ‸ 363 Houb.
19. ואת 1° — ו ‸ 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221.
ואת 2° — ו ‸ 363 Houb.
21. נשאו — א ‸ 61. איש 2° ‸ 363 Houb. נדבח — נ ‸ 65.
תרומות 61. למלאכת — א ‸ 63, 65. ולבגדי — ד ‸ 61.
22. ויביאו — יביאו 61. נדיב — י ‸ 64. תנופת — ת 2° ſup. raſ. 61.
23. איש ‸ 61. שני — שני ※ 61. ועורת — ועורות 64, 183.
ועורות — ועורת 66.
24. וכל 1° — וכל ※※ 61. תרומת ים ſup. raſ. 63.

אשה חכמת לב בידה טוה ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן ואת התולעת השני ואת
26 השש : וכל הנשים אשר נשא לבהן אתהן בחכמה
27 טוו את העזים : והנשיאם הביאו את אבני
28 השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן : ואת
הבשמים ואת שמן המאור ולשמן המשחה
29 ולקטרת הסמים : וכל איש ואשה אשר נדב
אתם לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה :
30 ויאמר משה לבני ישראל ראו קרא יהוה בשם
31 בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה : וימלא
אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל
32 מלאכה : ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף
33 ובנחשת : ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
34 לעשות בכל מלאכת מחשבת : ולהורת נתן
35 בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן : מלא
אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש
וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת :

CAP. XXXVI. לו

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר

25. ויביאו — והביאו 66. 26. העזים — הנשים 64.
27. והנשאים 64 — נשי * וה 61. ולחשן — ולהחשן 61.
30. לבני — אל בני 61. בן — 1° לבן 299. חורי — אורי 64,
66, 127.
31. רוח — * רוח 127. ובתבונה — ובתונה 183. ובדעת —
ו ^ 61. 32. ובכסף — ב ^ 65,
34. ולהורות — ה ^ 61. ואהליאב — והליאב 127 — ואהלאיב 61.
35. בכל — ב ^ 363 Houb.

נתן יהוה בהם חכמה ותבונה לדעת לעשות
את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃
2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל
איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר נשאו לבו לקרב אל המלאכה לעשות
3 אתה׃ ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר
הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃
4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש
5 איש איש ממלאכתו אשר הם עשים׃ וידברו אל
משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה
6 למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה׃ ויצו משה
ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשה
עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכל העם מהביא׃
7 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה
8 והותירו׃ ויעשו כל חכמי לב בעשי המלאכה את
המשכן עשר יריעות שש משזר תכלת וארגמן
9 ותולעת שני כרובים מעשה חשב עשה אתם׃ ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע
באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות׃

2. בצלאל — צ ^ 127. לקרוב 299. לעשת 363 Houb.
4. ויבאו — ויביאו 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221 — והביאו 61.
5. למלאכה — א ^ 61.
6. ויעבירו — ויעברו 61, 63, 64, 65, 221. ואשה — או אשה 63, 221. לתרומת — מ ^ 61. ויכל ^ 65. מהביא — ה ^ 61, 183.
8. בעשי — בעשאי 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221. משזר תכלת — תְּכלת sup. ras. 65.
9. היריעה — ע ^ 127.

10 ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש
11 היריעות חבר אחת אל אחת : ויעש ללאות
תכלת על שפת היריעה האחת בקצה במחברת
וכן עשה בשפת היריעה הקצונה במחברת השנית :
12 חמשים ללאות עשה ביריעה האחת וחמשים
ללאות עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית
13 מקבלות הללאות אחת אל אחת : ויעש חמשים
קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת
14 בקרסים ויהי המשכן אחד : ויעש יריעות עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה
15 אתם : ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע
אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי
16 עשרה היריעות : ויחבר את חמש היריעות לבד
17 ואת שש היריעות לבד : ויעש ללאות חמשים
על שפת היריעה האחת הקצונה במחברת וחמשים
ללאות עשה על שפת היריעה החברת השנית :
18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות
19 אחד : ויעש מכסה לאהל עורת אילים מאדמים

10. היריעות 2° — ה ^ 363 Houb.
11. עשה primo תעשה 61. הקיצונה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
12. הללאות — הלאלאות 363 Houb.
13. אחד — אחרת 61.
14. יריעיות 61. עשתי — עשתה 63, 221.
15. באמה — באמו 63. היריעה 2° — * היריעה 63. לעשתי — לעשתה 63, 183, 221. עשרה — עשרו 63.
16. ויחבר — ^ י 61.
17. האחת — ** האחת (eras. הק) 61. הקיצונה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. עשה ^ 65.
19. עורת — עורות 64, 127.

20 ומכסה עורות תחשים מלמעלה : ויעש את
21 הקרשים למשכן עצי שטים עמדים : עשר אמות
ארך הקרש האחד אמה וחצי האמה רחב הקרש
22 האחד : שתי ידות לקרש האחד משלבות אחת
23 אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן : ויעש את
הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגבה
24 תימנה : וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו :
25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפונה עשה עשרים
26 קרשים : וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד :
27 28 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים : ושני
29 קרשים עשה למקצעות המשכן בירכתים : והיו
תאמים מלמטה יחדו היו תאמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעות :
30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים
שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד :
31 ויעשו בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
32 האחד : וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן
השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים

19. עורות ‸ 65 — עורת 63, 66. 22. ידות — יתדות 63.
24. עשה תחת כסף sup. ras. 66. עשר — עשרים sup. ras. 66. ידתיו 1° et 2° — יתדתיו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. ושני — ו ‸ 61.
25. ולצלע — ו ‸ 61. קרשים ‸ 61. 26. ושני — ו ‸ 61.
27. ולירכותי 61, 64, 65. ימה ‸ 221. 28. בירכותים 64.
29. והיו primo ימהיו 61. יחדו — יחדו : 363 Houb. אל 1° — על 63, 221, 670.
32. צלע 1° et 2° — צלח 63. לירכותים 64, 66.

33 ימה : ויעש את הבריח התיכן לברח בתוך הקרשים
34 מן הקצה אל הקצה : ואת הקרשים צפה זהב
ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחים ויצף
35 את הבריחים זהב : ויעש פרכת תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה
36 אתה כרובים : ויעש לה ארבעה עמודי שטים
ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני
37 כסף : ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן
38 ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם : את עמודיו
חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב
ואדניהם חמשה נחשת :

CAP. XXXVII. לז

1 ויעש בצלאל את הארון עצי שטים אמתים וחצי
2 ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו : ויצפהו
זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב :
3 ויצק לו ארבע טבעות זהב על ארבע פעמתיו ושתי
טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו
4 השני : ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב :
5 ויבא את הבדים בטבעות על צלעות הארון
6 לשאת את הארון בהם : ויעש כפרת זהב טהור
7 אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו : ויעש שני
כרובים זהב מקשה עשה אתם משני קצות

38. וחשקיהם וחשוקיהם 66, 183.

2. לו — ו sup. ras. 61.
3. האחת — האחד 63, 64, 127, 221. השנית — השני 63,
65, 127, 183, 221.
4. ויצף — וצפי* 64. 5. ויבא — והבא* 64.
6. רחבו — רחב sup. ras. 127.

8 הכפרת : כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה את הכרובים משני קצתיו :
9 והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים
בכנפיהם על הכפרת ופניהם אחד אל אחד אל
10 הכפרת היו פני הכרובים : ויעש את השלחן
עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
11 קמתו : ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב
12 סביב : ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב
13 למסגרתו סביב : ויצק ארבע טבעות זהב ויתן
את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע
14 רגליו : לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים
15 לשאת את השלחן : ויעש את הבדים עצי שטים
16 ויצף אתם זהב לשאת את השלחן : ויעש את
הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו
ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהם זהב
17 טהור : ויעש את המנרה זהב טהור מקשה
עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
18 ופרחיה ממנה היו : וששה קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
19 מצדה השני : שלשה גביעים משקדים בקנה
האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה

13. לארבע — א ‸ 61.
16. הקשות — קשותיו 61. יסך forte יסכו 61.
17. המנרה — המנורה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
קניה — וקניה 299. ופריחיה 63, 127, 221.
18. יוצאים — ו ‸ 65. קנה 1° — ‸ 64 — קני 63, 65, 66, 127, 183, 221, 670. קנה 2° — קני 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
19. אחד 1° et 2° — האחד 65. גביעים 2° — גבעים 61, 363 Houb.

אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן
20 המנורה : ובמנורה ארבעה גביעים משקדים
21 כפתריה ופרחיה : וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה :
22 כפתריהם וקנותם ממנה היו כלה מקשה אחד
23 זהב טהור : ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה
24 ומחתיתיה זהב טהור : ככר זהב טהור עשה אתה
25 ואת כל כליה : ויעש את מזבח הקטרת עצי
שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים
26 קומתו ממנו היו קרנתיו : ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר
27 זהב סביב : ושתי טבעות זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו לבתים לבדים
28 לשאת אתו בהם : ויעש את הבדים עצי שטים
29 ויצף אתם זהב : ויעש את שמן המשחה קדש
ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקח :

CAP. XXXVIII. לח

1 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות
ארך וחמש אמות רחב ושלש אמות קומתו :
2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו

20. גביעים — גבעים 66, 183, 363 Houb. כפתריה — בקנה 61. יה — ^ 61. ופרחיה — ופריחיה 63, 127. כפתריה אחד 61.
21. היוצאים — ו ^ 66.
22. כפתריהם — ת ^ 61. 23. נירתיה 183.
25. הקטרת — הקערת 363. ארכו ^ 61.
28. אתם — אתו 61.

1. Ante vocem רחב רחב 8 lit. eras. 61. קומתו — ת ^ 65.

3 ויצף אתו נחשת : ויעש את כל כלי המזבח את
הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת המזלגות
4 ואת המחתות כל כליו עשה נחשת : ויעש למזבח
מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד
5 חציו : ויצק ארבע טבעות בארבע הקצות למכבר
6 הנחשת בתים לבדים : ויעש את הבדים עצי
7 שטים ויצף אתם נחשת : ויבא את הבדים
בטבעות על צלעות המזבח לשאת אתו בהם נבוב
8 לוחות עשה אתו : ויעש את הכיור נחשת
ואת כני נחשת במראות הצבאת אשר צבאו פתח
9 אהל מועד : ויעש את החצר לפאת נגבה
תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה :
10 עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים
11 וחשקיהם כסף : ולפאת צפונה מאה באמה
עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
12 העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת ימה קלעים
חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה
13 ווי העמודים וחשקיהם כסף : ולפאת קדמה

3. ואדת 2° — ת ‸ 63. המחתות — המ*חתות 66.
4. מכבר ‸ 65. 5. בארבע — א ‸ 61.
7. לוחות — לעשות 64.
8. במראות — ו ‸ 63, 221. הצבאות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb. 670.
9. קלעי — קלעים 61. החצר 2° — לחצר 61. שש — ש 1° eraf. 66.
10. עמודיהם — עמודיו 63, 65, 127. ווי — ווי **** (eraf. נחשת) 127. וחשוקיהם 183.
11. ולפאת — ו ‸ 65. עשרים ‸ 64. וחשוקיהם 183.
12. חמשים — חמשים*** 61. עשרה 1° et 2° fup. raf. 61. וחשוקיהם 63, 183, 363 Houb.

14 מורחה חמשים אמה : קלעים חמש עשרה אמה
אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה :
15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם
16 שלשה : כל קלעי החצר סביב שש משזר :
17 ואדנים לעמודים נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם
כסף והם מחשקים כסף לכל עמודי החצר :
18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך
וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר :
19 ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם
20 כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף : וכל יתדות
למשכן ולחצר סביב נחשת :

Sectio Legis Vigesima Tertia. פרשה פקודי

21 אלה פקדי המשכן משכן העדות אשר פקד על
פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן :
22 ובצלאל בן חורי בן חור למטה יהודה עשה את
23 כל אשר צוה יהוה את משה : ואתו אהליאב בן

13. מורחה — ה ^ 127.
15. עמודיהם — עמודיהם * 61.
16. קליעי 61. החצר — החצר **** 61.
17. ואדנים — והאדניהם 63 — והאדנים 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
18. וארגמן — ג ^ 127 — sup. ras. 63. חמש — המש 66. אמות — מ primo ד 65.
19. ועמודיהם — עמודיהם 63, 127, 183. ואדניהם ארבעה ^ 63. כסף וצפוי ראשיהם ^ 61. וחשוקיהם 63.
20. למשכן — המשכן 64. ולהחצר — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. 670.
22. חורי — אורי 63, 65, 66. 23. בן primo — נבן 63.

אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת
24 ובארגמן ובתולעת השני ובשש : כל זהב העשוי
למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה
תשעה ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל
25 בשקל הקדש : וכסף פקדי העדה מאת ככר
ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל :
26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל
העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש
מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים :
27 ויהי מאת הככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת
אדני הפרכת מאת האדנים למאת הככר ככר
28 לאדן : ואת האלף ושבע המאות חמשה ושבעים
עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם :
29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות
30 שקל : ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר למזבח ואת
31 כל כלי המזבח : ואת אדני החצר סביב ואת אדני
שער החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל
יתדות החצר סביב :

CAP. XXXIX. לט

1 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד

24. העשוי — העשואי 183. למלאכח — א ^ 61. תשעה —
ה ^ 61, 63, 64, 66, 127, 183, 221, 670.
25. חמשה — חמשה * 61.
26. לגלגלות 183. בשקל — ש ^ 64.
27. הככר 1° — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 221, 363 Houb.
ואת אדני הפרכת ^ 64.
30. ואת 1° — ו ^ 63. ואת 3° — ו ^ 197.
31. אדני 1° ^ 61. ואת 3° — ו ^ 64, 127, 183.

1. ותולעת — והתולעת 127.

לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן
כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו את האפוד 2
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר :
וירקעו את פחי הזהב וקצצו פתלים לעשות בתוך 3
התכלת ובתוך הארגמן ובתוך התולעת השני ובתוך
השש מעשה חשב : כתפות עשה לו חברות על 4
שני קצתיו חבר : וחשב אפדתו אשר עליו ממנו 5
הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו את 6
אבני השהם מוסבת משבצות זהב מפתחות פתוחי
חותם על שמות בני ישראל : וישמו אתם על 7
כתפות האפוד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה : ויעשו את החשן מעשה 8
חשב כמעשה האפוד זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר : רבוע היה כפול עשה את 9
החשן זרת ארכו וזרת רחבו : וימלאו בו ארבעה 10
טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד :
והטור השני נפך ספיר ויהלם : והטור השלישי 11
לשם שבו ואחלמה : והטור הרביעי תרשיש שהם 13
וישפה מוסבת משבצות זהב במלאותם : והאבנים 14

2. ויעשו — י‸ 127.
3. פחי ∞ פיח 64, 183 — פיחי 503. פתילים 61, 64, 183, 197, 221. 4. קצותיו 61, 197.
6. מוסבות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. — פתוחי ׳ ſup. raſ. 61. 7. יהוה‸ 64.
10. וברקת — ר ſup. raſ. 65. הטור‸ 61.
11. נפך — נפג 299 — ך ſup. raſ. 503. ספיר — י‸ 61, 64. ויהלם — ויהלם 64, 65, 127, 183.
12. ואחלמה — ואהלמה 63, 64, 65, 183.
13. מוסבות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
במלאותם — ו‸ 61.

על שמות בני ישראל הנה שתים עשרה על שמותם
פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט :
15 ויעשו על החשן שרשרות גבלות מעשה עבות
16 זהב טהור : ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות
זהב ויתנו את שתי הטבעות על שני קצות החשן :
17 ויתנו את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעות
18 על קצות החשן : ואת שתי הקצות שתי העבתות
נתנו על שתי המשבצות ויתנם על כתפות האפוד
19 אל מול פניו : ויעשו שתי טבעות זהב וישמו
על שני קצות החשן על שפתו אשר על חבר
20 האפוד ביתה : ויעשו שתי טבעות זהב ויתנם על
שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת
21 מחברתו ממעל לחשב האפוד : וירכסו את החשן
מטבעתו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות
על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד
כאשר צוה יהוה את משה ויעשו את הארים ואת
22 התמים כאשר צוה יהוה את משה : ויעשו את
23 המעיל מעשה ארג כליל תכלת : ופי המעיל
בתוכו כפי תחרה שפה לפיו סביב לא יקרע :
24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת

14. פתוחי ∞ פתהוי 61. שמו ^ 61.
17. עבתות — העבתות 61, 183, 197.
18. המשבצות — ש ^ 64. ויתנום 61, 63, 64, 65, 183, 197, 221.
19. שני — נ primo ת 64. חבר — עבר 66, 333, 503; nunc 364.
20. ויתנום 61, 63, 64, 66, 183, 197, 221.
21. בפתיל — פתיל ſup. raſ. 61. יזח — יזה 183. ויעשו —
ע ^ 61. הארים — האורים 299. התמים ^ 65.
22. ארג — ארך 64.
23. ופי ^ 65. תחרה — תחרא 61, 63.
24. ותולעות 61.

25 שני ושש משזר : ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו
את הפעמונים על שולי המעיל סביב בתוך
26 הרמונים : פעמון זהב ורמון פעמון זהב ורמון
על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה
27 יהוה את משה : ויעשו את הכיתנת שש
28 מעשה ארג לאהרן ולבניו : ואת המצנפת שש
ואת פארי המגבעות שש ואת מכנסי הבד שש
29 משזר : ואת האבניט שש משזר תכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את
30 משה : ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו
31 עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה : ויתנו עליו
פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר
32 צוה יהוה את משה : ותכל כל עבדת המשכן
אהל מועד ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה
33 את משה כן עשו : ויביאו את המשכן אל משה
את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחיו
34 עמדיו ואדניהם : ואת מכסה עורת האילים
המאדמים ואת מכסה עורות התחשים ואת פרכת
35 המסך : את ארון העדות ואת בדיו ואת הכפרת :
36 את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים :
37 את המנורה הטהרה ואת נרתיה נרות המערכה

25. הרמונים — ו ‸ 66. 26. ורמון 1° et 2° — ורמן 363 Houb. שולי — ו ‸ 65. לשרת ‸ 65.
28. ואת 1° — ו ‸ 63. המגבעות — ע ‸ 65. הבד primo חבד 127. משזר ‸ 64. 29. רקם — ם ‸ 61.
33. עמדיו — ועמודיו 61, 183 — עמודיו 64, 65, 127, 221. עמדיו בריחיו ∾ 363 Houb.
34. עורת — עורות 64, 66, 127. עורות — עורת 61, 63, 183.
35. את — ואת 61, 63, 64.
37. נרתיה — נירתיה 61. נרות — נירות 61, 64.

38 ואת כל כליה ואת שמן המאור : את מזבח הזהב
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך
39 פתח האהל : את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת
אשר לו ואת בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת
40 כנו : את קלעי החצר ואת עמודיה ואת אדניה
ואת המסך לשער החצר את מיתריה ואת יתדתיה
41 ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד : את
בגדי השרד לשרת בקדש ואת בגדי הקדש לאהרן
42 הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה :
43 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר
צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה :

CAP. XL. מ

2. 1 וידבר יהוה אל משה לאמר : ביום החדש הראשון
3 באחד לחדש תקים את המשכן אהל מועד : ושמת
שם את ארון העדות וסכת על הארון את הכפרת :
4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את
5 המנורה והעלית את נרתיה : ונתתה את מזבח
הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמת ארת מסך
6 הפתח למשכן : ונתתה את מזבח העלה לפני
7 פתח המשכן אהל מועד : ונתתה את הכיור בין
8 אהל מועד ובין המזבח ונתתה שם מים : ושמת

37. ואת 3°—ו ‸ 183.
40. ארת 1°—ואת 64. ארת 2°—ואת 63. מתריה 61.
יתודתיה—יתדתיה 299.

2. החדש — ה ‸ 61. 4. נירתיה 66.
5. ארת 2° ‸ 63. המשבן — למשכן 61.

את החצר סביב ונתתה את מסך שער החצר :
9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת
כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש :
10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את
11 המזבח והיה המזבח קדש קדשים : ומשחת את
12 הכיור ואת כנו וקדשת אתו : והקרבת את אהרן
ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים :
13 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו
14 וקדשת אתו וכהן לי : ואת בניו תקריב והלבשתם
15 כתנות : ומשחת אתם כאשר משחת את
אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם
16 לכהנת עולם לדרתם : ויעש משה ככל אשר
17 צוה יהוה אתו כן עשה : ויהי בחדש הראשון
בשנה השנית לצאתם ממצרים באחד לחדש הוקם
18 המשכן : ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו
וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו :
19 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה :
20 ויקח ויתן את העדות אל הארון וישם את הבדים
על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה :
21 ויבא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה :

10. כל ^ לכל 63.
11. הכיור ∾ הכויר 197.
15. לדרתם — לדרותם 61, 64, 65, 127 — לדורתם 183.
18. ויקם — והקים 61. ויתן את אדניו ^ 64.
19. המשכן — ש primo מ 127. forte וישם את ויפרש 64.
20. העדות — האדות 363 Houb. אל — על 127.

22 וישם את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפונה
23 מחוץ לפרכת : ויערך אליו ערך לחם לפני יהוה
24 כאשר צוה יהוה את משה : וישם את המנורה
באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה :
25 ויעל את הנרות לפני יהוה כאשר צוה יהוה את
26 משה : וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני
27 הפרכת : ויקטר עליו קטרת סמים לפני יהוה כאשר
28 צוה יהוה את משה : וישם את מסך הפתח
29 למשכן : ואת מזבח העלה שם לפני פתח המשכן
אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר
30 צוה יהוה את משה : וישם את הכיור בין אהל
31 מועד ובין המזבח ויתן שם מים לרחצה : וירחץ
ממנו משה אהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם :
32 בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
33 כאשר צוה יהוה את משה : ויקם את החצר
סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר
34 ויכל משה את כל המלאכה : ויכס הענן את אהל
35 מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן : ולא יכל משה
לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד
36 יהוה מלא את המשכן : ובהעלות הענן מעל

22, 23. ויערך : לפרכת — לפרכתכויערך 66.
23. אליו — עליו 61, 64, 65, 66, 127, 363 Houb.
25. הנרות — הנירות 61 — הנורת 127.
27. ויקטר — ויקטיר 183.
30. לרחצה — ח ‸ 61.
31. וירחץ forte וירחצו 61.
35. לבוא אל אהל ה sup. ras. 63.
36. ובהעלות — ה ‸ 66.

המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם : ואם לא 37
יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלותו : כי ענן 38
יהוה על המשכן יומם ואש תהיה בו לילה לעיני
כל בית ישראל בכל מסעיהם :

37. ולא — ו ‸ 63, 64, 127, 183, 221, 670.

ויקרא

LIBER LEVITICUS.

CAPUT I. א

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
2 לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר
3 מן הצאן תקריבו את קרבניכם : אם עלה
קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל
4 מועד יקריב אתו לרצונו לפני יהוה : וסמך את
5 ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט
את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן
הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח
6 סביב אשר פתח אהל מועד : והפשט את העלה
7 ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהנים
8 אש על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו
בני אהרן הכהנים את הנתחים ואת הראש ואת

2. מן 3° — ומן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
3. אם — עם 61. אל bis 61.
5. הכהנים ^ 64. את 3° ſup. raſ. 65.
6. והפשיטו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח :
9 וקרבו וכרעיו ירחצו במים והקטיר הכהן וכל
10 המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה : ואם
מן הצאן עלה קרבנו ליהוה מן הכשבים ומן
העזים זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד
11 יקריב אתו : ושחט אתו על ירך המזבח צפונה
לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על
12 המזבח סביב : ונתחו אתו לנתחיו ואת ראשו
ואת פדרו יערך הכהן אתם על העצים אשר על
13 האש אשר על המזבח : והקרב והכרעים ירחץ
במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה
14 עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה : ואם מן העוף
עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מבני
15 היונה את קרבנו : והקריבו הכהן אל המזבח
ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצא דמו אל
16 קיר המזבח : והסיר את מרתו בנצתו והשליך
17 אתו אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן : ושסע
אתו בכנפיו ולא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה :

9. וכל ‸ 66 — הבל 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221, 363 Houb.
10. ומן — או מן 63, 65, 127, 221. יקרבנו 363 Houb.
מועד ‸ 363 Houb. אותו 299.
11. אהרן ‸ 61.
12. יעריך 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
14. ואם — א ‸ 61.
15. את ‸ 64 ונמצא — ונמצה 363 Houb.
המזבח ‸ 2° — המזבח* 64 — המזבחה 65.

CAP. II. ב

1 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה
קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה מנחה
2 היא : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ ממנה
מלוא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח
3 ניחח ליהוה : והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
4 קדש קדשים מאשי יהוה : וכי תקריב קרבן מנחה
מאפה תנור סלת חלות מצות בללות בשמן ורקיקי
5 מצות משחים בשמן : ואם מנחה על מחבת
6 קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה : פתת אתה
7 פתים ויצקת עליה שמן מנחה היא : ואם מנחה
8 מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה : והבאת את
המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל
9 הכהן והגישה אל המזבח : והרים הכהן מן
המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח
10 ניחח ליהוה : והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
11 קדש קדשים מאשי יהוה : כל המנחה אשר תקריבו
ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא
12 תקריבו ממנו אשה ליהוה : קרבן ראשית תקריבו

1. ויצק — ו ^ 61.
2. ממנה ^ 65. לבונתה ∞ לבנתה 183 — לבונותה 299.
אזכרתה — ר ^ 61.
3. המנחה ∞ המחנה 66. מאשי — מאשה 183.
4. וכי — כ ^ 61. בלולות 61, 64.
5. ואם — ו ^ 61.
8. הכהן — כהן sup. ras. 65. המזבח — המזבחה 64.
9. הכהן — הכהן * 127.
10. מן המנחה primo מהמנחה 65.
11. ליהוה 2° — ל ^ 61.

אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח :
13 וכל קרבן מנחתיך במלח תמלח ולא תשבית מלח
ברית אלהיך מעל מנחתיך על כל קרבניך תקריב
14 מלח : ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב
קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך :
15 ונתתה עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה היא :
16 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על
כל לבונתה אשה ליהוה :

CAP. III. ג

1 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב
אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה :
2 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל
מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח
3 סביב : והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את
החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
4 הקרב : ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על
5 הכליות יסירנה : והקטירו אתו בני אהרן המזבחה
על העלה אשר על העצים אשר על האש אשר
6 על המזבח אשה ריח ניחח ליהוה : ואם מן הצאן
קרבנו לזבח השלמים ליהוה זכר או נקבה תמים

13. קרבן — ר ^ 65. מנחתיך 1° — י ^ 66, 127. במלח —
מנחותיך — 2° מנחתיך 64. תמלא — תמלח 64 במלא
64 — י ^ 127. קרבניך — י ^ 61.
14. בכורים — ו ^ 127. בכוריך — ו ^ 127 — י ^ 61, 183.
16. לבונתה — ו ^ 127.

1. אם 1° — או 61. יקרבנו 61.
5. והקטירו — י ^ 64.
6. השלמים — ה ^ 363 Houb.

7 יקריבנו׃ אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב
8 אתו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו
ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
9 הדם על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים
אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה
יסירנה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
10 החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת
החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת
11 על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטיר הכהן
12 המזבחה לחם אשה ליהוה׃ ואם עז קרבנו
13 והקריבו לפני יהוה׃ וסמך את ידו על ראשו
ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן
14 הכהנים את דמו על המזבח סביב׃ והקריב ממנו
קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
15 ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
16 היותרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם
הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח ליהוה
17 כל חלב ליהוה׃ חקת עולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו׃

CAP. IV. ד

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל
לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה

9. העיצה 64, 127, 183.
14. ארת 2° ^ 127.
15. הכליורת 2°—ו ^ 363 Houb.
16. והקטירם — י ^ 64.
17. לדרותיכם 64—לדורתיכם 183.

3 אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהן : אם הכהן
המשח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת :
4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה
וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני
5 יהוה : ולקח הכהן המשח אשר מלא את ידו
6 מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד : וטבל
הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים
7 באצבעו לפני יהוה את פני פרכת הקדש : ונתן
הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים
לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך
אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד :
8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב
המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :
9 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות
10 יסירנה : כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
11 הכהן על מזבח העלה : ואת עור הפר ואת כל
12 בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו : והוציאו
את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
אל שפך הדשן ושרפו אתו על העצים באש על
13 שפך הדשן ישרף : ואם כל עדת ישראל ישגו

2. תעשינה — תעשהנה 66 — תעשיהן 65.
3. המשיח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
5. המשיח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
6. ^באצבעו 61.
7. הכהן — הכן 61. ^מן 127. מזבח — 1° המזבח 61,
127, 183.
11. כורעיו 183. 12. והוציאו — ^י' 61.

ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות
14 יהוה אשר לא תעשינה ואשמו : ונודע החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר תמים
15 לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד : וסמכו זקני
העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
16 את הפר לפני יהוה : והביא הכהן המשח מדם
17 הפר אל אהל מועד : וטבל הכהן את אצבעו מן
הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
18 פרכת הקדש : ומן הדם יתן הכהן על קרנות
מזבח קטרת הסמים אשר לפני יהוה אשר באהל
מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה
19 אשר פתח אהל מועד : ואת כל חלבו ירים ממנו
20 והקטיר המזבחה : ועשה לפר כאשר עשה לפר
החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח
21 להם : והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף
אתו כאשר שרף את הפר הראישון חטאת הקהל
22 היא : אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשיהן בשגגה ואשם :
23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את
24 קרבנו שעיר עזים זכר תמים : וסמך את ידו על

13. מעיני — מעדיני 61. אחת — ח ^ 64. תעשינה ∞ תעשיהן 221.
14. חטאו — החטאו 61. לחטאת — לחטתת 61.
15. יהוה לפני הפר את ושחט ^ 64.
16. המשיח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
17. מן הדם 1° ^ 363 Houb. פני ^ 66.
18. ומן — ומנה 61. מזבח 1° — המזבח 61, 63, 64, 65, 127.
20. לפר 1° primo לאפר 63.
21. והוציא — צ ^ 61.
22. תעשיהן ∞ תעשינה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.

ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחטו את
25 העלה לפני יהוה חטאת היא : ולקח הכהן מדם
החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת
26 דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה : ואת כל חלבו
יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו
27 הכהן מחטאתו ונסלח לו : ואם נפש אחת תחטא
בשגגה מעם הארץ בעשותה אחת מכל מצות יהוה
28 אשר לא תעשינה ואשם : או הודע אליו חטאתו
אשר חטא עליה והביא את קרבנו שעירת עזים נקבה
29 תמימה על חטאתו אשר חטא : וסמך את ידו על
ראש החטאת ושחט את החטאת במקום אשר
30 ישחטו את העלה : ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה ישפך
31 אל יסוד מזבח העלה : ואת כל חלבה יסיר כאשר
יסיר החלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן
המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח
32 לו : ואם כשבה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה
33 יביאנה : וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט
אתה לחטאת במקום אשר ישחטו את העלה :
34 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות
מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד מזבח
35 העלה : ואת כל חלבה יסיר כאשר יסיר חלב

24. ישחטו forte ישחוטו 61. 25. קרנות — ר‸ 64.
27. לא ‸ 63. תעשינה ∾ תעשיהן 221.
29. החטאת 1° ה — ‸ 65.
30. ולקח — ולק sup. ras. 61. הכהן מדמה sup. ras. 61.
העלה 1° primo העהלה 61. כל ‸ 127 — sup. ras. 61.
31. כל ‸ 61. החלב ‸ 61. 32. כשבה ∾ כבשה 299.
35. חלב — החלב 221.

הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה
על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו׃

CAP. V. ה

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה
2 או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃ או נפש כי
תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם
3 ממנו והוא טמא ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא
4 ידע ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להריע או להטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה
ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה׃
5 והיה כי יחטא לאחת מאלה והתודה את אשר
6 חטא עליה׃ והביא את אשמו ליהוה על חטאתו
אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים
לחטאת וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
7 ונסלח לו׃ ואם לא תשיג ידו די שה והביא על אשמו
אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד

35. הכשב מזבח — מעל זבח 221. המזבחה על — המזבחה לריח
ניחח ליהוה — אשי יהוה — אשה 61, 183. — אשי 221.
221. ^ על חטאתו אשר חטא 221.

2. או נפש — ונפש 65, 66. שרץ forte בה 65.
3. והוא ^ 66.
4. או נפש — ונפש 670. לבטא — לבטח 197, 299.
להריע — להריח 64. האדם — ד ^ 61. בשבועה — ו ^
63, 66. 5. לאחרת ^ 61 — bis 65.
6. תת — את 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363. נקבה — נק sup.
ras. 61. ונסלח — נ ^ 61.
7. די שה — דישה 65.

8 לחטאת ואחד לעלה : והביא אתם אל הכהן
והקריב את אשר לחטאת ראשון ומלק הכהן
9 את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל : והזה מדם
החטאת אל קיר המזבח והנשאר בדם ימצא אל
10 יסוד המזבח חטאת היא : ואת השני יעשה עלה
כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
11 לו : ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני
יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשרית האיפה
סלת לחטאת לא יצק עליה שמן ולא יתן עליה
12 לבונה כי חטאת היא : והביאה אל הכהן וקמץ
הכהן ממנה מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה
13 על אשי יהוה חטאת היא : וכפר עליו הכהן
על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח
14 לו והיתה לכהן כמנחה : וידבר יהוה אל משה
15 לאמר : נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי
יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן
16 בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם : ואת
אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יסף עליו
ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם
17 ונסלח לו : ואם נפש אחת תחטא ועשתה אחת
מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם

8. והקריב — רי ^ 65.
9. חטארת — ת ^ 183.
11. עשירת ~ עשירית 61, 64, 65, 66, 127, 221.
12. המזבחה — המזבח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221. אשי ~
אשה 61. חטאת — ת ^ 61.
13. אשר — שר eras. 66. ונסלח לו ^ 65.
15. מקדשי — י ^ 127. הצאן — הצחן 63.
16. חמישתו ~ חמשיתו 61. יכפר — פ primo נ 61.
17. תעשינה ~ תעשיהן 63, 64, 65, 66, 127, 221.

18 ונשא עונו : והביא איל תמים מן הצאן בערכך
לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר
19 שגג והוא לא ידע ונסלח לו : אשם הוא אשם
אשם ליהוה :

CAP. VI. ו

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו :
3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן :
4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזל אשר גזל
או את העשוק אשר עשק או את הפקדון אשר
5 הפקד אתו או את האבדה אשר מצא : או מכל
דבר אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו
וחמישתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום
6 אשמתו : ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן
7 הצאן בערכך לאשם : וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה :

Sectio Legis Vigesima Quinta. פרשה צו

8,9 וידבר יהוה אל משה לאמר : צוי את אהרן ואת

18. הכהן 2° — הכן 61.

1. ודבר — וידבר 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
2. בפקדון — ו ^ 61. בתשומת — ש ^ 64 — בתשמות 63.
עשק — ע sup. ras. 61.
3. אחרת — אחרת ✻ 65.
4. העשוק — ו ^ 63, 221. הפקדון — הפ✻קדון 61. הפקיד
61, 127. אתו ^ 64.
7. על אחרת ^ 65. 9. צוי — צוה 299.

בניו לאמר זאת תורת העלה היא העלה על
המוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש
10 המזבח תוקד בו : ולבש הכהן מדי בד ומכנסי
בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל
האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח :
11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור :
12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה
הכהן עצים בבקר בבקב וערך עליה העלה והקטיר
13 עליה חלבי שלמים : אש תמיד תוקד על המזבח
14 לא תכבה : וזאת תורת המנחה הקריבו אתה
15 בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח : והרים ממנה
בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה
אשר על המנחה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח
16 אזכרתה ליהוה : והנותרת ממנה יאכל אהרן
ובניו מצות תאכל במקום קדוש בחצר אהל מועד
17 יאכלוה : לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
18 יהוה קדש קדשים היא כחטאת וכאשם : כל
זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי

9. היא העלה ‸ 61. המוקידה 61. ה — הבקר ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
11. בגדיו forte בג בגדיו 61.
12. בבקב — בבקר 61, 64, 65, 66, 127, 363.
13. אש — **** אש 64. 14. לפני — אל פני 64, 183.
15. המנחה 1° ∞ המחנה 61. ומשמנה — ה primo ח 61. אשה — אשי 64.
16. והנותרת ∞ והנתורת 61 — והנותר 183. בחצר אהל מועד sup. raf. 127.
17. מאשי — מאשה 183. וכאשם — ו ‸ 64.
18. לדרותיכם 64, מאשי — מאשה 61, 183.

19 יהוה כל אשר יגע בהם יקדש : וידבר יהוה אל
20 משה לאמר : זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
ליהוה ביום המשח אתו עשירת האיפה סלת
למנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בין הערבים :
21 על המחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תופני
22 מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה : הכהן
המשח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
23 כליל תקטיר : וכל מנחת כהן כליל תהיה לא
24 25 תאכל : וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש
26 קדשים היא : הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום
27 קדוש תאכל בחצר אהל מועד : כל אשר יגע
בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר
28 יזה עליו יכבס במקום קדוש : וכלי חרש אשר
תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק
29 ושטף במים : כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש
30 קדשים היא : וכל חטאת אשר יבוא מדמה אל
אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף :

CAP. VII. ז

1, 2 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום

20. המשיח 63, 64, 65, 66, 127, 221, 299. עשירת ∞ עשירת 61, 63, 64, 65, 66, 127 — עישרת 221. למנחה ſup. raſ. 65.

22. המשיח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221. אתה — א ſup. raſ. 127. 25. אל ‸ 64.

27. יכבס — תכבס 61, 63, 64, 127, 183, 221, 670.

30. יבוא — ו ‸ 299.

1. קדשים — ש ‸ 61.

אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת
3 דמו יזרקו על המזבח סביב : ואת כל חלבו
יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את
4 הקרב : ואת כל החלב אשר על הקרב ואת שתי
הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה :
5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם
6 הוא : כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל
7 קדש קדשים הוא : כחטאת כאשם תורה אחת
8 להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה : והכהן המקריב
את עלת איש עור העלה אשר יקריבו לכהן
9 לו יהיה : וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל
נעשה במרחשת ועל המחבת לכהן המקריב אתה
10 לו תהיה : וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל
11 בני אהרן תהיה איש כאחיו : וזאת תורת זבח
12 השלמים אשר יקריבו ליהוה : אם על תודה
יקריבנו והקריב על זבח לתודה חלות מצות בללות
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת
13 חלות בללות בשמן : על חלות לחם חמץ יקריב
14 קרבנו על זבח תודת שלמיו : והקריב ממנו אחד
מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם

4. ואת 2° — ו ^ 127. הכליות 2° — י ^ 363.
5. המזבחה — המ*זבחה 61.
6. יאכלנו — כ ^ 61.
7. אחת להם — תורה להם 61.
9. אשר — ב אשר 61.
12. זבח — זבחה 63. לתודה — ל ^ 63 — התודה 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363. בללות 1° — בלולות 64, 65, 66. בללות 2° — בלולות 64, 66. מצות 2° — מ**צות 66.

15 השלמים לו יהיה : ובשר זבח תודת שלמיו ביום
16 קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר : ואם נדר או
נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל
17 וממחרת והנותר ממנו יאכל : והנותר מבשר הזבח
18 ביום השלישי באש ישרף : ואם אכל יאכל מבשר
זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו
לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה
19 תשא : והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש
20 ישרף הבשר כל טהור יאכל בשר : והנפש אשר
תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו
21 עליו ונכרתה הנפש ההיא מעמיה : או נפש כי תגע

15. יאכל ^ 64.
Hæc duo verba, פלגה דארהותה (*medium legis*) quamquam in Polyglottis Lond. ex Polyglottis Pariſinis inter commata 15 et 16 inſerta, ne in uno quidem codice Samar. MSto, a Kennicotto collato, inveniuntur; nec forte habet hæc verba, ab ipſo codicis Scriptore expreſſa, aliquod (ſaltem non aliquod antiquum) Pentateuchi Samaritani exemplar. Notatio de *medio Legis*, facta a Maſoretis, occurrit quoad *Commata*, in margine *Levit*. 8, 8; et quoad *Literas*, in margine *Levit*. 11, 42.

16. או נדבה — ונדבה 183. נדבה — ה primo ח 127.
זבחו — זבהיו 221. וממחרת — ומחרת 61.

17. השלישי — בשישי 66.

18. שלמיו ^ 61. לא 1° — באש לא 61.

19. Etſi poſt ישרף legatur הבשר, ſine ו, in omnibus codicibus Samaritanis; differunt hi codices quoad interpunctionem. In codicibus Samaritanis inter ſingula verba datur punctum; quod punctum in quibuſdam locis fit duplex, ad indicandam in ſententia pauſam. Notetur igitur hic loci, *majorem* ſeu *duplicem* dari interpunctionem *poſt* הבשר, in cod. 61, 64, 65, 66, 221, 334, 363; at, *ante* hanc vocem, in 333, 364: in cod. tamen 63, 127, punctum *utrinque* eſſe ſimplex. Vide Houb. et in locum, et præfat. pag. 34.

21. או נפש — ונפש 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל
שרץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה
22 ונכרתה הנפש ההיא מעמיה : וידבר יהוה אל
23 משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב
24 שור וכשב ועז לא תאכלו : וחלב נבלה וחלב
טרפה יעשה לכל המלאכה ואכל לא תאכלהו :
25 כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו ממנה
26 אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה : וכל
דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה :
27 כל הנפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש
28 ההיא מעמיה : וידבר יהוה אל משה לאמר
29 ואל בני ישראל תדבר לאמר המקריב את זבח שלמיו
30 ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו : ידיו
תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו
31 את החזה להניף אתה תנופה לפני יהוה : והקטיר
הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו :
32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם :
33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן
34 לו תהיה שוק הימין למנה : כי את חזה התנופה
ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי

21. מבשר זבח — מזבח 64. ההיא — ההוא 363 Houb.
23. וכשב — ו ‸ 65, 221, 670.
24. המלאכה — מלאכה 333. תאכלהו — ה ‸ 127.
25. אכל ‸ 221. יקריבו — ו ‸ 61, 221. אשה sup. ras. 63.
26. מושבתיכם — ו ‸ 65 — מושבותיכם 61.
27. כל 1° — וכל 61, 63, 64, 66, 127, 183, 221, 670.
30. ידיו — ידו 61, 221. אשי — אשה 61, 183.
אתה — אתו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
32. לכהן ‸ 61, 221. שלמיכם — כ ‸ 65.
33. החלב — ה ‸ 61.

שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק
35 עולם מאת בני ישראל : זאת משחת אהרן ומשחת
בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה :
36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם
37 מאת בני ישראל חק עולם לדרתם : זאת
התורה לעלה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמלאים
38 ולזבח השלמים : אשר צוה יהוה את משה בהר
סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם
ליהוה במדבר סיני :

CAP. VIII. ח

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : קח את אהרן ואת
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
3 החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות : ואת
4 כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד : ויעש
משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל
5 פתח אהל מועד : ויאמר משה אל העדה זה הדבר
6 אשר צוה יהוה לעשות : ויקרב משה את אהרן
7 ואת בניו וירחץ אתם במים : ויתן עליו את
הכיתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל
ויתן עליו את האפוד ויחגר אתו בחשב האפוד
8 ויאפד לו בו : וישם עליו את החשן ויתן על

35. הקריב — הקריבו 61, 63, 64, 221, 333. ליהוה — ל ^ 61.
36. חק — חוק 299. לדרתם — לדורתם 63 — לדרותם
61, 64, 65, 127.
37. לעלה — להעלה 61. ולהחטאת — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66,
127, 183, 221, 670.

3, 4. ויעש : מועד ^ 127.
5. אל העדה ^ 61, 221. 6. ויקרב 66.
7. וילביש 61, 63, 65, 127, 183, 221.

9 החשן את הארים ואת התמים : וישם את
המצנפת על ראשו ויתן על המצנפת אל מול
פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה
10 את משה : ויקח משה את שמן המשחה וימשח
11 את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם : ויז
ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח
12 ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם : ויצק
משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו :
13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כיתנות ויחגר
אתם אבניטים ויחבש להם מגבעות כאשר צוה
14 יהוה את משה : ויגש את פר החטאת ויסמכו
אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת :
15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק
16 אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו : ויקח את
כל החלב אשר על הקרב ואת יותרת הכבד ואת
שתי הכליות ואת חלביהן ויקטר משה המזבחה :
17 ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף
באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה :
18 ויגש את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את
19 ידיהם על ראש האיל : וישחט ויזרק משה את

8. הארים — האחרים 61.
9. וישם — ש ^ 61. על 2° ^ 65. הזהב ^ 221.
11. לקדשם · ואת הכיור ואת כנו ſup. raſ. 63.
13. וילבישם 61, 127, 221.
14. ויגיש 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221.
16. ויקטיר 61, 65, 221.
17. כאשר ^ 65.
18. ויגיש 61, 65, 127, 197, 221.

20 הדם על המזבח סביב : ואת האיל נתח לנתחיו
ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר :
21 ואת הקרב והכרעים רחץ במים ויקטר משה
את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה
22 הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה : ויקרב
את איל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו
23 את ידיהם על ראש האיל : וישחט ויקח משה
מדמו ויתן על תנך אזן אהרן הימנית ועל בהון
24 ידו הימנית ועל בהון רגלו הימנית : ויקריב את
בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנך אזנם
הימנית ועל בהון ידם הימנית ועל בהון רגלם
הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב :
25 ויקח את החלב את האליה ואת כל החלב אשר
על הקרב ואת יותרת הכבד ואת שתי הכליות
26 ואת חלביהן ואת שוק הימין : ומסל המצות אשר
לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם
שמן אחת ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק
27 הימין : ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי
28 בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה : ויקח משה
אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה
29 מלאים הם לריח ניחח אשה ליהוה : ויקח
משה את החזה וינפהו תנופה לפני יהוה מאיל

20. נתח — תנתח 65. לנתחיו — ח ^ 61. ויקטיר 65, 183, 221. הנתחים — י ^ 183. 21. ויקטיר 221.
23. הימנית 2° — הימינית 65. בהון 2° ^ 66. הימנית 3° ~ הימינת 64.
24. ויקריב — ויקרי * ב 61. הימינית 1° 61.
25. האליה — האיליה 65. יותרת הכבד ואת ^ 64.
26. לחם ^ 65. 28. ויקטיר 61, 221.

המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את
30 משה ׃ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר
על המזבח ויז על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל
בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן ואת בגדיו ואת
31 בניו ואת בגדי בניו אתו ׃ ויאמר משה אל אהרן
ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד במקום
הקדש ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו ׃
32 33 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו ׃ ומפתח אהל
מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידיכם ׃
34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר
35 עליכם ׃ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי
36 כן צויתי ׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר
צוה יהוה ביד משה ׃

CAP. IX. ט

Sectio Legis Vigesima Sexta. פרשה השמיני

1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
2 ישראל ׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם והקריב לפני יהוה ׃
3 ואל זקני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים
לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה ׃

29. יהוה 2° ‸ 64.
30. המזבח — מ ‸ 61. ועל — 1° ואת 197. בגדיו ואת ‸ 65.
31. בסל — פסל 221. 33. את ‸ 64.

1. ביום — ו ‸ 61.
2. אהרן — ה sup. ras. 61. תמימם — ם ‸ 64, 183.

4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה
5 בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את
אשר צוה משה לפני אהל מועד ויקרבו כל העדה
6 ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר
צוה יהוה תעשון ויראה אליכם כבוד יהוה :
7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל מזבח ועשה את
חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה
את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה :
8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת
9 אשר לו : ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל
אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם
10 יצק אל יסוד המזבח : ואת החלב ואת הכליות
ואת היותרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה
11 כאשר צוה יהוה את משה : ואת הבשר ואת העור
12 שרף באש מחוץ למחנה : וישחט את העלה
וימציאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
13 המזבח סביב : ואת העלה המציאו אליו לנתחיה
14 ואת הראש ויקטר המזבחה : וירחץ את הקרב
15 ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה : ויקריב
את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם
16 וישחטהו ויחטאהו כראישון : ויקריב את העלה
17 ויעשה כמשפט : ויקריב את המנחה וימלא כפיו

4. נראה ^ 64. 5. לפני — 1° אל פני 61, 65.
7. מזבח — המזבח 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
9. ויקריבו 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. ואת bis 61.
10. הכליות — הכליות* 61. היותרת — היורת 65.
12. וימציואו 61.
13. לנתחיה — ח ^ 61. ויקטיר 61, 183, 221.
14. ויקטיר 61. 15. ויקרב 65, 127.

18 מנחה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר : וישחט
את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם
וימציאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על
19 המזבח סביב : ואת החלבים מן השור ומן האיל
20 האליה והמכסה והכליות ויותרת הכבד : וישם
את החלבים על החזות ויקטיר החלבים המזבחה :
21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
22 לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה : וישא
אהרן את ידו על העם ויברכם וירד מעשות
23 החטאת והעלה והשלמים : ויבא משה ואהרן אל
אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד
24 יהוה אל כל העם : ותצא אש מלפני יהוה
ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים
וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם :

CAP. X. י

1 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו
בהן אש וישמו עליהן קטרת ויקרבו לפני יהוה
2 אש זרה אשר לא צוה אתם : ותצא אש מלפני
3 יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה : ויאמר
משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקריבי
4 אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן : ויקרא

17. ויקטיר 61, 221.
19. האליה ∾ האילה 61, 221.
20. ויקטר 63, 64, 127.
23. ויראה — ה ‸ 61, 183, 221, 670.
24. המזבחה 670.

1. מחתיתו 61, 64, 127, 183, 221. ויקריבו 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221, 363 Houb.
5. בקרבי 61, 63, 64. ועל — ואל 64.

משה אל מישאל ואל אליצפן בני עזיאל דד אהרן
ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני
5 הקדש אל מחוץ למחנה : ויקרבו וישאו אתם
בכיתנותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה :
6 ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו
ראשיכם לא תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו
ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו
7 את השרפה אשר שרף יהוה : ומפתח אהל מועד
לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם
8 ויעשו כדבר משה : וידבר יהוה אל אהרן
9 לאמר : יין ושכר אל תשתה אתה ובניך אתך
בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
10 לדרתיכם : להבדיל בין הקדש ובין החל ובין
11 הטמא ובין הטהור : ולהורת את בני ישראל
את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד
12 משה : וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל
איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת
מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש
13 קדשים הוא : ואכלתם אתה במקום קדוש כי
חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי :

4. אליצפן ∞ 363 Houb. דוד 64, 183. שאו — ושאו 61, 64.
5. בכיתנותם — ו ‸ 63, 65 — בכיתונתם 299.
6. ראשיכם — י ‸ 65. תפרעו — ע sup. ras. 61. לא 2° — אל 299. תמותו 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221.
7. תמתו — תמותו 63, 183, 221 — תמותן 61 — תמותו 64, 65, 127.
9. תמותו 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221. לדרותיכם 64.
10. להבדיל — ולהבדל 63 — ולהבדיל 64, 65, 127, 183, 670.
12. מאשי — מאשה 363.

14 את חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו
במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק
15 בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל : שוק התרומה
וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף
תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך ולבנתיך אתך
16 לחק עולם כאשר צוה יהוה : ואת שעיר החטאת
דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל
17 איתמר בני אהרן הנותרים לאמר : מדוע לא
אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים
היא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר
18 עליהם לפני יהוה : הן לא הובא את דמה אל
הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר
19 צויתי : וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתה
כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה :
20 וישמע משה וייטב בעיניו :

CAP. XI. יא

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם :
2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר
3 תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ : כל מפרסת
פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
4 אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה

14. ארת — את * 64. 15. אשי — אשה 63.
16. שרוף 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. לאמר ‸ 64.
17. הקדש — קדוש 127.
19. אתה — אתי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.

3. מעלת ‸ 64 — מעלות 61, 221.
4. אך את זה sup. ras 63. לא ‸ 66.

וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא
5 ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם : ואת השפן
כי מעלה גרה הוא ופרסה לא הפריס טמא הוא
6 לכם : ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה
7 לא הפריסה טמאה היא לכם : ואת החזיר כי
מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא
8 יגור טמא הוא לכם : מבשרם לא תאכלו
9 ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם : ואת זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו :
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים בימים
ובנחלם מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
11 במים שקץ הם לכם : ושקץ יהיו לכם מבשרם
12 לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו : וכל אשר אין
13 לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם : ואת
אלה תשקצו מן העוף לא תאכלו שקץ הם את
14 הנשר ואת הפרס ואת העזניה : ואת הדאה ואת
15 16 האיה למינה : ואת כל ערב למינו : ואת בת
היענה ואת התחמס ואת השאף למינו ואת הנץ :
17 18 ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף : ואת התנשמת
19 ואת הקאת ואת הרחמה : ואת החסידה והאנפה

4. וממפריסי 61, 64, 65, 66, 221. מעלה — מעלי 65.
6. טמאיה 61. היא 2° — הוא 363 Houb.
7. כי bis 66. לכם ‸ כ — 61 ‸ 127. 9. וקשקשת ** 127.
10. ובנחלים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221. 12. כל 363 Houb.
13. הם — ה ‸ 64. 14. האיה — התיה 61, 221.
16. חתחמוס 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
השאף — השחף 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
17. הינשוף ∾ הינושף 61, 221.
19. החסידה — י ‸ 61, 65, 221.

20 למינה ואת הדגיפת ואת העטלף : וכל שרץ
21 העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם : אך את
זה תאכלו מכל שרץ העף ההלך על ארבע אשר
לו כרעים ממעל לרגליו לנתר בהם על הארץ :
22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת
הסלעם למינהו ואת החרגל למינה ואת החגב
23 למינהו : וכל שרץ העוף אשר לו אברע רגלים
24 שקץ הוא לכם : ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם
25 יטמא עד הערב : וכל הנשא מנבלתם יכבס
26 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : לכל הבהמה
אשר היא מפריסת פרסה ושסעה איננה שסע
וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע
27 בהם יטמא : וכל ההלך על כפיו בכל החיה
ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
28 בנבלתם יטמא עד הערב : והנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם :

19. הדגיפרת — הדוגיפת 66, 503 — הדוגפת 61, 65, 127, 183, 333 — הדגפית 63 — הדונפית 197 — הד*ופת 364.

20. וכל — ו‸ 63, 64, 183. העוף — העוף* 63. שקץ — טמא 65.

21. העוף 61, 63, 64, 65, 66. לו — לא 66. כורעים 183. לנתר — נ primo פ 64.

22. את 2° — ואת 127. החרגל — ג ſup. raſ. 61. החגב — החרגב 221.

23. וכל — ו‸ 63, 183. אברע ∾ ארבע 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363. הוא primo היא 65.

25. הנשא — הנושא 63, 66, 183, 127 — הנהשא 65. מנבלתם — נ‸ 64.

26. היא — י ſup. raſ. 127. פרסה — פריסת פרסה 66.

27. הערב‸ 61.

28. והנושא 63, 64, 65, 66, 127, 183.

29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד
30 והעכבור והחצב למינו : והאנקה והכח והלטאה
31 והחמט והתנשמת : אלה הטמאים לכם מכל
השרץ כל הנגע בהם במותם יטמא עד הערב :
32 וכל אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל
כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
מלאכה בהם במים יבוא וטמא עד הערב וטהר :
33 וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר
34 בתוכו יטמא ואתו תשברו : מכל האכל אשר
יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר
35 ישתה בכל כלי יטמא : וכל אשר יפל מנבלתם
עליו יטמא תנור וכירים יתצו טמאים הם וטמאים
36 יהיו לכם : אך מעין מים ובור מקוה מים יהיה
37 טהור ונגע בנבלתם יטמא : וכי יפל מנבלתם
38 על זרע זרע אשר יזרע טהור הוא : וכי ינתן
מים על הזרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם :
39 וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע
40 בנבלתה יטמא עד הערב : והאכל מנבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס
41 בגדיו וטמא עד הערב : וכל השרץ השרץ על
42 הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל ההלך על גחון וכל

29. והעכבור — ב ‸ 64. והחצב — ח ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
30. והלטאה ∞ והטלאה 64, 183. והחמט — ח ‸ 61, 127 — והחמוט 64. 32. יבוא — ו ‸ 64, 299.
37. זרע bis — primo ter 127.
38. ינתן — יתן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
39. בנבלתה — בנבלתם 64.
40. והנושא 64, 65, 183.
42. ההלך 1° — הלך 63.

ההלך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ
43 השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם : אל
תשקצו ארת נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא
44 תטמאו בהם ונטמאתם בם : כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדישים כי קדוש אני ולא
תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ :
45 כי אני יהוה אלהיכם המעלה אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים והייתם קדישים כי קדוש
46 אני : זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה
הרמשת במים לכל הנפש השרצת על הארץ :
47 להבדיל בין הטמא בין הטהור ובין החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל :

CAP. XII. יב

Sectio Legis Vigesima Septima. פרשה תזריע

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזרע וילדה זכר וטמאה שבעת
3 ימים כימי נדרת דותה תטמא : וביום השמיני
4 ימול ארת בשר ערלתו : ושלשים יום ושלשת
ימים תשב בדם טהרה בכל קדש לא תגע ואל

42. ההלך 2° — הה sup. ras. 61. תאכלום — ו ^ 61.
43. נפשתיכם — נפשותיכם 64. תטמאו — ו ^ 61.
ונטמאתם בם ^ 127.
44. קדשים 64. נפשותיכם 61, 64.
45. קרשים 127.
46. נפש — הנפיש 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. הנפיש ^ 61.
47. בין 2° — ובין 61, 63, 64, 65, 127, 363.

1. דבר אל בני sup. ras. 127. וטמאה — ה ^ 61.
4. ושלשים — ו ^ 127.

5 המקדש לא תבוא עד מלאת ימי טהרה : ואם
נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום
6 וששת ימים תשב על דמי טהרה : ובמלאת ימי
טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן
יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל
7 הכהן : והקריבו לפני יהוה וכפר עליה הכהן
וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדת לזכר
8 ולנקבה : ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה
שתי תרים או שני בני יונה אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליה הכהן וטהרה :

CAP. XIII. יג

1,2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אדם כי
יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה
בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן
3 או אל אחד מבניו הכהנים : וראה הכהן את
הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה
הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראה הכהן
4 וטמא אתו : ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו
ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן
5 והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים : וראה
הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא

4. המקדש — ד ‸ 61.
5. שבועים 61, 64, 66, 127, 183, 221. תשב ‸ 64.
על — אשר על 299.
6. ימי — ימי* (eras. ם) 127. או 1° sup. ras. 65.
לבת — ת sup. ras. 127. ובן — או בן 61, 64, 183.
7. תורת ‸ 61.

1. ואל אהרן ‸ 65.
4. את הנגע ‸ 61.

פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית :
6 וראה הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע
לא פשע הנגע בעור וטהרו הכהן מספחרת היא
7 וכבס בגדיו וטהר : ואם פשה תפשה המספחת
בעור אחרי הראותו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית
8 אל הכהן : וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור
9 וטמאו הכהן צרעת היא : ונגע צרעת כי תהיה
10 באדם והובא אל הכהן : וראה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי
11 בשאת : צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמאו הכהן
12 לא יסגירנו כי טמא הוא : ואם פרח תפרח
הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
13 מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן : וראה
הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את
14 הנגע כלו הפך לבן טהור הוא : וביום הראות
15 בו בשר חי יטמא : וראה הכהן את הבשר החי
16 וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת היא : או כי
ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן :
17 וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן

5. פשה — פשע 363, 670. והסגירו ∾ והסגריו 61.
6. הכהן 1° ^ 61. פשע — פשה 63, 64, 65, 127, 183, 221; forte 61. מספחרת — המספחרת 61, 221.
7. פשה — פשה 670. הראתו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
8. המספחת — ה ^ 61. צרעת forte הצרעת 61.
10. הפכה ^ 61.
11. צרערת ^ 61. בשרו — ש sup. ras. 65.
12. ועד — ו ^ 66.
13. כלו — ו ^ 61.
15. וראה sup. ras. 63. וטמאו — וטמא 61.
16. או כי — וכיי 66 — וכי 670. ונהפך — ונאפך 66.

18 את הנגע טהור הוא : ובשר כי יהיה בו שחין
19 ונרפא : והיה במקום השחין שאת לבנה או
20 בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן : וראה
הכהן והנה מראהו שפל מן העור ושערו הפך לבן
21 וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה : ואם
יראה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה
מן העור והיא כהה והסגירו הכהן בשעת ימים :
22 אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא :
23 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת
24 השחצן היא וטהרו הכהן : או בשר כי יהיה בעור
מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה
25 אדמדמת או לבנה : וראה אתה הכהן והנה הפך
שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת
היא במכוה פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת
26 היא : ואם יראה הכהן והנה אין בבהרת שער
לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו
27 הכהן שבעת ימים : וראה הכהן ביום השביעי
אם פשה תפשה בעור וטמא אתו הכהן נגע צרעת
28 היא : ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור

18. בו ^ 61, 19. אדמדרת — אדמדמרת 221.
20. הכהן 1° ^ 61. שפל — פ sup. raf. 61. העור — ר ^ 183.
פרחה — ה ^ 66.
21. בשעת ∾ שבעת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
22. אם — ואם 63, 66.
23. השחצן — השחין 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
24. או בשר — ובשר 127. המכוה — המכוהה 183 — הממוה
363 Mor.
25. הפך — הפכה 61, 64, 127. במכוה — במכוה * 64 — במוכה
221. 26. Com. ^ 61. והסגירו — סהסגירו 197.
27. Com. ^ 61. וראה — ה ^ 66.

והיא כהה שאת המכוה היא וטהרו הכהן כי
29 צרבת המכוה היא : ואיש או אשה כי יהיה בו
30 נגע בראש או בזקן : וראה הכהן את הנגע והנה
מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא
הכהן אתו נתק הוא צרעת הראש או הזקן היא :
31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו
עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את
32 נגע הנתק שבעת ימים : וראה הכהן את הנתק
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו
שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן העור :
33 והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את
34 הנתק שבעת ימים שנית : וראה הכהן את הנתק
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו
איננו עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו
35 וטהר : ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו :
36 וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר
37 הכהן לשער הצהב טמא הוא : ואם בעיניו עמד
הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא
38 וטהרו הכהן : ואיש או אשה כי יהיה בעור
39 בשרם בהרות בהרות לבנות : וראה הכהן
והנה בעור בשרם בהרות כהות לבנות בחק הוא

30. אתו הכהן ∞ 363 Houb. הוא — או 64.
31. וכי — או כי 61, 197, 221. 32. פשה — פשע 61.
33. הנתק 1° — נ ^ 127. שנית ^ 127.
34. העור — האור 197.
36. פשה — פשע 64. 37. שחר — שער 61.
38. בהרות 1° — ו ^ 66. בהרות 2° — ו ^ 63, 66.
בהרות 1° et 2° — ה ^ 363 Houb.
39. בהרות — ו ^ 66. בחק — בהק 670.

40 פרח בעור טהור הוא׃ ואיש כי ימרט ראשו קרח
41 הוא טהור הוא׃ ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח
42 הוא טהור הוא׃ וכי יהיה בקרחתו או בגבחת
נגע לבן אדמדם צרעת פרחת היא בקרחתו או
43 בגבחתו׃ וראה אתה הכהן והנה שאת הנגע
לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת
44 עור בשר׃ איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו
45 הכהן בראשו נגעו׃ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו
יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה
46 וטמא טמא יקרא׃ כל ימי אשר הנגע בו יטמא
47 טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ והבגד
כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃
48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או
49 בכל מלאכת עור׃ והיה הנגע ירקרק או אדמדם
בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי
50 עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן׃ וראה
הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים׃
51 וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור
52 למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא הוא׃ ושרף
את הבגד או את השתה או את הערב בצמר או
בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע

41. מפארת — מפחת 63.
42. וכי — או כי 61. פרחרת — פרעת 61.
44. הוא 1° ^ 197.
45. והצרוע ∾ והצרעו 221 — והצרע 61.
פרומים — פרועמים 64. 46. הוא — והוא 64.
49. והיה הנגע — והנגע 61.
52. השתה — השתי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 670.

53 כי צרעת ממראת היא באש תשרף : ואם יראה
הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או
54 בערב או בכל כלי עור : וצוה הכהן וכבסו את
55 אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית : וראה
הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע
את עיניו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו
56 פחתת היא בקרחתו או בגבחתו : ואם ראה הכהן
והנה כהה הנגע אחרי הכבסו אתו וקרעו אתו מן
הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב :
57 ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור פרחת היא באש תשרפנו את אשר בו
58 הנגע : והבגד או השתי או הערב או כל כלי
העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
59 וטהר : זאת תורת נגע הצרעת בגד הצמר או
הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור
לטהרו או לטמאו :

CAP. XIV. יד

Sectio Legis Vigesima Octava. פרשה מצרע

1,2 וידבר אל משה לאמר : זאת תהיה תורת
3 המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן : ויצא הכהן
אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע

53. הנגע — ג primo ע 65.
56. אתו 1° — ת ‸ 65. וקרעו — וקרחו 127. או מן 1° et 2° — ומן 127. או מן 2° et 3° — ומן 221.
59. כל — את כל 197. עור — העור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.

1. וידבר — וידבר יהוה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb. 2. טהרתו — ה ‸ 61.

4 הצרעת מן הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטהר
שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת
5 ואזוב : וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל
6 כלי חרש אל מים חיים : ואת הצפור החיה
יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת
האזוב וטבל אתם ואת הצפור החיה בדם הצפור
7 השחוטה על מים החיים : והזה על המטהר מן
הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפור
8 החיה על פני השדה : וכבס המטהר את בגדיו
וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא
אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים :
9 והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו
ואת זקנו ואת גבות עיניו ואת כל שערו יגלח
וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר :
10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימם בני שנה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים
11 סלת מנחה בלולה בשמן ולג שמן אחד : והעמיד
הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה
12 פתח אהל מועד : ולקח הכהן את הכבש האחד
והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם
13 תנופה לפני יהוה : ושחט את הכבש במקום אשר

4. צפורים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. ועץ — ע sup. ras. 61.

5. ושחטו — ש ‸ 127. אל 2° — על 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

6. וטבל אתם sup. ras. 63. הצפור 3° — פ ‸ 65.

7. על המטהר ‸ 61. 8. במים — מ ‸ 64.

9. את 2° — ואת 183. את 4° — את * 61.

10. תמימים 61. בת — בן 183. עשרונים 64.

11. יהוה פתח — וה פתח sup. ras. 127. אהל מועד ‸ 127.

ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש
כי כחטאת כאשם הוא לכהן קדש קדשים הוא :
14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנך אזן
המטהר הימנית ועל בהון ידו הימנית ועל בהון
15 רגלו הימנית : ולקח הכהן מלג השמן ויצק על
16 כף הכהן השמאלית : וטבל הכהן את אצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה
17 מן השמן שבע פעמים לפני יהוה : ומיתר השמן
אשר על כפו יתן הכהן על תנך אזן המטהר
הימנית ועל בהון ידו הימנית ועל בהון רגלו הימנית
18 על דם האשם : והנותר בשמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה :
19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
20 ואחר ישחט את העלה : והעלה הכהן את העלה
ואת המנחה המזבחה לפני יהוה וכפר עליו הכהן
21 וטהר : ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש
אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד
22 בלול בשמן למנחה ולג שמן : ושתי תרים או שני
בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד
23 עלה : והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל
24 הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה : ולקח

13 כאשם — וכאשם 197, 221.
14. תנך ‸ 61. הימנית 1° — הימינית 65, 127. ועל — ע ‸ 61.
ידו — ידו* 65. הימנית 2° et 3° — הימינית 127.
15. על כף ‸ 65. השמאלית — א ‸ 66 — י ‸ 61.
16. הכהן — הכ sup. ras. 61. הימנית — הימינית 65, 127.
השמאלית — י ‸ 61.
17. יתן הכהן ‸ 127. הימנית 1°, 2°, et 3° — הימינית 127.
18. הכהן 2° ‸ 183.
19. ועשה — ש ‸ 61. הכהן ‸ 127.

הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם
25 תנופה לפני יהוה : ושחט את כבש האשם ולקח
הכהן מדם האשם ונתן על תנך אזן המטהר
הימנית ועל בהון ידו הימנית ועל בהון רגלו
26 הימנית : ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן
27 השמאלית : והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן
אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה :
28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנך אזן
המטהר הימנית ועל בהון ידו הימנית ועל בהון
29 רגלו הימנית על מקום דם האשם : והנותר
בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
30 לכפר עליו לפני יהוה : ועשה את האחד מן
31 התרים או מבני היונה מאשר תשיג ידו : את
אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד
עלה על המנחה וכפר על המטהר לפני יהוה :
32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו
33 בטהרתו : וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
35 ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם : ובא אשר
לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית :
36 וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבוא הכהן
לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחרי

25. הימנית 1°, 2°, et 3° — הימינית 127.
27. הימינית 127, 221.
28. הימנית 1°, 2°, et 3° — הימינית 127.
30. ועשה את — ועשה **** את 127. האחד — ה‸ 63 — אחד sup. ras. 127.
32. בטהרתו — לטהרתו 221. 34. לאחזה — להאחזה 61.
36. הנגע — הנ*גע 127.

37 כן יבוא הכהן לראות את הבית : וראה הכהן
את הנגע והנה הנגע בקירות הבית שקעררות
ירקרקות או אדמדמות ומראהן שפל מן הקיר :
38 ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את
39 הבית שבעת ימים : ושב הכהן ביום השביעי
40 וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית : וצוה
הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו
41 אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא : ואת
הבית יקצעו מבית סביב ושפכו את העפר אשר
42 הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא : ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר
43 אחר יקחו וטחו את הבית : ואם ישוב הנגע
ופרח בבית אחרי חלצו את האבנים ואחרי הקצות
44 את הבית ואחרי הטח : ובא הכהן וראה והנה
פרח הנגע בבית צרעת ממראת בבית טמא
45 הוא : ונתצו את הבית את אבניו ואת עציו ואת
כל עפר הבית והוציאו אל מחוץ לעיר אל מקום
46 טמא : והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא
47 עד הערב : והשכב בבית יכבס בגדיו והאכל
48 בבית יכבס בגדיו : ואם בא יבוא הכהן וראה
והנה לא פרח הנגע בבית אחרי הטח את הבית

37. אדמדמית — אדמדות 65.
40. וחליצו 65. לעיר ‸ 333.
41. ואת הבית — הביא * ו * את 127. יקצעו sup. ras. 127.
מבית — מ sup. ras. 127.
43. חליצו 65. הטח — חטח 64, 65, 221.
44. פרח — פ ‸ 65 — ר sup. ras. 127.
45. והוציאו — י ‸ 64.
46. הסגיר — הסגירו 65, 183. יטמא — ט ‸ 61.
47. בבית 2° — בית sup. ras. 65. 48. הטח — חטח 64.

49 וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע : ולקחו
לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת
50 ואזוב : ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש
51 על מים חיים : ולקח את עץ הארז ואת שני
התולעת ואת האזוב ואת הצפור החיה וטבל אתם
בדם הצפור השחוטה ובמים החיים והזה על
52 הבית שבע פעמים : וחטא את הבית בדם הצפור
ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ושני
53 התולעת ובאזוב : ושלח את הצפור החיה אל
מחוץ לעיר על פני השדה וכפר על הבית וטהר :
54 55 זאת התורה לכל נגע וצרעת ולנתק : ולצרעת
56 הבגד ולבית : ולשאת ולספחת ולבהרת :
57 להורת ביום הטמא וביום הטהור זאת תורת
הצרעת :

CAP. XV. יה

1,2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : דברו
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה
3 זב מבשרו זובו טמא הוא : וזאת תהיה טמאתו
בזובו רר בשרו את זובו או חתום בשרו מזובו
טמא הוא כל ימי זב בשרו או החתים בשרו מזובו

49. צפורים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. ר—ארז sup. ras. 61.
51. האזוב — הזוב 66 — האזו*ב 61. שבעת — שבע 64.
52. ושני — ובשני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
53. החייה 61. 54. וצרעת — הצרעת 64, 127, 221.
56. ולספחת — ח sup. ras. 61.
57. להורות — לעורות 64 — ולהורות 61.

3. חתום — החתום 64. טמאתו - - (8) - - הוא ^ 61.
זב — זוב 63. החתים — חתום 197, 221.

4 טמאתו היא : כל המשכב אשר ישכב עליו הזב
5 יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא : ואיש אשר
יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
6 הערב : והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס
7 בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : והנגע בבשר
8 הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכי
ירק הזב בטהור יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
9 הערב : וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא :
10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב
והנשא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
11 הערב : וכל אשר יגע בו הזב וידו לא שטף במים
12 יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : וכלי
חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף
13 במים : וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים
לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים חיים
14 וטהר : וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם
15 אל הכהן : ועשה אתם הכהן אחד חטאת ואחד
16 עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו : ואיש כי
תצא ממנה שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו
17 וטמא עד הערב : וכל בגד וכל עור אשר יהיה
עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב :

4. הכלי — הכלי* 65.
5. ואיש — ו**איש 127. במשכבו — כ ‸ 65.
6. והישב ~ והשיב 64. 10. והנושא 61, 183.
11. בגדיו ‸ 127. 13. בגדיו — את בגדיו 197.
15. אחד — האחר 197, 221. ואחד — והאחד 221.
16. ממנה — ממנו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
17. וכל בגד ‸ 127.

ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו 18
במים וטמאו עד הערב : ואשה כי תהיה זובה דם 19
יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה
כל הנגע בה יטמא עד הערב : וכל אשר תשכב 20
עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא :
כל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא 21
עד הערב : וכל הנגע בכל הכלי אשר תשב עליו 22
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב : ואם 23
על המשכבה היא או על הכלי אשר היא ישבת
עליו בנגעו בו יטמא עד הערב : ואם שכב ישכב 24
איש אתה ותהיה נדתה עליו יטמא שבעת ימים
כל המשכב אשר ישכב עליו יטמא : ואשה כי 25
יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי
תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה
תהיה טמאה היא : כל המשכב אשר תשכב עליו 26
כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי
אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה : כל 27
הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא

18. ורחצו — ורחזו 363.
19. זובה 1° — ו ^ 61, 64. דם — דם * 127.
20. יטמא 1° ^ 64.
21. כל — וכל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
22. בכל — כל sup. ras. 61. אשר forte bis 64. עד primo
על 65. 23. או — א sup. ras. 61.
24. ותהיה — ותהי 127. יטמא 1° — וטמא 363 Houb. כל — וכל
61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. ישכב 2° — תשכב 65.
25. ימים — ימים * 61. רבים ^ 64. טמאה — טמאיה 61.
26. זובה — סובה 363. לה — לו 197.
27. כל — וכל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
בהם — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
וכבס בגדיו — וכבסבגדיו 64.

28 עד הערב : ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת
29 ימים ואחר תטהר : וביום השמיני תקח לה שתי
תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן
30 אל פתח אהל מועד : ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני
31 יהוה מזוב טמאתה : והזהרתם את בני ישראל
מטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאם את
32 משכני אשר בתוכם : זאת תורת הזב ואשר תצא
33 ממנו שכבת זרע לטמאה בה : והדוה בנדתה
והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב
עם טמאה :

CAP. XVI. טז

Sectio Legis XXIX. פרשה אחרי מות

1 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
2 בקרבתם לפני יהוה וימתו : ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת אל הקדש
מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון
3 ולא ימות כי בענן אראה אל הכפרת : בזאת
יבוא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל
4 לעלה : וכתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו
על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף

28. מזובה — מזובו 127.
29. והביאה — והביא 127.
30. הכהן 2° — כהן 61.
31. בטמאת ‸ 61 — בטמאתם 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363.

2. אל 2° — על 63. ואל — ולא 221. אל 5° — על 363 Houb.
4. ומכנסי — כ ‸ 61. ובאבנט — ובאניט 61.

בגדי קדש הם ורחץ במים את כל בשרו ולבשם׃
5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
6 ואיל אחד לעלה׃ והקריב אהרן את פר החטאת
7 אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את שני
השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל
8 מועד׃ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל
9 אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ והקריב אהרן
את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו
10 חטאת׃ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל
יעמיד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל
11 המדברה׃ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת
12 אשר לו׃ ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא חופניו קטרת סמים דקה
13 והביא מבית לפרכת׃ ונתן את הקטרת על האש
לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
14 על העדות ולא ימות׃ ולקח מדם הפר והזה
באצבעו אל פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה
15 שבע פעמים מן הדם באצבעו׃ ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית
לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר

7. יהוה — י ^ 127.
8. השעירים — השערים 66. לעזאזל — לעזזאל 61.
10. לעזאזל 1° — ליהוה לעזזאל 61. יעמד 66. לעזאזל 2° — לעזזאל 61.
11, 12. אשר לו ולקח ^ 221.
12. מלוא 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb. 670.
ומלוא 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb. 670.
חופניו — חפניו 61, 63, 65, 66, 183, 221 — פ ^ 64.
13. ענן — הענן 61.

16 יהוה אתו אל הכפרת ולפני הכפרת : וכפר על
הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך
17 טמאתם : וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו
לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד
18 כל קהל ישראל : ויצא אל המזבח אשר לפני
יהוה וכפר עליו : ולקח מדם הפר ומדם השעיר
19 ונתן על קרנות המזבח סביב : והזה עליו מן הדם
באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני
20 ישראל : וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד
21 ואת המזבח והקריב את השעיר החי : וסמך אהרן
את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו
את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל
חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד
22 איש עתי המדברה : ונשא השעיר עליו את כל
עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר :
23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד
24 אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם : ורחץ
את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו
ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו
25 ובעד העם : ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה :

15. אל 2° — על 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
18. המזרח — המזבח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
21. ידו — ידיו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
והתודה — וההתודה 66. עונת עוונת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
22. עונתם עוונותם 64, 65.
23. והניחם — והניהם 61.
24. את 2° ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363 Houb.
25. יקטיר — הקטיר 127. המזבח 197.

26 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ
את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המחנה :
27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא
את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ למחנה
ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם :
28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
29 ואחרי כן יבוא אל המחנה : והיתה לכם לחקת
עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את
נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר
30 הגר בתוככם : כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
31 אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו : שבת
שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת
32 עולם : יכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי
33 הקדש : וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח יכפר על הכהנים ועל כל עם הקהל
34 יכפר : והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על
בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר
צוה יהוה את משה :

26. לעזאזל — לעזזאל 61. ואחרי כן ſup. raſ. 127.
27. הובא — ו ^ 127. יוציא — יוצא 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 363. ושרפו — וישרף 61, 63, 64, 66, 127, 183, 197, 221, 363 Houb. — ויש״ף 65. ערתם — עורותם 64 — עורתם 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
29. לכם — לכם לחקת 61. לחקת — ל ^ 183. נפשותיכם 64. בתוככם — בתוכם 65.
31. היא — הוא 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363. נפשותיכם 64. חקת — חוקת 63.
32. ימשח — ימשא 61.
33. עם — העם 61, 64, 65, 183, 670.

CAP. XVII. יז

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
3 אשר צוה יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל
אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר
4 ישחט מחוץ למחנה : ואל פתח אהל מועד לא
הביאו לעשות אתו עלה או שלמים ליהוה לרצונכם
לריח ניחח וישחטהו בחוץ ואל פתח אהל מועד
לא הביאו להקריבו קרבן ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש
5 ההוא מקרב עמיו : למען אשר יביאו בני ישראל
את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה
והביאום ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן
6 וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם : וזרק הכהן
את הדם על מזבח יהוה אשר פתח אהל מועד
7 והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה : ולא יזבחו עוד
את זבחיהם לשערים אשר הם זנים אחריהם
8 חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם : ואליהם
תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור
9 בתוכם אשר יעשה עלה או זבח : ואל פתח אהל
מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש

3. אשר 1° forte אומר 127. מוחץ ∾ מחוץ 61.
4. מועד 1° ^ 127. הביאו 1° — יביאו 64. או שלמים — ושלמים 66. עמיו — י ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
5. הביאו — יביאו 127. השדה · ^ 65. פתח ^ אל 65. זבחים — זבחי 64.
6. וזרק — רק sup. ras. 64.
7. לדרתם — לדרותם 61, 64, 183 — לדורתם 63, 66.
9. יביאנו — א ^ 64.

10 ההוא מעמיו ׃ ואיש איש מבית ישראל ומן הגר
אשר יגור בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי את
פני בנפש האכלת את הדם והכרתי אתו מקרב
11 עמו ׃ כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם
על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
12 בנפש יכפר ׃ על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש
מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל
13 דם ׃ ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
בתוככם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל
14 ושפך את דמו וכסהו בעפר ׃ כי נפש כל בשר
דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר
לא תאכלו כינפש כל בשר דמו הוא כל אכלו
15 יכרת ׃ וכל הנפש אשר תאכל נבלה וטרפה
באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
16 הערב ׃ ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא
עונו ׃

CAP. XVIII. יח

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל
3 ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם ׃ כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו

10. אתו — אתה 61, 64, 65, 66, 183, 670. עמו — עמה 61, 64, 65, 66.
11. נפשותיכם 61, 64, 183.
12. והגר — ו ^ 64.
13. ומן ^ 61. בתוככם — בתוכם 63, 65, 127.
14. כינפש — כי נפש 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
15. וטרפה — או טרפה 66, 197.

3. כמעשה — ש ^ 61.

4 ובחקותיהם לא תלכו : את משפטי תעשו ואת
חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם :
5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם
6 האדם וחיה בהם אני יהוה : איש איש אל כל
שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה :
7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא לא
8 תגלה ערותה : ערות אשת אביך לא תגלה ערות
9 אביך היא : ערות אחתך בת אביך או בת אמך
מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותה :
10 ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי
11 ערותך הנה : ערות בת אשת אביך מולדת אביך
12 אחתך היא לא תגלה ערותה : ערות אחות
13 אביך לא תגלה שאר אביך היא : ערות אחות
14 אמך לא תגלה שאר אמך היא : ערות אחי
אביך לא תגלה ואל אשתו לא תקרב דדתך היא :
15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך היא לא תגלה
16 ערותה : ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך
17 היא : ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה
ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה
18 זמה היא : ואשה על אחתה לא תקח לצרר

3. ובחקותיהם — ח ‸ 63 — ובחקתיהם 64, 65, 66, 127, 183, 221. 4. חקיתי 63, 64, 65, 66.
5. חקיתי 61, 63, 64, 65, 66. 7. אמך 1° — עמך 63.
9. אחותך 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. חוץ — ח primo ע 127. 10. ערותין 64, 65, 66, 127, 183,
11. אחותך 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
14. ערות — ר ‸ 65. לא 1° ‸ 64. דודתך 63.
16. היא — א****הי 66.
17. ואת — את או 221 — או 670. בת 2° ‸ 63.
18. אחותה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

19 לגלות ערותה עליה בחייה : ואל אשה בנדת
20 טמאתה לא תקרב לגלות ערותה : ואל אשת
עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה :
21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את
22 שם אלהיך אני יהוה : ואת זכר לא תשכב משכבי
23 אשה תועבה היא : ובכל בהמה לא תתן שכבתך
בה לטמאה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה
24 תבל הוא : אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה
25 נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם : ותטמא
הארץ ואפקד עונה עליה ותקיא הארץ את יושביה :
26 ושמרתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל
התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם :
27 כי את כל התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר
28 לפניכם ותטמא הארץ : ולא תקיא הארץ אתכם
בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם :
29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו
30 הנפשות העשות מקרב עמם : ושמרתם את
משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר
נעשו לפניכם ולא תטמאו בהן כי אני יהוה
אלהיכם :

20. שכבתך ∾ שכתבך 127. לזרעה 197.
21. להעביר — ה ‸ 127 — לעבר 197.
23. שכבתך — שכ*בתך (eraſ. ת) 127. לטמאה בה ∾ 61, 63,
64, 65, 66, 127, 221, 363.
25. ואפקיד 61. יושביה — ו ‸ 61, 63, 65, 66, 221.
26. חקותי 61, 63, 64, 65, 66, 127.
29. אשר ‸ 61.
30. מחקות — ח ‸ 64, 221. בהן — בהם 64, 127.

CAP. XIX. יט

Sectio Legis Trigesima. פרשה קדשים

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת
בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש
3 אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת
4 שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם : אל תפנו
אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני
5 יהוה אלהיכם : וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה
6 לרצונכם תזבחהו : ביום זבחכם יאכל וממחרת
7 והנותר עד יום השלישי באש ישרף : ואם אכל
8 יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה : ואכלו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש
9 ההוא מעמיה : ובקצירכם את קציר ארצכם לא
תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט :
10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני
11 ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם : לא תגנבו
12 ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו : ולא
תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני
13 יהוה : לא תעשק את רעך ולא תגזל ולא תלין
14 פעלת שכיר אתך עד בקר : לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה :

2. קדשים 63, 127, 363 Houb. יהוה — איהוה 61.
3. Com. ^ 61. ואת — ו ^ 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. שבתותי 66. 4. Com. ^ 61.
5. תזבחהו — ה' ^ 127. 9. ובקצירכם — י' ^ 63.
10. תעולל — ו ^ 63, 66, 127 — תועלל 65. ופרט — פ ^ 65.
12. אני — י' ^ 66.
13. ולא 2° — ו ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. פעלת — פע ^ 65.

לא תעשה עול במשפט ולא תשא פני דל ולא 15
תהדר פני גדול בצדק תשפט את עמיתך : לא 16
תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה :
לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכח את עמיתך 17
אל תשא עליו חטא : לא תקום ולא תטר אר 18
בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה : את 19
חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים ושדך
לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה
עליך : ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא 20
שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לו לא יומת כי לא
חפשה : והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל 21
מועד איל אשם : וכפר עליו הכהן באיל האשם 22
לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא : וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ 23
מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים
יהיה לכם ערלים לא יאכל : ובשנה הרביעת 24
יהיו כל פריו קדש הללים ליהוה : ובשנה 25

15. לא — ולא 66. תעשה — תעשו 64. ולא 1° — ו ^ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.

16. לא 2° — ולא 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670. דם ^ 63.

17. הוכיח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. תוכיח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. אל — ולא 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183 — ואל 221 — לא 3ʻ3.

18. תטר — תטור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

19. חקותי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.

20. חפשי — חפשה 221.

21. פתח ^ 64. 22. יהוה ^ 66.

23. ונטעתם — ט ^ 61 — ונטאתם 197. פריו ∾ פירו 63.

24. חלולים 63, 64, 127, 183.

החמשית תאכלו את פריו להאסיף לכם תבואתו
אני יהוה אלהיכם : לא תאכלו על הדם ולא 26
תנחשו ולא תעננו : ולא תקיפו את פאת ראשכם 27
ולא תשחיתו את פאת זקנכם : ושרטה לנפש 28
לא תתנו בבשרכם וכתבת קקע לא תתנו בכם
אני יהוה : אל תחלל את בתך להזנותה ולא 29
תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה : את שבתתי 30
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה : אל תפנו אל 31
האובות ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם
אני יהוה אלהיכם : מפני שיבה תקום והדרת פני 32
זקן ויראת מאלהיך אני יהוה : וכי יגור אתכם 33
גר בארצכם לא תונו אתו : כאזרח מכם יהיה 34
לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים
הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא 35
תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה :
מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה 36
לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים : ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי 37
ועשיתם אתם אני יהוה :

25. החמישית 61, 63, 64, 65, 66, 127. להאסיף — ^א 61, 63.
28. קקע — קעקע 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
29. להזנותה — ^נ 64. ולא — ^ו 63.
30. שבתותי 63.
31. הידעונים 64, 65, 127, 183. יהוה - - (10) - - ^אל 63.
33. תוענו 63.
34. הגר 1° — והגר 63.
35. במשפט^ 64. במשקול 64, 65, 127, 183.
36. מאזני — מוזני 64, 127, 183. אבני — ואבני 63, 127, 197.
איפת — ואיפת 63, 127.
37. חקותי 61, 64, 65, 66, 127, 183.

CAP. XX. כ

1, 2 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ואל בני ישראל
תדבר איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בישראל
אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו
3 באבן׃ ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי
אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא
4 את מקדשי וחלל אה שם קדשי׃ ואם העלם
יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא
5 בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו׃ ושמתי
אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו
ואת כל הזנים אחריו להזנות אחרי המלך מקרב
6 עמם׃ והנפש אשר תפנה אל האובות ואל
הידענים להזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש
7 ההיא והכרתי אתה מקרב עמה׃ והייתם
8 קדישים כי קדוש אני יהוה אלהיכם׃ ושמרתם
את כל חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם׃
9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו
10 מות יומת אביו ואמו קלל דמו בו׃ ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת
11 רעהו מות יומת הנאף והנאפת׃ ואיש אשר ישכב
את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם

2. בני — י ^ 66. איש — °ו איש* 65.
4. יעלמו 61, 63, 65, 183.
5. להזנות — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
6. אל ^ 63. הידעונים 61, 63, 64, 65, 66. להזנות — ה ^
61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. את ^ 61.
7. קדשים 63, 64. 8. חקותי 61, 63, 64, 65, 66, 127.
10. ואיש אשר ינאף — ואיש אשר ינחף 63.
אשת רעהו — אשרעהו 65.

12 דמיהם בם : ואיש אשר ישכב את כלתו מות
13 יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם : ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו מות
14 יומתו שניהם דמיהם בם : ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמה היא באש ישרפו אתו ואתהן
15 ולא תהיה זמה בתוככם : ואיש אשר יתן שכבתו
16 בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו : ואשה
אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת
את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם :
17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא
ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא :
18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה
את מקור הערוה והיא גלתה את מקור דמיה
19 ונכרתו שניהם מקרב עמם : ערות אחות אביך
ואחות אמך לא תגלה כי את שאר הערוה עונם
20 ישאו : ואיש אשר ישכב את דדתו את ערות דדו
21 גלה חטאם ישאו עררים יומתו : ואיש אשר
יקח את אשת אחיו נדה היא ערות אחיו גלה
22 עררים יהיו : ושמרתם את כל חקתי ואת כל
משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא הארץ אתכם
23 אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה : ולא

13. ואיש bis 63. 14. ואתהן — ואתיהן 183. זמה 2° ^ 64.
16. לרבעה — ה ^ 65, 127, 183. את האשה — אשה 63.
17. יקח את sup. ras. 127. אחתו 1° et 2° — אחותו 61, 63, 64, 183.
20. דדתו — דודתו 63. דדו — דודו 63. גלה — גלא 66.
22. חקתי חקותי 61, 63, 64, 65, 66, 127. שמה — ה ^ 183.
לשבת בה ^ 64.

תלכו בחקות הגוים אשר אני משלח מפניכם כי
24 את כל אלה עשו ואקץ בם : ואמר לכם אתם
תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה
ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה אלהיכם אשר
25 הבדלתי אתכם מן העמים : והבדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא
תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמאה :
26 והייתם לי קדישים כי אני יהוה ואבדיל אתכם מן
27 העמים להיות לי : ואיש או אשה אשר יהיה
בהם אוב וידעני מות יומתו באבנים תרגמום
דמיהם בם :

CAP. XXI. כא

Sectio Legis Trigesima Prima. פרשה אמר

1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
2 ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמו : כי אם
לשארו הקרוב אליו לאביו ולאמו לבנו ולבתו
3 לאחיו : ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא
4 היתה לאיש לה יטמא : לא יטמא בעל בעמו
5 להחלו : לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם

23. מפניכם — פ ^ 127. 26. קדשים 63, 127.
27. וידעני — או ידעוני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
באבנים — באבנמים 363 Houb.

2. לאחיו — לא ^ 64.
3. ולאחתו — ולאחותו 61, 63, 64, 183 — ולאותו 127.
הבתולה — ו ^ 65. לה — ה sup. ras. 127.
4. להחלו — ה ^ 64.
5. לא 1° — ולא 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 670.

6 לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטה : קדישים
יהיו לאלהיהם ולא יחללו את שם אלהיהם כי
את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקרבים והיו
7 קדישים : אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
8 מאישה לא יקחו כי קדוש הוא לאלהיו : קדשתו
כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדוש יהיה לך
9 כי קדוש אני יהוה מקדשם : ובת איש כהן כי
תחל להזנות את אביה היא מחללת באש תשרף :
10 הכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן
המשחה ומלא ידו ללבש את הבגדים את
11 ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם : ועל כל נפשות
12 מת לא יבוא לאביו ולאמו לא יטמא : ומן
המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי
13 נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה : והוא
14 אשה בבתוליה יקח : אלמנה וגרושה וחללה וזונה
את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמו יקח אשה :
15 ולא יחלל זרעו בעמו כי אני יהוה מקדשו :
16 17 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן
לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום
18 לא יקרב להגיש לחם אלהיו : כי כל איש אשר

6. קדישים 1° et 2° — קדשים 127. אשי — אשה 127, 183. 2° — קדישים יהוה ^ 63. מקריבים 61, 64, 127, 183. קדשים 63, 65.
7. אשה — אש*ה 63. כי — כ*י 63.
8. קדשתו — וקדשתו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363. יהיה — יהי sup. ras. 65.
9. להזנות — ה ^ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
13. בבתוליה ∾ בבותליה 127. 14. וגרשה 65.
17. לדרתם — לדורתם 63, 183 — לדרותם 64, 65, 66. מום ^ 127.

יהיה בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרום
19 או שרוע : או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר
20 יד : או גבן או דק או תבלל בעיניו או גרב או
21 ילפת או מרוח אשך : כל איש אשר בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש את אשי יהוה
22 מום בו לא יגש להקריב לחם אלהיו : מקדשי
23 הקדשים ומן הקדשים יאכל : אך אל הפרכת
לא יבוא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא
24 יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם : וידבר
משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל :

CAP. XXII. כב

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל
בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
3 קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה : אמר
אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם
אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו
4 עליו ונכרתה הנפש ההיא מלפני אני יהוה : איש
איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא
יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש או
5 איש אשר תצא ממנו שכבת זרע : או איש אשר
יגע בכל שרץ טמא אשר יטמא לו או באדם אשר

18. ערום — הרום 61, 64, 183, 364, 504.
21. ‸איש 61. יגש 61. אשי — אשה 127. יגש להקריב — יקרב להגיש 63. ‸להקריב 64.
23. אך אל — אכל 183. יבוא — בוא 363 Houb.

2. מקדישים 61.
3. ‸אמר 63. לדרתיכם — לדורתיכם 63 — לדרותיכם 64, 65. כל איש — כי 63.
4. יטהר — הטהר 183.

6 יטמא לו לכל טמאתו : נפש אשר תגע בו וטמא
עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ
7 בשרו במים : ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן
8 הקדשים כי לחמו הוא : נבלה וטרפה לא יאכלו
9 לטמאה בה אני יהוה : ושמרו את משמרתי ולא
ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה
10 מקדשם : וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר
11 לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא
12 יאכל בו וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו : ובת
כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים
13 לא תאכל : ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעריה מלחם
14 אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו : ואיש כי יאכל
קדש בשגגה ויסף חמישתו עליו ונתן לכהן את
15 הקדש : ולא יחללו את קדשי בני ישראל אשר
16 ירימו ליהוה : והשיאו אתם עון אשמה באכלם
17 את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם : וידבר יהוה
18 אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית
ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יקריב קרבנו
לכל נדריהם ולכל נדבתם אשר יקריבו ליהוה
19 לעלה : לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים
20 ובעזים : כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא

9. יחללהו — ה ^ 183 — יחללוהו 299.
11. יאכל — ויאכל 63. וילדי 65, 183. 12. היא ^ 61.
13. אלמנה — אלמ*נה 63. 15. ירימו — ירי*מו 61.
16. והשיאו ∾ והשאיו 61.
19. לרצונכם — ו ^ 63. ובעזים — או בעזים 61.

21 לרצון יהיה לכם : ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או נדבה בבקר ובצאן תמים
22 יהיה לרצון וכל מום לא יהיה בו : עורת או
שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא
תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על
23 המזבח ליהוה : ושור ושה שרוע וקלוט נדבה
24 תעשה אתו ולנדר לא ירצה : מעוך וכתות ונתוק
וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו :
25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל
אלה כי משחיתים בהם מום בם לא ירצו לכם :
26 27 וידבר יהוה אל משה לאמר : שור או כשב או
עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום
28 השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה : ושור
29 ושה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד : וכי
30 תזבחו זבח תודה ליהוה לרצוכם תזבחהו : ביום
ההוא יאכל ולא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה :
31 32 ושמרתם את מצותי ועשיתם אתם : ולא
תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
33 אני יהוה מקדשם : המוצא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אני יהוה :

21. ובצאן — או בצאן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
23. ושה — או שה 63. וקלוט — או קלוט 63.
24. מעוך — ומעוך 61, 63, 65, 66, 183, 670.
25. משחיתים — משחתם 63 — משחתים 61, 65.
27. או כשב — וכשב 127. אשה — אשי 63.
29. לרצוכם — לרצונכם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
30. ולא — ו ^ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
32. ונקדשתי — ו* נקשת 63.
33. המוציא 63, 64, 65, 127, 183.

CAP. XXIII. כג

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
3 מקראי קדש אלה הם מועדי : ששת ימים יעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת היא ליהוה בכל
4 מושבתיכם : ואלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר
5 תקראו אתם במועדם : בחדש הראישון בארבעה
6 עשר יום לחדש בין הערבים פסח ליהוה : ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים
7 מצות תאכלו : ביום הראישון מקרא קדש יהיה
8 לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : והקרבתם
אשה ליהוה שבעת ימים וביום השביעי מקרא
9 קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו : וידבר יהוה
10 אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה והבאתם את העמר ראשית
11 קצירכם אל הכהן : והניף את העמר לפני יהוה
12 לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן : ועשיתם
ביום הנפכם את העמר כבש תמים בן שנתו
13 לעלה ליהוה : ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין רבעית ההין :
14 ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה

6. ימים — מים 61.
10. וקצרתם — וקצירכם 64. קצירכם — י‸ 127.
11. ינפנו 183. 12. הניפכם 64, 65
13. עשרונים 64, 183. ונסכו — ונסכיו 61, 64, 65, 127, 183
רביעית 63, 64, 65.

עד הבאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם
15 לדרתיכם בכל מושבתיכם : וספרתם לכם
ממחרת השבת מיום הבאכם את עמר התנופה
16 שבע שבתות תמימות תהיינה : עד ממחרת
השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם
17 מנחה חדשה ליהוה : ממושבתיכם תביאו לחם
תנופה שתים חלות שני עשרנים סלת תהיינה
18 חמץ תאפינה בכרים ליהוה : והקרבתם על
הלחם שבעה כבשים תמימם בני שנה ופר בן
בקר אחד ואילים שנים תמימם יהיו עלה ליהוה
ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה :
19 ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים
20 בני שנה לזבח השלמים : והניף הכהן אתם
על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני
21 הכבשים קדש יהיו ליהוה לכהן : וקראתם בעצם
היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם :
22 ובקצירכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך
לקצר ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב
23 אתם אני יהוה אלהיכם : וידבר יהוה אל משה
24 לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי

14. הביאכם 61, 63, 64, 65, 66, 127. חקת — חקות 183.
לדרתיכם — לדרותיכם 65 — לדורתיכם 64. בכל ^ 64.
15. הביאכם 61, 64, 65, 66, 127, 183. תהינה 66.
17. ממושבתיכם — ב ^ 183. עשרונים 64. תאפינה —
תאפהן 64. בכורים 61, 64, 127, 183.
18. תמימים 363 Houb. 19. שני — שנה 64, 127, 670.
20. הבכורים 61, 64, 127, 183.
21. חקת — קחקת 61. לדורתיכם 64, 65.

באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא
25 קדש: כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם
26 27 אשה ליהוה: וידבר יהוה אל משה לאמר: אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום כפרים הוא מקרא
קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם
28 אשה ליהוה: וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום
הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה
29 אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם
30 היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל הנפש אשר תעשה
כל מלאכה בעצם היום הזה ואבדתי את הנפש
31 ההיא מקרב עמיה: וכל מלאכה לא תעשו חקת
32 עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם: שבת שבתון
הוא לכם ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש
33 בערב מערב עד ערב תשביתו שבתכם: וידבר
34 יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל לאמר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות
35 שבעת ימים ליהוה: ביום הראשון מקרא קדש
36 כל מלאכת עבדה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה וביום השמיני מקרא קדש יהוה לכם
והקרבתם אשה ליהוה עצרת היא וכל מלאכת
37 עבדה לא תעשו: אלה מועדי יהוה אשר תקראו

24. קדש ‸ 61.
27. כפורים 61, 64, 66, 127, 183. נפשותיכם 64.
28. הזה — הזה* 61. כפורים 61, 64, 65, 66, 127, 183.
עליכם — עלי*כם 61. לפני — לפמי 363.
30. ואבדתי — והאבדתי 65, 66.
31. חקות 63. לדרתיכם — לדורתיכם 65 — לדרותיכם 64.
32. נפשותיכם 64. 34. לאמר ‸ 64.
36. יהוה — יהיה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 363.

אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה
38 זבח ונסכים דבר יום ביוו : מלבד שבתות
יהוה ומלבד כל מתנתיכם ומלבד כל נדריכם
39 ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה : אך
בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את
תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים
ביום הראישון שבתון וביום השמיני שבתון :
40 ולקחתם לכם ביום הראישון פרי עץ הדר כפות
תמרים וענפי עץ עבות וערבי נחל ושמחתם לפני
41 יהוה אלהיכם שבעת ימים : וחגתם אתו חג
ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם
42 בחדש השביעי תחגו אתו : בסכות תשבו שבעת
43 ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכות : למען
ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל
בהוצאי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם :
44 וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל :

CAP. XXIV. כד

1, 2 וידבר יהוה אל משה לאמר : צוי את בני ישראל
ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר

37. מקראי — י ‸ 127. ביוו — ביומו 61, 64, 65, 66, 127, 363.
38. שבתות — שבתות* 61. מתנותיכם 64.
39. תחגו — תחגהו 127, 183.
40. הדר — אדר 66.
41. לדרתיכם — לדורתיכם 65 — לדרותיכם 64. — תחגו תחגהו 183.
42. ישבו — ו ‸ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 670.
43. דרתיכם — דורתיכם 65 — דרותיכם 64. — הושבתי ו ‸ 66.

2. להעלות — ה ‸ 64, 127, 183.

3 תמיד: מחוץ לפרכת העדות באהל מועד יערך אתה
אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
4 עולם לדרתיכם: על המנורה הטהרה יערך את
5 הנרות יהוה עד בקר: ולקחת סלת ואפית אתה
שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת:
6 ושמת אתם שתי מערכות שש המערכת על
7 השלחן הטהור לפני יהוה: ונתתה על המערכת
לבונה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה:
8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
9 מאת בני ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן
ולבניו ואכלוה במקום קדוש כי קדש קדשים היא
10 לו מאשי יהוה חק עולם: ויצא בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה
11 בן הישראלית ואיש ישראלי: ויקב בן האשה
הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה
12 ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן: וינחהו
13 במשמר לפרש להם על פי יהוה: וידבר יהוה אל
14 משה לאמר: הוציא את המקלל אל מחוץ למחנה
וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו
15 כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש

3. יעריך 61, 64, 183. אתה — אתו 61, 64, 127, 363.
חקת — חקות 66 — חקות * 61. לדרותיכם 61, 64, 65.
4. יעריך 61, 64, 183.
5. שתים — ש ^ 65 — ם ^ 363 Houb. חלות — עלות 197.
עשרונים 64, 183. 6. המערכות 66.
7. על ^ 61. והייתה 127.
8. יעריכנו 64, 65, 66, 127.
9. קדישים — קדשים 61, 66, 363.
10. הישראלי — ישראלי 61.
12. ויניחהו 61, 64, 66, 127, 183. 13. אל ^ 61.

16 כי יקלל אלהיו ונשא חטאו : ונקב שם יהוה מות
יומת רגם ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו
17 השם יומת : ואיש כי יכה כל נפש אדם מות
18 יומת : ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש :
19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה
20 לו : שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן
21 כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו : ומכה בהמה
22 ישלמנה ומכה אדם יומת : משפט אחד יהיה
לך כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם :
23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל
אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה :

CAP. XXV. כה

Sectio Legis XXXII. פרשה בהר סיני

1,2 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר
3 אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש
שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת
4 את תבואתה : ובשנה השביעית שבת שבתון
יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא
5 תזמר : ואת ספחי קצירך לא תקצר ואת ענבי
6 נזיריך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ : והיתה

16. בו ^ 64. ז — כאזרח ^ 65. 17. יומת ^ 61.
22. לך — לכם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.

4. השביעית — ש ^ 61. לארץ — לאֶרץ * 61.
5. ספיחי 61, 63, 64, 65, 66. קצירך 63. נזרך 61, 63, 64, 65, 66, 183.

שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדיך ולאמתיך
7 ולשכירך ולתושבך הגרים עמך : ולבהמתך
ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :
8 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע
פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
9 וארבעים שנה : והעברת שופר תרועה בחדש
השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
10 בכל ארצכם : וקדשתם את שנת החמשים שנה
וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו
11 תשבו : יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו
12 את נזריה : כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן
13 השדה תאכלו את תבואתה : בשנת היובל הזאת
14 תשבו איש אל אחזתו : וכי תמכרו ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו :
15 במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך

6. ולשכירך — 66 ‸ ל — ולשכיריך 127. ולאמהתך — ולאמתיך 127. הגירים 65.
7. ולאחיה — ולחיה 127.
8. ימי sup. ras. 66. שבתות 2° — שבתון 64. וארבעים — ‸ י 61.
9. הכפורים 61, 64, 66, 127, 183.
10. יוביל 64. תשבו 127.
11. יוביל 64. ‸ שנת החמשים שנה 61. ספיחיה 61, 63, 64, 65, 66. נזריה 127.
12. ‸ כי 127. יוביל 64.
13. ובשנת — ‸ ו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. תשובו — תשבו 127.
14. לעמיתך — ‸ י 61. מיד — מאת 61, 127. אחיו — אח*ו 127.

16 במספר שני תבואת ימכר לך : לפי רב השנים
תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי
17 מספר תבואת הוא מכר לך : ולא תונו איש
את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם :
18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם
19 אתם וישבתם על הארץ לבטח : ונתנה הארץ
20 פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי
תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע
21 ולא נאסף את תבואתנו : וצויתי את ברכתי
לכם בשנה הששית ועשתה את תבואתה לשלש
22 השנים : וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם
מן התבואתה ישן עד השנה התשעית עד בא
23 תבואתה תאכלו ישן : והארץ לא תמכר לצמיתת
24 כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי : ובכל
25 ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ : וכי ימך
אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרוב אליו וגאל
26 את ממכר אחיו : ואיש כי לא יהיה לו גאל
27 והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו : וחשב את שני
ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב
28 לאחזתו : ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל
29 ושב לאחזתו : ואיש כי ימכר בית מושב עיר

17. את ‸ 61. 18. חקותי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
20. תבואתינו — י‸ 66, 127. 21. התבואתה 363 Houb.
22. השמינית — השמנית 65 — יני — sup. ras. 66. התבואתה —
א‸ 127. התשיעית 66.
23. לצמיתירת 66.
26. והשיגה — י‸ 64. כדי — גדי 61:
27. לאחזתו — לאחזאתו 127. 28. השיב — י‸ 64.

שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדיך ולאמתיך
ולשכיריך ולתושביך הגרים עמך : ולבהמתך 7
ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :
וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע 8
פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע
וארבעים שנה : והעברת שופר תרועה בחדש 9
השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם : וקדשתם את שנת החמשים שנה 10
וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל הוא תהיה
לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו
תשובו : יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה 11
לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספחיה ולא תבצרו
את נזיריה : כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן 12
השדה תאכלו את תבואתה : ובשנת היובל הזאת 13
תשובו איש אל אחזתו : וכי תמכר ממכר לעמיתך 14
או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו :
במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך 15

6. ולאמתיך — ולאמהתך 127. ולשכיריך — ל ^ 66 — ולשכירך
127. הגירים 65.
7. ולחיה — ולאחיה 127.
8. ימי sup. ras. 66. שבתות 2° — שבתון 64. וארבעים
— י ^ 61.
9. הכפורים 61, 64, 66, 127, 183.
10. יוביל 64. תשבו 127.
11. יוביל 64. שנת החמשים שנה ^ 61. ספיחיה 61, 63,
64, 65, 66. נזריה 127.
12. כי ^ 127. יוביל 64.
13. ובשנת — ו ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. תשובו —
תשבו 127.
14. לעמיתך — י ^ 61. מיד — מאת 61, 127. אחיו —
אח*ו 127.

16 במספר שני תבואת ימכר לך : לפי רב השנים
תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי
17 מספר תבואת הוא מכר לך : ולא תונו איש
את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם :
18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם
19 אתם וישבתם על הארץ לבטח : ונתנה הארץ
20 פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה : וכי
תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע
21 ולא נאסף את תבואתנו : וצויתי את ברכתי
לכם בשנה הששית ועשתה את תבואתה לשלש
22 השנים : וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם
מן התבואתה ישן עד השנה התשעית עד בא
23 תבואתה תאכלו ישן : והארץ לא תמכר לצמיתת
24 כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי : ובכל
25 ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ : וכי ימך
אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרוב אליו וגאל
26 את ממכר אחיו : ואיש כי לא יהיה לו גאל
27 והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו : וחשב את שני
ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב
28 לאחזתו : ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל
29 ושב לאחזתו : ואיש כי ימכר בית מושב עיר

17. את ‸ 61. 18. חקותי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
20. תבואתינו — י ‸ 66, 127. 21. התבואתה 363 Houb.
22. השמינית — השמנית 65 — יני sup. ras. 66. — התבואתה
א ‸ 127. התשיעית 66.
23. לצמיתירת 66.
26. והשיגה — י ‸ 64. כדי — גדי 61:
27. לאחזתו — לאחזאתו 127. 28. השיב — י ‸ 64.

חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים
30 תהיה גאלתו : ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה
תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לו חומה
לצמיתת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביובל :
31 ובתי החצרים אשר אין להם חומה סביב על שדה
32 הארץ יחשבו גאלה תהיה לו וביובל יצא : וערי
הלוים בתי ערי אחזתם גאלת עולם תהיה ללוים :
33 ואשר יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו
ביובל כי בתי ערי הלוים היא אחזתם בתוך בני
34 ישראל : ושדה מגרש עריהם לא ימכרו כי אחזת
35 עולם היא להם : וכי ימך אחיך ומטה ידו עמך
36 וחזקת בו גר ותושב וחי אחיך עמך : אל תקח
מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך :
37 את כספך לא תתן לו בנשך ובתרבית לא תתן
38 אכלך : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות
39 לכם לאלהים : וכי ימך אחיך עמך ונמכר לך לא
40 תעבד בו עבדת עבד : כשכיר כתושב יהיה עמך
41 עד שנת היובל יעבד עמך : ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב :
42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
43 לא ימכרו ממכרת עבד : לא תרדה בו בפרך

29. גאלתו 1° — א^ 65.
30. לדרתיו — לדורותיו 65 — לדורתיו 127. 31. אשר^ 64.
36. מאתו — מאאו 363 Mor. ויראת^ 61.
37. לו^ 66. ובתרבית — י^ 61. אכלך^ 64.
38. מצרים — מצ sup. ras. 61.
42. ממכרת — כ^ 64 — ממכירת 61.
43. תרדה — תרדי 66 — תרקה 197.

44 ויראת מאלהיך : ועבדיך ואמתיך אשר יהיו לך
מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנהו עבד
45 ואמה : וגם מבני התושבים הגרים עמכם
מהם תקנהו וממשפחתם. אשר עמכם אשר הולדו
46 בארצכם והיו לכם לאחזה : והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעולם בהם
תעבידו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה
47 בו בפרך : וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך
עמו ונמכר לגר ותושב עמך או לעקר משפחת גר :
48 אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו :
49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו
50 יגאלנו או השיגה ידו ונגאל : וחשב עם קנהו
משנת המכר לו עד שנת היובל והיה כסף ממכרו
51 במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו : אם עוד
רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו :
52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היובל וחשב
53 לו כפי שניו ישיב את גאלתו : כשכיר שנה בשנה
54 יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך : ואם לא יגאל
55 באלה ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו : כי לי
בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם :

44. ואמתיך — ואמהתיך 127.
45. וממשפחתם — וממשפחתהם ∞ 127.
46. לעו׳ם — ו‸ 183. תעבידו — י‸ 127.
47. ותושב — ולתושב 183.
49. דדו 1° et 2° — דודו 127.
50. עם — אם* 63. 51. אם — עם 64, 197, 363.
55. כי לי — כלי 197. בני — י sup. ras. 65.
מצרים — צ sup. ras. 127.

CAP. XXVI. כו

1 לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
2 עליה כי אני יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה :

Sectio Legis XXXIII. פרשה בחקותי

3 אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
4 אתם : ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ
5 יבולה ועץ השדה יתן פריו : והשיג לכם דיש
את בצר ובציר ישיג את הזרע ואכלתם לחמכם
6 לשבע וישבתם לבטח בארצכם : ונתתי שלום
בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן
7 הארץ וחרב לא תעבר בארצכם : ורדפתם את
8 איביכם ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מכם חמשה
מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם
9 לפניכם לחרב : ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם והקמתי את בריתי אתכם :
10 11 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו : ונתתי
משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם :

1. לכם 2° ^ 64. תתנו — ו eras. 66.
2. שבתתי — שבתותי 66.
3. בחקותי — ו ^ 65 — בחק*ותי 63.
5. בציר 61, 64, 127. ובציר — י ^ 65, 66.
7. ורדפתם — ד ^ 65.
9. ופניתי — ופנתי 61 — ו*פניתי 63. והפרתי 61, 66.
והרביתי — והרבתי 61.
אתכם 3° — כם** את** 63.
10. מפני primo לפני 65.

12 והתהלכתה בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם
13 תהיו לי לעם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאת
אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר
14 מטות עולכם ואולך אתכם קוממית : ואם לא
תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה
15 אם בחקותי תמאסו ואם את משפטי תגעל
נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם
16 את בריתי : אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי
עליכם בחלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלה
17 איביכם : ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם
ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם
18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם
19 שבע על חטאתיכם : ושברתי את גאון עזיכם
ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה
20 ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה
21 ועץ השדה לא יתן פריו : ואם תלכו עמי בקר
ולא תבוא לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע

12. והתהלכתה — והתלכתי 64, 65 — והתהלכתי 61, 63, 66, 127, 183, 363 Houb.
13. מארץ — ארץ sup. ras. 63. ואוליך 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
15. ואם — אם 66. להפרכם — ליפרכם 197.
16. עליכם — כ sup. ras. 61. השחפת ∾ השפחת 64. מכליות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 670, ומדיבת 65, 66, 183.
18. עד sup. ras. 65.
19. עזיכם — י ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. שמיכם — ש primo מ 127. 20. כחכם — ח ‸ 65. לא ‸ 61.
21. בקרי — ב ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670. תבוא — תבאו 63, 127, 197, 670 — תאבו 64, 670.

22 כחטאתיכם : ושלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה
23 אתכם ונשמו דרכיכם : ואם באלה לא תוסרו
24 לי והלכתם עמי קרי : והלכתי גם אני עמכם
בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם :
25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם
אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד
26 אויב : בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקול
27 ואכלתם ולא תשבעו : ואם בזאת לא תשמעו לי
28 והלכתם עמי בקרי : והלכתי עמכם בחמת קרי
ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם :
29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו :
30 והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי
את פגריכם על פגרי גלליכם וגעלה נפשי אתכם :
31 ונתתי את עריכם חרבה והשמתי את מקדשכם
32 ולא אריח בריח ניחחכם : והשמתי אני את

22. והמעיטה — י‸ 65. דרכיכם — י‸ 183.
23. קרי — ק‸ 64.
24. גם 1° — ג sup. ras. 61. והכתי 66.
25. ונאספתם — א sup. ras. 61. אל — א sup. ras. 61.
אויב ∞ איוב 66, 127.
26. והשיבו — והשיב 61, 64, 127, 183, 197. במשקול — ו‸
66, 127, 183.
27. לי — אלי 197. בקרי — ב‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197,
28. עמכם בחמת קרי — עמך קרי 65.
30. והשמדתי — ת sup. ras. 65. פגריכם — ג‸ 64.
גלליכם — גלוליכם 65, 127, 183 — גלולכם 64.
נפשי — ש‸ 65.
31. את 1° — את* 65. עריכם — עריכם* 61.
מקדשכם — ם‸ 299, ניחחכם 61, 63, 64, 65, 66,

33 הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה : ואתכם
אזרה בגוים והרקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם
34 שממה ועריכם יהיו חרבה : אז תרצה הארץ
את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם
35 אז תשבת הארץ והרצתה את שבתתיה : כל ימי
השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם
36 בשבתכם עליה : והנשארים בכם והבאתי מרך
בלבבם בארצות איביהם ורדף אתם קול עלה
37 נדף ונסו מנוסת חרב ונפלו ואין רדף : וכשלו
איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם
38 תקומה לפני איביכם : ואבדתם בגוים ואכלה
39 אתכם ארץ איבכם : והנשארים בכם ימקו בעונם
בארצות איביהם ואף בעונות אבתם אתם ימקו :
40 והתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר
41 מעלו בי ואף אשר הלכו עמי קרי : אף אני אלך
עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז
42 יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם : וזכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את
43 בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר : והארץ תעזב
מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו

32. הארץ — האר*ץ 61. עליה primo עליכם 65.
ש — הישבים sup. ras. 63 — היושבים 64, 127, 183.
33. והרקתי — והרחקתי 64, 66.
34. תרצה — תשבת 61. שבתתיה — 1° שבתותיה 64.
36. קול — ו ^ 65. 37. באחיו — ^י 61.
38. איביכם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 363 Houb.
39. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
40. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. קרי — בקרי 63.
41. אלך — הלך 61, 64, 65, 66, 127, 183 — א sup. ras. 63.
עמם — עמהם 66, 197. בארץ** — בארץ 61.

את עונם יען ביען במשפטי מאסו ואת חקתי
44 געלה נפשם : ואף גם זאת בהיותם בארצות
איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר
45 בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם : וזכרתי להם
ברית ראישונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
46 לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה : אלה
החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו
ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה :

CAP. XXVII. כז

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשות
3 ליהוה : והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד
בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף
4 בשקל הקדש : ואם נקבה היא והיה ערכך שלשים
5 שקל : ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה
והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
6 שקלים : ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה
ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך
7 שלשת שקלים כסף : ואם מבן ששים שנה
ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל
8 ולנקבה עשרת שקלים : ואם מך הוא מערכך
והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
9 תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן : ואם בהמה אשר

43. במשפטי ſup. raſ. 66. חקותי 61, 63, 64, 65, 127, 183.
44. זארת ^ 64 — ת ⁎ זא 66. מאסתים — י ^ 61, 127.
געלתים — י ^ 64. להפיר 64.

2. בערכך ^ 127. 3. והיה 2° — ו ſup. raſ. 61.
8. יערכנו 65.

יקריב ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה
10 יהיה קדש : לא יחלפנו ולא ימיר אתו טוב ברע
או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה
11 הוא ותמירתו יהיה קדש : ואם כל בהמה טמאה
אשר לא יקריב ממנה קרבן ליהוה והעמיד את
12 הבהמה לפני הכהן : והעריך הכהן אתו בין טוב
13 ובין רע כערכך הכהן כן יהיה : ואם גאל יגאלנו
14 ויסף חמישתו על ערכך : ואיש כי יקדיש את
ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע
15 כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום : ואם המקדיש
יגאל את ביתו ויסף חמישת כסף ערכך עליו והיה
16 לו : ואם משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה והיה
ערכך לפי זרעו זרע חמר שערים בחמשים שקל
17 כסף : ואם משנת היובל יקדיש שדהו כערכך
18 יקום : ואם אחר היובל יקדיש שדהו וחשב לו
הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת
19 היובל ונגרעה מערכך : ואם גאל יגאל את השדה
המקדיש אתו ויסף חמישת כסף ערכך עליו וקם
20 לו : ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את
21 השדה לאיש אחר לא יגאל עוד : והיה השדה
בצאתו ביובל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן
22 תהיה אחזתו : ואם את שדה מקנתו אשר לא

9. יקרב 65. ממנו — ממנה 197. ממנה — ממנו 63, 183.
10. יחליפנו 63, 64, 65, 66, 127, 183. ורע — או רע 197.
11. ממנה — ה ^ 61. 12. כי — כן 64.
13. גאל — ג***אל 127. 14. והערכו 65.
16. חמר — עמר 197. 17. היובל ∾ יהובל 363 Mor.
18. ונגרעה — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
21. כשדה — ד sup. ras. 127. החרים 61.

משדה אחזתו יקדיש איש ליהוה : וחשב לו הכהן 23
את מכסות הערכך עד שנת היובל ונתן את
הערכך ביום ההוא קדש ליהוה : בשנת היובל 24
ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ : וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה 25
השקל : אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה 26
לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא :
ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמישתו 27
עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך : אך כל חרם 28
אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל
חרם קדש קדשים הוא ליהוה : כל חרם אשר 29
יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת : וכל מעשר 30
הארץ מזרע הארץ ומפרה העץ ליהוה הוא קדש
ליהוה : ואם גאל יגאל איש ממעשרו וחמישתו 31
יסף עליו : וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר 32
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה : לא יבקר 33
בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה
הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל : אלה המצות 34
אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל
בהר סיני :

26. בכור — בכור * 65. איש ^ 64, 65.
27. בהמה — בבהמה 127.
30. מזרע — הארץ * זרע 61. ומפרה — ומפרי 61, 63,
64, 65, 66, 127, 183, 197, 363 Houb. הוא — א ^ 66.
31. ממעשרו — מעשרו 64. וחמישתו — חמישתו 61, 63, 127,
183. 32. וצאן — צ sup. ras. 127. העשירי ^ 61.
33. המיר 61, 197. ותמירתת 197. יגאל — אל sup. ras 64.

במדבר

LIBER NUMERI.

CAPUT I. א

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ
2 מצרים לאמר : שאו את ראש עדת בני ישראל
למשפחותם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
3 לגלגלתם : מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל תפקד אתם לצבאתם אתה ואהרן :
4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית
5 אבתיו הוא : ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
6 אתכם לראובן אליצור בן שדיאור : לשמעון
7 שלמיאל בן צורישדי : ליהודה נחשון בן עמינדב :
8,9 ליששכר נתנאל בן צוער : לזבולן אליאב בן
10 חילן : לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד

1. לחדש ‸ 127.
2. עדת primo כל עדת 64. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. לגלגלותם 61.
4. אבותיו 61, 183.
6. שלמיאל — שלמיא 66. צורישדי — צורישדה 127.
9. אליאב — אליאל 183.

למנשה גמלאל בן פדהצור : לבנימים אבידן בן 11
גדעני : לדן אחיעזר בן עמישדי : לאשר פגעאל 12 13
בן עכרן : לגד אליסף בן דעואל : לנפתלי אחירע 14 15
בן עינן : אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם 16
ראשי אלפי ישראל הם : ויקח משה ואהרן את 17
האנשים האלה אשר נקבו בשמות : ואת כל 18
העדה הקהלו באחד לחדש השני ויתילדו על
משפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים
שנה ומעלה לגלגלתם : כאשר צוה יהוה את 19
משה ויפקדם במדבר סיני : ויהיו בני ראובן בכור 20
ישראל תולדתם למשפחותם לבית אבתם במספר
שמות כל זכר לגלגלתם מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא : פקדיהם למטה ראובן ששה 21
וארבעים אלף וחמש מאות : לבני שמעון תולדתם 22
למשפחותם לבית אבתם פקודיהם במספר שמות
לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל

10. גמליאל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
11. אבידן — אבידנע 66 — ^י 221. גדעוני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
12. לדן — לד*ן 65. עמישדי — עמישדה 65, 183.
13. פגעיאל 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
16. אלה — ^א 61, 64. קריאי — קראיאי 61. אבותם 61, 64, 127. אלפי — ^א 64.
17. ואהרן ∾ והארן 221.
18. הקהילו 65, 183. ^על 64. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. ומעלה — גמעלה 61.
20. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. ^שמות 127. ^כל זכר לגלגלתם 65.
22. תולדתם — ^ל 65. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. פקודיהם — ^ו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. לגלגלותם 64.

23 יצא צבא ׃ פדריהם למטה שמעון תשעה וחמשים
24 אלף ושלש מאות ׃ לבני גד תולדתם למשפחותם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
25 ומעלה כל יצא צבא ׃ פקדיהם למטה גד חמשה
26 וארבעים אלף ושש מאות וחמשים ׃ לבני יהודה
תולדתם למשפחותם לבית אבתם במספר שמות
27 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ׃ פקדיהם
למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות ׃
28 לבני יששכר תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
29 צבא ׃ פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף
30 וארבע מאות ׃ לבני זבולן תולדתם למשפחותם
לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
31 ומעלה כל יצא צבא ׃ פקדיהם למטה זבולן שבעה
32 וחמשים אלף וארבע מאות ׃ לבני יוסף לבני
אפרים תולדתם למשפחותם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא ׃
33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות ׃
34 לבני מנשה תולדתם למשפחותם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
35 צבא ׃ פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף

23. פדריהם — פקדיהם 61,63,64,65,66,127,363. שמעון — י‸ 363 Mor. 24. אבותם 63,64,65,66,127,183.
26. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. צבא ‸ 64.
28. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
30. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
32. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
34. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
35. פקדיהם — ק‸ 64.

36 ומאתים : לבני בנימים תולדתם למשפחותם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל
37 יצא צבא : פקדיהם למטה בנימים חמשה ושלשים
38 אלף וארבע מאות : לבני דן תולדתם למשפחותם
לבית אבתם במספר שמות מנב עשרים שנה
39 ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה דן שנים
40 וששים אלף ושבע מאות : לבני אשר תולדתם
למשפחותם לבית אבתם במספר שמות מבן
41 עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
42 אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות : לבני
נפתלי תולדתם למשפחותם לבית אבתם במספר
שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע
44 מאות : אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד למטה
45 אחד למטה בית אבתם היו : ויהיו כל פקדי בני
ישראל לצבאתם מבן עשרים שנה ומעלה כל
46 יצא צבא בישראל : ויהיו כל הפקדים שש מאות
47 אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים : והלוים
48 למטה אבתם לא התפקדו בתוכם : וידבר יהוה

36. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
37. חמשה primo חמשים 65.
38. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. מבן ∞ מנב 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
40. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. שמות — שמות sup. ras. 65. ומע — ומעלה sup. ras. 65.
42. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. ן — מבן sup. ras. 65.
44. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
45. פקודי 63.
47. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.

49 אל משה לאמר : אך את מטה הלוי לא תפקד
50 ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל : ואתה
הפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו
ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל
51 כליו והם ישרתהו וסביב למשכן יחנו : ובנסע
המשכן יורידו אתו הלוים ובחנות המשכן יקימו
52 אתו הלוים והזר הקרב יומת : וחנו בני ישראל
53 איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם : והלוים
יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת
בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן
54 העדות : ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו :

CAP. II. ב

1,2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : איש על
דגלו באותת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד
3 סביב לאהל מועד יחנו : והחנים קדמה מזרחה
דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה
4 נחשון בן עמינדב : וצבאו ופקדיו ארבעה ושבעים
5 אלף ושש מאות : והחנים עליו מטה יששכר
6 ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער : וצבאו

49. הלוי primo הלוים 65.
50. הפקיד 61. משכן — משכן* 127. העדות — ה et ד sup. ras. 127.
51. ירידו 65. ובהחנות — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. 52. מחנהו forte מנחנהו 127 — מנחהו 64.
53. Com. bis 63.

2. באתות 61, 63, 65, 66, 183. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. בני ^ 183. מנגד — נ ^ 127.
3. והחנים — והח sup. ras 66.

ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות :
ומטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חילן : 7
וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות : 8
כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים 9
אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם
ראשונה יסעו : דגל מחנה ראובן תימנה 10
לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור :
וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות : 11
והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון 12
שלמיאל בן צורישדי : וצבאו ופקדיו תשעה 13
וחמשים אלף ושלש מאות : ומטה גד ונשיא לבני 14
גד אליסף בן דעואל : וצבאו ופקדיו חמשה 15
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים : כל הפקדים 16
למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף
וארבע מאות וחמשים לצבאתם ושנים יסעו :
ונסע אהל מועד מחנה הלוים בתוך המחנות 17
כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם : דגל 18
מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד : וצבאו ופקדיו ארבעים 19
אלף וחמש מאות : ועליו מטה מנשה ונשיא 20
לבני מנשה גמלאל בן פדהצור : וצבאו ופקדיו 21
שנים ושלשים אלף ומאתים : ומטה בנימים ונשיא 22
לבני בנימים אבידן בן גדעני : וצבאו ופקדיו 23

10. ראובן 2° — ו ^ 65.
12. מטה — מ sup. ras. 61. צורישדי — צורישדה 127, 183.
17. מועד — מאוד 61. 18. ימה ^ 64.
20. גמליאל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
22. גדעוני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 670.

24 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות : כל הפקדים
למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה
25 לצבאתם ושלישים יסעו : דגל מחנה דן צפונה
לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי :
26 וצבאו ופקדיו שנים וששים אלף ושבע מאות :
27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעאל
28 בן עכרן : וצבאו ופקדיו אחד וארבעים אלף
29 וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי
30 אחירע בן עינן : וצבאו ופקדיו שלשה וחמשים
31 אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה דן מאת
אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה
32 יסעו לדגליהם : אלה פקדי בני ישראל לבית
אבתם כל פקדי המחנות לצבאתם שש מאות
אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
33 והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה
34 יהוה את משה : ויעשו בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו
איש למשפחותיו על בית אבתיו :

24. ושלשים 183.
25. עמישדי — עמישדה 127.
27. פגעיאל 61, 65, 66, 127, 183.
29. בן ^ 64.
30. וחמשים — מ primo ש 66.
31. דן — ן sup. ras. 61. וחמשים — ש eras. 66.
32. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
33. התפקדו — תתפקדו ※ 61.
34. וכן — כ ^ 65. למשפחתיו 65, 183. על בית — לבית 63.
אבותיו 61, 127.

CAP. III. ג

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את
2 משה בהר סיני : ואלה שמות בני אהרן הבכור
3 נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר : אלה שמות בני
אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם וכהן :
4 וימת נדב ואביהוא בהקרבם אש זרה לפני
יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן
5 אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם : וידרר
6 יהוה אל משה לאמר : הקרב את מטה לוי
והעמדת אתו לבני אהרן הכהן ושרתו אתו :
7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני
8 אהל מועד לעבד את עבדת המשכן : ושמרו את
כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד
9 את עבדת המשכן : ונתתה את הלוים לאהרן
ולבניו נתנים הם לי מתוך בני ישראל :
10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר
11 הקרב יומת : וידבר יהוה אל משה לאמר :
12 ואני הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל
תחת כל בכור פטר רחם בבני ישראל פדויהם
13 יהיו והיו לי הלוים : כי לי כל בכור ביום
הכיתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל

2. אהרן — ר ‸ 65. אלעזר — ואת אלעזר 299.
3. אלה — ואלה 127. וכהן — לכהן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
4. בהקריבם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
5. וידרר — וידבר 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
6. הקריב 61, 63, 221. לבני — לפני 61, 63, 64, 66, 127, 221, 363 Houb. — לפי 65. 7. העדה — עדה sup. ras. 65.
12. בני ישראל ‸ 64. פדוייהם 61, 65, 127.

בכור בישראל מאדם עד בחמה לי יהיו אני יהוה :
14 15 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר : פקד
את בני לוי לבית אבתם למשפחותם כל זכר
16 מבן חדש ומעלה תפקדם : ויפקד אתם משה על
17 פי יהוה כאשר צוהו : ויהיו אלה בני לוי בשמותם
18 גרשון קהת ומררי : ואלה שמות בני גרשון
19 למשפחותם לבני ושמעי : ובני קהת למשפחותם
20 עמרם ויצהר חברון ועזיאל : ובני מררי למשפחותם
מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לבית אבתם :
21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה הם
22 משפחות הגרשוני : ופקדיהם במספר כל זכר
מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש
23 מאות : משפחת הגרשוני אחרי המשכן יחנו ימה :
24 25 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל : ומשמרת
בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל ומכסהו
26 ומסך פתח אהל מועד : וקלעי החצר ואת מסך
פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב
27 ואת מיתריו לכל עבדתו : ולקהת משפחת העמרמי
ומשפחת היצהרי ומשפחת החברוני ומשפחת
28 העזיאלי אלה הם משפחות הקהתי : במספר כל
זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות

14. במדבר ſup. raſ. 127.
15. אבותם 61, 64, 65, 66, 127, 183.
17. ויהיו — ו*יהיו 61.
18. ואלה — ו^ 61. 19. ועזיאל — ועזיאל 61.
20. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
21. אלה — *אלה 61.
27. העמרמי — העמרימי 63 — הע*מרמי 61. היצהרי — היצרי 65, 221. העזיאלי — א^ 65. משפחות — ו^ 63, 221.

29 שמרי משמרת הקדש : משפחת בני קהת יחנו
30 על ירך המשכן תימנה : ונשיא בית אב למשפחת
31 הקהתי אליצפן בן עזיאל : ומשמרתם הארון
והשלחן והמנורה והמזבחות וכלי הקדש אשר
ישרתו בהם והמסך והכיור וכנו וכל עבדתם :
32 ונשיא נשיאי הלוים אלעזר בן אהרן הכהן פקדת
33 שמרי משמרת הקדש : למררי משפחת המחלי
ומשפחת המושי אלה הם משפחות מררי :
34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת
35 אלפים ומאתים : ונשיא בית אב למשפחת מררי
צוריאל בן אביחל על ירך המשכן יחנו צפונה :
36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו
37 ועמודיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו : ועמודי
38 החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם : והחנים
את פני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה
אהרן ובניו שמרי משמרת הקדש למשמרת בני
39 ישראל והזר הקרב יומת : כל פקדי הלוים אשר
פקד משה על פי יהוה למשפחתם כל זכר
40 מבן חדש ומעלה שנים ועשרים אלף : ויאמר
יהוה אל משה פקד כל בכור זכר לבני ישראל
41 מבן חדש ומעלה ושא את מספר שמותם : ולקחת

28. משמרת primo משפחת 65.
30. למשפחות 61, 63, 64, 65, 127, 221. 31. והמנורה ^ 65.
35. למשפחורת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. — מררי
מברי 363 Mor. אביחל — אביחאל 61, 64 — אבחיאל 127
— אביחיל 65, 66 — אבחיל 63.
35, 36. מררי -- (10) -- צוריאל ^ 61.
36. בני — י ^ 65. וכל כליו וכל עבדתו ^ 127.
38. והחנים — ח ^ 61.

את הלוים לי אני יהוה תחת כל בכור בבני
ישראל ואת בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת
42 בני ישראל : ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו
43 את כל בכור בבני ישראל : ויהיה כל בכור זכר
במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים
44 ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים : וידבר
45 יהוה אל משה לאמר : קח את הלוים תחת כל
בכור בבני ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם
46 והיו לי הלוים אני יהוה : ואת פדוי השלשה
והשבעים והמאתים העדפים על הלוים מבכורי
47 בני ישראל : ולקחת חמשת שקלים לגלגלת
48 בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל : ונתתה
49 הכסף לאהרן ולבניו פדוי העפדים בהם : ויקח
משה את כסף הפדוים מאת העדפים על פדוי
50 הלוים : מאת בכורי בני ישראל לקח את הכסף
חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש :
51 ויתן משה את כסף הפדוים לאהרן ולבניו על פי
יהוה כאשר צוה יהוה את משה :

CAP. IV. ד

1,2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : נשא
את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחותם

43. ויהיה — ויהיו 61, 64, 65, 66, 127, 363. חדש — ח*ד*ש** 66. 46. פדויי 61, 65, 127, 183. העדיפים 363.
48. ולבניו — לבניו**** 66. פדויי 65, 127. העפדים ∞ העדפים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 363.
49. הפדויים 66, 127 — הפדיים 670. פדויי 127.
51. הפדויים 65, 127.

1. משה — אמשה 61.

3 לבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לצבא לעשות מלאכה באהל
4 מועד : זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש
5 הקדשים : ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו
את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדות :
6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו עליו בדג כליל
7 תכלת מלמעלה ושמו בדיו : ועל שלחן הפנים
יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת
הכפות ואת המנקיות ואת קשות הנסך ולחם
8 התמיד עליו יהיה : ופרשו עליהם כסוי בגד
תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו
9 בדיו : ולקחו בגד תכלת וכסו את מנורת
המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה
ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם :
10 ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש
11 ונתנו על המוט : ועל מזבח הזהב יפרשו בגד
תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו :
12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש
ונתנו אל בגד תכלת וכסו אתם במכסה עור
13 תחש ונתנו על המוט : ודשנו את המזבח ופרשו

2. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
3. לעשות ^ - - מועד 61.
5. בה — בא 221.
6. בגד ∾ בדג 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
7. הקערות — ו ^ 63. ואת 2° ^ 61. ואת 3° — ו ^ 61.
8. וכסו אתו bis 64. וכסו — וכשו 363 Mor.
9. כל ^ 127. 10. תחש ^ 183.
11. אתו — אתם 61.
12. השרת — השרד 64, 221, 670; primo 65; nunc 127 — השר*ת 61. וכסו — וכשו 363 Mor.

14 עליו בגד ארגמן : ונתנו עליו את כל כליו אשר
ישרתו עליו בהם את המחתות ואת המזלגות ואת
היעים ואת המזרקות כל כלי המזבח ופרשו עלי
כסוי עור תחש ושמו בדיו ולקחו בגד ארגמן
וכסו את הכיור ואת כנו ונתנו אתם אל מכסה
15 עור תחש ונתנו על המוט : וכלה אהרן ובני
לכסות את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה
ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל
הקדש ומתו אלה משאי בני קהת באהל מועד
16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת
הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל
17 המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו : וידבר יהוה
18 אל משה ואל אהרן לאמר : אל תכריתו את שבט
19 משפחת הקהתי מתוך הלוים : זאת עשו להם
וחיו ולא ימתו בגשתם אל קדש הקדשים אהרן
ובניו יבאו ושמו אתם איש איש על עבדתו ועל משאו
20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו :

Sectio Legis XXXV. פרשה נשא את ראש

22 וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני
23 גרשון גם הם לבית אבתם למשפחותם : מבן
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקד

13. ארגמן — הרגמן 221.
14. מכסה — מכמה 363 Houb.
15. כלי — כל כלי 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221, 363.
הקדש 2° primo הקדם 127. המחנה — ח ‸ 65.
16. ומנחת — ומנ*חת* ומנ 61.
19. ימותו ∾ יומתו 221. איש ‸ 299.
22. הם — המ* 65. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.

אתם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל
מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: 24
ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד 25
ומכסהו מכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת
מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת 26
מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל
המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם
ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: על פי אהרן 27
ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם
ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל
משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל 28
מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: בני 29
מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם:
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה 30
תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל
מועד: וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל 31
מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי 32
החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל
כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את כל
כלי משמרת משאם: זאת עבדת משפחת בני 33

25. ואת — ואל 1° 64. מכסהו ומכסה ∞ ומכסהו מכסה 61, 63, 65, 66, 127, 183, 670. ומכסה — מכסה 64, 221. אהל 2° — ✱אהל 127.
26. קלעי ∞ קליע 61. ‸מסך 61. המשכן — ומשכן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
27. את כל — לכל 221.
29. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
30. ‸בן 64. תפקדם — פ‸ 61.
31. וזאת — ו‸ 221.
32. ‸כלי 221.

מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר ב
34 אהרן הכהן : ויפקד משה ואהרן ונשיאי העד
35 את בני הקהתי למשפחותם לבית אבתם : מב
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
36 לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
37 למשפחותם אלפים ושבע מאות וחמשים : אלה
פקדי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר
38 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה : ופקדי
39 בני גרשון למשפחותם לבית אבתם : מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא
40 לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם למשפחותם
41 לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים : אלה
פקדי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד
42 אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה : ופקדי
43 משפחת בני מררי למשפחותם לבית אבתם : מב
שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל
44 הבא לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו פקדיהם
45 למשפחותם שלשת אלפים ומאתים : אלה פקדי
משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי
46 יהוה ביד משה : כל הפקדים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחתם

33. באהל מועד ^ 61. אהרן ^ 64.
34. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
35. הבא bis 66. 37. פקודי 63.
38. ופקודי 63. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
39. לעבדה — ד ^ 61.
40. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
41. פקודי 63. משפחת ^ 127.
42. ופקודי 61, 63. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
45. פקודי 63. על פי — עלפ eraſ. 65.

47 לבית אבתם : מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת
48 משא באהל מועד : ויהיו פקדיהם שמנת אלפים
49 וחמש מאות ושמנים : על פי יהוה פקד אתם
ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו
כאשר צוה יהוה את משה :

CAP. V. ה

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא
3 לנפש : מזכר ועד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה
תשלחום ולא יטמאו מחניהם אשר אני שכן
4 בתוכם : ויעשו כן בני ישראל וישלחו אתם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו
5,6 בני ישראל : וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר
אל בני ישראל לאמר איש או אשה כי יעשו מכל
חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש
7 ההיא : והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב
את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר
8 אשם לו : ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל
9 הכפרים אשר יכפר בו עליו : וכל תרומה לכל

46. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.

2. צוי — צוה 127.
3. ועד — ו ^ 61, 63, 65, 66. מחניהם — את מחניהם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363 Houb. — מחניהם את את 363 Mor.
6. ישראל ^ 64.
7. והתודו — ת ^ 64. וחמישתו — י ^ 61. אשמם — האשם 670.
8. הכפורים 61, 65, 221.

קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה׃
10 ואיש את קדשיו לו יהיה ואיש אשר יתן לכהן לו
11 12 יהיה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי תשטה
13 אשתו ומעלה בו מעל׃ ושכב איש אתה שכבת
זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד
14 אין בה והיא לא נתפשה׃ ועבר עליו רוח קנאה
וקנא את אשתו והיא נטמאה או עבר עליו רוח
15 קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה׃ והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה
עליה עשירית האיפה קמח שערים לא יצק עליה
שמן ולא יתן עליה לבונה כי מנחת קנאת היא
16 מנחת זכרון מזכרת עון׃ והקריב אתה הכהן
17 והעמידה לפני יהוה׃ ולקח הכהן מים קדשים
בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן
18 יקח הכהן ונתן אל המים׃ והעמיד הכהן את
האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על
כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאת היא וביד
19 הכהן יהיו מי המארים המאררים׃ והשביע אתה
הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך
ואם לא שטית טמאה תחת אישך הנקי ממ
20 המארים המאררים האלה׃ ואת כי שטית תחת

13. ונעלם — ונעלמה 61, 64, 197, 670.
15. עשירית ∾ עשירת 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. מזכירת 61. 18. הכהן 1° ^ 183. המארים — א ^ 64.
19. שכב — שכב* 61. אתיך 64, 127, 197. שטית — שטיתי 64. אישך 61, 64, 127, 197, 670. הנקי — הנקיא 197. המארים — א ^ 64, 221.
20. שטית — שטיתי 64. תחת ^ 61.

אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי
אישך: והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה 21
ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אתיך לאלה
ולשבועה בתוך עמיך בתת יהוה את ירכך נפלת
ואת בטנך צבא: ובאו המים המאררים האלה 22
במעיך לצבת בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן
אמן: וכתב את האלות האלה הכהן בספר 23
ומחה אל מי המרים: והשקה את האשה את 24
מי המרים המאררים ובאו בה המים המאררים
למרים: ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת 25
והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל
המזבח: והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה 26
והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את
המים: והשקה את המים והיתה אם נטמאה 27
ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאררים
למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה
לאלה בקרב עמה: ואם לא נטמאה האשה 28

20. אישך 1° et 2°—אישיך 64, 127, 197. נטמאת — נטמאתי [...]
64. בך — ביך 64, 127, 197.
21. בשבועת — ו ‸ 66, 183. אתיך — י ‸ 61, 63, 66, 183, 22[...]
ולשבעה 63, 183. עמיך — י ‸ 63, 65, 183. ירכיך 61, 6[...]
65, 66, 127, 183, 221, 670. בטנך — בטניך 61, 127, 6[...]
— בטניך* 64.
23. המרים — המארים 61, 63, 65, 127, 183, 670.
24. המרים — המארים 63, 65, 127, 183. [...]1° המאררים
המארר*ים 127. למרים — למארים 61, 127, 183.
26. והרים sup. ras. 3 liter. 127 — והירים 299. והקטיר [...]
והקט*יר 127.
27. למארים 61, 65, 127. לאלה primo לעלה 127.
28. נטמאה — ה ‸ 183.

29 וטהרה היא ונקתה ונזרע זרע : זאת תורת
הקנאת ואשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה :
30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה
31 הכהן את כל התורה הזאת : ונקה האיש מעו
והאשה ההיא תשא את עונה :

CAP. VI. ו

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר
3 נזיר להזיר ליהוה : מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ
שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה
4 וענבים לחים ויבשים לא יאכל : כל ימי נזרו
מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא
5 יאכל : כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו
עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדוש יהיה
6 גדל פרע שער ראשו : כל ימי הזירו ליהוה על
7 נפש מת לא יבוא : לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו
לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו :
8,9 כל ימי נזרו קדוש הוא ליהוה : וכי ימות מת
עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו

28. ונקתה — ונקאתה 221.
ונזרע — ונזרעה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
29. ואשר — ו ^ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
30. קנאה — ה ^ 363. וקנא — וקנאה 183. והעמיד — אהעמיד
363 Mor. את 2° ^ 61. 31. ונקה — ונקא 197, 221.

1. וידבר — יידבר 363 Mor. 3. ויבשים 63.
5. נדר ^ 61. פרע — פרח 64.
7. ולאחתו 61, 63, 65, 221. אלהיו — אלהיהו 183.
9. בפתע — בפתח 61.

10 ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו : וביום השמיני
יביא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל
11 פתח אהל מועד : ועשה וכהן אחד לחטאת ואחד
לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש
12 את ראשו ביום ההוא : והזיר ליהוה את ימי נזרו
והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראישונים
13 יפלו כי טמא נזרו : וזאת תורת הנזיר ביום מלאת
14 ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד : והקריב
את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד
15 תמים לשלמים : וסל מצות סלת חלות בללורת
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם :
16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת
17 עלתו : ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על
סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו :
18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח
את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח
19 השלמים : ולקח הכהן את הזרוע בשלה מן האיל
וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן

11. וכהן — הכהן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
12. הראישונים — ו ^ 61, 64. כי — כל 65.
14. קרבנו — ב ^ 127. כבש — ש sup. ras. 64. אחת — ת sup. ras. 61. בת — בן 61.
15. בללורת — בלולות 64 — בללת 221. משחים א מחשים 65.
16. לפני — פ ^ 363. ועשה — בעשה 363.
17. שלמים — השלמים 61, 221. נסכו נסכיו 61, 63, 64, 65, 127, 183, 221.
18. ראש 2° — רראש 61.
19. אחד — אחת 64.

20 על כפי הנזיר אחרי התגלחו את נזרו : והניף
אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן
יהיה על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר
21 ישתה הנזיר יין : זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו
ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו
22 אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו : וידבר יהוה
23 אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
24 כה תברכו את בני ישראל אמר להם : יברכך
25 יהוה וישמרך : יאיר יהוה פניו אליך ויחנך :
26 27 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

CAP. VII. ז

1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת
2 כל כליו וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי
ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם
3 העמדים על הפקדים : ויביאו את קרבנם לפני
יהוה שש עגלות צב ושנים עשר בקר עגלה על
שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני
4,5 המשכן : ויאמר יהוה אל משה לאמר : קח מאתם
והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל
6 הלוים איש כפי עבדתו : ויקח משה את העגלות
7 ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים : את שתי

19. התגלחו — ו ^ 183. 20. קדוש 64, 221.

2. ויקרבו 127. הנשיאי 221. אבותם 61,63,64,66,127,183.
3. ויביאו — והביאו 183. על שני — לשני 66. ויקרבו 127.
5. והיו — והיה 127. עבדתו — ד sup. ras. 127.

העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
8 עבדתם : ואת ארבעת העגלות ואת שמנת הבקר
נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן
9 הכהן : ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש
10 עליהם בכתף ישאו : ויקריבו הנשיאים את חנכת
המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את
11 קרבנם לפני המזבח : ויאמר יהוה אל משה נשיא
אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם
12 לחנכת המזבח : ויהי המקריב ביום הראשון את
13 קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה : וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
14 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
15 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
16 אחד בן שנתו לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת :
17 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן
18 עמינדב : ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
19 יששכר : הקריב את קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
20 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
21 קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד

8. ארבעת — ת ‸ 183, 221. ביד — י sup. ras. 127.
10. המשיח 61, 64, 127, 183, 221.
18. נשיא — הנשיא 221. 19. כסף ‸ו 1° 61.
19. בלולה — ו ‸ 65. 20. קטרת — ק*טרת 127.
21. אחד 2° — ד ‸ 363 Mor.

22 בן שנתו לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת :
23 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
24 נתנאל בן צוער : ביום השלישי נשיא לבני זבולן
25 אליאב בן חילן : וקרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
26 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
28 29 לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב
30 נב חילן : ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
31 אליצור בן שדיאור : וקרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
32 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
34 35 לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור :

22. לחטאת — דלחטאת 363 Mor. *Notandum*, quod huc transfertur ד ex אחד in com 21.
23. נתנאל — נאנאל 127.
25. אוזרת ^ 127.
28. אחד — אחד* 127.
29. בני — בנה 127. קרבן — קרבנו 197. נב — בן 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
32. מליאה 183.

36 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן
37 צורישדי : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
38 שניהם מלאים סלת בלולת בשמן למנחה : כף
39 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר
40 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : ושעיר
41 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
42 חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי : ביום
43 הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל : וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
44 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
45 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
46 אחד בן שנתו לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת :
47 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף
48 בן דעואל : ביום השביעי נשיא לבני אפרים
49 אלישמע בן עמיהוד : וקרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
50 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
52 53 לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח

36. ביום — ויום 221 — ם ^ 363 Mor.
38. מליאה 183.
41. שלמיאל ∾ שלמאיל 64 — אליסף 61. צורישדי — דעואל 61.
Com. 42, 43, 44, 45, 46, 47 ^ 61.

השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
54 עמיהוד : ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמלאל
55 בן פדהצור : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
56 למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
58 59 לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן
60 פדהצור : ביום התשעי נשיא לבני בנימים אבידן
61 בן גדעני : וקרבנו קערת כסף אחד שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
62 שניהן מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף
63 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר
64 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : ושעיר
65 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
66 חמשה זה קרבן אבידן בן גדעני : ביום העשירי

54. גמליאל 61, 63, 64, 65, 66, 183, 221; nunc 127.
59. גמליאל — י ^ 363.
60. התשיעי 61, 65, 66, 127. גדעוני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
61. אחד 1° — אחת 64, 65, 363 Houb. שניהם — שניהן 64, 127, 183, 363 Houb.
64. ושעיר ^ 183.
65. אילים — איל*ם 63. גדעוני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.

67 נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי : וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
68 סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
69 מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
70 אחד בן שנתו לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת :
71 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר
72 בן עמישדי : ביום עשתי עשר יום נשיא לבני
73 אשר פגעאל בן עכרן : וקרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
74 בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
76 77 לעלה : ושעיר עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן פגעאל בן עכרן :
78 ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן
79 עינן : וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
80 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף

66. דן — ד ſup. raſ. 63. עמישדי — עמישדה 221.
67. בלולה — ו ^ 61.
71. עמישדי — עמישדה 127 — עמ ſup. raſ. 61.
72. Com. bis 63. עשתי — עשתה 64, 221. פגעיאל 63, 65, 66, 127, 221.
73. ומאה ^ 66.
75. שנתו — נ ſup. raſ. 61.
77. פגעיאל 63, 65, 66, 127, 221.

81 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן בקר
82 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה : ושעיר
83 עזים אחד לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
84 חמשה זה קרבן אחירע בן עינן : זאת חנכת
המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
קערות כסף שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר
85 כפות זהב שתים עשרה : שלשים ומאה הקערה
האחת הכסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים
86 אלפים וארבע מאות בשקל הקדש : כפות זהב
שתים עשרה מלאות קטרת עשרה עשרה הכ
בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה :
87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים
עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
88 עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר זבח השלמים
עשרים וארבעה פרים אילים ששים עתודים
ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח
89 אחרי המשח אתו : ובבא משה אל אהל מועד
לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל
הכפרת אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים
וידבר אליו :

83. קרבן — קר sup. ras. 127.
84. המשיח 61, 64, 65, 127, 183, 221. קערות — ו ^ 183.
85. הקערה — ע ^ 65. האחת primo האחד 65. הכסף — כסף 127. בשקל הקדש ^ 127.
87. ושעירי — ושעירים 183.
88. וארבע 64, 65, 127. עתדים 363 Houb. המשיח 61, 64, 65, 127, 221, 299.
89. מבין — י ^ 65.

CAP. VIII. ח

Sectio Legis XXXVI. פרשה בהעלותך

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן
ואמרת אליו בהעלותך את הנרות אל מול פני
3 המנורה יאירו שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל
מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה
4 את משה׃ וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד
ירכה ועד פרחיה מקשה היא כמראה אשר
הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה׃
5,6 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ קח את הלוים מתוך
7 בני ישראל וטהרת אתם׃ וכה תעשה להם
לטהרם הזי עליהם מי חטאת והעבירו תער על
8 כל בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו׃ ולקחו פר בן
בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר
9 תקח לחטאת׃ והקרבת את הלוים לפני אהל
10 מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל׃ והקרבת
את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם
11 על הלוים׃ והניף אהרן את הלוים תנופה לפני
יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה׃
12 והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה
את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר
13 על הלוים׃ והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני

1. משה — משה **** 66.
4. פריחיה 183, 221.
6. וטהררת — ה ‸ 64.
7. הוי — הזה 61, 63, 64, 65, 66, 183.
8. בלולה ‸ 63.
9. והקהלת — והקלת 61.
10. יהוה ‸ 63.

3. פני ‸ 64.
7. והטהרו — וטהרו 61.
11. אהרן ‸ 183.

14 בניו והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את
15 הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים : ואחרי
כן יבאו הלוים לעבד את עבדת אהל מועד וטהרת
16 אתם והנפת אתם תנופה : כי נתנים נתנים הם
לי מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
17 בבני ישראל לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור
בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכיתי כל בכור
18 בארץ מצרים הקדשתי אתם לי : ואקח את
19 הלוים תחת כל בכור בבני ישראל : ואתנה את
הלוים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל
לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר
על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
20 בני ישראל אל הקדש : ויעש משה ואהרן וכל
עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את
21 משה ללוים כן עשו להם בני ישראל : ויתחטאו
הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה
22 לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם : ואחרי
כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד
לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה
23 על הלוים כן עשו להם : וידבר יהוה אל משה
24 לאמר : זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה

16. רחם ^ 61.
17. מצרים — *** מצרום 66.
18. בכור — בכוב 197.
19. נתנים ^ 65. על ^ 61. בני — בבני 61.
20. ויעש משה ואהרן ^ 65. ואהרן וכל עדרת בני ישראל — ואהרני ישראל 197. יהוה ^ 61.
21. בגדיהם — ה ^ 63. וינף — והניף 183. לטהרם — ר ^ 63.
22. יהוה — י sup. raf. 63. 24. ללוים — ו ^ 63.

25 ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד : ומבן
חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד :
26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה
לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם :

CAP. IX. ט

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר :
2,3 ויעשו בני ישראל את הפסח במועדיו : בארבעה
עשר יום בחדש הזה בין הערבים יעשו אתו
במועדיו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו :
4,5 וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח : ויעשו
את הפסח בראישון בארבעה עשר יום לחדש
בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
6 משה כן עשו בני ישראל : ויהיו אנשים אשר היו
טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא :
7 ויאמרו האנשים ההם אליו אנחנו טמאים לנפש
אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
8 במועדיו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם משה
9 עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם : וידבר יהוה
10 אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר איש

25. ומבן — ו ^ 183.
26. תעשה — תעשו 61, 63, 64, 127, 183, 221, 670.

1. במדבר סיני ^ 197. מארץ ^ 63. 3. בארבעה — ה ^ 183.
5. את הפסח sup. ras. 127. בראישון — ב*ר*אישון 63.
יהוה ^ 61.
8. ואשמעה — ואשם 183 — ה ^ 221, 670.
10. אל — תל 363.

איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם
11 או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה : בחדש השני
בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על
12 מצות ומררים יאכלהו : לא ישאירו ממנו עד בקר
ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו
13 ואיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל
לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההיא מעמיה כי
קרבן יהוה לא הקריב במועדיו חטאו ישא האיש
14 ההוא : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה
כחקת הפסח וכמשפטיו כן יעשה חקה אחת יהיה
15 לכם ולגר ולאזרח הארץ : וביום הוקם את
המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדות
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר
16 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה
17 ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני
ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו
18 בני ישראל : על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי
יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו
19 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני
20 ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו : ויש אשר

10. או — הוא 183. לדרותיכם 64.
11. השני ^ 64. ומרורים 61, 64, 221.
12. ישארו 66. חקות 66.
13. ואיש — והאיש 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
14. וכי — כ ſup. raſ. 127. וכמשפטיו — טיו ſup. raſ. 63.
15. בקר — כקר 363 Mor. 16. כן ^ 63.
17. ובמקום ∞ ובקמום 64.
18. יהוה 1° ^ 63.
19. ובהאריך — א ^ 65. משמרת — משמבת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

יהיה הענן ימים במספר על המשכן על פי יהוה
21 יחנו ועל פי יהוה יסעו : ויש אשר יהיה הענן
מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם
22 ולילה ונעלה הענן ונסעו : או ימים או חדש או
ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו
23 בני ישראל ולא יסעו ובהעלותו יסעו : על פי
יהוה יחנה ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה
שמרו על פי יהוה ביד משה :

CAP. X. י

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : עשה לך שתי
חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא
3 העדה ולמסע את המחנות : ותקעו בהן ונועדו
4 אליך כל העדה אל פתח אהל מועד : ואם באחת
יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל :
5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה :
6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים
7 צפונה תרועה יתקעו למסעיהם : בהקהל את
8 הקהל תתקעו ולא תריעו : ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם :

20. יהוה 2° ſup. raſ. 63.
21. יומם — יומים 61. ולילה — או לילה 127, 221, 670.
22. ימים 1° — יומים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363. או חדש ſup. raſ. 63. או 3° ^ 61. ימים 2° — יומים 183. ובהעלותו — ב ^ 127 — ע ^ 64.
23. יחנה — יחנו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363. משמרת — ת ^ 183.

2. חצצרות — חציצרות 61 — הצצרות 63.
7. בהקהל — ובהקהיל 127 — ובהקהל 61, 64, 65, 221, 363 — בהקהיל 63.
8. בחציצרות 61. לחקות 183. לדרותיכם 64.

9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצרר אתכם
והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
10 ונושעתם מאיביכם : וביום שמחתיכם ובמועדיכם
ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם
ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני יהוה
אלהיכם אני יהוה אלהיכם וידבר יהוה אל משה
לאמר רב לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובא
הר האמרי ואל כל שכיניו בערבה בהר ובשפלה בנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול
נהר פרת : ראו נתתי לפניכם את הארץ באו
ורשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם לאברהם
11 ליצחק וליעקב לתת לזרעם אחריהם : ויהי בשנה
השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענ
12 מעל משכן העדות : ויסעו בני ישראל למסעיהם
13 ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פראן : ויסע
14 בראשונה על פי יהוה ביד משה : ויסע דגל
מחנה בני יהודה בראשונה לצבאתם ועל צבא
15 נחשון בן עמינדב : ועל צבא מטה בני יששכ
16 נתנאל בן צוער : ועל צבא מטה בני זבולן אליאב
17 בן חילן : והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובנ
18 מררי נשאי המשכן : ונסע דגל מחנה בנ

9. בחציצרות 61. ונושעתם ∾ ונועישתם 64. מאיבכם 183.
10. שמחתיכם — שמחותיכם 64 — מ sup. ras. 63.
ובמועדיכם — במועדיכם 63. עלתיכם — עלותיכם 64
עליתכם — 221. שכיניו — שכינו 63, 66 — שכניו 183.
ובחוף — ובעוף 64, 66. לאבותיכם 183. Vide *Deut.* 1, 6.
14. ויסע — ונסע 183. מחנה — מחני 183.
15. יששכר — יישכר 221.
17. ונסעו — ונשאו 221.

ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור :
19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישדי :
20 21 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל : ונסעו
הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד
22 באם : ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם
23 ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד : ועל צבא מטה
24 בני מנשה גמלאל בן פדהצור : ועל צבא מטה
25 בני בנימים אבידן בן גדעני : ונסע דגל מחנה
בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו
26 אחיעזר בן עמישדי : ועל צבא מטה בני אשר
27 פגעאל בן עכרן : ועל צבא מטה בני נפתלי
28 אחירע בן עינן : אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
29 ויסעו : ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני
חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר
יהוה אתו אתן לכם לך אתנו והיטיבנו לך כי
30 יהוה דבר טוב על ישראל : ויאמר אליו לא אלך
31 כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך : ויאמר אל
נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתינו במדבר
32 והיית לנו לעינים : והיה כי תלך עמנו והיה

19. צורישדי — צורישדה 61. 20. ‸בני 127.
22. עמיהוד — עמינדב 183.
23. גמליאל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
24. גדעני — גדועוני 63 — גדעוני 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
25. אחיעזר — ע‸ 183. עמישדי — עמישדה 127.
26. פגעיאל 63, 65, 66, 183, 221. עכרן‸ 65.
27. ועל צבא — בא 65.
29. לחובב — ח‸ 299. רעואל — רגואל 299. והיטיבנו ‑
והיטבנו 61, 66, — Houb. 363 ,65 והיטיבנו — 64 והטבנו
127, 670.
30. אליו — ו‸ 127. אם‸ 64. 31. חנותינו 64.

הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והיטבנו לך :
33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית
יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתר להם
34 מנוחה : וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן
35 המחנה : ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה
36 יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך : ובמנחה
יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל :

CAP. XI. יא

1 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה
ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה
2 המחנה : ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל
3 יהוה ותשקע האש : ויקרא שם המקום ההוא
4 תבערה כי בערה בם אש יהוה : והאספסף אשר
בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל
5 ויאמרו מי יאכילנו בשר : זכרנו את הדגה אשר
נאכל במצרים חנם את הקשים ואת האבטחים
6 ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים : ועתה
7 נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עיננו : והמן

32. אשר — א sup. raf. 127. ייטב 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. והיטבנו — והטיבנו 65, 221 והיטבנו 61, 63, 64, 66, 127, 670 — וייטבנו 183 — ויטבנו 299.
33. ויסעו — ויסעו * 65. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
35. ויפוצו 63, 64, 183. וינוסו 61, 64, 183.
36. יאמר ^ שובה 65.

1. כמתאננים — ת primo א 127.
4. והאספסף — א ^ 64, 670. יאכלנו 63, 127, 183.
5. זכרנו — נ ^ 127. את 2° ^ 64. הקשים — הקשואים 64, 65, 66, 127, 183, 363 Houb. nunc 63. האבטחים — א ^ 61, 64, 127, 670 — ובטים 221. החציר — י ^ 127.
6. אין — עין 61. עיננו 65, 66.

8 מרע גד הוא ועינו כעין הבדלח : שטו העם ולקטו
וטחנו ברחים או דכו במדוכה ובשלו בפרור ועשו
9 אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן : וברדת
10 הטל על המחנה לילה ירד המן עליו : וישמע
משה את העם בכה למשפחותיו איש לפתח אהלו
11 ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע : ויאמר משה
אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מצאתי
חן בעיניך לשים את משא כל העם הזה עלי :
12 האנכי הרתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיו
כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את
13 הינק אל האדמה אשר נשבעת לאבתיו : מאין
לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
14 תנה לנו בשר ונאכלה : לא אוכל אנכי לבדי
15 לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני : ואם
ככה את עשה לי הרגני נא הרג ואם מצאתי
16 חן בעיניך ואל אראה ברעתי : ויאמר יהוה אל
משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר
ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל
17 אהל מועד והתיצבו שם עמך : וירדתי ודברתי
עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי
עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה

7. הבדלה — הבדלח 183.
8. בריחים 221. ודכו — או דכו 61, 64, 127, 197.
10. למשפחתיו 63, 65, 221. מאד — א ^ 61.
12. האנכי — ה ^ 127 — ה eraſ. 221. הריתי 64, 183.
תאמק — תאמר 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
נשבעת — נשבעתי 61, 64, 197, 221.
13. העם ^ 64. תנה — אנה 363 Mor.
16. ושוטריו 61, 64, 127, 183, 221.

18 לבדך : ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם
בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו
בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר
19 ואכלתם : לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא
חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום :
20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם
לזרה יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם
21 ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים : ויאמר
משה שש מאות אלף רגלאי העם אשר אנכי בקרבו
ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים :
22 הצאן והבקר ישחט להם ומצא להם אם את כל
דגי הים יאסף להם ומצא להם : ויאמר יהוה
23 אל משה היד יהוה תקצר אתה תראה היקראך
דברי אם לא : ויצא משה וידבר אל העם את
24 דברי יהוה ויאסף שבעים איש זקני העם ויעמד
אתם סביבת האהל : וירד יהוה בענן וידבר אליו
25 ויצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש
הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא
יאספו : וישארו שני אנשים במחנה שם האחד
26 אלדד ושם השני מודד ותנח עליהם הרוח והם
בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה :

18. יאכילנו — יאכלנו 65 — יבלנו 63, 127.

19. יום 2° ^ 127. 20. מאסתם — מאסתים 221.

21. רגלאי ∞ רגאלי 221. 23. היקראך — א ^ 61.

24. זקני — מזקני 64, 127, 221, 363. העם 2° forte ישראל 65. ויעמד ויעמיד 63.

25. ויתנבאו — נ ^ 64 — א ^ 333 — ויתנאבו 127 — ויתנבוא 63.

26. בכתבים בכתובים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. ויתנבאו ∞ ויתנאבו 127 — ויתנבוא 63.

27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומודד מתנבאים
28 במחנה : ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו
29 ויאמר אדני משה כלאם : ויאמר לו משה המקנא
אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן
30 יהוה את רוחו עליהם : ויאסף משה אל המחנה
31 הוא וזקני ישראל : ורוח נסע מאת יהוה ויגז
שלוי מן הים ויטש אל המחנה כדרך יום כה
וכדרך יום כה סביבת המחנה וכאמתים על פני
32 הארץ : ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה
וכל היום המחרת ויאספו את השלוי הממעיט אסף
עשרה חמרים וישחטו להם שחוטה סביבת המחנה :
33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה
34 בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד : ויקרא
שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו
35 את העם המתאוים : מקברות התאוה נסעו העם
החצרות ויהיו בחצרות :

CAP. XII. יב

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה
2 הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח : ויאמרו
הרק אך במשה דבר יהוה הלוא גם בנו דבר
3 וישמע יהוה : והאיש משה ענו מאד מכל האדם

28. מביחריו — מבחריו 63 — מביאריו 61 — מבחיריו 64, 65, 66, 183, 670.
29. עם — העם 65, 221, 670.
31. מן — מן* 127. פני — פרי 64.
32. השלוי — ה ^ 61. שחוטה — ה ^ 66, 127, 197, 221.
33. חרה — הרה 64.
34. המקום ^ 63.
35. העם ^ 64. החצרות — מחצרות 61 — בהחצרות 183.

4 אשר על פני האדמה : ויאמר יהוה פתאם אל
1 משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל
5 אהל מועד ויצאו שלשתם : וירד יהוה בעמוד
הענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
6 שניהם : ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם
יהוה במראה אליו התודע ובחלום אדבר בו :
7.8 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא : פה אל
פה אדבר בו במראה ולא בחידת ותמונת יהוה
9 יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה : ויחר
10 אף יהוה בם וילך : והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה
11 מצרעת : ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא
תשית עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו :
12 אל נא תהיה כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל
13 חצי בשרו : ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
14 רפא נא לה : ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק
ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת
15 ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבעת ימים והעם לא נסעו עד האספה
מרים :

5. הענן ^ ה — 221.
8. ולא ∞ ואל 363. בחידת — בחידות 63, 64, 66 — ביחות —
65 — ביחדת 61, 221, 670. ותמונת — ותמונות 183 —
ותמנות 299 — ותבונת 670.
9. בם ^ 64.
11. נואלנו — א ^ 61.
12. אמו — כמו * 221.
14. הלוא 63, 64, 127, 183, 221.

CAP. XIII. יג

1 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פראן :
ויאמר משה לבני ישראל באתם עד הר האמרי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ראה נתן יהוה אלהיך
לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך אל תירא ואל תחת : ויקרבו אל משה
ויאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת
הערים אשר נבוא עליהן וייטב הדבר בעיני משה :

Sectio Legis XXXVII. פרשה שלח לך

2,3 וידבר יהוה אל משה לאמר : שלח לך אנשים
ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלח כל
4 נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר פראן על
פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל הם :
5 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור :
6,7 למטה שמעון שפט בן חורי : למטה יהודה כלב
8,9 בן יפנה : למטה יששכר יגאל בן יוסף : למטה
10 אפרים הושע בן נון : למטה בנימים פלטי בן
11,12 רפוא : למטה זבולן גדיאל בן סודא : למטה
13 יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי : למטה דן עמיאל
14,15 בן גמלי : למטה אשר סתור בן מיכאל : למטה

1. מחצרות — מחצרדת 363 Mor. אבותיך 127, 183.
נשלחה — ה ‸ 127. וישבו — והשיבו 183.
3. ויתורו 61, 63, 64, 127, 183, 221. אחד 1° — ד ‸ 61.
אבותיו 61, 127. 4. וישלח אתם — וישלחם 65.
11. סודא — סודי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb.
14. מיכאל 64 — מכיאל 197.

16 נפתלי נחבי בן ופסי ׃ למטה גד גואל בן מיכי ׃
17 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתר את
18 הארץ ויקרא משה ליהושע בן נון יהושע ׃ וישלח
אתם לתר את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה
19 בנגב ועליתם את ההר ׃ וראיתם את הארץ מה
היא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפא המעט
20 הוא אם רב ׃ ומה הארץ אשר הוא ישב בה
הטובה היא אם רעה ומה הערים אשר הוא
21 ישב בהן המחבנים או מבצרים ׃ ומה הארץ
השמנה היא אם רזה היש בה עץ אם אין
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכרות
22 ענבים ׃ וילכו ויבאו ויתרו את הארץ ממדבר צן
23 עד רחב לבוא חמתה ׃ ויעלו בנגב ויבאו עד
חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי ענק וחברון
24 שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים ׃ ויבאו עד
נחל אשכול ויכרתו משם זמרה ואשכול ענבים
אחד וישאו במוט בשנים ומן הרמונים ומן
25 התאנים ׃ למקום ההוא קראו נחל אשכול על

15. ואפסי — ופסי 63.
17. האנשים — א sup. ras. 127. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
18. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. בנגב — נגב ^ 299.
19. הוא 2° — או 127.
20. המחבנים ∾ המבחנים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 334, 364, 670. מבצירים 61, 64.
21. השמינה 64. בכרות — בכורות 61, 64, 127, 183 — בכורת 65.
22. ויתורו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. חמתה — ה ^ 63, 66, 127.
23. ילדי 221.
24. ואשכל 63, 65. התאנים — התינים 61, 64.
25. על — עד 64.

אדות האשכל אשר כרתו משם בני ישראל :
וישבו מתר את הארץ מקץ ארבעים יום : 26
וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת 27
בני ישראל אל מדבר פראן קדשה וישיבו אתם
דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ :
ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו 28
וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה : אפס כי 29
עז העם הישב בארץ והערים בצרות וגדלות
מאד וגם ילדי ענק ראינו שם : עמלק ישב 30
בארץ הנגב והחתי והחוי והיבוסי והאמרי ישב
בהר והכנעני ישב על הים ועל יד הירדן : ויהס 31
כלב את העם על משה ויאמר לו עלה נעלה
וירשנו אתה כי יכל נכל לה : והאנשים אשר 32
עלו עמו אמרו לא נוכל עלות אל העם כי חזק
הוא ממנו : ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה 33
אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
לתר אתה ארץ אכלת יושביה היא וכל העם
אשר ראינו בתוכה אנשים מדות : ושם ראינו 34

25. האשכול 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
26. וישבו 66, 221. מתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
27. קדישה 66. וישבו — וישיבו 183.
28. וזח — וזה 65.
29. היושב 63. בצרות — בחצרות 64, 221. ילדי 65, 183.
31. ויהם — ויחם 61, 65. ויאמרו — ויאמר 183. יוכל 64.
32. עלו ‸ 61. עלות — לעלות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. העם sup. ras. 63, 65.
33. אל בני — לבני 61, 64. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. אתה ‸ 65. יושביה — ו ‸ 63, 65, 183, 221. היא ‸ 64. אנשים — ם ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

את הנפלים בני ענק מן הנפלים ונהי בעינינו
כהגבים וכן היינו בעיניהם וירגנו בני ישראל
באהליהם ויאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו
מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו
אנה אנחנו עלים ואחינו המיסו את לבבנו לאמר
עם גדול ורב ממנו ערים גדלות ובצרות בשמים
וגם בני ענקים ראינו שם : ויאמר משה לבני
ישראל לא תערצון ולא תיראון מהם יהוה אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה
אתכם במצרים לעיניכם ובמדבר אשר ראית אשר
נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל
הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה
ובדבר הזה אינכם מאמנים ביהוה אלהיכם ההלך
לפניכם בדרך : לתר לכם מקום להחנותכם באש
לילה להראותכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם :

CAP. XIV. יד

1 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבך העם
2 בלילה ההוא : וילנו על משה ועל אהרן כל בני
ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ
3 מצרים או במדבר הזה לו מתנו : ולמה יהוה

34. ונהי — ונהיה 61, 64, 65, 66, 127, 183, 670. — כהגבים כחגבים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. גדלות — ל‸ 65. ובצרות — ובחצרות 64, 221. לעינכם 183. כאשר‸ 61. בנו primo בכל 65. ובדבר — והבדבר 61, 64, 66, 127, 183 — והדבר 63, 65. לתור 61, 63, 64, 65, 127, 221. להחנותכם — ו‸ 65.

1. ההוא — הווא 221.
2. משה — ש primo מ 127. או במדבר — ובמדבר 64, nunc 221.

מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו
וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה :
4 ויאמרו איש אל אחיו נתן ראש ונשוב מצרימה :
5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת
6 בני ישראל : ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן
7 האתרים את הארץ קרעו בגדיהם : ויאמרו אל
כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה
8 לתר אתה טובה הארץ מאד מאד : אם חפץ
בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
9 הארץ אשר היא זבת חלב ודבש : אך ביהוה אל
תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו
הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום :
10 ויאמרו כל העדה לרגם אתם באבנים וכבוד יהוה
11 נראה באהל מועד אל כל בני ישראל : ויאמר
יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד
אנה לא יאמנו בי בכל האתות אשר עשיתי
12 בקרבו : אכנו בדבר ואורישנו ואעשה אתך ואת
13 בית אביך לגוי גדול ועצום ממנו : ויאמר משה
אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם
14 הזה מקרבו : ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו
כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה

3. יהיו — יהיה 670. לבוז 61, 183. שוב — שובה 61, 64, 127, 183, 197. 5. קהל ‸ 61.
6. האתורים 61, 64, 65, 127, 183, 197, 221.
7. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221.
8. הארץ 2° — ה ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 363 Houb.
11. האתות — האותות 127 — האונות 64.
12. ואורישנו — ש ‸ 127.
13. בכוחך 183, 221. 14. שמעו — ושמעו 61, 183.

אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמוד ענן אתה
15 הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה : והמת
את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר
16 שמעו את שמעך לאמר : מבלתי יכלת יהוה להביא
את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם
17 במדבר : ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת
18 לאמר : יהוה ארך אפים ורב חסד ואמת נשא עון
ופשע וחטאה ונקה לו ינקה פקד עון אבות על
19 בנים ועל שלשים ועל רבעים : סלח נא לעון
העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה
20 ממצרים ועד אנה : ויאמר יהוה סלחתי כדבריך :
21 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ :
22 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתתי
אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר
23 פעמים ולא שמעו בקולי : אם יראו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם לתת להם וכל מנאצי לא
24 יראוה : ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי והבאתיו אל הארץ אשר בא שמה
25 וזרעו יירשנה : והעמלקי והכנעני ישב בעמק מחר
26 פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף : וידבר

14. ועננך — ך ^ 127. ובעמוד 1° — ע ^ 64. ענן — הענן 65.
15. אחר — האחד 183. הגוים — הגוים ** 127.
17. כוח 66.
18. ועל 1° — ו ^ 66, 221, 670. רביעים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
19. העם ^ 64, 221. אנה — הנה 61, 65, 183, 221.
22. אתותי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
23. נשבעתי — ע ^ 124. לאבותם 61, 63, 64, 66, 127, 183.
24. רוח — רוחו 197. יירשנה — ויירשנה 183.
25. והעמלקי — ע sup. ras. 65. וסעו — סעו 61,

יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : עד מתי לעדה 27
הרעה הזאת אשר הם מלנים עלי את תלנות
בני ישראל אשר הם מלנים עלי שמעתי : אמר 28
אליהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
באזני כן אעשה לכם : במדבר הזה יפלו פגריכם 29
וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה
ומעלה אשר הלנתם עלי : אם אתם תבאו אל 30
הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי
אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון : וטפכם אשר 31
אמרתם לבז יהיה והבאתי אתם וידעו את הארץ
אשר מאסתם בה : ופגריכם אתם יפלו במדבר 32
הזה : ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה 33
ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר :
במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים 34
יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם
ארבעים שנה וידעתם את תנואתי : אני יהוה 35
דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו :
והאנשים אשר שלח משה לתר את הארץ וישבו 36
וילנו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ :
וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה 37

27. הרעה — הרע 183. הם 1° — הם * הם 61. הם 2° ^ 64.
שמעתי — ש ^ 61.
30. בן 2° — בן * 61. 31. לבוז 183. מאסתים 221.
33. יהיו — יהיה 197. זונתיכם — ו ^ 63.
34. עונתיכם ∾ ענותיכם — 64 ענונותיכם 183.
36. והאנשים — וה * אנשים 61. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. וישבו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
37. מוצאי — מוציא 63.

38 לפני יהוה : ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן
39 האנשים ההם ההלכים לתר את הארץ : וידבר
משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל
40 ויתאבלו העם מאד : וישכמו בבקר ויעלו אל
ראש ההר לאמר הננו עלינו אל המקום אשר
אמר יהוה כי חטאנו ויאמר יהוה אל משה אמר
להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
41 תנגפו לפני איביכם : ויאמר משה למה זה אתם
42 עברים את פי יהוה והיא לא תצליח : אל תעלו
כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם :
43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב
כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה
44 עמכם : ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון
45 ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה : וירד
העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא לקראתם וירדפו
אתם כאשר תעשינה הדברים ויכום ויכתום עד
חרמה וישובו אל המחנה :

CAP. XV. יה

1.2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם
3 אשר אני נתן לכם : ועשיתם אשה ליהוה עלה

38. חיו — היו 221. לתור 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
39. הדברים — ב ^ 61.
40. הננו — חננו 127. עלינו — ועלינו 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221. חטאנו — חטינו 64. ^ ולא תלחמו 61.
45. וירדפו — וירדעו 363 Mor. הדוברים 64.
ויכתום ∞ ויכותם 183. ^ ויכתום עד 363 Houb.
וישבו 61, 63, 64, 65, 221, 299.

2. ארץ — * ארץ 127. 3. ועשיתם primo bis 64.

או זבח לפלא נדר או נדבה או במועדיכם לעשות
4 ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן : והקריב
המקריב את קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
5 ברבעית ההין שמן : ויין לנסך רבעית ההין תעשה
6 על העלה או לזבח לכבש האחד : או לאיל תעשה
מנחה סלת שני עשרנים בלול בשמן שלשית
7 ההין : ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח
8 ליהוה : וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא
9 נדר או שלמים ליהוה : והקריב על בן הבקר
מנחה סלת שלשה עשרנים בלול בשמן חצי ההין :
10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה :
11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה
12 בכשבים או בעזים : כמספרם אשר תעשו ככה
13 תעשו לאחד במספרם : כל האזרח יעשה ככה
14 את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה : וכי
יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה
אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה
15 הקהל : חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם
16 לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה : תורה אחת

4. ברביעית 61,63,64,65,66,127,183. ההין ^י — ויין 127 —
221. שמן ^ 221. 5. רביעית 61,64,65,66,127,183.
5,6. שלשית - - (18) - - לנסך ^ 221.
6. תעשה ſup. raſ. 127. עשרונים 64.
8. זבח — זב*ח 127. שלמים ſup. raſ. 127.
9. מנחה — מ ^ 61. עשרונים 64. ההין ^ 64 — ן ^ 363 Mor.
11. בעזים — או ובעזים 183, 670.
12. כמספרם — במספרם 66.
14. לדורתיכם 61, 64, 65, 183. הקהל ^ 65:
15. חקה — הקה 61 — ה ſup. raſ. 63. לדרותיכם 64.
16. אחת — אחד 64.

ומשפט אחד יהיה לכם ולגב הגר אתכם:
17 18 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם בבאכם אל חארץ אשר אני מביא
19 אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו
20 תרומה ליהוה: ראשית עריסתיכם חלה תרימו
21 תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: מראשית
22 עריסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם: וכי
תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר
23 יהוה אל משה: את כל אשר צוה יהוה אליכם
ביד משה למן היום אשר צוה יהוה והלאה
24 לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה
ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח
ליהוה ומנחתו ונסכיו כמשפט ושעיר עזים אחד
25 לחטאת: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל
ונסלח להם כי שגגה היא והם הביאו את קרבנם
אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם:
26 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם
27 כי לכל העם בשגגה: ואם נפש אחת תחטא
28 בשגגה והקרבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר

16. ולגב — ולגר 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
18. מביא — מביא *** 65.
19. תרימו — תרומו 64. תרומה ^ 66.
20. עריסתיכם — ערסתיכם 61, 65, 127, 183, 221 — ערסותיכם 64. תרימו — תרומו 64.
21. עריסתיכם — ערסתיכם 61, 65, 127, 221 — ערסותיכם 64, 183. לדרתיכם — לדורותיכם 61 — לדורתיכם 64.
22. דבר sup. ras. 127.
23. לדרתיכם 64 — לדורתיכם 183.
24. אם ^ 221. ונסכיו — י ^ 63.
27. והקריבה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה
29 לכפר עליו ונסלח לו : האזרח בבני יסראל ולגר
הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה :
30 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר
את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההיא מקרב
31 עמיה : כי את דבר יהוה בזה ואת מצותיו הפר
32 הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה : ויהיו
בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום
33 השבת : ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים
34 אל משה ואל אהרן ואל כל העדה : ויניחו אתו
35 במשמר כי לא פרש מה יעשה לו : ויאמר יהוה
אל משה מות יומת האיש רגמו אתו באבנים
36 כל העדה מחוץ למחנה : ויוציאו אתו כל העדה
אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר
37 צוה יהוה את משה : ויאמר יהוה אל משה לאמר :
38 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציציות על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
39 הכנף פתיל תכלת : והיו לכם לציצות וראיתם
אתם וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם

29. יסראל — ישראל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
30. מגדף — מכדף 64.
33. ויקריבו — ויק*ריבו 61. המוצאים 61, 63, 64, 66, 183, 221. מקשש עצים ^ 61. אהרן — אהרן ** 61.
35. רגמו — ו ^ 221. 36. וירגמו — וירגם ^ 221.
38. ואמרת — ו*****מרת 66. ציציות — ציצות 66, 221, 670. לדרתם — לדורתם 61, 64, 65, 183 — לדרותם 127. ונתנו — ונתו 363 Mor. ציצית 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
39. לציציות 61, 64, 65, 66, 127, 183. את — אתם 61. תתורו 61, 64, 65, 66, 127, 183. ואחירי 61. עניכם 61.

40 זנים אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל
41 מצותי והייתם קדישים לאלהיכם : אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם :

CAP. XVI. יו

Sectio Legis XXXVIII. פרשה ויקח קרח

1 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם
2 בני אליאב ואון בן פלת בן ראובן : ויקמו לפני
משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי
3 עדה קריאי מועד אנשי שם : ויקהלו על משה
ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה
כלם קדישים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על
4,5 קהל יהוה : וישמע משה ויפל על פניו : וידבר
אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה
את אשר לו ואת הקדוש יקריב אליו ואת אשר
6 יבחר בו יקריב אליו : זאת עשו קחו לכם מחתות
7 קרח וכל עדתו : ותנו בהן אש ושימו עליהן
קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה
8 הוא הקדוש רב לכם בני לוי : ויאמר משה אל
9 קרח שמעו נא בני לוי : המעט מכם כי הבדיל
אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם
אליו לעבד את עבדת משכן יהוה לעמד לפני

40. קדשים 65, 66. 41. להיות — להיורת 65.

3. קדשים 65. ומדוע — ומ*דוע 61.
5. ויודיע 64, 66, 183, 197, 221. 6. ‸עשו 61.
7. והיה — יהיה 197.
9. ‸להקריב 64. לעמד — ולעמד 66, 127, 183; primo 64.

העדה לשרתם : ויקריב אתך ואת כל אחיך בני 10
לוי אתך ובקשתם גם כהנה : לכן אתה וכל 11
עדתך הנועדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלנו
עליו : וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני 12
אליאב ויאמרו לא נעלה : המעט כי העליתנו 13
מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר
עלינה גם השתרר : אף לא אל ארץ זבת חלב 14
ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה או כרם העיני
אנשים ההם תנקר לא נעלה : ויחר למשה 15
מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמוד
אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם :
ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני 16
יהוה אתה והם ואהרן מחר : וקחו איש מחתתו 17
ונתתם עליהן קטרת והקרבתם לפני יהוה איש
מחתתו חמשים ומאתים מחתות ואתה ואהרן
איש מחתתו : ויקחו איש מחתתו ויתנו בהן אש 18
וישמו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד
ומשה ואהרן : ויקהל עליהם קרח את כל העדה 19
אל פתח אהל מועד ויראה כבוד יהוה אל כל

13. תשתרר — תשתרת רר 197 — תשתורר 61, 64, 127, 183.
עלינה — עלינו 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
השתורר 183.
14. הביאתנו — י‸ 61, 65, 183, 221. או כרם — וכרם 61, 127, 221. אנשים — האנשים 61, 183, 221 — ‸ 64.
15. ויחר — חר sup. ras. 127. 16. ואהרן — ן‸ 127.
17. מחתתו 1° — מחתיתו 63, 64, 127, 197, 221.
מחתתו 2° et 3° — מחתיתו 64, 127, 197, 221.
מחתות — מחורת 61.
18. מחתיתו 64, 127, 221. וישימו 63, 363 Houb. מועד‸ 66 — וע sup. ras. 127. 19. כל 2° ‸ 65.

20 העדה : וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר :
21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע :
22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לכל
הבשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף :
23 24 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל העדה
לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם :
25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
26 ישראל : וידבר אל העדה לאמר סרו נא מעל
אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל
27 אשר להם פן תספו בכל חטאתם : ויעלו מעל
משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו
נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם :
28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות
29 את כל המעשים האלה כי לא מלבי : אם
כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם
30 יפקד עליהם לא יהוה שלחני : ואם בריה יבבא
יהוה ופשתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת
כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי
31 נאצו האנשים האלה את יהוה : ויהי ככלותו

21. ואכלה — ה‸ 183.
22. אחד — האחד 363.
24. אל‸ 64. קרח‸ 64.
26. וידבר — ויאמר 197. סורו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. הרשעים — הבשעים 197.
27. נציבים 66. 28. תדעון — ע‸ 61.
29. ימותון 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
30. יבבא — יברא 61, 63, 64, 66, 127, 221, 363 — יברה 197, 670 — יברי 65. ופשתה — ופצתה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363. האדמה — הארץ 183. שאולה 64, 183, 221.
31. ככלותו — בכלתו 63, 65 — בפלותו 197.

לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר
32 תחתיהם : ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל
33 הרכוש : וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה
34 ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל : וכל
ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו פן
35 תבלענו הארץ : ואש יצאה מאת יהוה ותאכל
את חמשים ומאתים איש מקרבי הקטרת :
36 37 וידבר יהוה אל משה לאמר : אמר אל אלעזר בן
אהרן הכהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת
38 האש זרה הלאה כי קדשו : את מחתות החטאים
האלה בנפשותם ועשו אתם רקועי פחים צפוי
למזבח כי הקריבים לפני יהוה ויקדשו והיו לאות
39 לבני ישראל : ויקח אלעזר בן אהרן הכהן את
מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעם
40 צפוי למזבח : זכרון לבני ישראל למען אשר לא
יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר

31. כל ^ 127.
33. שאולה 64, 127, 183, 221.
34. סביבתיהם — סביתיהם 66. תבלענו — תבלעמו 127.
35. מקריבי 61, 63, 65, 127, 183, 221.
36. Cum hoc commate incipit caput 17 in Textu Hebræo, secundum editionem V. Hooght; ſed in 4 Bibliis Polyglottis, 270, 655, 656, 657, et in 664, numeratio commatum, hinc ad finem capitis 17, congruit Textui Samaritano.
37. המחתות ∞ המתחות 64. הלאה ∞ האלה 61, 127.
38. רקועי — ע ^ 64. פחים ∞ פיחם 127. הקריבים — הקריבם 64 — הקריבום 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
39. מחתורת ^ 61. הנחשת — ח ^ 64. השרופים 64, 66, 127, 221. וירקעום 65, 183.
40. לבני ישראל bis 61.

קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר
41 דבר יהוה ביד משה לו : וילנו כל עדת בני ישראל
ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם
42 את עם יהוה : ויהי בהקהל העדה על משה ועל
אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן ויראה
43 כבוד יהוה : ויבא משה ואהרן אל פני אהל
44 45 מועד : וידבר יהוה אל משה לאמר : הרמו
מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על
46 פניהם : ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה
ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והלך
מהר אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף
47 מלפני יהוה החל הנגף : ויקח אהרן כאשר דבר
משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם
48 ויתן את הקטרת ויכפר על העם : ויעמד בין
49 המתים ובין החיים ותעצר המגפה : ויהיו המתים
במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
50 המתים על דבר קרח : וישב אהרן אל משה אל
פתח אהל מועד והמגפה נעצרה :

CAP. XVII. יז

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל

40. דבר ^ 64.
42. בהקהל — בהקיל 221. ויראה — ה^ 670.
46. ושים — י^ 127.
48. המתים המיתים 61, 64, 66, 221.
49. המתים 1° — המיתים 61, 64, 66, 127, 221.
המתים 2° — המיתים 61, 64, 65, 66, 127, 221.
50. וישב 61, 63, 64, 65, 66, 221.

2. מטה 2° bis 197.

נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש
3 את שמו תכתב על מטהו : ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם :
4 והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לך
5 שם : והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח
והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם
6 מלנים עליכם : וידבר משה אל בני ישראל ויתנו
אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא
אחד לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן
7 בתוך מטותם : וינח משה את המטות לפני יהוה
8 באהל העדות : ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל
העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח
9 ויצץ ציץ ויגמל שקדים : ויוצא משה את כל
המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו
10 ויקחו איש מטהו : ויאמר יהוה אל משה השב
את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני
11 מרי ותכל תלנותם מעלי ולא ימותו : ויעש משה
12 כאשר צוה יהוה אתו כן עשה : ויאמרו בני ישראל

2. אבותם 61, 63, 64, 66, 127, 183.
3. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
4. שם — שמה 61, 63, 64, 65, 66, 127.
5. אשר 1° ^ 61. הם ^ 221.
6. נשיאהם 61. אבותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
מטותם — ו sup. ras. 127.
7. לפני — מלפני 221.
8. ויצא — ויוציא 65, 221 — ויוצא 61, 63, 64, 66, 127, 363.
שקדים 63, 65, 221.
9. ויוציא 65, 197, 221. מטהו — ו sup. ras. 127.
10. השיב 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. לפני העדות ^ 197.
ותכל — ותכאל 61. תלנותים 61.

אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו :
13 כל הקרוב הקרב אל משכן יהוה ימות האם
תמנו לגוע :

CAP. XVIII. יח

1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך
תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו
2 את עון כהנתכם : וגם את אחיך מטה לוי שבט
אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך
3 אתך לפני אהל העדות : ושמרו משמרתך ומשמרת
כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא
4 יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם : ונלוו עליך
ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל
5 וזר לא יקרב אליכם : ושמרתם את משמרת
הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על
6 בני ישראל : ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים
מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד
7 את עבדת אהל מועד : ואתה ובניך אתך תשמרו
את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת
ועבדתם עבדה ומתנה אתן את כהנתכם והזר
8 הקרב יומת : וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה

12. הן primo לא 183.
13. הקרוב — ו‸ 63. משכן — אל למשכן 127. ‸יהוה 65.

1. יהוה — יוה 127. ובניך — ו‸ 61. ‸ובית אביך 61.
אתך 1°‸ 64. אתך 2°‸ 127.
5. קצף — ף‸ 127.
6. אהל — יהל 65.
7. כהנתכם — ה‸ 61. לפרכת — הפרכת 61. ועבדתם — ם‸ 63. עבדה — עבדת 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. ומתנה — ו‸ 61, 63, 64, 65, 66, 183. ‸את 61.

נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני
ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם :
9 זה יהיה לך מקדשי הקדשים מן האש כל קרבנם
לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר
10 ישמו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך : בקדש
הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה
11 לך : וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני
ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם
12 כל טהור בביתך יאכל אתו : כל חלב יצהר וכל
חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך
13 נתתים : בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו
14 ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו : כל
15 חרם בישראל לך יהיה : כל פטר רחם לכל
בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור
16 הבהמה הטמאה תפדה : ופדיו מבן חדש תפדה
בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
17 גרה הוא : אך בכור שור או בכור כשב או בכור
עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח
ואת חלבם תקטיר אשה ריח ניחח ליהוה :
18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך
19 יהיה : כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל

9. ולכל ^ מנחתם 65. חטאתם — חטאתם אש 61.
יאשמו — יאשימו 64, 299 — ישימו 127 — א ^ 221.
12. תירוש — ו ^ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
15. רחם ∾ חרם 363 Mor. תפדה את inter has duas voces
12 lit. eraſ. 64. 16. מבן — מבין 221.
17. בכור 2° — ו ^ 61. ואת — ארת 65.
19. הקדישים 221.

ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם
ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך :
20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק
לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני
21 ישראל : ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל
לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את עבדת
22 אהל מועד : ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל
23 מועד לשאת חטא למות : ועבד הלוי הוא את
עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם
24 לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה : כי
את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה
נתתיו ללוים לנחלה על כן אמרתי להם ובתוך
25 בני ישראל לא ינחלו נחלה : וידבר יהוה אל משה
26 לאמר : ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם כי
תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי
לכם מאתם בנחלתיכם והרמתם ממנו את
27 תרומת יהוה מעשר מן המעשר : ונחשב לכם
28 תרומתיכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב : כן
תרימו גם אתם את תרומת יהוה מכל מעשרתיכם
אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את
29 תרומת יהוה לאהרן הכהן : מכל מתנתיכם
תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו

20. ונחלתך — ונחלת*ך 62. 21. לוי ^ 62.
22. יקריבו 221. 23. חקות 183. לדרותיכם 64.
24. את sup. ras. 63. בתוך—ובתוך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. 26. בנהלתיכם — ל^ 61 — בנחלותיכם 64.
27. לכם ^ 64. וכמלאה — וכתמלאה 62.
28. אתם — אתה 62. מעשרותיכם 64. ונתתים 62.
29. תריומת 62.

30 ממנו : ואמרת אליהם בהרמכם את חלבו ממנו
ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב :
31 ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר
32 הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד : ולא
תשאו עליו חטא בהרמכם ארת חלבו ממנו ואת
קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו :

CAP. XIX. יט

Sectio Legis XXXIX. פרשה חקת התורה

1,2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת
חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין
3 בה מום ואשר לא עלה עליה עול : ונתתם אתה
אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה
4 ושחט אתה לפניו : ולקח אלעזר הכהן מדמה
באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע
5 פעמים : ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת
6 בשרה וארת דמה על פרשה ישרף : ולקח הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת
7 הפרה : וכבס בגדיו הכהן ורחץ את בשרו במים
ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב :

30. ארת bis 61.
31. שכר — שגר 64.
32. בהרמכם — בה*רמכם 61.

2. חקות 62. בני — ביני 61. עלה ‸ 66.
3. ושחט ∞ ושטח 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
4. באצבעו — צ ‸ 127. 5. על — ע*ל 61.
7. הערב — ר forte ב 127.

8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ את בשרו
9 במים וטמא עד הערב : ואסף איש טהור אפר
הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה
לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת היא :
10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד
הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת
11 עולם : הנגע במת לכל נפש אדם יטמא שבעת
12 ימים : הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום
השביעי וטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי
13 וביום השביעי לא יטהר : כל הנגע במת בנפש
אדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה
טמא ונכרתה הנפש ההיא מישראל כי מי נדה לא
14 זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו : וזאת התורה
אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל
15 אשר באהל יטמא שבעת ימים : וכל כלי פתוח
16 אשר אין צמיד ופתיל עליו טמא הוא : וכל אשר
יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם
17 אדם או בקבר יטמא שבעת ימים : ולקחו לטמא
מעפר שרפת החטאת ונתנו עליו מים חיים אל
18 כלי : ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והזה
על האהל ועל הכלים ועל הנפשות אשר היו

9. אפר — את אפר 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 363. והיתה — והי*תה 127.
10. בתוכם — בתוככם 127 — בתוכ*ם 63. לחקת ∾ לקחת 61.
12. הוא — והוא 61, 63, 65, 66, 127, 221, 670.
13. מישראל — ישראל sup. ras. 65. טמאתו — וטמאתו 221.
14. וכל — ו ^ 61. 17. עליו — על 127.
18. הנפשות — נ ^ 61 — הכלימשות 64.

שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר :
19 והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ
20 במים וטהר בערב : והאיש אשר יטמא ולא יתחטא
ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל כי את מקדש
יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא :
21 והיתה לכם לחקת עולם ומזי מי הנדה יכבס
22 בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב : וכל
אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
עד הערב :

CAP. XX. כ

1 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
2 ותקבר שם : ולא היה מים לעדה ויקהלו על
3 משה ועל אהרן : וירב העם עם משה ויאמרו
4 לאמר ולוי גוענו בגוע אחינו לפני יהוה : ולמה
הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות
5 שם אנחנו ובעירנו : ולמה העליתנו ממצרים
להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום
6 זרע תאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות : ויבא

19. השביעי — ה**שביעי 61.
20. יתחטא — א ſup. raſ. 127. מי — מ**י 66.
21. ומזי — ומזה 61, 64, 65, 66, 127, 183. הנדה — נדה 183.
22. יטמא — ***** יטמא 65.

1. בקדיש 61. 2. מים — מום 61.
3. וירב — וירב *** 61. משה — משה ** 127. בגוע — ו ſup. raſ. 63.
5. תאנה — ותאנה 61, 127, 221. וגפן — ו ^ 61, 63, 64, 65, 66, 670.

משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו
7 על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם : וידבר
8 יהוה אל משה לאמר : קח את המטה והקהל
את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע
לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע
9 והשקית את העדה ואת בעירם : ויקח משה את
10 המטה מלפני יהוה כאשר צוהו : ויקהלו משה
ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו
נא המרים המן הסלע הזה נוצא לכם מים :
11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים
12 ויצאו מים רבים ותשתי העדה ובעירם : ויאמר
יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי
להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את
13 הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם : הם מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם :
ויאמר משה אדני יהוה אתה החלת להראות את
עבדך את גדלך ואת ידך החזקה : אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגברתיך :
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר
הירדן ההר הטוב הזה והלבנן : ויאמר יהוה אל
משה רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה :

6. וירא — ויראה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.
10. המן ^ 65. נוציא 183, 221.
11. ותשתי — י ^ 63, 65, 221, 670 — ותשתה 61, 64, 66, 127, 183, 670. 12. להקדישני — להקדישני 64.
13. החלת — אחלת 64. וכגברתיך — ר ^ 64 — כגבורתיך 61, 66, 127, 183, 363 Houb. — וכגבורתך 63, 65, 221. אעברה — ה ^ 61, 63, 64, 66, 221, 670; nunc 183. אשר — ש ^ 64. תוסיף 183.

עלה אל ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה
ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את
הירדן הזה : וצוי את יהושע בן נון וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחל
אתם את הארץ אשר תראה : וידבר יהוה אל
משה לאמר רב לכם סוב את ההר הזה פנו לכם
צפונה : ואת העם צוי לאמר אתם עברים בגבול
אחיכם בני עשו היושבים בשעיר וייראו מכם
ונשמרתם מאד : אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם ירשה עד מדרך כף הגל כי ירשה לעשו
נתתי את הר שעיר : אכל תשבירו מאתם בכסף
ואכלתם וגם מים תכירו מאתם בכסף ושתיתם :
14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה
אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה
15 אשר מצאתנו : וירדו אבתינו מצרימה ונשב במצרים
16 ימים רבים ויריעו לנו המצרים ולאבתינו : ונצעק
אל יהוה וישמע קולנו וישלח מלאך ויוציאנו
ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך :
17 נעבר נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא
נשתה מי בור דרך המלך נלך לא נסור ימין
18 ושמאל עד אשר נעבר גבולך : ויאמר אליו אדום
19 לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך : ויאמרו
אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם ממימיך נשתה

13. העם הזה ^ 64. עשו — עש*ו 61. הישבים 183. תשבירו
ויראו — וי*ראו 63. תתגרו — תתיגרו 127.
— ^י 61, 63, 65, 183. ואכלתם — אכל sup. ras. 65.
מים ^ 63. 15. אבותינו 61, 64, 183.
19. במסלה — במסלע 61, 64; nunc 63. ממימיך — מימיך
65, 127 — ממימך 64.

אני ומקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעבר׃
20 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד
21 וביד חזקה׃ וימאן אדום נתון את ישראל עבר
22 בגבולו ויט ישראל מעליו׃ ויסעו מקדש ויבאו
23 בני ישראל כל העדה הר ההר׃ ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ
24 אדום לאמר׃ יאסף אהרן אל עמו כי לא יבוא
אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם
25 את פיי למי מריבה׃ קח את אהרן ואת אלעזר
26 בנו והעל אתם הר ההר׃ והפשטת את אהרן
את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף
27 וימת שם׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלהו
28 אל הר ההר לעיני כל העדה׃ ויפשט משה את
אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר׃
29 ויראו כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן
שלשים יום כל בית ישראל׃

CAP. XXI. כא

1 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי׃

19. אני forte ומקני 63. ומקני — ומקנה 127, 221.
20. ויצא sup. ras. 65.
21. וימאן — מ^ 61. נתון — ו^ 65, 127, 183, 221.
24. פיי — את^ 64. פיי — פי 61, 65, 127, 183.
25. ואת — ואל 64. והעל — והעלה 61, 183, 197.
26. וימת — וימות 63.
28. וילביש 221.

1. האתורים 64, 183, 221, 334. וילחם — ויחלם 64.

2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן
3 את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם : וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני בידו ויחרם
אתם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה :
4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ
5 אדום ותקצר נפש העם בדרך : וידבר העם
באלהים ובמשה למה הוצאתנו ממצרים למות
במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם
6 הקלקל : וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים
7 וינשכו את העם וימת עם רב מישראל : ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה
ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש
8 ויתפלל משה בעד העם : ויאמר יהוה אל משה
עשה לך שרוף ושים אתו על הנס והיה כל
9 הנשך וראה אתו וחי : ויעש משה נחש נחשת
וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את האיש
10 והביט אל נחש הנחשת וחי : ויסעו בני ישראל
11 ויחנו באבות : ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש :
ויאמר יהוה אל משה אל תצור את מואב

2. ליהוה — אל יהוה 183. נתון — ו‸ 61, 63, 64, 66, 127, 183, 221, 334. והחרמתי — והחרמתי 61, 63, 66 — והחרתי 65 — והרמתי 64.
3. בקול — לקול 197. ויחרם — ח‸ 221. שם — שם את 61.
4. לסבב 63, 64, 221. העם — ההם 66.
6. השרפים 64, 66, 183, 221.
8. ושים — ם — ושי* 66.
9. וישמהו 127. והביט — והעביע 197.
11. במדרב ∾ במדבר 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

ואל תתגר בם כי לא אתן לך מארצו ירשה כי
12 לבני לוט נתתי את ער ירשה : משם נסעו ויחנו
בנחל זרד : וידבר יהוה אל משה לאמר אתה
עבר היום את גבול מואב את ער וקרבת מול
בני עמון אל תצורם ואל תתגר בם כי לא אתן
מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה
13 ירשה : ויסעו מנחל זרד ויחנו בעבר ארנן אשר על
המדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנן גבול מואב בין
היוצא מגבול האמרי כי ארנן גבול מואב בין
14 מואב ובין האמרי : על כן יאמר בספר מלחמות
יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנן :
15 אשר הנחלם ואשר נטה לשבת עיר ונשען לגבול
16 מואב : ומשם בארה היא הבאר אשר אמר יהוה
אל משה אספה לי את העם ואתן להם מים :
17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלה באר ענו
18 לה : באר חפרוה שרים כרואה נדיבי העם
19 במחקק ובמשענותם ממדבר מתנה : וממתנה
20 נחלאל ומנחלאל במות : ומבמות הגיא אשר

11. ואל — ו ^ 61. בם — בו 221. לך מארצו ירשה fup. raf. 63.
12. משה — משם 61. גבול ^ מואב את 63.
13. ארנן 1° et 2° — ארנון 183. המדבר — ה ^ 299.
14. ארת ^ 61.
15. הנחלים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. מאוב ∾ מואב 61.
17. ישיר — ישר 61, 63, 65, 66, 183, 221.
18. חפרוה — חברוה 299. כרואה ∾ כראוה 66, 127, 334, 670 — א ^ 221. נדבי 183. במחקק — במחוקק 66, 221, 334 — במוקק 127. ובמשענתם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
19. נחליאל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 334, 670. ומנחליאל 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 334, 670.
20. הגיא — הגיאה 127.

בשדה מואב ראש הפסגה הנשקף על פני הישמון ׃
ויאמר יהוה אל משה קומו סעו ועברו את נחל
ארנן ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון
האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה ׃
היום הזה החל תת פחדך ויראתך על פני העמים
תחת כל השמים אשר ישמעו את שמעך ורגזו
וחלו מפניך ׃ וישלח ישראל מלאכים אל סיחון 21
מלך האמרי דברי שלום לאמר ׃ אעברה בארצך 22
בדרך המלך נלך לא אסור ימין ושמאל לא
אטה בשדה ובכרם ׃ אכל בכסף תשבירני
ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק
אעברה ברגלי ׃ כאשר עשו לי בני עשו
היושבים בשעיר והמואבים היושבים בער ׃
ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאמר 23
יהוה אל משה ראה החלתי תת לפניך את
סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו ׃
ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יחצה וילחם בישראל ׃ ויכהו 24
ישראל ואת בניו ואת כל עמו לפי חרב ויירשו
את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול
בני עמון ׃ ויקח ישראל את כל הערים האלה 25
וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה ׃
כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי היא והוא 26

20. ישמעו — ש ^ 61.
22. אעברה — ע ^ 61. נלך — אלך 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 334, 670. תשברני 65. היושבים 1° et 2° — ו ^ 65, 66, 221, 334. היושבים והמואבים בשעיר ^ 63.
23. יחצה — יהצה 63. בישראל — ש ^ 61.
26. והוא — הוא 64.

הנלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו
27 מידו עד ארנן : על כן יאמרו המשלים באו
28 חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון : כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה עד מואב
29 בעלי במות ארנן : אוי לך מואב אבדת עם
כמוש נתן בניו פלטים ובנתיו בשבי למלך האמרי
30 סיחון : ונירם אבדה חשבון עד דיבון ונשים
31 עד הנפח אשר עד מידבא : וישב ישראל בערי
32 האמרי : וישלח משה לרגל את יעזיר וילכדו
33 בנתיה ויורישו את האמרי אשר שם : ויפנו
ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם
34 הוא וכל עמו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה
אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון
35 מלך האמרי אשר יושב בחשבון : ויכו אתו ואת כל
עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו :

CAP. XXII. כב

1 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר
לירדן ירחו :

26. מידו — מידיו 127.
27. ה — המשלים ‸ 61. ותכונן — ותתכונן 64, 65, 124, 334
— ותתכנן 61.
29. פליטים 61, 63, 127, 221, 334.
30. ונירם ∞ ונרים 183 — ר ‸ 334. עד 2° — ועד 64, 65,
127. הנפח ∞ חנפה 64. מידבא — מידבה 197, 334
— מדבה 221.
32. לרגל — רגל 61. יעזיר — יעזר 61. ויורישו — ויירשו 127.
33. לקראתם — לקראתנו 61, 64.
35. השאיר ∞ השיאר 66, 127. ויירשו — וי* רשו 63.

1. מעבר — ר primo ב 61.

Sectio Legis XL. פרשה וירא בלק

2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל
3 לאמרי ׃ ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא
4 ויקץ מואב מפני בני ישראל ׃ ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחך הקהל הזה את כל סביבתינו
כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך
5 למואב בעת ההיא ׃ וישלח מלאכים אל בלעם
בן בעור פתרה אשר על הנהר ארץ בני עמון
לקרא לו לאמר הן עם יצא ממצרים והנה כסה
6 את עין הארץ והוא ישב ממולי ׃ ועתה לכה נא
ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי
אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את
7 אשר תברך מברך ואת אשר תאר ויאר ׃ וילכו זקני
מואב וזקני מדין וקסמיהם בידם ויבאו אל בלעם
8 וידברו אליו דברי בלק ׃ ויאמר אליהם לינו פה
הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
9 וישבו שרי מואב עם בלעם ׃ ויבא אלהים אל
10 בלעם ויאמר מה האנשים האלה עמך ׃ ויאמר
בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח
11 אלי ׃ הן עם יצא ממצרים ויכס את עין הארץ
ועתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם
12 בו וגרשתיו ׃ ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך

4. סביבתינו — סביבותינו 61 — primo סביב:תנו 221.
6. לכה — ה ‸ 66, 221, 334. נא ‸ 61. ממני — ממלי 64.
נכה — נכח 61, 127. כי 2° ‸ 64.
9. מה ‸ 61. 11. לכה ‸ 64.
12. אלהים ‸ 127.

13 עמם ולא תאר את העם כי ברוך הוא : ויקם
בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם
14 כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם : ויקמו שרי
מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך
15 עמנו : ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים
16 מאלה : ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק
17 בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי : כי כבד אכבדך
מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה
18 לי את העם הזה : ויען בלעם ויאמר אל עבדי
בלק אם יתן לי בלק מלוא ביתו כסף או זהב לא
אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או
19 גדלה : ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה
20 ואדע מה יסף יהוה דבר עמי : ויבא מלאך
אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך
באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר
21 אדבר אליך אתו תעשה : ויקם בלעם בבקר
22 ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב : ויחר אף
יהוה כי הלך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך
לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו :
23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה

12. עמם — עמהם 61, 63, 65, 127, 183, 221, 334.
14. ויבאו — ב ‸ 61. בלק — ק sup. ras. 127.
16. תמנע ‸ 334. 17. ולכה — ה ‸ 66.
18. או זהב — וזהב 61, 63, 65, 127. לעבר — אעבר 64, 127, 183, 197, 221, 334, 670.
19. ואדע — ואדעה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 334.
20. אם sup. ras. 63. 21. מואב ‸ 63.
23. מלאך — א sup. ras. 63.

ויך בלעם את האתון להטותה הדרך : ויעמד 24
מלאך יהוה במשעאל הכרמים גדר מזה וגדר מזה :
ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר 25
ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכותה :
ויסף מלאך יהוה עבור ויעמוד במקום צר אשר אין 26
דרך לנטות ימין ושמאל : ותרא האתון את מלאך 27
יהוה ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את
האתון במקל : ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר 28
אל בלעם מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים :
ויאמר בלעם לאתון כי התעללתי בי לו יש חרב 29
בידי כי עתה הרגתיך : ותאמר האתון אל בלעם 30
הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעודך עד
היום הזה הסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר
לא : ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך 31
יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ויקד וישתחוי
לאפיו : ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכית את 32
אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטנך
כי הרע דרכך לנגדי : ותראני האתון ותט מלפני 33
זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם
אתך הכיתי ואתה החייתי : ויאמר בלעם אל 34
מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב

24. במשעאל — א ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 670.
25. ותלחץ 1° — ת ^ 63.
26. עבור — ו ^ 61, 63, 64, 66, 183, 221. צר — ר***צ 66.
אשר ^ 61.
29. התעללתי — י ^ 334. הרגתיך — הגרתיכה 183.
30. הלוא — ו ^ 65. אתנך — אתונך 66. מעודך — מהודך
64, 183 — forte מוערך 364. היום ^ 61.
32. את sup. ras. 63. 33. החיתי 64, 65, 66, 127, 221.

לקראתי בדרך ועתה אם רעה בעיניך אשובה לי :
35 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים
ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תשמר לדבר
36 וילך בלעם עם שרי בלק : וישמע בלק כי בא
בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול
37 ארנן אשר בקצה הגבול : ויאמר בלק אל בלעם
הלוא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת
38 אלי האמנם לא אוכל כבדך : ויאמר בלעם אל
בלק הנה באתי אליך עתה היוכל אוכל דבר
מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפיי אתו אשמר
39 לדבר : וילך בלעם עם בלק ויבאהו קרית חיזות :
40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר
41 אתו : ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות
בעל וירא משם את קצה העם :

CAP. XXIII. כג

1 ויאמר בלעם אל בלק עשה לי בזה שבעה מזבחות
2 והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש
בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל
3 במזבח : ויאמר בלעם אל בלק התיצב על עלתיך
ואלכה אולי יקרא אלהים לקראתי ודבר מה יראני
4 והגדתי לך וילך שפי : וימצא מלאך אלהים את

34. רעה — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 183, 221, 334. בעניך 61.
35. ^אדבר 66. בילק 61.
37. הלוא — ו ^ 65. האמנם — ה ^ 334, 670.
38. היוכל — ו ^ 221. מאומה — מ*אומה 61. אותו 299.
אשמור 299.
39. ויביאהו 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. חיזות — חיצות 61,
63, 64, 65, 221, 363 Houb. — חצות 66, 127 — עצות 197.

3. עלותיך 61, 64, 127. יריאני 61, 64.

בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחות ערכתי
ואעלה פר ואיל במזבח : וישם מלאך יהוה דבר 5
בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : וישב 6
אליו והנה נצב על עלתיו הוא וכל שרי מואב :
וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב 7
מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה
ישראל : מה אקב לא קבו אל ומה אזעם לא 8
זעם יהוה : כי מראש צורים אראנו ומגבעות 9
אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב :
מי מנה עפר יעקב ומספר את מרבע ישראל 10
תמות נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו :
ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי 11
לקחתיך והנה ברכת ברוך : ויען ויאמר הלוא 12
את אשר ישים יהוה בפיי אתו אשמר לדבר :
ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר 13
תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה
וקבנו לי משם : ויקחהו שדה צפים אל ראש 14

6. עלותיו 64. 7. לכה — ה ^ 66.

Notetur, quod hæc Balaami Vaticinia ſcripta ſunt, more Poetico, in Hemiſtichiis ; in 61, 63, 65, 127.

8. לא 2° ^ 61. זעם — זעמו 61, 63, 64, 65, 127, 197, 221 — זעמה 66 — זעום 299.

9. ומגבעות — *Frag. tantum hab.* מרבעות 299.

10. מי מנה עפר — מעפר 61, 63, 64, 65, 66, 197, 221, 334, 670; nunc 363 — עפר *** כי 127. ומספר — ומי ספר 64, 127, 183 — ו ^ 299. מרבע — מרבעת 64, 197, 221 — את רבע 183. ישרים 64, 183. אחרתי 61, 221.

12. הלוא primo הלא 65. את ſup. raſ. 127. יהוה — אלהים 127.

13. אתי — אקחך 197. וקבנו — וקבתו 61, 63.

14. ויקחהו — ה ^ 63. אל — על 197.

הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח :
15 ויאמר אל בלק התיצב על עלתיך ואנכי אקרא
16 כה : ויקרא מלאך יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
17 ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר : ויבא אליו והנה
נצב על עלתיו ושרי מואב אתו ויאמר אליו בלק
18 מה דבר יהוה : וישא משלו ויאמר קומה בלק
19 ושמעה האזינה עדי בנו צפור : לא איש אל ויכזב
ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה דבר
20 ולא יקימנה : הן לברך לקחתי אברך ולא אשיבנה :
21 לא אביט און ביעקב ולא ראה עמל בישאל יהוה
22 אלהיו עמו ותרועת מלך בו : אל מוציאם ממצרים
23 כתעפת ראם לו : כי לא נחש ביעקב ולא קסם
בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל
24 אל : הן עם כלביה יקום וכאריה יתנשא
לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה :
25 ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו וגם
26 ברוך לא תברכנו : ויען בלעם ויאמר אל בלק

14. פר ^ 61. ואיל ^ 63.
15. ויאמר — י ^ 61 — primo ויאמר בלעם 127. עלותיך 61, 64.
16. ויקרא — ויקרה 299 cum nota *frag. habet* א.
17. נציב 299 *frag.* על ^ 61. עלותיו 64. ושרי —
ישרי 197.
18. קומה — ה ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 334, 670.
19. יקימנה — נהל יקים 197.
20. הן — אן 221 — הנה 299.
21. עון — און *sic frag. habet* 299. בישראל 61, 63, 64, 65, 66,
127, 197, 221, 334, 363. ותרועת ∾ ותורעת 61.
22. כתעפת — כתועפות 64, 65 — כתועפת 61, 66, 221 —
כתעפות 63, 127, 183, 197 — כתופת 334.
23. קסם ∾ סקם 64.
24. ישכב — ישכבו *frag. habet* 299.

הלוא דברתי אליך לאמר כל הדבר אשר ידבר
27 האלהים אתו אעשה : ויאמר בלק אל בלעם לך
נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים
28 וקבתו לי משם : ויקח בלק ארת בלעם ראש
29 הפעור הנשקף על פני הישמון : ויאמר בלעם
אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי
30 בזה שבעה פרים ושבעה אילים : ויעש בלק
כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל על ההמזבח :

CAP. XXIV. כד

1 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל
ולא הלך כפעם בפעם לקראת הנחשים וישת אל
2 המדבר פניו : וישא בלעם את עיניו וירא ארת
ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים :
3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בעור ונאם
4 הגבר שתם העין : אשר מחזה שדי יחזי נפל
5 וגלוי עין : מה טבו אהליך יעקב ומשכנתיך ישראל :
6 כנחלים נטעי כגנות עלי נהר כאהלים נטה יהוה
7 כארזים עלי מים : יזל מים מדליו וזרעו במים

26. הלוא — ו ^ 63, 65.
27. וקבתו — וקבנו 61, 183 — קבתו *alterum habet* 299.
29. שבעה 1° — ב sup. raf. 61. שבעה - - - מזבחות ^ 64.
30. ואיל — ו ^ 61. ההמזבח — המזבח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 334, 363.

1. פניו — י ^ 363.
2. ארת 1° ^ 65.
4. שדי — שדה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183. יחזי — יחזה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 334, 363 Houb. 670.
6. נטעי — נטוי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670 — נטעוי 197 — נטוים 670. כארזים — א ^ 61.
7. מדליו — י ^ 299. וזרעו — וזרע 64.

8 רבים וירם מגוג מלכו ותתנשא מלכותו : אל
נחהו ממצרים כתעפת ראם לו יאכל גוים צריו
9 ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ : כרע שכב כאריה
וכלביה מי יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור :
10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר
בלק אל בלעם לקב איבי קראתי לך והנה ברכת
11 ברוך זה שלש רגלים : ועתה ברח לך אל
מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה
12 מכבוד : ויאמר בלעם אל בלק הלוא גם אל
13 מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר : אם יתן
לי בלק מלוא ביתו כסף או זהב לא אוכל עבור
את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר
14 ידבר יהוה אלי אתו אדברה : ועתה הנני הלך
לעמי לך ואעיצך את אשר יעשה העם הזה לעמך
15 באחרית הימים : וישא משלו ויאמר נאם בלעם
16 בנו בעור ונאם הגבר שתם העין : נאם שמע
אמרי אל וידע דעת עליון מחזי שדה יחזי נפל
17 וגלוי עינים : אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב

7. ותתנשא — ותנשא 63, 670.
8. כתעפרת — כתועפות 64 — כתועפת 221, 334 — כתעפורת 61, 63, 65, 66, 127, 183.
9. שכב — רבץ 221.
12. הלוא — ו ^ 63, 65.
13. או זהב — וזהב 65. זהב — ז*הב 61. עבור — אעבר 61, 64, 221 — אעבור 334 — לעבר 66, 127, 183. לעשורת — לעש*ורת 61. אדברה — אדבבה 64.
15. העין — ה ^ 183.
16. מחזי — מחזה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 334. שדה — שדי 61, 197, 334, 670. יחזי — יחזה 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פתי
18 מואב וקדקד כל בני שת : והיה אדום ירושה
19 והיה ירושה עשו איביו וישראל עשה חיל : וירד
20 מיעקב והאביד שריד מעיר : וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי יאבד :
21 וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך
22 ושים בסלע קנך : כי אם יהיה לבער קין עד
23 מאשור תשבך : וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה
24 משמו אל : וצים מיד כתים : וענו אשור וענו
25 עבר וגם הוא עדי אבד : ויקם בלעם וילך וישב
למקומו וגם בלק הלך לדרכו :

CAP. XXV. כה

1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות
2 מואב : ותקראן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם
3 וישתחוו לאלהיהן : ויצמד ישראל לבעל
4 פעור ויחר אף יהוה בישראל : ויאמר יהוה אל
משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה
5 נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל : ויאמר משה

17. ומחץ — ו‸ 63, 64, 127, 183, 197, 221, 670. פתי — פאתי 61, 64.
18. ירושה 1° et 2° — ו‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 334.
19. והאביד — א sup. ras. 63. שריד — יריד 363 Mor.
20. וישא משלו ‸ 64. ויאמר — מ ‸ 65.
22. תושבך — ו‸ 63.
23. אוי — ו‸ 63, 65.
24. יוציאם ∾ יוצאים 64 — מוציאם 61.
25. וישב 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. למקומו forte אל מקומו 127. וגם — וקם 64.

1. להזנות — ה‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
2. אלהיהן — אלהין 221. 4. ויהרגו — י‸ 64.

אל שפטי ישראל הרגו איש את אנשיו הנצמדים
6 לבעל פעור : והנה איש מבני ישראל בא ויקרב
אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת
7 בני ישראל והם בכים פתח אהל מועד : וירא
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
8 היקח רמח בידו : ויבא אחרי איש ישראל אל
הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת
האשה על קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל :
9 ויהיו המיתים במגפה ארבעה ועשרים אלף :

Sectio Legis XLI. פרשה פינחס

:ֹ וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו
את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל
12 בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום :
13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת
14 אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל : ושם
האיש הישראל המכה אשר הכה את המדינית
15 זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני : ושם
האשה המכה המדינית כזבית בת צור ראש אמת

5. לבעל — ע ‸ 64. 6. המדינית — המדינים 64.
7. היקח — ויקח 61, 63, 64, 65, 66, 127, 363.
8. את 2° ‸ 61. ואת — ואת* 127. על — אל 64, 363
Houb. המגיפה 65, 221.
9. המתים 63, 65, 127. במגפה — ג ‸ 65.
10. משה לאמר — משהלאמר 363 Mor.
11. חמתי — אמתי 221, 670. כלתי 61. 12. לכן — על כן 221.
14. הישראל — ה ‸ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
15. המדינית — המדנית 65 — ד et ה sup. ras. 127.
כזבית — ת ‸ 63, 65, 127, 221. צור — צעור 64.

16 בית אב במדין הוא : וידבר יהוה אל משה לאמר :
17,18 צררו את המדינים והכיתם אתם : כי צררים
הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר
פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה
ביום המגפה על דבר פעור :

CAP. XXVI. כו

1 ויהי אחרי המגפה וידבר יהוה אל משה ואל
2 אלעזר בן אהרן הכהן לאמר : שאו את ראש כל
עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית
3 אבתם כל יצא צבא בישראל : וידבר משה ואלעזר
הכהן אתם בערבת מואב על ירדן יריחו לאמר :
4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את
משה ובני ישראל היוצאים מארץ מצרים :
5 ראובן בכור ישראל ובני ראובן חנוך משפחת
6 החנוכי לפלוא משפחת הפלואי : לחצרון משפחת
7 החצרוני לכרמי משפחת הכרמי : אלה משפחות
הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע
8,9 מאות ושלשים : בני פלוא אליאב : ובני אליאב
נמואל דתן ואבירם הוא דתן ואבירם קריאי העדה
אשר הועדו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהועדתם

17. המדינם — ד sup. raf. 63 — המרינית 221.
18. פעור 1° — ו ^ 61. כזבי — כזבית 64. אחתם אחותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183.

1. אחרי — י ^ 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 363 Houb.
2. אבתם אבותם 63, 64, 65, 66, 127, 183. 3. הכהן ^ 64.
4. ומעלה ^ 64. ובני ∞ ונבי 363 Mor.
5. לפלוא — לפוא 66.
7. אלה — אלף 197.
9. קריאי קראי 65. הועדו ∞ הודעו 64. בהועדתם — בעועדתם 64.

10 על יהוה ׃ ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
הארץ במות העדה באכל האש את קרח ואת
11 חמשים ומאתים איש ויהיו לנס ׃ ובני קרח לא מתו ׃
12 בני שמעון למשפחת השמעוני לנמואל משפחת
הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכיני ׃
13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי ׃
14 אלה משפחות השמעוני שנים ועשרים אלף ומאתים ׃
15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי
16 משפחת החגי לשוני משפחת השוי ׃ לאזני
17 משפחת האזני לעדי משפחת העדי ׃ לארודי
18 משפחת הארודי לארולי משפחת הארולי ׃ אלה
משפחות גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות ׃
19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען ׃
20 ויהיו בני יהודה למשפחותם לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי ׃
21 ויהיו בני פרץ לחצרון משפחת החצרוני לחמואל
22 משפחת החמואלי ׃ אלה משפחות יהודה
לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות ׃
23 בני יששכר למשפחותם לתולע משפחת התולעי

10. ותפתח — ותפח 61. פיה ^ 61. קורח 299. לנוס 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
12. למשפחות 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
ליכין ^ משפחת היכיני 127.
14. השמעוני — ש ^ 65 — ע ^ 64.
15. למשפחותם 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
השוי — השוני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 197, 221, 363.
17. לארודי — לערודי Houb. — לארבדי 66. הארודי — הארבדי 66. לארולי — לארבלי 66. הארולי — הארבלי 66.
18. אלה — א ^ 61, 64.
19. ואונן 1° — א sup. ras. 65.

24 לפואה משפחת הפואי : ליושב משפחת היושבי
25 לשמרון משפחת השמרוני : אלה משפחות יששכר
26 לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות : בני
זבולן למשפחותם לסרד משפחת הסרדי לאלון
27 משפחת האלוני ליחלאל משפחת היחלאלי : אלה
משפחות זבולן לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות :
28 29 בני יוסף למשפחותם מנשה ואפרים : בני מנשה
למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד
30 משפחת הגלעדי : אלה בני גלעד איעזר משפחת
31 האיעזרי לחלק משפחת החלקי : ואשרואל משפחת
32 האשרואלי ושכם משפחת השכמי : ושמידע משפחת
33 השמידעי וחפר משפחת החפרי : וצלפחד בן חפר
לא היה לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
34 מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה : אלה משפחת
מנשה לפקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות :
35 ואלה בני אפרים למשפחותם לשותלח משפחת
השותלחי לבכר משפחת הבכרי לתחם משפחת
36 התחמי : אלה בני שותלח לערן משפחת הערני :

23. לפואה — לפועה 197. הפואי — הפואהי 127 — א ſup. raſ. 63 — הפועי 197 — הפואה 221.
24. ליושב ∞ לישוב 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670. היושבי ∞ הישובי 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
26. בני — לבני 197. היחלאלי — היחלאי 65 — הילחאלי 66.
30. אלה — ואלה 127. איעזר — אחיעזר 64, 65, 66, 221. האיעזרי — האחיעזרי 64 — האחיזרי 65. לחלק — וחלק 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221, 670.
31. ואשרואל — לאשרול 61. משפחת 2° bis 64.
33. אם ^ ם 127.
34. משפחת משפחות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
35. השותלחי — ו eraſ. 63 — השתולחי 221. משפחת 2° — ש ^ 363 Mor.
36. שותלח ∞ שתולח 221.

37 אלה משפחות בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים
אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחותם :
38 בני בנימים למשפחותם לבלע משפחת הבלעי
לאשבאל משפחת האשבאלי לאחירם משפחת
39 האחירמי : לשופם משפחת השופמי לחופם
40 משפחת החופמי : לארד משפחת הארדי לנעמן
41 משפחת הנעמני : אלה בני בנימים למשפחותם
לפקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות :
42 אלה בני דן למשפחותם לשוחם משפחת השוחמי
43 אלה משפחות דן למשפחותם : כל משפחות
השוחמי ופקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע
44 מאות : בני אשר למשפחותם לימנת משפחת הימני
לישוה משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי :
45 לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי :
46 47 ושם בת אשר שרח : אלה משפחות בני אשר
לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות :
48 בני נפתלי למשפחותם ליחצאל משפחת היחצאלי
49 לגוני משפחת הגוני : ליצר משפחת היצרי
50 לשלום משפחת השלומי : אלה משפחות נפתלי
למשפחותם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע
51 מאות : אלה פקדי בני ישראל שש מאות

37. יוסף — אפרים 65. למשפחותם — ש ‸ 61.
38. לאשבאל — לאשבל 61, 127, 183, 221. האשבאלי — האשבלי 61, 65, 66, 127, 183, 221.
41. לפקדיהם — ופקדיהם 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197. חמשה — המשה 363 Houb. מאות ∾ מואת 61.
42. אלה 1° — ואלה 64, 65, 66, 127. 44. לימנה — לימני 65.
47. לפקדיהם — ופקדיהם 65, 127, 183.
51. פקודי 221.

52 אלף ואלף ושבע מאות ושלשים : וידבר יהוה
53 אל משה לאמר : לאלה תחלק הארץ בנחלה
54 במספר שמות : לרב תרבה נחלתו ולמעט
55 תמעיט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו : אך
בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם
56 יתנחלו : על פי הגורל יחלק נחלתו בין רב למעט :
57 ואלה פקדי הלוים למשפחתם לגרשון משפחת
הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת
58 המררי : אלה משפחת בני לוי משפחת הלבני
משפחת החברני משפחת המחלי משפחת
הקרחי ומשפחת המושי וקהת הוליד את עמרם :
59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה
60 ואת מרים אחתם : ויולד לאהרן את נדב ואת
61 אביהוא את אלעזר ואת איתמר : וימת נדב ואביהוא
62 בהקריבם אש זרה לפני יהוה : ויהיו פקדיהם
שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה
כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם
63 נחלה בתוך בני ישראל : אלה פקדי משה
ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת
64 מואב על ירדן ירחו : ובאלה לא היה איש מפקדי

55. חק — אך 61. אבותם 61, 64, 65, 66, 127, 221.
תתנחלו — יתנחלו 61, 64, 65, 127 — ו^ 221.
57. פקודי 221.
59. אחותם 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
61. מ^ — וימרת 61.
62. פ^ — התפקדו 197. בתוך 2° ^ 65.
63. ואלה — אלה 197. פקודי 221. בערבת — ע^ 61.
64. מפקודי 221.

משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל
65 במדבר סיני : כי אמר יהוה להם מות ימתו
במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה
ויהושע בן נון :

CAP. XXVII. כז

1 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
בנתיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה :
2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני
הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר :
3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה
הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת
4 ובנים לא היה לו : למה יגרע שם אבינו
מתוך משפחתו כי אין לו בן תנו לנו אחזת נחלה
5 בתוך אחי אבינו : ויקריב משה את משפטן לפני
6,7 יהוה : וידבר יהוה אל משה לאמר : כן בנות
צלפחד דברת נתון תתן להן אחזת נחלה בתוך
אחי אביהן והעברת את נחלת אביהן להן :
8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
9 אין לו והעברתם את נחלתו לבתו : ואם אין לו

65. ימותו ∞ יומתו 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.

1. למשפחות 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. בנותו 61, 65.
חגלה — ג ^ 61.
2. הנשיאים — האנשיאים 61, 64.
3. אבינו ∞ מת 363 Houb. והוא — א ^ 64. היה 2° — היו
127, 670. 4. תנו — תנה 64, 183.
5. ויקרב 64, 65, 127, 183, 221. משפטין 61, 64.
7. נתון — ו ^ 61, 64, 127, 183, 221.
9. אין ^ 65.

בת ונתתם את נחללתו לאחיו : ואם אין לו 10
אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו : ואם אין 11
אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב
אליו ממשפחתו ויירש אתו והיתה לבני ישראל
לחקרת משפט כאשר צוה יהוה את משה :
וידבר יהוה אל משה לאמר עלה אל הר העברים 12
הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל :
וראית אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר 13
נאסף אהרן אחיך : אשר מריתם את פיי במדבר 14
צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם
מי מריבת קדש מדבר צן : וידבר משה אל יהוה 15
לאמר : יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל הבשר 16
איש על העדה : אשר יצא לפניהם ואשר יבוא 17
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה
עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעי : ויאמר 18
יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון האיש
אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו : והעמדת 19
אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצוית
אתו בעיניהם : ונתתה מהודך עליו למען ישמעון 20
כל עדת בני ישראל : ולפני אלעזר הכהן יעמד 21

9. בת sup. ras. 65. נחללתו — נחלתו 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. 10. אין ^ 65.
11. ואם ^ 61. אין ^ 65. ויירש — ר ^ 61. לבני — נ sup. ras. 61. לחקרת — ח ^ 61.
12. הארץ — ה ^ 65.
14. פיי — פי 64, 65, 127, 183, 221. להקדשני 64.
17. יביאם — יביאהם 64.
18. רוח — רוחו 127, 183.
19. בעיניהם — לעיניהם 64, 65, 66, 127, 221, 363 — לעיניה 197.
20. מהודך — מעודך 127, 183.

ושאל לו במשפט הארים לפני יהוה על פיהו יצא
ועל פיהו יבוא הוא וכל בני ישראל אתו וכל
22 העדה : ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח
את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
23 העדה : ויסמך את ידו עליו ויצוהו כאשר דבר
יהוה ביד משה : ויאמר אליו עיניך הראות את
אשר עשה יהוה לשני המלכים האלה כן יעשה
יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה לא
תיראם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

CAP. XXVIII. כח

1,2 וידבר יהוה אל משה לאמר : צוי את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשה ריח ניחחי
3 תשמרו להקריב לי במועדיו : ואמרת להם זה
האש אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה
4 תמימם שנים ליום עלת תמיד : את הכבש
האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
5 הערבים : ועשרית האיפה סלת למנחה בלולה
6 בשמן רבעית ההין : עלת תמיד העשוידה בהר
7 סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו רבעית
ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה :
8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת

23. דבר — דבר* 65. יהוה 3°‸ 66.

2. אליהם — להם 65. לאשה — לאשי 183, 221.
ניחחי — ניחי 127.

5. ועשרית ∞ ועשירת 64, 65, 127, 197 — י‸ 183.
רביעית 197.

6. העשויה — י‸ 65, 66, 183.

7. ונסכו ונסכיו 65, 183, 670. רביעית 65, 66, 197.

הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:
9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני
10 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת
שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכיהם:
11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה
12 תמימם: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
13 בשמן לאיל האחד: ועשרן עשרון סלת מנחה
בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה
14 ליהוה: ונסכיהם חצי ההין יין לפר האחד
ושלשית ההין לאיל ורביעת ההין לכבש האחד יין
15 זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר
עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
16 ונסכיהם: בחדש הראשון בארבעה עשר יום
17 לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש
18 הזה חג שבעת ימים מצות תאכלו: ביום הראשון
19 מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם
אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד
ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם:
20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר

8. וכנסכיו 64, 65, 127, 183, 670.
9. עשרנים — נ ^ 65 — עשרונים 64, 66. ונסכיו 64, 65, 127, 183, 670.
10. ונסכיהם — י ^ 299.
11. אחר — ד eraſ. 66.
12. ושלשה — ו ^ 183. עשרנים 1° — ר ^ 127. עשרנים 1° et 2° — עשרונים 64, 66.
18. מלאכת ^ 65.
20. עשרנים 1° — עשרונים 66 — עשרונם 64.

21 ושני עשרנים לאיל תעשו : ועשרון עשרון
22 לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים
23 אחד לחטאת לכפר עליכם : מלבד עלת הבקר
24 אשר לעלת התמיד תעשו את אלה : כאלה
ליום תעשו שבעת הימים לחם אשה לריח ניחח
25 ליהוה על עלת התמיד יעשו ונסכיהם : וביום
השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה
26 לא תעשו : ביום הבכרים בהקרבכם מנחה
חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה
27 לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו : והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים
ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו
28 לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
עשרנים לפר האחד ושני עשרנים לאיל האחד :
29 ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים :
30 ושעיר עזים אחד לחטאת לכפר עליכם : מלבד
עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם
ונסכיהם :

CAP. XXIX. כט

1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה
2 יהיה לכם : ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר

20. עשרנים 2° — עשרונים 64, 66.
23. לחטאת אחד 363 Houb.
24. לריח — ל ^ 127.
26. הבכורים 64, 65, 66, 183. בהקריבכם 61, 127, 221.
בשבעותיכם 183.
27. שנה — שפה 197.
28. עשרנים 1° — עשרונים 64. עשרנים 2° — נ ^ 127.

בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
3 תמימם : ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
4 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל : ועשרון עשרון
5 לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים אחד
6 לחטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיה כמשפטם לריח
7 ניחח אשה ליהוה : ובעשור לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
8 וכל מלאכה לא תעשו : והקרבתם עלה ליהוה
ריח ניחח פר בן בקר אחד ואיל אחד כבשים בני
9 שנה שבעה תמימם יהיו לכם : ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
10 לאיל האחד : ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת
11 הכבשים : ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד
חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיה :
12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
13 וחגתם חג ליהוה שבעת ימים : והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
14 תמימם יהיו לכם : ומנחתם סלת בלולה בשמן

2. איל — ואיל 61.
3. עשרנים 1° et 2° — עשרונים 64, 66. לפר — פ‸ 61.
4. לכבש forte לכבשים 65.
5. לכפר ‸עליכם 197. 7. נפשותיכם 64, 183.
8. ואיל — ו‸ 61, 64, 65, 66, 127, 183. תמימם — ת‸ 61.
9. עשרנים 1° et 2° — עשרונים 64.
11. הכפורים 61, 64, 127.
12. ובחמשה — וב*חמשה 61. 14. סלת ſup. raſ. 65.

שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר הפרים
15 ושני עשרנים לאיל האחד לשני האילים : ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר הכבשים
16 ונסכיהם : ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עלת
17 התמיד ומנחתה ונסכיה : וביום השני פרים
בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני
18 שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט :
19 ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עלת התמיד
20 ומנחתה ונסכיה : וביום השלישי פרים עשתי
עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
21 תמימם : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
22 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד
לחטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה :
23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים
24 בני שנה ארבעה עשר תמימם : ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט :
25 ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עלת התמיד
26 ומנחתה ונסכיה : וביום החמישי פרים תשעה
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
27 תמימם : ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
28 ולכבשים במספרם כמשפט : ושעיר עזים אחד
לחטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה :

14. עשרנים 1° et 2° — עשרונים 64, 66.
15. לארבעה — ל ^ 61. ונסכיהם ^ 65.
16. עזים forte פרים 65.
20. עשתי — עשתה 65, 127, 183. 21. ונסכיהם — י ^ 61.
22. לחטאת — לחטתת 363 Mor. 23. עשרה ^ 64.
26. פרים ^ 64.

29 וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים
30 בני שנה ארבעה עשר תמימם ׃ ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט ׃
31 ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עלת התמיד
32 ומנחתה ונסכיה ׃ וביום השביעי פרים שבעה
אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
33 תמימם ׃ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים
34 ולכבשים במספרם כמשפט ׃ ושעיר עזים אחד
לחטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיה ׃
35 וביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה
36 לא תעשו ׃ והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה
פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם ׃
37 ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם
38 כמשפט ׃ ושעיר עזים אחד לחטאת מלבד עלת
39 התמיד ומנחתה ונסכיה ׃ אלה תעשו ליהוה
במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם
ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם ׃

CAP. XXX. ל

1 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
את משה ׃

31. ושעיר — שעיר* 61.
32. השביעי — החמישי 61. שבעה — תשעה 61.
34. התמיד — ׳י‸ 61. ומנחתה — ו‸ 363 Houb. ונסכיה —
׳ eraf. 66 — ונסכו 299.
35. עבדה — עבדו 66. 36. שבעה — ארבעה אשר 61.
37. לפר — לפרים 61. לאיל — לאילים 61.
39. ונדבתיכם — ומנדבתיכם 66. לעלותיכם 64.
ולמנחותיכם 64.

1. אל בני — לבני 64.

Sectio Legis XLII. פרשה ראשי המטות

2 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר
3 זה הדבר אשר צוה יהוה : איש כי ידר נדר
ליהוה או השבע שבועה לאסר אסר על נפשו
4 לא יחל דבריו ככל היוצא מפיו יעשה : ואשה כי
תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה :
5 ושמע אביה את נדריה ואסריה אשר אסרה
על נפשה וחריש לה אביה וקמו כל נדריה
6 ואסריה אשר אסרה על נפשה יקומו : ואם
הנא ינא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקומו יהוה
7 יסלח לה כי הנא אביה אתה : ואם היו
תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר
8 אסרה על נפשה : ושמע אישה ביום שמעו
והחריש לה וקמו כל נדריה ואסריה אשר אסרה
9 על נפשה יקומו : ואם ביום שמע אישה הניא
אתה והפר את נדריה אשר עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה :
10 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה
11 יקום עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה

2. לבני — אל בני 197.
5. וחריש — והחריש 64, 127, 221.
6. הנא 1° — הניא 65. יניא 64, 65, 66, 127, 183, 221.
יהוה — ויהוה 670. הנא כי primo כל נדר 64. הנא 2°
— הנוא 61, 65, 183.
7. או — אם 65.
8. והחריש — ה ^ 61, 65, 197, 363 Mor.
9. הניא — יניח 64 — יניא 61, 65, 127, 183. והפיר 64, 65, 221.

אסר על נפשה בשבועה : ושמע אישה והחריש 12
לה לא הנא אתה וקמו כל נדריה וכל אסריה
אשר אסרה על נפשה יקומו : ואם הפר יפיר 13
אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה
ולאסר נפשה לא יקומו אישה הפרם ויהוה יסלח
לה : כל נדר וכל שבועת אסר לענות נפש אישה 14
יקימנו ואישה יפירנו : ואם חריש יחריש לה 15
אישה מיום אל יום והקם את כל נדריה או
את כל אסריה אשר עליה הקם אתם כי חריש
לה ביום שמעו : ואם הפר יפיר אתם אחרי 16
שמעו ונשא את עונו : אלה החקים אשר צוה 17
יהוה את משה בין איש לאשתו ובין אב לבתו
בנעריה בבית אביה :

CAP. XXXI. לא

וידבר יהוה אל משה לאמר : נקם נקמת בני 1,2
ישראל מאת המדינים ואחר תאסף אל עמך :
וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם 3
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה

11. בשבועה — ו ^ 221.
12. לא ſup. raſ. 65. הניא 61, 63, 64, 65, 66, 183, 197, 221.
וכל אסריה — ואסריה 64. אסרה — אשרה 363.
13. יפיר ^ 64. הפרם — הפירם 61, 63, 64, 183, 221 — יפירם 127. 14. שבועת — ו ^ 221.
15. חריש 1° — החריש 61, 63, 64, 65, 66, 183, 221.
והקם — והקים 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
אשר — ש primo מ 127. הקם — יקים 127, 183 — הקים 61, 63, 64, 65, 66. חריש 2° — החריש 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
17. בין — ב*ין 63.

3. החליצו 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221.

4 במדין : אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל
5 תשלחו לצבא : וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה
6 שנים עשר אלף חלוצי צבא : וישלח אתם משה
אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר
הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרת התרועה בידו :
7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו
8 כל זכר : ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את
אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת
מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב :
9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת
כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם
10 בזזו : ואת כל עריהם במושבתם ואת כל
11 טירתם שרפו באש : ויקחו את כל השלל ואת
12 כל המלקח באדם ובבהמה : ויביאו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל כל עדת בני ישראל את
השבי ואת המלקח ואת השלל אל המחנה אל
13 ערבת מואב אשר על ירדן יריחו : ויצא
משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם
14 אל מחוץ למחנה : ויקצף משה על פקדי החיל שרי
האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה :
15 ויאמר אליהם משה למה החייתם כל נקבה :
16 הנה הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר

6. והצצרות 61, 63, 64, 66, 127, 183, 221.
7. ויהרגו — ה‸ 61. 8. חור — עור 64.
10. במושבתם — ו‸65 — במשבותם 64 — במושבותם 183.
טירותם 61.
12. ויבאו 221. 14. החיל — האיל 197.
15. החיתם 64, 65, 66, 127, 183, 221.
16. הנה 1° — אנה 66.

מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת
17 יהוה : ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת
18 איש למשכב זכר הרגו : וכל הטף בנשים אשר
19 לא ידעו משכב זכר חיו לכם : ואתם חנו לכם
מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל
הנגע בחלל תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי
20 אתם ושביתכם : וכל בגד וכל כלי עור וכל
מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו : ויאמר משה
אל אלעזר הכהן אמר אל אנשי הצבא הבאים
למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה :
אך את הזהב ואת הכסף ואת הנחשת ואת
הברזל ואת הבדיל ואת העופרת : כל דבר
אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה
יתחטא וכל אשר לא יבוא באש תעבירו במים :
וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר
21 תבאו אל המחנה : ויאמר אלעזר הכהן אל
אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה
22 אשר צוה יהוה את משה : אך את הזהב ואת
הכסף ואת הנחשת ואת הברזל ואת הבדיל
23 ואת העופרת : כל דבר אשר יבוא באש תעבירו
באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא

17. כל forte bis 63. זכר 2° ^ 64.
18. חיו — החיו 61, 65, 66, 221.
19. תתחטאו — א ^ 66. ושביתכם — ם ^ 66 — ושבתיכם 65.
20. וכל כלי 1° sup. ras. 63. עץ primo עז 65. תתחטאו — תתחתאו 363 Mor. אמור 299. צוה — צבא 65. ואת 4° — ואל 64. הבדיל — י ^ 64, 127.
21. את — ת** 61. משה ^ 61.
22. אך ^ 61.

24 יבוא באש תעבירו במים : וכבסתם בגדיכם
ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה :
25 26 ויאמר יהוה אל משה לאמר : שא את ראש
המלקח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן
27 וראשי אבות העדה : וחצית את המלקח בין
תפשי המלחמה היוצאים לצבא ובין כל העדה :
28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היוצאים
לצבא אחת נפש מחמש מאות מן האדם ומן
הבקר ומן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה :
29 ממחציתם תקח ונתתה לאלעזר הכהן את תרומת
30 יהוה : וממחצית בני ישראל תקח אחד אחז
מן החמשים מן האדם ומן הבקר ומן החמרים
ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללוים שמרי
31 משמרת משכן יהוה : ויעש משה ואלעזר הכהן
32 כאשר צוה יהוה את משה : ויהי המלקח יתר
הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף
33 ושבעים אלף וחמשת אלפים : ובקר שנים ושבעים
34 35 אלף : וחמרים אחד וששים אלף : ונפש אדם
מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש
36 שנים ושלשים אלף : ותהי המחצה חלק היוצאים

24. בגדיכם ^ 61. 26. את ^ 61. ראש ^ 64.
27. תפשי — אנשי 299. היוצאים — ו ^ 61.
ובין כל העדה ^ 197.
28. אחת — אחד 65. החמורים 61, 63, 64, 66, 183.
מכל — ומכל 127. 29. ממחציתם — מחציתם 64.
30. החמשים — ה*חמשים 61. ומן 1° — ו ^ 64, 670.
ומן 2° — ו ^ 363 Houb. 670. החמורים 61, 63, 64, 183.
מכל — ומכל 127. 32. עם ^ 64.
34. וחמורים 61, 63, 64, 66, 183.
35. הנשים — האנשים 61.

בצבא מספר צאן שלש מאות אלף ושלשים אלף
37 ושבעת אלפים וחמש מאות : ויהי המכס ליהוה
38 מן הצאן שש מאות חמשה ושבעים : ובקר
ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים :
39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה
40 אחד וששים : ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם
41 ליהוה שנים ושלשים נפש : ויתן משה את מכס
תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה
42 את משה : וממחצית בני ישראל אשר חצה משה
43 מן האנשים הצבאים : ותהי מחצית העדה מן
הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת
44 אלפים וחמש מאות : והבקר ששה ושלשים אלף :
45 46 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות : ונפש אדם
47 ששה עשר אלף : ויקח משה ממחצית בני ישראל
את אחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה
ויתן אתם אל הלוים שמרי משמרת משכן יהוה
48 כאשר צוה יהוה את משה : ויקרבו אל משה
הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי
49 המאות : ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש
אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש :
50 ונקריב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב

38. והבקר — ובקר 61.
39. וחמורים 61, 63, 64, 66, 183.
41. צוה ^ 65.
43. מחצירת ^ 61.
44. והבקר — ה ^ 64, 127, 183, 670. אלף ^ 66.
45. וחמורים 61, 63, 64, 66, 183.
47. את 1° ^ 197. אחז — האחז 61, 65, 127, 183, 197, 670.
אחד — האחד 61, 65, 670. אל הלוים — ללוים 61.

אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו
51 לפני יהוה : ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב
52 מאתם כל כלי מעשה : ויהי זהב התרומה
אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף ושבע מאות
וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
53 54 המאות : אנשי הצבא בזזו איש לו : ויקח משה
ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות
ויביאו אתו אל אהל מועד זכרון לבני ישראל
לפני יהוה :

CAP. XXXII. לב

1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד ולחצי שבט
המנשה עצום מאד ויראו את ארץ יעזיר ואת ארץ
2 גלעד והנה המקום מקום מקנה : ויבאו בני גד
ובני ראובן וחצי שבט המנשה ויאמרו אל משה
3 ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר : עטרות
ודיבון ויעזיר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבמה ונבו
4 ובעון : הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל
5 ארץ מקנה היא ולעבדיך מקנה : ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך
6 לאחזה ואל תעברנו את הירדן : ויאמר משה
לבני ראובן ולבני גד ולחצי שבט המנשה האחיכם
7 יבאו למלחמה ואתם תשבו פה : ולמה תניאו

50. אצעדה ∞ אצדעה 61, 64. נפשתינו — ‸י 363 — נפשותינו 64.
52. עשר — ‸ש 61. האלפים — **** האלפים 64.

1. המנשה — מנשה 299. 2. המנשה — מנשה 299.
3. עטרות עטירות 65. ודיבון — ‸ב 61. ושבמה — ‸ה 66.
5. תעברנו — תעבירנו 61, 63, 64, 65, 66, 183, 221 — תעבינו 127. 6. המנשה — מנשה 299.

את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן
8 להם יהוה : כה עשו אבתיכם בשלחי אתם
9 מקדש ברנע לראות את הארץ : ויעלו עד נחל
אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל
10 לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : ויחר
11 אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : אם יראו
האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
12 כי לא מלאו אחרי : בלתי כלב בן יפנה הקנזי
13 ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף
יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד
14 תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה : והנה
קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים
15 לספות עוד על חרון אף יהוה על ישראל : כי
תשובון מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם
16 לכל העם הזה : ויגשו אליו ויאמרו גדרות
17 צאן נבנה למקנינו פה וערים לטפנו : ואנחנו
נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם
הביאונם אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר מפני
18 יושבי הארץ : לא נשוב אל בתינו עד התנחלו
19 בני ישראל איש את נחלתו : כי לא ננחל אתם

8. אבותיכם 61, 183. 9. בא — בה 61.
13. הרע — הרעה 64. 14. אבותיכם 64.
15. תשובון — תשושבון 61. להניחו — לחניחו 299 — להניעו 334. לכל — לכל הע 61.
17. הביאונם — ו^ 61, 64 — הביאנום 63, 65, 127 — הבאונם 66. המבצר — ב^ 66 — הבציר 221. יושבי — ו^ 65, 66, 127.
18. נחלתו — ת^ 64.

מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו
20 מעבר לירדן מזרחה : ויאמר אליהם משה אם
תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה
21 למלחמה : ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני
22 יהוה עד הורישו את איביו מפניו : ונכבשה הארץ
לפני יהוה ואחר תשובון והייתם נקואים מיהוה
ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני
23 יהוה : ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה
24 ודעו חטאתיכם אשר תמצא אתכם : בנו לכם
ערים לטפכם וגדרות לצאנכם והיוצא מפיכם
25 תעשון : ויאמרו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני
26 מצוה : טפנו נשינו ומקנינו וכל בהמתנו יהיו
27 שם בערי הגלעד : ועבדיך יעברו כל חלוץ צבא
28 לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : ויצו להם
משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת
29 ראשי האבות המטות לבני ישראל : ויאמר משה
אליהם אם יעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם
30 את ארץ הגלעד לאחזה : ואם לא יעברו חלוצים

19. והלאה primo ∾ והאלה 127. נחלתינו 127.
20. הדבר ‸ 61. אם 2° — ואם 127.
21. הורישו — אורישו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
22. תשובון ן — ſup. raſ. 63 — ן ‸ 221. נקואים — א ‸ 61, 221.
23. חטאותיכם 65. 24. ונדירות 61.
26. ומקנינו — ק ‸ 65.
28. האבות — ה ‸ 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
לבני — אל בני 64.

אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען : ויענו בני 31
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה לאמר את אשר
דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה : אנחנו נעבר חלוצים 32
לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר
לירדן : ויתן להם משה לבני ראובן ולבני גד ולחצי 33
שבט המנשה בן יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי
ואת ממלכת עוג מלך הבשן ארץ לעריה בגבולת
ערי הארץ סביב : ויבנו בני גד את דיבון ואת 34
עטרות ואת ערער : ואת עטרות שפים ואת 35
יעזיר ויגבחהה : ואת בית נמרה ואת בית הרן 36
ערי מבצר וגדרות צאן : ובני ראובן בנו את 37
חשבון ואת אלעלה ואת קריתים : ואת נבו ואת 38
בעלמון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות
את שמות הערים אשר בנו : וילכו בני מכיר 39
בן מנשה גלעדה וילכדוה ויורישו את האמרי
אשר בה : ויתן משה את הגלעד למכיר בן 40
מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה הלך וילכד את 41
חותים ויקרא אתהן חות יאיר : ונבח הלך וילכד 42
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו :

30. בתוככם — בתיכם 65.
32. לפני ‸ 61. נחלתינו 127.
33. סיחון ∞ סחיון 65. בגבולות 61, 63, 64, 65, 66.
34. עטירות 61.
35. עטירות 61. ויגבחהה — ויגבחה 61, 63, 65, 66, 221 — ויגבחוה 64, 670 — ויגבהה 670 — ויגבהוה 127, 670.
36. הרן — חרן 221. מבציר 61. וגדירות 64.
38. בעלמון — בעלמעון 221, 670. מוסבות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221. שם — שמה 61, 63, 65, 221. שמות — ת ‸ 127.
42. ונבח — ונבא 61.

CAP. XXXIII. לג

Sectio Legis XLIII. פרשה מסעי

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
2 לצבאתם ביד משה ואהרן : ויכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
3 למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח
יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים :
4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל
5 בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים : ויסעו בני
6 ישראל מרעמסס ויחנו בסכות : ויסעו מסכות
7 ויחנו באתם אשר בקצה המדבר : ויסעו מאתם
וישבו על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו
8 לפני מגדל : ויסעו מפי החירת ויעברו בתוך הים
המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם
9 ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו אילים ובאילים
שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו
10 11 שם : ויסעו מאילים ויחנו על ים סוף : ויסעו
12 מים סוף ויחנו במדבר סין : ויסעו ממדבר סין
13 ויחנו בדפקה : ויסעו מדפקה ויחנו באליש :
14 ויסעו מאליש ויחנו ברפדים ולא היה שם מים
15 לעם לשתות : ויסעו מרפדים ויחנו במדבר סיני :

2. ואלה — ו ‸ 61. למוצאיהם — ו ‸ 63, 127.
5. בני sup. ras. 65.
7. החירת — י ‸ 183, 670. מגדל — מגול 66 — מגדול 221.
8. החירת — י ‸ 183, 670. בתוך sup. ras. 63. ויחנו —
וי ויחנו 64.
14. ברפידים 61, 64, 127, 183.
15. מרפידים 61, 64, 127, 183. במדבר סיני sup. ras. 66.

ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה : ויסעו 16 17
מקברות התאוה ויחנו בחצרות : ויסעו מחצרות 18
ויחנו ברתמה : ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ : 19
ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה : ויסעו מלבונה 20 21
ויחנו ברסה : ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה : ויסעו 22 23
מקהלתה ויחנו בהר שפר : ויסעו מהר שפר ויחנו 24
בחרדה : ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת : ויסעו 25 26
ממקהלת ויחנו בתחת : ויסעו מתחת ויחנו בתרח : 27
ויסעו מתרח ויחנו במתקה : ויסעו ממתיקה ויחנו 28 29
בחשמונה : ויסעו מחשמונה ויחנו במסירות : 30
ויסעו ממסירות ויחנו בבני יעקן : ויסעו מבני יעקן 31 32
ויחנו בחר הגדגדה : ויסעו מהר הגדגדה ויחנו 33
ביטבתה : ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה : ויסעו 34 35
מעברנה ויחנו בעציון גבר : ויסעו מעציון גבר 36
ויחנו במדבר צן היא קדש : ויסעו מקדש ויחנו 37
בהר ההר בקצה ארץ אדום : ויעל אהרן הכהן 38
אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת
הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש
החמישי באחד לחדש : ואהרן בן שלש ועשרים 39
ומאת שנה במתו בהר ההר : וישמע הכפעני 40

21. ברסה — ר ^ 64.
27. בתרח — בתרה 64.
28. מתרח — מתרה 64. במתיקה — י ^ 61, 63, 65, 66, 127, 183, 670.
29. ממתיקה — י ^ 61, 63, 65, 66, 127, 183.
30. במסירות — י ^ 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221.
31. ממסירות — י ^ 61, 63, 65, 66, 127, 183.
34. מיטבתה — ביטבתה 63.
38. ההר — הר 66. באחד — א ^ 127.
40. הכפעני — הכנעני 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבוא בני
41 42 ישראל : ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמונה : ויסעו
43 מצלמונה ויחנו בפינן : ויסעו מפינן ויחנו באבות :
44 ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים בגבול מואב :
45 46 ויסעו מעיים ויחנו בדיבון גד : ויסעו מדיבון גד
47 ויחנו בעלמון דבלתימה : ויסעו מעלמון דבלתימה
48 ויחנו בהרי העברים לפני נבו : ויסעו מהרי העברים
49 ויחנו בערבת מואב על ירדן יריחו : ויחנו על
הירדן מבית הישמות עד אבל שטים בערבת מואב :
50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן
51 יריחו לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען :
52 והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם
את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכותם
53 תאבידו ואת כל במתם תשמידו : והורשתם
את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ
54 לרשת אתה : והתנחלתם את הארץ בגורל
למשפחתיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט
תמעיט את נחלתו על אשר יצא לו שם הגורל לו
55 יהיה למטות אבתיכם תתנחלו : ואם לא תורישו

40. בבאו ~ בבוא 363.
44. לגבול — בגבול 64. בגבול מואב ^ 363 Houb.
52. והורישתם — תם ^ 65. יושבי 61, 63, 64, 65.
כל 2° ^ 63. משכיותם 61, 66. מסכיותם — מסכותם
61, 127, 221 — ו ^ 183. תאבידו — י ^ 65.
54. והנחלתם — והתנחלתם 64. למשפחותיכם — ו ^ 63,
65. את 2° ^ 64. תמעיט — ע ^ 61.
על — אל 127, 183, 221. אבתיכם — אבותם 64 —
אבותיכם 61.

את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם
לשכים בעיניכם ולצנים בצדיכם וצררו אתכם
56 על הארץ אשר אתם ישבים בה : והיה כאשר
דמיתי לעשות להם כן אעשה לכם :

CAP. XXXIV. לד

1, 2 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם באים אל ארץ כנען
זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען
3 לגבולתיה : והיה לכם פאת נגבה ממדבר צן על
ידי אדום והיה לכם גבול נגבה מקצה ים המלח
4 קדמה : ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה והיה תוצאיתו מנגב לקדש ברנע ויצא
5 חצר אדר ועבר עצמונה : ונסב הגבול מעצמונה
6 נחל מצרים והיה תוצאתו הים : וגבול ימה
יהיה לכם הים הגדול יגבל זה יהיה לכם גבול
7 ימה : וזה יהיה לכם גבול צפונה מן הים הגדול
8 תתאו לכם הר ההר : ומהר ההר תתאו לבוא
9 חמתה והיה תוצאתו הגבול צרדה : ויצא הגבול
זפרנה והיה תוצאתו חצר עינן זה יהיה לכם גבול
10 צפונה : והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן

55. ישבי — יושבי כל 61, 63, 64 — כל ישבי 183, 670.
ישבים — יושבים 61, 64.

2. תפל — תבל 127. לגבולתיה — ו ‸ 63.
3. המלח — המהלח 63. 4. לכם ‸ 63. אדר — הדר 221.
5. תוצאיתו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
8. חמתה — ה ‸ 127, 221. תוצאיתו 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
9. תוצאיתו 61,63,64,65,66,127,183,221. גבול — גבול* 65.
10. והתאויתם — והתואיתם 61. עינן — עינן **** 61.

11 שפמה : וירד הגבול משפמה הרבלה מקדם לעין
12 וירד הגבול ומחה אל כתף ים כנרת קדמה : וירד
הגבול הירדנה והיה תוצאתו ים המלח זאת תהיה
13 לכם הארץ לגבולתיה סביב : ויצו משה את בני
ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל
אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה :
14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה
בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
15 נחלתם : שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם
16 מעבר לירדן יריחו קדמה מזרחה : וידבר יהוה
17 אל משה לאמר : אלה שמות האנשים אשר
ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע
18 בן נון : ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו
19 לנחל את הארץ : ואלה שמות האנשים למטה
20 יהודה כלב בן יפנה : למטה בני שמעון שמואל
21 בן עמיהוד : למטה בנימם אלדד בן כסלון :
22 23 למטה בני דן נשיא בקי בן יגלי : לבני יוסף
24 למטה בני מנשה נשיא חנאל בן אפוד : ולמטה

11. הרבלה — הארבלה 64 — האריבלה 61, 63, 65, 66, 127, 183, 221, 670 — הארבילה 299. על — אל 63. ‸ לעין 363 Houb. ‸ קדמה 63.
12. תוצאתו — תוצאיתו 61 — תוצאיאו 64, 65, 66, 127, 183, 221. ‸ הארץ 65.
13. בגורל ∞ בגרול 61.
14. אבתם 1° et 2° — אבותם 63, 64, 66, 127, 183, 221.
15. המטה — מטה 63.
17. ינחלו — יניחלו 63.
18. ‸ תקחו 64.
22. ולמטה 363 Houb.
23. חנאל — חניהל 63 — חניאל 127, 221.
24. ולמטה — ו ‸ 61.

25 בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן : ולמטה בני
26 זבולן נשיא אליצפן בן פרנך : ולמטה בני יששכר
27 נשיא פלטיאל בן עזן : ולמטה בני אשר נשיא
28 אחיהוד בן שלמי : ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל
29 בן עמיהוד : אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני
ישראל בארץ כנען :

CAP. XXXV. לה

1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב אל ירדן ירחו
2 לאמר : צוי את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת
אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם
3 תתנו ללוים : והיו הערים להם לשבת ומגרשיהן
4 יהיו לבהמתם ולרכושם ולכל חיתם : ומגרשי
הערים אשר תתנו ללוים מקיר העיר החוצה אלף
5 אמה סביב : ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה
אלפים באמה ואת פאת נגבה אלפים באמה ואת
פאת ימה אלפים באמה ואת פאת צפונה אלפים
באמה והעיר בתוך זה יהיה לכם מגרשי הערים :
6 ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט
אשר תתנו לנוס שמה הרצח ועליהם תתנו
7 ארבעים ושתים עיר : כל הערים אשר תתנו

25. פרנך — פרנך* 63. 26. פלטיאל ∾ פלטאיל 63.
27. אחיהוד — ה‸ 61, 63, 64, 65.
28. פדהאל — פדהיל 221. 29. בני — י‸ 61.

1. אל 2° — על 61, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
2. צוי sup. ras. 65. סביבתיהם — ת‸ 65.
3. לשבת להם sup. ras. 63.
5. ומדתם ‸ 65. לכם ‸ 66.
6. שמה — ה‸ 61. הרצח — הרח* 65. ועליהם — ועליהן
64, 127, 221.

ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן׃
8 והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת
הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו
9 אשר ינחלו יתן מעריו ללוים׃ וידבר יהוה
10 אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל ואמרת
אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ
11 כנען׃ והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה
לכם ונס שמה הרצח מכה נפש בשגגה׃
12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא יומת הרצח
13 עד עמדו לפני העדה למשפט׃ והערים אשר תתנו
14 שש ערי מקלט תהיינה לכם׃ את שלש הערים
תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ
15 כנען ערי מקלט תהיינה׃ לבני ישראל ולגר
ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט
16 לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה׃ ואם בכלי
ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃
17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח
18 הוא מות יומת הרצח׃ ואם בכלי עץ יד אשר
ימות בו הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃
19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפגעו בו הוא
20 ימיתנו׃ ואם בשנאה יהדפנו הוא השליך עליו

7. ללוים ^ 65.
8. מאחזות — א ^ 63.
12. הערים — ה ^ 63. יומת ∾ ימות 183, 221.
16. בכלי — כ ^ 64.
17. ימות 2° ∾ יומת 64, 65, 127.
18. בכלי — כ ^ 64. בה — בו 64.
20. יהדפנו — יהדיפנו 61, 64, 65, 127 — יחדיפנו 183 — יחדפנו 63, 66, 670. הוא — או 61, 63, 64, 65, 127, 221, 670.

21 בצדיה וימת : או באיבה הכהו בידו וימת מות
יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח
22 בפגעו בו : ואם בפתע בלא איבה הדיפו או
23 השליך עליו כל כלי בלא צדיה : או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא
24 לא אויב לו ולא מבקש רעתו : ושפטו העדה בין
המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה :
25 והצילו העדה את המכה מיד גאל הדם והשיבו
אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב
בה עד מות הכהן הגדול אשר משח אתו בשמן
26 הקדש : ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו
27 אשר ינוס שמה : ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין
28 לו דם : כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן
הגדול ואחרי מות הכהן הגדול ישוב הרצח אל
29 ארץ אחזתו : והיו אלה לכם לחקת משפט
30 לדרתיכם בכל מושבתיכם : כל מכה נפש לפי
עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש
31 למות : ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא
32 רשע למות כי מות יומת : ולא תקחו כפר לנוס
אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן
33 הגדול : ולא תחניפו את הארץ אשר אתם ישבים

22. בפתע — בפתה 66.
23. והוא לא — ולא 65.
29. לחקת — ח ^ 64. לדרותיכם 64, 65, 127.
30. לפי — על פי 64. ^ את הרצח 64.
31. כופר 61, 64, 183.
32. כופר 67, 183. ^ לשוב 65.
33. יושבים 64.

בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר
34 לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו : ולא
תטמאו את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני
שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל :

CAP. XXXVI. לו

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר
בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה
2 ולפני הנשיאים ראשי האבות לבני ישראל : ויאמרו
את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה
בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
3 נחלת צלפחד אחינו לבנתיו : והיו לאחד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן · מנחלת
אבתינו ונוספה על נחלת המטה אשר תהיינה להם
4 ומגורל נחלתנו יגרע : ואם יהיה היובל לבני
ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה
5 להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן : ויצו
משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה
6 בני יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה יהוה
לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים

33. יחנף 65. לדם — ל sup. ras. 61.
34. יושבים 64.

1. למשפחות 61, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
האנשיאים — הנשיאים 127.
2. את 2° ‸ 64. בנחלה — בנחלת 197.
3. ונגרעה — ה ‸ 64. נחלתין 183. מנחלת — ל ‸ 127.
אבתינו — נ ‸ 66. ונוספה — ונוסיפה 65, 127. תהינה 66.
נחלתינו 127.
4. ונוספה — ונספה 61 — ונוסיפה 127. נחלתן 1° et 2° ‸ 183,
197. יגרע — יגעב 363.

7 אך למשפחת מטה אביהן תהיינה לנשים : ולא
תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
8 בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל : וכל בת
ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת
מטה אביה יהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
9 איש את נחלת אבתיו : ולא תסוב נחלה ממטה
אל מטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני
10 ישראל : כאשר צוה יהוה את משה כן עשו
11 בנות צלפחד : ותהינה מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים :
12 ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
13 נחלתן על מטה משפחת אביהן : אלה המצות
והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני
ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו :

6. למשפחות 61, 64, 66, 127, 183.
7. תסוב — ו ^ 64, 183 — תס*ב 127. אבותיו 61.
8. ממשפחות 61, 64. יהיה ^ 64 — תהיה 61, 65, 127, 183, 221, 363 Houb. למען ^ 65. איש את ^ 65.
9. תסוב — ו ^ 61, 64, 65, 66, 183.
11. ותהיינה 61, 64, 65, 66, 127. בנות ^ 65.
12. ממשפחות — ו ^ 127. נחלתין 66, 183, 197.
13. ירדן — ירדן 61, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

אלה הדברים

DEUTERONOMIUM.

CAPUT I. א

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן
2 ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב : אחד עשר יום
3 מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע : ויהי
בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש
דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
4 אתו אליהם : אחרי הכותו את סיחון מלך
האמרי אשר ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן
5 אשר ישב בעשתרות באדרעי : בעבר הירדן בארץ
מואב הואל משה באר את התורה הזאת לאמר :
6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם
7 שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי

1. וחצירות 64.
2. עד — אחד 670. ‸יום 66. מחוריב 65.
3. בעשתה — בעשתי 670.
4. סחיון ∞ סיחון 65. אשר 1° ‸ 64. ד ‸ — באדרעי 197.
5. ד ‸ — הירדן 61. באיר 221.

ואל כל שכיניו בערבה בהר ובשפלה בנגב ובחוף
הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר
8 פרת : ראו נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו
את הארץ אשר נשבעתי לאבתיכם לאברהם
9 ליצחק וליעקב לתת לזרעם אחריהם : ואמר
אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי שאת
10 אתכם : יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם
11 היום ככוכבי השמים לרב : יהוה אלהי אבתיכם
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר
12 דבר לכם : איכה אשא לבדי טרחכם משאכם
13 וריבכם : הבו לכם אנשים חכמים ונבונים
14 וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם : ותענו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות :
15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי
מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושטרים
16 לשבטיכם : ואצוה את שפטיכם בעת ההיא
לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש
17 ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו פנים במשפט
כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי

7. שכיניו — שכניו 65, 127, 503 — שכינו 66. בערבה — בעברבה 61. ובחוף — ובעוף 64, 66, 197.
8. אשר — ש ſup. raſ. 66. לאבתיכם — לאבותיכם 61 — לאבתיך 503.
9. לא — לא מר 61. לבדי — לברי 503.
11. אבותיכם 61. אתכם — כ ^ 64.
12. איכה — ה ^ 66, 183, 221, 670.
13. ונבונים ^ 65. ואשימם — שי ſup. raſ. 66.
15. ושוטרים 64, 65, 66, 127.
16. שופטיכם 65. צדק — צ ^ 64.

המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם
18 תקריבון אלי ושמעתיו : ואצוה אתכם בעת ההיא
19 את כל הדברים אשר תעשון : ונסעה מחורב
ונלכה את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר
ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו
20 אתנו ונבוא עד קדש ברנע : ואמר אליכם באתם
21 עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ראה
נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר
דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת :
22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ויחפדו לנו את הארץ וישיבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבוא
23 עליהן : וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים
24 עשר אנשים איש אחד לשבט : ויפנו ויעלו ההרה
25 ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה : ויקחו בידם
מפרי הארץ ויורידו אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו
26 טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא
אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם :
27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
28 להשמידנו : אנה אנחנו עלים ואחינו המיסו את

19. הגדיל — ה ſup. raſ. 66. ונבא 65, 66, 197, 221.
עד — עד* 61.
20. באתם — בעתם 221.
21. דבר יהוה — דיהוה 61. אבותיך 61, 64.
22. נשלחה — ה ‸ 66, 183. ויישבו 183.
25. וישבו 183. ויאמרו — ויאמר 65.
27. הוציאנו ∾ הוצאינו 221.
28. ואחינו — י ſup. raſ. 127.

לבבנו לאמר עם גדול ורב ממנו וערים גדלות
29 ובצרות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם : ואמר
30 אליכם לא תערצון ולא תיראון מהם : יהוה
אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר
31 עשה אתכם במצרים לעיניכם : ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד
32 המקום הזה : ובדבר הזה אינכם מאמנים ביהוה
33 אלהיכם : ההלך לפניכם בדרך לתר לכם מקום
להחנותכם באש לילה להראותכם בדרך אשר
34 תלכו בה ובענן יומם : וישמע יהוה את קול
35 דבריכם ויקצף וישבע לאמר : אם יראה איש
באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ
36 הטובה אשר נשבעתי לאבתיכם : זולתי כלב בן
יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך
37 בה ולבניו יען כי מלא אחרי יהוה : גם בי התאנף
יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבוא שמה :
38 יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבוא שמה אתו אחזק
39 כי הוא ינחלנה את ישראל : וטפכם אשר אמרתם
לבז יהיה ובניכם הם יבאו שמה ולהם אתננה

28. ועָרים — ו ^ 61, 64, 65, 127, 183, 221, 670 — וע*רים 66.
ובצרות — ובחצרות 221.
31. ובמדבר — או במדבר 66.
32. ובדבר — והבדבר 61, 64, 65, 127, 221.
33. לתור 61, 64, 65, 66, 197, 221. להראותכם — להראותכך
363 Mor. 35. לאבותיכם 61,
37. התאנף — א ^ 65.
38. יבוא ^ 61. אחזק — החזיק 64, 66 — אחזיק 61, 65, 127,
183, 221. ינחילנה 64, 127, 183, 221.
39. לבוז 61, 197. יבואו ∞ יבאו 65. שמה — ה ^ 197.

40 והם ירשורה : ואתם פנו לכם וסעו המדברה
41 דרך ים סוף : ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה
אלהינו אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה
אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו
42 לעלות ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו
43 לפני איביכם : ואדברה אליכם ולא שמעתם ותמרו
44 את פי יהוה אלהיכם ותזידו ותעלו ההרה : ויצא
העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא לקראתכם
וירדפו אתכם כאשר תעשיהן הדברים ויכתו
45 אתכם בשעיר עד חרמה : ותשבו ותבכו לפני
יהוה ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם :
46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם :

CAP. II. ב

1 ונפנה ונסעה המדברה דרך ים סוף כאשר דבר
2 יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים : ויאמר
3 יהוה אלי לאמר : רב לכם סוב את ההר הזה
4 פנו לכם צפונה : ואת העם צוי לאמר אתם
עברים בגבול אחיכם בני עשו היושבים בשעיר
5 וייראו מכם ונשמרתם מאד : אל תתגרו בם

41. ונלחמנו ∾ ונחלמנו 64. ותחגרו — ותהגרו 64. ותהינו — ותהיינו 64, 65, 66, 183 — ותיהנו 127 — ותחינו 61.
42. בקרבכם — ם ^ 127.
44. תעשיהן ∾ תעשינה 65, 66, 127, 197, 221. הדוברים 61, 64, 65, 221.
45. האזין — ה ^ 127.
46. אשר ^ 64.

1. ונפנה — ונפה 127. ונסוב 64, 127.
4. צוי — צוה 127, 299. היושבים — ו ^ 65, 66, 221.

כי לא אתן לכם מארצם ירשה עד מדרך כף רגל
6 כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר : אכל תשבירו
מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכירו מאתם
7 בכסף ושתיתם : כי יהוה אלהיך ברכך בכל
מעשה ידיך ידע לכתך את המדבר הגדול הזה
זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר
ואשלחה מלאכים אל מלך אדום לאמר אעברה
בארצך לא אטה בשדה ובכרם ולא נשתה מי בור
דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר
נעבר גבולך ויאמר לא תעבר בי פן בחרב אצא
8 לקראתך : ונעברה מאת אחינו בני עשו היושבים
בשעיר מדרך הערבה מאלית ומעציון גבר ונפנה
9 ונעברה דרך מדבר מואב : ויאמר יהוה אלי אל
תצור את מואב ואל תתגר בו כי לא אתן לך
מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה :
10 האימים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים :
11 12 והמואבים יקראו להם אימים : ובשעיר ישבו
החרי לפנים ובני עשו יירשום וישמדם יהוה
מפניהם ויירשום וישבו תחתיהם כאשר עשה
13 ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם : ועתה
קומו סעו ועברו לכם את נחל זרד ונעברה את

6. תשבירו — ^י 65.
7. ואשלחה — ^ה 61, 221. מלאכים — ^א 363 Houb.
8. היושבים — ^ו 66, 221. מאילת ∾ מאלית 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221. ומעציון — ^ע 61.
10. האימים — האמים 221.
11. והמואבים — ^א 66 — המואבים 363 Houb.
12. ויירשום מפניהם יהוה וישמדם ^ 65. וישמידם 64, 127, 183. וירשום 66.
13. לכם ^ 65.

14 נחל זרד : והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד
תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר
15 נשבע יהוה להם : וגם יד יהוה היתה בם להמם
16 מקרב המחנה עד תמם : ויהי כאשר תמו כל
17 אנשי המלחמה למות מקרב העם : ויאמר יהוה אלי
18 לאמר : אתה עבר היום את גבול מואב את ער :
19 וקרבת מול בני עמון אל תצורם ואל תתגר
בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני
20 לוט נתתיה ירשה : ארץ רפאים תחשב אף היא
רפאים ישבו בה לפנים והעמונים יקראו להם
21 זמזמים : עם גדול ורב ורם כענקים וישמדם
22 יהוה מפניהם ויירשום וישבו תחתיהם : כאשר
עשה לבני עשו היושבים בשעיר אשר השמיד את
החרי מפניהם ויירשום וישבו תחתיהם עד היום
23 הזה : והעוים היושבים בחצרים עד עזה כפתרים
24 היוצאים מכפתר השמידם וישבו תחתיהם : קומו
סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את
סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש
25 והתגר בו מלחמה : היום הזה החל תת פחדך

15. להמם — מ ſup. raſ. 127.
19. וקרבת — וקרבת* 61. אתן לך — אתן 64.
20. בה — ה ſup. raſ. 63.
21. וישמדם — וישמידם 127, 183; nunc 63.
22. עשה — **** עשה 64. לבני — **** לבני 64.
היושבים — ו ^ 66, 221.
23. והעוים — והחוים 197. היושבים — והיושבים 61 —
ו ^ 221. היוצאים 221.
24. סעו ^ 64. והתיגר 64. מלחמה — ה ^ 221.

ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר
26 ישמעו את שמעך ורגזו וחלו מפניך : ואשלח
מלאכים ממדבר קדימות אל סיחון מלך חשבון
27 דברי שלום לאמר : אעברה בארצך בדרך
28 אלך לא אסור ימין ושמאל : אכל בכסף תשברני
ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה
29 ברגלי : כאשר עשו לי בני עשו היושבים בשעיר
והמואבים היושבים בער עד אשר אעברה את
30 הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו : ולא
אבה סיחון מלך חשבון העבירנו בו כי הקשה
יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו
31 בידך כיום הזה : ויאמר יהוה אלי ראה החלתי
תת לפניך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת
32 ארצו החל רש לרשת את ארצו : ויצא סיחון
33 לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה : ויתנהו
יהוה אלהינו לפנינו ונכה אתו ואת בניו ואת כל
34 עמו : ונלכדה את כל עריו בעת ההיא ונחרימה את
כל עריו מתם הנשים והטף לא השארנו שריד :
35 רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו :
36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל

25. תחת — תחת ✻ 63. השמים — ש ‸ 64. וחלו —
והלו 197.
26. קדימות — י ‸ 61, 64, 65, 66, 127, 183 — קדומת 221.
28. תשברני 64, 65.
29. והמואבים — א ‸ 66.
30. סיחון — סיהון 363 Houb. ואמץ — וחמץ 221.
32. סיחון — סיהון 363 Houb.
34. ונחרימה — י ‸ 64. השאירנו ∾ האשירנו 65 — השיארנו 127
— השארינו 221.

ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את
37 הכל נתן יהוה אלהינו בידנו : רק אל ארץ בני
עמון לא קרבת כל יד נחל היבק וערי ההר וכל
אשר צונו יהוה אלהינו :

CAP. III. ג

1 ונפנה ונעלה דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
2 לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי : ויאמר
יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון
3 מלך האמרי אשר ישב בחשבון : ויתן יהוה
אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל
4 עמו ונכנו עד בלתי השאיר לו שריד : ונלכדה
את כל עריו בעת ההיא לא היתה קריה אשר
לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב
5 ממלכת עוג בבשן : כל אלה הערים בצרות חומה
גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד :
6 ונהרימה אתם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון
7 החרים כל עיר מתם הנשים והטף : וכל הבהמה
8 ושלל הערים בזזנו לנו : ונקח בעת ההיא את
הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
9 מנחל ארנן ועד הר חרמון : צידנים יקראו לחרמון

3. השיאר ∞ השאיר 127.
4. ארגב — הארגב 64, 65, 66, 127, 183, 221. ממלכות 183.
5. הערים — ה ^ 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. בצרות — בחצרות 64, 221. גבהה — גבחה 65, 66, 127, 183, 363 Houb. — גבעה 64, 197.
6. ונחרימה — י ^ 64 — ה ^ 299. לסיחון 64, 65, 66, 127, 197, 221, 503 — לסיחרן 363 Houb.
8. חרמון — עמון 64. 9. צידנים ^ 66.

10 שרין והאמרי יקראו לו שניר ׃ כל ערי המישור
וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי
11 ממלכת עוג בבשן ׃ כי רק עוג מלך הבשן נשאר
מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלוא היא
ברבת בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות
12 רחבה באמת איש ׃ ואת הארץ הזאת ירשנו בעת
ההיא מערער אשר על שפת נחל ארנן וחצי הר
13 הגלעד ועריו נתתי לראובני ולגדי ׃ ויתר הגלעד
וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה
כל חבל הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ
14 רפאים ׃ ויאיר בן מנשה לקח את כל חבל
הארגב עד גבול הגישורי והמכעתי ויקרא אתם
על שמו את הבשן חות יאיר עד היום הזה ׃
15 16 ולמכיר נתתי את הגלעד ׃ ולראובני ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול עד
17 יבק הנחל גבול בני עמון ׃ והערבה והירדנה וגבול
מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדרת
18 הפסגה מזרחה ׃ ואצוה אתכם בעת ההיא לאמר
יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה
חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני
19 חיל ׃ רק טפכם ונשיכם ומקניכם ידעתי כי
מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם ׃
20 עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם

11. ערשו ∞ עשרו 127. הלוא — ו ‸ 299. בני ‸ 61.
12. מערער — שערער 66.
14. הגשורי 65. והמכעתי ∞ והמעכתי 64.
16. מן ‸ 64. יבק — היבק 127.
17 והירדנה — והירדן 67c. אשדות 61,64,65,66,127,197,221.

הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם :
21 ואת יהושע צויתי בעת ההיא לאמר עיניך הראות
את אשר עשה יהוה לשני המלכים האלה כן יעשה
22 יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

Sectio Legis XLV. פרשה ואתחנן

23 24 ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר : אדני יהוה
אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת
ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה
25 כמעשיך וכגבורתיך : אעברה נא ואראה את
הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
26 והלבנון : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי
27 עוד בדבר הזה : עלה אל ראש הפסגה ושא עיניך
ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא
28 תעבר את הירדן הזה : וצו את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחל
29 אתם את הארץ אשר תראה : ונשב בגיא מול
בית פעור :

22. תיראום 66.
23. ואתחנן — ואתחננה 61, 64, 66, 127, 183, 197, 221, 670.
24. וכגבורתיך — י^ 61, 183, 221 — וכגבוראתך 127 — וכגברתיך 64.
25. אעברה — ה^ 64, 65, 66, 221, 670. הירדן — ר^ 66.
26. תוסיף 183.
28. יהושע — יהושע בן 65. וחזקהו — והחזקהו 127 — והחזיקהו 183. ינחיל 61, 127, 183.
29. בגיא — בגיאה 127, 183.

CAP. IV. ד

1 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים
אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיון
ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי
2 אבתיכם נתן לכם : לא תוסיפו על הדבר אשר
אנכי מצוה אתכם היום ולא תגרעו ממנו לשמר
את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
3 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
4 יהוה אלהיך מקרבך : ואתם הדבקים ביהוה
5 אלהיכם חיים כלכם היום : ראו למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן
בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
6 ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו
7 רק עם חכום ונבון הגוי הגדול הזה : כי מי גוי
גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו
8 בכל קראנו אליו : ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
9 נתן לפניכם היום : רק השמר לך ושמור נפשך
מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן

1. תחיון 127.
2. תוסיפו — י ^ 65.
4. הדביקים 64, 65.
5. אתם — אתה 64. באים — בא 64.
6. חכמתכם — חכמתם 65, 66. האלה ^ 65. חכום —
חב sup. ras. 65.
8. צדקים 64, 66. התורה — התותה 64.
9. ושמר 66, 221. הדברים — ים ^ 127 — *** הדברים 65.

יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני
10 בניך : יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחורב
באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמיעם
את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים
אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון :
11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד
12 לבב השמים חשך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה
13 אינכם ראים זולתי קול : ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
14 על שני לוחת אבנים : ואתי צוה יהוה בעת ההיא
ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם
15 בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום
16 דבר יהוה אליכם בחורב מתוך האש : פן תשחתון
ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או
17 נקבה : תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל
18 צפור כנף אשר תעף בשמים : תבנית כל רמש
באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ :
19 ופן תשא עיניך השמים וראית את השמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת

9. והודעתם — ד ‸ 64.
10. לפני — את פני 64.
13. לוחת — לוחות 64, 127 — להורת 65.
14. אתם 1° — את*ם 66.
15. לנפשותיכם 64.
16. כל סמל — ס*מל ** כל 65. 17. כנף ‸ 61.
18. דגה — דגי 61, 64, 65, 66, 127, 183, 197, 221.
19. צבא — צוה 197.

והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
20 אתם לכל העמים תחת כל השמים : ואתכם
לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים
21 להיות לו לעם נחלה כיום הזה : ויהוה
התאנף בי על דבריכם לבלתי עברי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך
22 נתן לך נחלה : כי אנכי מת בארץ הזאת אינני
עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
23 הטובה הזאת : השמרו לכם פן תשכחו את
ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם
24 לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך : כי
25 יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא : כי תוליד
בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיכם
26 להכעיסו : העדתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון
27 ימים עליה כי השמד תשמדון : והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג
28 יהוה אתכם שמה : ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא

19. והשתחוית — והשתוחת 65.
20. ויוציא 64, 183, 221.
22. עבר — עבׄרי 64, 65.
23. השמרו ſup. raſ. 61.
24. כי יהוה אלהיך ^ 66. אלהיך ^ 65.
26. תאריכון — י ^ 64. תשמדון — תשמרון 197.
27. ינהג — ינחג 65, 127, 183, 221.
28. שם — ש ^ 65.

29 יאכלון ולא יריחון : ובקשת משם את יהוה
אלהיך ומצאתו כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך :
30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו :
31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך
ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם :
32 כי שאל נא לימים הראישונים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הן היה כדבר
33 הגדול הזה או הנשמע כמהו : השמע עם קול
אלהים חיים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
34 אתה ויחי : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו
גוי מקרב גוי במסות באתות ובמפתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמראים גדלים ככל
אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניכם :
35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד
36 מלבדו : מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדלה ודבריו שמעת מתוך
37 האש : ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעם
אחריהם ויוציאך בפניו ובכחו הגדול ממצרים :
38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך

31. ישחתך 64. אבותיך 64.
32. נא ‸ 64. או ‸ 64. 33. ויחי — וחי 65, 221.
34. באותות 64, 65, 127. ובמופתים 61, 64, 65, 66, 127, 221.
35. הראת — ה sup. ras. 127. הוא primo bis 61. האלהים — אלהים* 61. 36. קלו 127. את 2° — ואת 65.
37. אבותיך 64. ובכחו — ובכח 61 — ובכוחו 65, 66 — ובכוח 64, 221.
38. ועצומים 64, 65, 66, 127, 183, 221. להביאך — ולהביאך 127.

39 לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה : וידעת
היום והשיבת על לבבך כי יהוה הוא האלהים
40 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים :
41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרח
42 השמש : לנס שמה הרצח אשר ירצח את רעהו
בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס
43 אל אחת מן הערים האלה וחי : את בצר במדבר
בארץ המישור לראובני ואת רימות בגלעד לגדי
44 ואת גולן בבשן למנשי : וזאת התורה אשר שם
45 משה לפני בני ישראל : אלה העדות החקים
והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
46 ממצרים : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ
סיחון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה
47 משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : ויירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
48 אשר בעבר הירדן מזרח השמש : מערער אשר על
49 שפת נחל ארנן ועד הר שיאון הוא חרמון : וכל

39. והשיבת — והשבות 65, 66, 221, 670 — י ^ 183 — והשיבות
670. על — אל 61, 65, 183, 221.
40. נתן לך — נתנך 65. 41. יבדיל 61, 65, 183.
42. לנום 61, 64, 65, 66, 127, 221.
43. בוצר 61, 64, 65, 66, 127, 183. רימות ^ 127 — י ^ 61, 64,
183, 221. למנשי — למנשה 64, 65, 66, 127, 183.
45. והמשפטים — ט ^ 127.
46. בגיא — בגיאה 127, 183. 47. מזרח השמש ^ 66.
48. נחל ^ 65. שיאון ∾ שאיון 127. הוא — ה ^ 65.
חרמון — ערמון 197.

הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה ים
המלח תחת אשדת הפסגה :

CAP. V. ה

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע
ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר
באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשותם :
2,3 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחורב : לא את
אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו
4 אנחנו אלה פה היום כלנו חיים : פנים בפנים
5 דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש : ואנכי עמד
בין יהוה וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את
דברי יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם
6 בהר לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך
7 מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים
8 אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
9 במים מתחת לארץ : לא תשתחוי להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון
אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי :
10,11 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה

49. אשדורת 61, 64, 65, 66, 127, 197, 221.

1. המשפטים — מ ^ 127. דבר ^ 66.
3. אבותינו 64, 183. עמנו — היום 65.
7. אחרים ^ 66.
8. בשמים — ש ^ 65. מעל 334, 670.
9. תשתחוי — תשתחוה 65, 183. ועל 1° — ו ^ 64, 66, 183,
221, 670. רביעים 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 334.

12 יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : שמור את
13 יום השבת לקדשהו כאשר צוך יהוה אלהיך : ששת
14 ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה בו כל מלאכה
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך שורך וחמרך וכל
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך
15 כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויוצאך
יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על
16 כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת : כבד
את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען
יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר
17 18 יהוה אלהיך נתן לך : לא תרצח : לא תנאף :
19 20 לא תגנב : לא תענה ברעך עד שוא :
21 לא תחמד בית רעך ולא תחמד אשת רעך
שדהו עבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר
לרעך : והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל ארץ
הכנעני אשר אתה בא שמה לרשתה והקמת לך
אבנים גדלות ושדת אתם בשיד : וכתבת על
האבנים את כל דברי התורה הזאת : והיה
בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה
אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר גריזים :

14. השבעי 61. וחמרך — וחמורך 61, 64, 65, 66, 183, 221 — וחמוך 127. ינוח — י*נו 65.

15. ויוציאך 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 334. ובזרע 127.

16. ולמען ייטב לך ^ 65.

21. ולא — ו ^ 65. וחמרו 65. גדלות — מגדלות 363 Houb. את ^ 3° 64. בהר גריזים — בהרגריזים 61, 64, 65, 66, 127.

ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא
תניף עליהם ברזל אבנים שלמות תבנה את
מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה
אלהיך וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני
יהוה אלהיך : ההר ההוא בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני היושב בערבה מול
22 הגלגל אצל אלון מורא מול שכם : את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש
חשך ענן וערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על
23 שני לוחת אבנים ויתנם אלי : ויהי כשמעכם
את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון
24 אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם : ותאמרו הן
הראנו יהוה אלהינו את כבודו את גדלו ואת קולו
שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר
25 אלהים את האדם וחי : ועתה למה נמות כי
תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו
26 לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי מי
כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך
27 האש כמונו ויחי : קרב אתה ושמע את כל אשר
יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל
אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו :

21. עליו forte bis 61. היושב — ו ^ 61, 64. אצל — אזל 363 Houb. אלון ^ 64.
22. לוחת — לוחות 64, 127 — לחות 65. אבנים — האבנים 64.
23. כל — כלכם 65.
24. את 2° — ואת 127, 183, 221. הזה — זה 127.
25. כי — כן 64. יוספים 64.
26. כמונו — כמוני 66.

28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר
יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר
29 דברו אליך היטיבו כל אשר דברו : מי יתן והיה
לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את מצותי
כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם :
30 31 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם : ואתה פה
עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה החקים
והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי
32 נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל :
33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
תלכון למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון :

CAP. VI. ו

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם
2 עברים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את כל חקיו ומצותיו אשר אנכי
מצוך היום אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען
3 יארכון ימיך : ושמעת ישראל ושמרת לעשות
אשר ייטב לך ואשר תרבה מאד כאשר דבר יהוה
4 אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : שמע

28. העם — ההם 66. הטיבו 64, 66, 127, 221, 334.
29. לעולם 64, 66, 127, 183, 197, 221.
31. תלמדם — ‸מ 65.

2. ולמען — ‸ו 65, 221, 670. יאריכון 64, 65, 66, 127.
3. אבותיך 64.

5 ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על
7 לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בבית
8 בלכתך בדרך בשכבך ובקומך : וקשרתם לאות
9 על ידיך והיו לטטפות בין עיניך : וכתבתם על
10 מזזות ביתך ובשעריך : והיה כי יביאך יהוה אלהיך
אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא
11 בנית : בתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת
בורות חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים
12 אשר לא נטעת ואכלת ושבעת : השמר לך פן
תשכח את יהוה אלהיך אשר הוציאך מארץ מצרים
13 מבית עבדים : את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד
14 ובשמו תשבע : לא תלכו אחרי אלהים אחרים
15 מאלהי העמים אשר סביבותיכם : כי אל קנא
יהוה אלהיך בקרבך פן יחר אף יהוה אלהיך בך
16 והשמידך מעל פני האדמה : לא תנסו את יהוה
17 אלהיכם כאשר נסיתם במסה : שמר תשמרון את
מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך :
18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה אלהיך למען ייטב
לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע
19 יהוה לאבתיך : להדף את כל איביך מפניך כאשר
20 דבר יהוה : והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר

9. מזוזת ∞ מזזות 64, 221 — מזוזות 183.
11. בורות — בהורות 64 — ברות 221. נטעת — נטהת 64.
12. את — **** את 64. אשר הוציאך — המוציאך 221.
16. אלהיכם — ם ‸ 61. 19. מפניך ‸ 127.

מה העדות החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהינו אתכם : ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה 21
במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה : ויתן 22
יהוה אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעינינו : ואתנו הוציא משם 23
למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבתינו : ויצונו יהוה לעשות את כל 24
החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו
כל הימים ולהחיותנו כיום הזה : וצדקה תהיה 25
לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני
יהוה אלהינו כאשר צונו :

CAP. VII.

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא 1
שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי
והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי
שבעה גוים רבים ועצומים ממך : ונתנם יהוה 2
אלהיך לפניך והכיתם החרים תחרים אתם לא
תכרת להם ברית ולא תחנם : ולא תתחתן בם 3
בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך : כי יסיר 4
את בנך מאחרי ועבד אלהים אחרים וחר אף
יהוה בכם והשמידך מהר : כי אם כה תעשה 5

21. ויוציאנו ſup. raſ. 66.
22. אותורת 64, 65, 66, 127.
23. ואתנו — אתנו* 61 — אתנו 221. לאבותינו 183.
24. לטוב — ב^ 61. ולהחיתנו 64, 66, 127, 183 — נ^ 221.

1. יהוה — יוה 64.
2. תחרים^ 64.
3. תתחתן — תתחן 65.
4. יסיר ∾ ייסר 221.
וחר — וחרה 64, 65, 66, 127, 197, 221, 670.

להם מזבחתיהם תתצון ומצבתיהם תשברון
6 ואשריהם תגדעון ופסליהם תשרפון באש : כי
עם קדש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה
אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
7 על פני האדמה : לא מרבכם מכל העמים חשק
יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
8 העמים : כי מאהבות יהוה אתכם ומשמרו את
השבועה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם
ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
9 מצרים : וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
10 מצותיו לאלף דור : ומשלם לשנאיו על פניו
להאבידו לא יאחר לשנאיו על פניו ישלם לו :
11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים
אשר אנכי מצוך היום לעשותם :

Sectio Legis XLVI. פרשה עקב

12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
13 ואת החסד אשר נשבע לאבתיך : ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגניך תירשך

5. ואשריהם — ואשירהם 127 — ואשירהם 504.
תגדעון — ע ^ 65. ופסיליהם 61, 65, 127.
6. ליהוה forte ל ליהוה 61. סגולה 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
8. מאהבות — ו ^ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221. מיד ——
מארת 221. 9. דור — ו ^ 127, 183.
10. להאבידו — ה ^ 127 — לאהבידו 66 — י ^ 183.
12. לך ^ 64. 13. ואהבך — א ^ 64.
דגניך — י ^ 61, 66, 127, 183, 221 — דיגנך 64, 504.

ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך : ברוך תהיה 14
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך :
והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים 15
אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך :
ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן 16
לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם
כי מוקש הוא לך : כי תאמר בלבבך רבים הגוים 17
האלה ממני איך אוכל להורישם : לא תירא 18
מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך
לפרעה ולכל מצרים : המסות הגדלות אשר ראו 19
עיניך האתות והמפתים והיד החזקה והזרוע
הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה
אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם :
וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד 20
הנשארים והנסתרים מפניך : לא תערץ מפניהם 21
כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : ונשל 22
יהוה אלהיך את הגוים האלה מלפניך מעט מעט
לא תוכל כלותם מהר פן תרבה עליך חית השדה :
ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהמה גדלה 23
עד השמידם : ונתן מלכיהם בידך ואבדת את 24
שמם מתחת השמים לא יתיצב איש לפניך עד

13. ועשתרות — ועשרות 127.
15. ישמם 66, 221.
18. תזכר — ת ‸ 127.
19. האתות — האותות 65, 127, 333 — האותת 504.
והמופתים 61, 65, 66, 127, 224. יהוה 2° — *** יהוה 127.
22. ונשל יהוה ſup. raſ. 65.
24. מלכיהם — מלכיהם* 66.

25 השמידך אתם׃ פסלי אלהיהם תשרפון באש
לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש
26 בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ ולא תביא
תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו
ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃

CAP. VIII. ח

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ
2 אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ וזכרת את כל
הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת אשר
3 בלבבך התשמר מצותיו אם לא׃ ויענך וירעבך
ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעו אבתיך
למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם
4 כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ שמלתך
לא בלתה מעליך ורגליך לא בצקה זה ארבעים
5 שנה׃ וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את
6 בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות יהוה
7 אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ כי יהוה
אלהיך מביאך אל ארץ טובה ורחבה ארץ נחלי
8 מים עינות ותהומות יוצאים בבקעה ובהר׃ ארץ
חטה ושערה גפן תאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃

25. פסילי 61, 65, 66, 127, 183, 197.

3. ויאכילך — א ‸ 65.
4. בצקה — בוקה 197, 221. ארבעים — ם ‸ 61.
5. ייסר ∞ יסיר 127.
7. אל — על 221. נחלי — נחליה 61. ותהומות — תהומות
65, 66, 127, 221. יוצאים — ו ‸ 61, 66. בבקעה ‸ 65.

ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר 9
כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב
נחשת : ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך 10
אל הארץ הטובה אשר נתן לך : השמר לך פן 11
תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום : פן תאכל 12
ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : ובקרך 13
וצאנך ירבון וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך
ירבה : ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך 14
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : המוליכך 15
במדבר הגדול והנורא נחש שרוף עקרב וצמאון
אשר אין מים המוצא לך מים מצור החלמיש :
המאכלך מן במדבר אשר לא ידעו אבתיך למען 16
ענותך ולמען נסותך להטיבך באחריתך : ואמרת 17
בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה :
וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח 18
לעשות חיל ולמען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב כיום הזה : והיה 19

9. במסכנת — נ ^ 65.
10. אל — על 65, 127, 183, 197, 670. הארץ — ה ^ 65.
11. וחקותיו 61. אשר — אשר **** 66.
13. ובקרך — ו ^ 221. וכסף — ו ^ 504.
14. המוציאך — מ ^ 61 ∾ המוצאיך 65.
15. המוליכך — ו ^ 127. המוציא 61, 62, 65, 66, 127, 183, 221.
מים — ים מים 183.
16. לא ^ 61. אבותיך 62. להטיבך ∾ להיטבך 65, 504.
באחריתך — י ^ 65 — ת ^ 127.
17. ועצום 221.
18. כוח 183. ולמען — ו ^ 61 — למען * 66. לאבותיך 62.
ליצחק — וליצחק 221.

אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי
אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי
20 בכם היום כי אבד תאבדון : כגוים אשר יהוה
מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול
יהוה אלהיכם :

CAP. IX. ט

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבוא
לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות
2 ובצרות בשמים : עם גדול ורם בני ענקים אשר
אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק :
3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש
אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם
4 ואבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר
בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מפניך לאמר
בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת
5 וברשעת הגוים האלה יהוה מורשם מפניך : לא
בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את
ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה מורשם
מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע
6 לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב : וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה

19. והלכת — והיה 65.
20. מאביד 61.

1. לרשת ^ 64. גדולות 62.
2. מי primo כי 64. 3. ישמדם 65.
4. בהדיף ^ 64. מורישם 61, 62, 64, 66, 127, 221.
5. מורישם 61, 62, 64, 127, 183, 221. ולמען — ו ^ 66 — ſup. raſ. 65. לאבותיך 62. ליצחק — ליחחק 127.

7 הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה : זכר ואל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
למן היום אשר יצאתם מארץ מצרים עד באכם
8 עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה : ובחורב
הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד
9 אתכם : בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת
הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא
10 שתיתי : ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים
כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים
אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום
11 הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
12 נתן יהוה אלי את שני לוחת הברית : ויאמר
יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר
הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
13 עשו להם עגל מסכה : ויאמר יהוה אלי לאמר
ראיתי את העם הזה והנה עם קשי ערף הוא :
14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת
השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו :

7. זכור 61, 62, 64, 65, 127, 183. במדבר ^ 64.
8. ויתנאף ∾ ויתאנף 221.
9. בעלותי 61, 62, 64, 65, 127, 221. לקחת — ק ſup. raſ. 61. לוחת 1° — לוחות 64, 65, 127. לוחת 2° — לוחות 64, 127.
10. אלי — ל ſup. raſ. 61. לוחות 64, 65, 127. כתובים 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
11. אלי ^ 61. לוחות 64, 127.
13. העם הזה — העם 65. קשי — קשה 61, 62, 65, 66, 221, 670.
14. הרף — הרפא 127 — הרפה 183 — חרף 221. ואשמידם — ^ י 65. ואמחה — ואמחי 504. עצום — גדול 183.

15 ואפנה וארדה מן ההר וההר בער באש ושני לוחת
16 הברית על שתי ידי : ואראה והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר
17 מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם : ואתפשה בשני
הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם :
18 ואתנפלה לפני יהוה כראשונה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
על כל חטאתיכם אשר חטאתם לעשות הרע
19 בעיני יהוה להכעיסו : כי יגרתי מפני האף והחמה
אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם וישמע
20 יהוה אלי גם בפעם ההוא : ובאהרן התאנף יהוה
מאד להשמידו ואתפללה גם בעד אהרן בעת
21 ההיא : ואת חטאתיכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרפה אתו באש ואכתה אתו טחון הייטב
עד אשר דק לעפר ואשליכה את עפרו אל הנחל
22 הירד מן ההר : ובתבערה ובמסה ובקברות התאוה
23 מקצפים הייתם את יהוה : ובשלח יהוה אתכם
מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי
לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם
24 לו ולא שמעתם בקולו : ממרים הייתם עם
25 יהוה מיום דעתו אתכם : ואתנפלה לפני יהוה
את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר

15. לוחות 64, 127.
17. הלוחת 65, 66. ואשליכם 61, 62, 64, 66, 127, 183.
18. ואתנפלה — נ ‸ 66. להכעיסו — להכיסוו 66.
19. כי — כ sup. ras. 61.
20. התאנף ∾ התנאף 65, 221.
21. ואכתה — והכתה 221. הייטב — ההיטב 221. ‸ דק 127.
22. את — עם 62.

26 התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם : ואתפללה
אל יהוה ואמרה אדני יהוה אל תשחית עמך
ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
27 בידך החזקה : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו :
28 פן יאמרו עם הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי
יכלת יהוה להביא אתם אל הארץ אשר דבר להם
29 ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם במדבר : והם
עמך ונחלתך אשר הוצאת ממצרים בכחך הגדול
ובזרועך הנטויה :

CAP. X. י

1 בעת ההיא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת
אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך
2 ארון עץ : ואכתבה על הלוחות את הדברים אשר
היו על הלוחות הראשונים אשר שברת ושמתם
3 בארון : ואעשה ארון עצי שטים ואפסלה שני לוחת
אבנים כראשונים ואעלה ההרה ושני הלוחות
4 בידי : ויכתב על הלוחות כמכתב הראשון את
עשרת הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך
5 האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי : ואפנה
וארדה מן ההר ואשימה את הלוחות בארון

27. זכור 62, 64, 65, 66, 127, 221. — וליעקב ‸י 64. — קשי
קשה 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. העם bis 66.
28. יכלת forte bis 66. 29. בכוחך 127.

1. לוחת — לבוחת 62 — לוחות 64, 127.
2. הלוחות 1° — הלוחת 65, 66. הלוחות 2° — הלוחת 65.
3. לוחות 64, 127. הלוחות — הלוחת 65.
4. הלוחת 65. עמכם — אליכם 62, 66, 127, 221, 670.
5. הלוחת 65.

6 אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה : ובני
7 ישראל נסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן : משם
נסעו ויחנו הגדגדה משם נסעו ויחנו ביטבתה
ארץ נחליה מים משם נסעו ויחנו בעברנה
משם נסעו ויחנו בעציון גבר משם נסעו ויחנו
במדבר צן היא קדש משם נסעו ויחנו בהר ההר
וימת שם אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו :
8 בעת ההיא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת
את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו
9 ולברך בשמו עד היום הזה : על כן לא היה ללוי
חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר
10 יהוה אלהיך לו : ואנכי עמדתי בהר כימים
הראישונים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה
אלי גם בפעם ההוא ולא אבה יהוה השחיתך :
11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם הזה
ויבאו ויירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם
12 לתת להם : ועתה ישראל מה יהוה אלהיך
שאל מעמך כי אם ליראת את יהוה אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה
13 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך : ולשמר את
מצות יהוה אלהיך ואת חקתיו אשר אנכי מצוך

6. ממסירות 64.
7. ביטיבתה 62. נחליה — ה ‸ 61, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 333. בעיציון 183.
8. ולעמד — לעמד 62.
10. השחיתך — אשחיתך 221.
11. לאבותם 61, 62, 64, 65, 66, 127.
12. בכל דרכיו — בדרכיו 127.
13. אלהיך — אלהיכם 299. חקותיו 65.

14 היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי
15 השמים הארץ וכל אשר בה : רק באבתיך חשק
יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם
16 מכל העמים כיום הזה : ומלתם את ערלת
17 לבבכם וערפכם לא תקשו עוד : כי יהוה אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדון האדונים האל הגדול
והגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח
18 שחד : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת
19 לו לחם ושמלה : ואהבתם את הגר כי גרים
20 הייתם בארץ מצרים : את יהוה אלהיך תירא
21 ואתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע : הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות ואת
22 הנוראות האלה אשר ראו עיניך : בשבעים נפש
ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך
ככוכבי השמים לרב :

CAP. XI. יא

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו חקתיו
2 ומצותיו ומשפטיו כל הימים : וידעתם היום כי
לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו
את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו ואת ידו
3 החזקה ואת זרועו הנטויה : את אתתיו ואת
מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה ולכל

15. באבותיך 62, 64. בככם primo בכל 64.
17. והגיבור 62, 65, 66, 183.
21. הוא — והוא 64. והוא — הוא 61. 22. אבותיך 62.

1. ומצתיו 64.
3. אתתיו — אתותיו 61, 62, 64, 66 — אותותיו 127 — אותתיו 183.
3, 4. עשה - - (5) - - בתוך ^ 127.

4 ארצו : ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם
5 אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה : ואשר
עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה :
6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן
אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת כל
האדם אשר לקרח ואת בתיהם ואת אהליהם ואת
7 כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל : כי
עיניכם הראות את כל מעשה יהוה הגדול
8 אשר עשה : ושמרתם את המצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
9 ולמען תאריכון ימים על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיכם לתת לזרעם ארץ זבת חלב
10 ודבש : כי הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה
לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר
11 תזרע את זרעך והשקית ברגליך כגן הירק : והארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
12 ובקעות למטר השמים תשתה מים : הארץ אשר
יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך
13 בה מראשית השנה ועד אחרית השנה : והיה
אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם לעבדו

6. בני אליאב ‸ 64. לקירח 299.
8. המצוה — כל המצוה 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 363.
9. ולמען — ו ‸ 221. לאבותיכם 62. 11. אשר bis 66.
12. הארץ — ה ‸ 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
13. ולעבדו 363 Houb.

בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתן מטר ארצך 14
בעתו יורא ומלקוש ואספת דגניך תירשך ויצהרך :
ונתן עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת : 15
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם 16
אלהים אחרים והשתחויתם להם : וחרה אף 17
יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהר מעל
הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את 18
דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידיכם והיו לטטפות בין עיניכם :
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך 19
בביתך בלכתך בדרך בשכבך ובקומך : וכתבתם 20
על מזוזות ביתך ובשעריך : למען ירבון ימיכם 21
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ : כי אם 22
שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה אתכם היום לעשותה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו : והוריש 23
יהוה את כל הגוים האלה מלפניך וירשתם

14. דגניך — י ^ 65, 66, 127, 183, 221, 333 — דינך 64, 504. תירושך 62.

16. והשתחויתם — ם ^ 66 — והשתחוים 62.

17. וחרה — והרה 183.

18. ועל נפשכם ^ 64.

20. מזוזת ∞ מזוות 62, 64, 65, 66, 221, 333, 504. בתיך — בתוך 64. ובשעריך — ש ^ 127.

21. לאבותיכם 62.

22. ללכת — וללכת 127. ולדבקה — ולהדבקה 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670,

23. והוריש 64, 65, 127, 183, 221.

24 גוים גדלים ועצומים ממך : כל המקום אשר
תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון
ומן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
25 גבולכם : לא יתיצב איש לפניכם פחדכם
ומראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

Sectio Legis XLVII. פרשה ראה

26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה :
27 את הברכה אשר תשמעון אל מצות יהוה
28 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה
אם לא תשמעון אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת
29 אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם : והיה
כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גריזים
30 ואת הקללה על הר עיבל : הלוא הם בעבר
הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני היושב
בערבה מול הגלגל אצל אלון מורא מול שכם :
31 כי אתם עברים את הירדן לבוא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה
32 וישבתם בה : ושמרתם לעשות את כל החקים
ואת כל המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום :

24. יהיה 1° ^ 65.
26. ברכה ^ 61.
30. היושב — ו ^ 61, 64, 66, 221.
32. ושמרתם — *ושמרתם 61.

CAP. XII. יב

אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות 1
בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה : אבד 2
תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן : ונתצתם 3
את מזבחתיהם ושברתם את מצבתיהם ואשריהם
תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את
שמם מן המקום ההוא : לא תעשו כן ליהוה 4
אלהיכם : כי אם אל המקום אשר בחר יהוה 5
אלהיכם מכל שבטיכם לשים את שמו שם
לשכינו תדרשו ובאתם שמה : והבאתם שמה 6
עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומתיכם
ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם :
ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל 7
משלח ידיכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
אלהיך : לא תעשו ככל אשר אנחנו עשים פה 8
היום איש כל הישר בעיניו : כי לא באתם עד 9
עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיכם

1. אלה primo bis 64. תשמרו — תשמרון 62. אבותיך 62, 64. לך ^ 183.
2. יורשים 64. ההרים — החרים 221. הגבעות — הגבהות 64 — ע ^ 221.
3. ונתצתם — ונטצתם 62. מזבחותיהם 61, 221. ואשירהם 504. ופסלי 221.
4. כן ^ 64.
5. לשכינו — י ^ 61, 65, 66.
6. עלותיכם 64. מעשרותיכם 64. תרומתיכם — ו ^ 65. ונדריכם ^ 62 — ד sup. ras. 61. ובכורות 64, 66, 127.

10 נתן לכם : ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
11 מכל איביכם מסביב וישבתם בטח : והיה המקום
אשר בחר יהוה אלהיכם בו לשכן את שמו
שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה
אתכם עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומתיכם
ונדבתיכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה :
12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם
עבדיכם ואמתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין
13 לו חלק ונחלה אתכם : השמר לך פן תעלה
14 עלתיך בכל המקום אשר תראה : כי אם במקום
אשר בחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך
15 ושם תעשה את כל אשר אנכי מצוך : רק בכל
אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו
16 כצבי וכאיל : רק הדם לא תאכל על הארץ
17 תשפכנו כמים : לא תוכל לאלך בשעריך מעשר
דגניך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל
18 נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידיך : כי אם
לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר בחר יהוה

10. אלהיכם - - (6) - - ועברתם ^ 62.
11. בו ^ 65. שם 2° — שמה 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670. עלותיכם 64. ומעשרותיכם 64. ונדבתכם 363 Mor.
12. ואמתיכם — ואמהתיכם 127, 333, 504.
13. עלותיך 64, 221. 14. עלותיך 64.
15. נפשך ^ 65. יהוה ^ 127.
17. לאלך — לאכל 62, 64, 65, 66, 127, 221, 363. דגניך —ב ^ 62, 64, 65, 66, 221. תירושך — ו ^ 64, 65, 66, 127, 183, 221. ובכרות — ובכורות 62, 64, 127, — ובכורת 66.
18. לפני 1° — לפני * 65,

אלהיך בו אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
19 ידיך : השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על
20 אדמתך : כי ירחיב יהוה אלהים את גבולך
כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך
21 לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר : כי ירחק
ממך המקום אשר בחר יהוה אלהיך לשכן את שמו
שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך :
22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו
23 הטמא בך והטהור יאכלנו יחדו : רק חזק לבלתי
אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש
24 עם הבשר : לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים :
25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה
26 הישר בעיני יהוה : רק קדשיך אשר יהיו לך
ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר בחר יהוה :
27 ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר
28 תאכל : שמור ושמעת ועשית את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום למען ייטב לך
ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הישר והטוב
29 בעיני יהוה אלהיך : כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אתם

18. ואמתך — ו ^ 299.
20. אלהים — אלהיך 62, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb.
תאכל — כל sup. ras. 62.
21. יהוה 2° ^ 62.
22. יחדו ^ 299.
25. בעיני — בעני 127.
27. עלותיך 64.
28. שמעת 363 Houb.

30 מפניך וירשת אתם וישבת בארצם : השמר לך
פן תנקש אחריהם אחרי השמידם מפניך ופן
תדרש לאלהיהם לאמר איך יעבדו הגוים האלה
31 את אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא תעשה כן
ליהוה אלהיך כי את כל תועבת יהוה אשר שנא
עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם
32 ישרפו באש לאלהיהם : את כל הדבר אשר אנכי
מצוך היום אתו תשמרו לעשות לא תוסיפו עליו
ולא תגרעו ממנו :

CAP. XIII. יג

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך
2 אות או מופת : ובא האות והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
3 ונעבדם : לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או
אל החלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם
אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם
4 בכל לבבכם ובכל נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם
תלכון ואתו תיראון ואת מצותיו תשמרון ובקולו
5 תשמעון ואתו תעבדו ובו תדבקון : והנביא ההוא
או החלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה
על יהוה אלהיך המוציאך אתכם מארץ מצרים
והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך

30. השמידם — י‸ 65.
31. תועבות 221. בנותיהם 64.
31, 32. אנכי - - (13) - - לאלהיהם ſup. raſ. 127.
32. תסיפו 299.

1. חלום — החלם 363 Houb.
2. ובא — ובא אליך 65. 5. סרה — סרח 183.

יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך :
כי יסיתך אחיך בן אביך או בן אמך או בנך או 6
בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבתיך : מאלהי העמים אשר 7
סביבתיכם הקרובים אליך או הרחוקים ממך מקצה
הארץ ועד קצה הארץ : לא תאבה אליו ולא 8
תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו לא תחמל ולא
תכסה עליו : כי הרג תהגרנו ידך תהיה בו 9
בראישונה להמיתו ויד כל העם באחרנה :
וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה 10
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : וכל 11
ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו עוד לעשות
כדבר הרע הזה בקרבך : כי תשמע באחת עריך 12
אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר :
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי 13
עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
לא ידעתם : ודרשת וחקרת ושאלת הייטב והנה 14
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך :
הכה תכה את ישבי העיר ההיא לפי חרב החרים 15

6. ואבותיך 62.
7. סביביתכם 221. הרחוקים — ו ^ 66, 221.
8. לא 2° — ולא 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 670.
9. תהגרנו ∾ תהרגנו 61, 62, 64, 65, 66, 127, 221, 363 Houb. בו ^ 64.
10. להדיחך ∾ להדחיך 65.
11. ישראל — העם 62.
12. לך ^ 62.
13. בליעל ∾ בלעיל 64, 65, 127, 183, 221. וידיחו — וידיהו 65. יושבי 64.
14. וחקרת — ואקרת 183 — ועקרת 221. התועבה — ע ^ 65.
15. יושבי 61, 62, 64.

אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב :
16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש
את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
17 והיתה תל עולם לא תבנה עוד : ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן
לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך :
18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר והטוב בעיני
יהוה אלהיך :

CAP. XIV. יד

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא
2 תשימו קרחה בין עיניכם למת : כי עם קדש
אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה אלהיך להיות
לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה :
3,4 לא תאכלו כל תועבה : וזאת הבהמה אשר
5 תאכלו שור ושה כשבים ושה עזים : איל וצבי
6 ויחמור אקו ודישון תאי וזמר : וכל בהמה
מפריסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות
7 מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו : אך את זה

16. ליהוה — אל יהוה 65.
17. לאבותיך 62.

1. תתגדדו — תגדדו 221.
2. סגולה 61, 62, 64, 65, 127, 221.
3. לא bis 64.
4. הבהמה — הבימה 62.
5. אקו — ואקו 61, 221, 670 — עקו 363 Houb. forte תאי
ותאי 61 — תהי 221.
6. וכל — ו ‸ 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
ושסעת ∾ ושעסת 65. מעלות 62, 183, 221.

לא תאכלו ממעלה הגרה וממפרסי הפרסה את
הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
8 הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם : ואת
החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה
והוא גרה לא יגור טמא הוא לכם מבשרם לא
9 תאכלו ובנבלתם לא תגעו : ואת זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו :
10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
11 12 הוא לכם : כל צפור טהרה תאכלו : וזה אשר
לא תאכלו מהם את הנשר ואת הפרס ואת
13 14 העזניה : ואת הדאה ואת האיה למינה : ואת
15 כל ערב למינו : ואת בת היענה ואת התחמס
16 ואת השאף למינו ואת הנץ : ואת הכוס ואת
17 השלך ואת הינשוף ואת התנשמת : ואת
18 הקאת ואת הרחמה : ואת החסידה והאנפה
19 למינה ואת הדגיפת ואת העטלף : וכל שרץ
20 העוף טמא הוא לכם לא תאכלו מהם : כל
21 עוף טהור תאכלו : לא תאכלו כל נבלה לגר

7. ממעלה — ממעלי 62, 65, 127, 183, 670. וממפריסי 61, 64, 65, 127, 183. מעלה — מעלי 61, 127. גרה ^ 64.

8. שסע — ושסע 66 — ושמע 363 Houb. יגור — תגור 299. לכם — לכך 363 Mor.

12. העזניה — האזניה 65. 13. האיה — העיה 221.

15. היענה — יענה 299. התחמוס 62, 64, 65, 127, 183, 221. השאף — השחף 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221.

16. הינשוף ∾ הינושף 221 — הפנשוף 504.

17. הקאת — הקחת 127.

18. והאנפה — ואנפה 64. הדגיפת — ד ^ 64 — הדוגיפת 62, 127, 197, 364, 503 — הדוגפת 183 — י ^ 333.

19. וכל — ו ^ 62, 66, 183, 670.

אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכרה לנכרי
כי עם קדש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי
22 בחלב אמו : עשר תעשר את כל תבואת זרעך
23 יוצא השדה שנה בשנה : ואכלתו לפני יהוה
אלהיך במקום אשר בחר יהוה אלהיך לשכן את
שמו שם מעשר דגניך תירשך ויצהרך ובכרות
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
24 כל הימים : וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל
שאתו כי ירחק ממך המקום אשר בחר יהוה
אלהיך לשכן את שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך :
25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום
26 אשר בחר יהוה אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ביין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
27 ושמחת אתה וביתך : והלוי אשר בשעריך לא
28 תעזבנו כי אין לה חלק ונחלה עמך : מקץ שלש
שנים תוצא את כל מעשר תבואתך בשנה ההיא
29 והנחתו בשעריך : ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה
עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך
אשר תעשה :

23. דגניך — י ^ 62, 64, 66, 127, 221, 670 — דגינך 65 — דיגנך 504. ובכרות — ובכורות 64, 65, 127 — ובכורר 66 — ובכוררת 62.

25. בכסף — הכסף 65. בו ^ 65.

26. ביין — וביין 221.

27. לה — לו 62, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

28. תוציא 65.

29. אלהיך ^ 65.

CAP. XV. יה

1,2 מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה
שמט כל בעל משא ידו אשר ישא ברעהו לא יגש
3 את רעהו את אחיו כי קרא שמטה ליהוה : את
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך :
4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברוך יברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
5 לרשתה : רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
6 מצוך היום : כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
7 בגוים רבים ובך לא ימשלו : כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחת שעריך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תכפץ
8 את ידך מאחיך האביון : כי פתח תפתח ידך לו
9 והעביט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו : השמר
לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרובה
שנת השבעה שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך
10 חטא : נתן תתן לו ולא ירע בלבבך בתתך לו
כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל

2. יגיש 62, 64, 65, 221.
3. תגיש 62, 64, 65, 66, 127, 221. 4. יברכך ^ 65.
5. תשמע ^ 65. לעשות — ולעשות 64, 65, 127, 183, 670.
6. תיעבט 62, 127. 7. אלהיך ^ 65.
8. והעביט — ו ^ 62, 65, 221, 670.
9. בליעל ∾ בלעיל 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
השבעה — השבע 183, 221. האביון — ו ^ 127.
10. נתון 127. יברכך — יברך 127.

11 מעשיך ובכל משלח ידיך : כי לא יחדל האביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
12 ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך : כי ימכר
לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים
13 ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך : וכי
14 תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו רקים : העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך כאשר ברכך יהוה
15 אלהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את
16 הדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך לא אצא
מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך :
17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
18 עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן : ולא יקשה
בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר
שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
19 אשר תעשה : כל הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד
20 בבכור שורך ולא תגז את בכור צאנך : לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר בחר
21 יהוה אתה וביתך : וכי יהיה בו מום פסח או עור
או כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך :

10. יד*יך — ידיך 127.
12. השבעית 183. חפשי — חפשה 221.
13. חפשי — חפשה 221. רקים ∾ ריקם 65, 66, 127.
15. ויפדך יהוה אלהיך ‸ 65. ויפדך — והפדך 127.
16. ואת — ואת ********** 62.
18. משנה — משני 504. 20. שנה בשנה ‸ 65.
20, 21. וביתך : וכי ‸ 65.
21. תזבחנו — ז ‸ 127.

CAP. XV. יה

1,2 מקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משא ידו אשר ישא ברעהו לא יגש
3 את רעהו את אחיו כי קרא שמטה ליהוה : את
הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך :
4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברוך יברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
5 לרשתה : רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי
6 מצוך היום : כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר
לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת
7 בגוים רבים ובך לא ימשלו : כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחת שעריך בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ
8 את ידך מאחיך האביון : כי פתח תפתח ידך לו
9 והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו : השמר
לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה
שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך
10 חטא : נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו
כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל

2. יגיש 62, 64, 65, 221.
3. תגיש 62, 64, 65, 66, 127, 221. 4. יברכך ^ 65.
5. תשמע ^ 65. לעשות — ולעשות 64, 65, 127, 183, 670.
6. תיעבט 62, 127. 7. אלהיך ^ 65.
8. והעביט — ו ^ 62, 65, 221, 670.
9. בליעל ∾ בלעיל 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
השבעה — השבע 183, 221. האביון — ו ^ 127.
10. נתון 127. יברכך — יברך 127.

11 מעשיך ובכל משלח ידיך : כי לא יחדל האביון
מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
12 ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך : כי ימכר
לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים
13 ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך : וכי
14 תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו רקים : העניק
תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך כאשר ברכך יהוה
15 אלהיך תתן לו : וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את
16 הדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך לא אצא
מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך :
17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך
18 עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן : ולא יקשה
בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר
שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל
19 אשר תעשה : כל הבכור אשר יולד בבקרך
ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד
20 בבכור שורך ולא תגז את בכור צאנך : לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר בחר
21 יהוה אתה וביתך : וכי יהיה בו מום פסח או עור
או כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך :

10. ידיך — יד*יך 127.
12. השבעית 183. חפשי — חפשה 221.
13. חפשי — חפשה 221. רקים ∞ ריקם 65, 66, 127.
15. ויפדך יהוה אלהיך ^ 65. ויפדך — והפדך 127.
16. וארת — וארת ********** 62.
18. משנה — משני 504. 20. בשנה שנה ^ 65.
20, 21. וכי : וביתך ^ 65.
21. תזבחנו — ז ^ 127.

22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל :
23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים :

CAP. XVI. ין

1 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך
כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
2 לילה : וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר בחר יהוה אלהיך לשכן את שמו שם :
3 לא תאכלו עליו חמץ שבעת ימים תאכלו עליו
מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך :
4 ולא יראה לך שאר בכל גבולך שבעת ימים ולא
ילין מן הבשר אשר תזבח בין הערבים ביום הראישון
5 לבקר : ולא תוכל לזבח את הפסח באחת שעריך
6 אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי אם במקום אשר
בחר יהוה אלהיך לשכן את שמו שם שם
תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
7 ממצרים : ובשלת ואכלת במקום אשר בחר יהוה
8 אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך : ששת
ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה
9 אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה : שבעה
שבעות תספר לך מהחלך חרמש בקמה תחל
10 לספר שבעה שבעות : ועשית חג שבעות ליהוה

23. את דמו — הדם 65.

3. מצות — מצות* 62. מצרים 2°— מצרצם 363 Mor.
4. ביום — ם primo ן 64.
6. שם 1°— שמה 64.
7. לאהליך — ה ^ 65.
9. מהחלך — ה ^ 64. בקמה — בקמאה 64.

אלהיך מסת נדבת ידיך אשר תתן כאשר ברכך
11 יהוה אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה
ובנך ובתך עבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר
והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר בחר
12 יהוה אלהיך לשכן את שמו שם : וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ושמרת ועשית את החקים
13 האלה : חג הסכות תעשה לך שבעת ימים
14 באספך מגרנך ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
15 אשר בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך
במקום אשר בחר יהוה אלהיך כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך
16 שמח : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני יהוה אלהיך במקום אשר בחר בו בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראו את פני
17 יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך :

Sectio Legis XLVIII. פרשה שפטים

18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט
19 צדק : לא תטה משפט ולא תכיר פנים ולא תקח
שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי

11. והיאלמנה 64.
14. והרג ∾ והגר 363 Houb.
15. אשר בחר ſup. raſ. 66. אלהיך 3° ‸ 62.
16. ריקים 62.
18. שופטים 61, 64, 65. ושוטרים 62, 64, 65, 127, 221.

20 צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת
21 את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : לא תטע
לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר
22 תעשה לך : ולא תקים לך מצבה אשר שנאה
יהוה אלהיך :

CAP. XVII. יז

1 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו
מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא :
2 כי ימצא בקרבך באחת שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
3 יהוה אלהיך לעבר בריתו : וילך ויעבד אלהים
אחרים וישתחוי להם ולשמש או לירח או לכל
4 צבא השמים אשר לא צויתיו : והגידו לך ושמעת
ודרשת הייטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
5 התועבה הזאת בישראל : והוצאת את האיש ההוא
או את האשה ההיא אשר עשו את הדבר הרע
הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם
6 באבנים ומתו : על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד :
7 יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
8 העם באחרנה ובערת הרע מקרבך : כי יפלא

19. צדיקים — צדקים 61, 64, 65 — די sup. ras. 127.
21. תטע — תטה 64.
22. תיקים 62. מציבה 62.

1. תועבת — תעבות 65.
2. אלהיך 1° — ך sup. ras. 61. ^ נתן לך 65.
3. ולשמש primo או לשמש 62.
5. ההוא — ההיא 221. 6. על 3° sup. ras. 65.

ממך דבר למשפט בין דם לדם ובין דין לדין ובין
נגע לנגע דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית אל
9 המקום אשר בחר יהוה אלהיך : ובאת אל
הכהנים הלוים ואל השופט אשר יהיה בימים
10 ההם ודרשו והגידו לך את דבר המשפט : ועשית
על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
בחר יהוה אלהיך ושמרת לעשות ככל אשר יורוך :
11 על פי התורה אשר יורוך ועל פי המשפט אשר
יאמרו לך תעשה ולא תסור מן הדבר אשר יגידו
12 לך ימין ושמאל : והאיש אשר יעשה בזידון לבלתי
שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך
ואל השופט ומת האיש ההוא ובערת הרע
13 מישראל : וכל העם ישמעו וייראו ולא יזידו
14 עוד : כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך
15 ככל הגוים אשר סביבתי : שים תשים עליך מלך
אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים
עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר
16 לא אחיך הוא : רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב
את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה האמר
17 לכם לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד : ולא
ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא
18 ירבה לו מאד : והיה כשבתו על כסא ממלכתו

9. השופט — ו ^ 61. ודרשו ^ 66. לך ^ 127.
12. ואל — או אל 61, 65, 66, 127, 183, 670. השופט — ו ^ 61.
מישראל — מקרבך 66.
14. וישברת — וישבתה 62. סביבותי 65.
17. וכסף — ו ^ 65. לו 2° ^ 221. מאד sup. ras. 62 — א sup. ras. 61.

וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני
19 הכהנים הלוים : והיתה עמו וקרא בה כל ימי
חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר
את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה
20 לעשותם : לבלתי ראם לבבו מאחיו ולבלתי סר
מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על כסא
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל :

CAP. XVIII. יח

1 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה
2 עם ישראל אשה יהוה ונחלתו יאכלון : ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
3 דבר לו : וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם
מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן
4 הזרוע והלחם והקבה : ראשית דגניך תירשך
5 ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו : כי בו בחר
יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לפני יהוה
אלהיך לשרתו ולברך בשמו הוא ובניו כל הימים :
6 וכי יבוא הלוי מאחת שעריך מכל ישראל אשר
הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום
7 אשר בחר יהוה : ושרת בשם יהוה אלהיו ככל

19. למען — ולמען 65.
20. ראם — א‸ 61, 62, 64, 65, 127, 221, 670. למען — ולמען 62.

1. אשה — אשי 61, 62, 63, 64, 65, 127, 183, 221.
2. הוא — א‸ 63.
3. והלחם — והלחים 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 504.
4. דגניך — י‸ 62, 63, 65, 66, 127, 183, 221.
5. ולברך — ל‸ 65. 5, 6. ימים : וכי יבו ſup. raſ. 62.
6. מאחרת — מאחד 64. אחרת שער ſup. raſ. 62.
יהוה — יהוה אלהיך 299.

8 אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה׃ חלק כחלק
9 יאכל לבד ממכרו על האבות׃ כי אתה בא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
10 כתועבות הגוים ההם׃ לא ימצא בך מעביר בנו
ובתו באש קסם קסמים מענן מנחש מכשף׃
11 חבר חבר שאל אוב וידעוני ודרש אל המתים׃
12 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה ובגלל
התועבות האלה יהוה אלהיך מורשם מפניך׃
13 14 תמים תהיה עם יהוה אלהיך׃ כי הגוים האלה
אשר אתם ירשים אתם אל המעננים ואל
הקסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך׃
15 נביא מקרב אחיך כמוני יקים לך יהוה אלהיך
16 אליו תשמעון׃ ככל אשר שאלת מעם יהוה
אלהיך בחורב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע
את קול יהוה אלהי ואת אשו הגדלה הזאת לא
17 אראה עוד ולא אמות׃ ויאמר יהוה אלי היטיבו
18 אשר דברו׃ נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו׃
19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דבריו אשר ידבר
20 בשמי אנכי אדרש מעמו׃ אך הנביא אשר יזיד

8. יאכל — יאכלון 63, 64, 65.
9. כתועבת 63, 65, 183, 221. 10. בנו ^ 66.
11. וידעוני — וידעני 61 — או ידעוני 66, 504. המתים — המיתים 61, 63, 65, 127, 183, 221.
12. תועבות 61. התועבת 63, 65, 183. מורישם 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
14. יורשים 66, 183, 221.
15. אליו — ואליו 62, 65, 127, 183, 221.
16. אוסף — אוסיף 61, 63, 66, 127, 183 — אסיף 64.
17. הטיבו 62, 65, 127, 221.

לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא :
21 וכי תאמר בלבבך איך נודע את הדבר אשר לא
22 דברו יהוה : אשר ידבר הנביא בשם יהוה לא
יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו
יהוה בזידון דברו הנביא לא תגורו ממנו :

CAP. XIX. יט

1 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה
אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם
2 ובבתיהם : שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך
3 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : תכן לך
הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה
4 אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח : וזה דבר הרצח
אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת
5 והוא לא שנא לו מתמול שלשום : ואשר יבוא
את רעהו ביער לחטב עצים ונדח ידו בגרזן לכרת
העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת
6 הוא ינוס אל אחת מן הערים האלה וחי : פן
ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו
כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות
7 כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום : על כן אנכי
8 מצוך לאמר שלש ערים תבדל לך : ואם ירחיב
יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתיך

22. תגורו—תגור 61, 62, 63, 64, 65, 127, 183. ממנו—מנו 62.

3. שמוה — ה ‸ 64, 670.
5. רעהו 1°—ו ‸ 63. והוא—הוא 65.
7. תבדיל 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 183, 221.
8. לאבתיך 1° et 2°—לאבותיך 62.

ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך :
9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר
אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת
בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על
10 השלש האלה : ולא ישפך דם נקיא בקרב ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים :
11 כי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו
והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן הערים האלה :
12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד
13 גאל הדם והומת : לא תחוס עינך עליו ובערת
14 הדם הנקיא מישראל וטוב לך : לא תסיג גבול
רעך אשר גבלו ראישונים בנחלתך אשר תנחל
15 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : לא
יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא בכל
חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי
16 שלשה עדים יקום דבר : וכי יקום עד חמס באיש
17 לענות בו סרה : ועמדו שני אנשים אשר להם
הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר
18 יהיה בימים ההם : ודרשו השפטים הייטב והנה
19 עד שקר העד שקר ענה באחיו : ועשיתם לו כאשר

9. לעשותה ^ 65. לאהבה — לאהבה ***** 63. ללכת —
ולכת 62, 127.
10. נחלה ^ 65. 11. לו — לרעהו 65.
14. לך — ***** לך 62. 15. ולכל — *** ולכל 64.
17. אנשים — האנשים 61, 64, 65, 127, 183, 221. הריב —
חריב 221. לפני 2° — ולפני 65, 127 — לפני * 61.
והשפטים — והשופטים 63, 127, 183 — השופטים 65.
יהיה — יהיו 61 — ויהיו 670.
18. השפטים — והשופטים 62 — השופטים 65, 127.
הייטב — ההייטב 65. העיד 61, 63.

20 זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : והנשארים
ישמעו ויראו ולא יוספו עוד לעשות כדבר הרע
21 הזה בקרבך : לא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל :

CAP. XX. כ

1 כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב ועם
רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
2 המעלך מארץ מצרים : והיה כקרבכם אל המלחמה
3 ונגש הכהן ודבר אל העם : ואמר אליהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם
אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תערצו ואל תחפזו
4 מפניהם : כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם
5 לכם עם איביכם ולהושיע אתכם : ודברו השטרים
אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש
ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
6 ואיש אחר יחנכנו : ומי האיש אשר נטע כרם
ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
7 ואיש אחר יחללנו : ומי האיש אשר ארש אשה
ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
8 ואיש אחר יקחנה : ויספו השטרים לדבר אל
העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב

20. והנשארים sup. ras. 62.
21. רגל — רגל 61, 62, 63, 64, 65, 66, 127, 221, 363.

5. השוטרים 62, 65, 127, 183, 221. אשר ^ 61. בית ^ 65.
לביתו — אל ביתו 504. יחניכנו 65, 127, 183.
6. נטע — נטה 63. לביתו — אל ביתו 504. אחר — אשר 65.
יחללינו 65.
7. לביתו — אל ביתו 504.
8. השומרים 62, 65, 127, 221. האיש ^ 65.

9 לביתו ולא ימים את לבב אחיו כלבבו : והיה
ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות
10 בראש העם : כי תקרב על עיר להלחם עליה
11 וקראתה אליה לשלום : והיה אם שלום תענך
ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס
12 ועבדוך : ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך
13 מלחמה וצרת עליה : ונתנה יהוה אלהיך בידך
14 והכית את כל זכורה לפי חרב : רק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך
ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך :
15 כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר
16 לא מערי הגוים האלה הנה : רק מערי העמים
האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה
17 כל נשמה : כי החרים תחרימם הכנעני והאמרי
והחתי והגרגשי והפרזי והחוי והיבוסי כאשר צוך
18 יהוה אלהיך : למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
19 אלהיכם : כי תצור על עיר ימים רבים להלחם
עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו

8. לביתו — אל ביתו 504. 9. השוטרים 62, 65, 127, 221.
10. וקראתה — ה‸ 64, 65, 333, 504.
11. למום 62, 65, 127, 183, 221, 670. 13. זכורה — ו‸ 127.
14. הנשים והטף והבהמה sup. ras. 64. והבהמה — והבה 63.
וכל — ו‸ 183, 504. אלהיך‸ 183.
15. כן — וכן 183. הערים — העמים 221. הרחוקות —
הרחקות 61, 64 — הרוחקות 221. 16. לך — ולך 66.
17. תחרימם — תחרימ**ם 61. והפרזי‸ 65 — הפר sup.
ras. 62.
18. תועבתם — תועבותם 62, 127 — תובעותם 65.
19. לתפשה — להתפשה 62, 65, 127, 221, 504, 670.

גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרית כי האדם
20 עץ השדה לבוא מפניך במצור : רק עץ אשר
תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על העיר אשר היא עשתה עמך
מלחמה עד רדתה :

CAP. XXI. כא

1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
2 לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו : ויצאו
זקניך ושטריך ומדדו על הערים אשר סביבת
3 החלל : והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו
זקני העיר ההיא עגלת בקר אשר לא עבד בה
4 ואשר לא משכה בעול : והורידו זקני העיר ההיא
את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא
5 יזרע וערפו שם את העגלה בנחל : ונגשו הכהנים
בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרת ולברך
6 בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע : וכל
זקני העיר ההיא הקרובים אל החלל ירחצו את
7 ידיהם על העגלה הערופה בנחל : וענו ואמרו ידינו
8 לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר
לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקיא

19. ואתו — אתו 63. תכרית — כר sup. ras. 127.
20. הוא — ו ^ 65. וכרת — וכרת * 62. עמך ^ 63.

1. באדמה — בהאדמה 65. לך ^ 65.
נודע — נודע ** 63.
2. זקניך forte זקיניך 127. ושטריך ^ 65 — ושוטריך 62, 127, 221.
5. פים — ופיהם 221.
6. הערופה — ערופה 63.
7. שפכו — פ primo כ 65. ועינינו — ועיני * נו 61 — ועיניו 504 — ועינו 333. ועינינו לא ראו bis 65.

בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער 9
הדם הנקיא מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה :

Sectio Legis XLIX. פרשה כי תצא

כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך 10
בידך ושבית שביו : וראית בשביו אשה יפת תאר 11
וחשקת בה ולקחתה לך לאשה : והבאתה אל תוך 12
ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה :
והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך 13
ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן
תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה : והיה 14
אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא
תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה :
כי תהיינה לאיש שתי נשים אחת אהובה ואחת 15
שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן
הבכור לשנואה : והיה ביום הנחילו את בניו את 16
אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה
על פני בן השנואה הבכור : כי את הבכור בן 17
השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא

9. תבער — תבחר 66 — תבע**ר 61 — ב eraſ. 63.
מקרבך — מ**** 61.
10. אלהיך ^ 183.
11. ולקחתה — ה ^ 65.
11, 12. לך לאשה : והב ſup. raſ. 61.
14. ושלחתה — ה ^ 66. תמכרנה — ר ^ 65. בכסף — כ ſup. raſ. 64. עניתה — י ^ 65, 66, 183.
15. תהינה 66. האהובה — האובה 127, 504. לשנואה — להשנואה 183.
16. בניו — י ^ 65. האהובה — האובה 63.
17. השנואה — ו ^ 63.

18 לו כי הוא ראשית אונו ולו משפט הבכרה : כי
יהיה לאיש בן סורר ומורא איננו שמע בקול אביו
19 ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם : ותפש
בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו אל שער
20 מקומו : ואמרו אל אנשי עירו בננו זה סורר ומורא
21 איננו שמע בקלנו זולל וסובה : ורגמהו כל
אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל
22 ישראל ישמעו ויראו : כי יהיה באיש חטא משפט
23 מות והומת ותלית אתו על העץ : לא תלין נבלתו
על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת
אלהים תלאי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה :

CAP. XXII. כב

1 לא תראה את שור אחיך או את שהו או את כל
בהמתו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם
2 לאחיך : ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו
ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך
3 אתו מעמך והשבתו לו : כן תעשה לחמורו וכן
תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר
4 תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם : לא

17. אונו — עונו 183, 333, 364. הבכרה — הבכורה 61, 62, 63, 64, 65, 127, 183.
18. ומירא — ומורה 61. 19. ותפש — ותפשו 127.
20. ומורא — ומורה 61, 63, 65. וסובה — וסובא 62, 127 — וסבא 504.
23. תלואי 61, 63, 64, 65, 127. ^ את 61.

1. שור — שור * 63. שהו — שיו 64, 65, 504. השיב 127. 2. ידעתו — ^ ע 127.
3. להמרו 65. ^ ומצאתה 127.

תראה את חמור אחיך או את שורו או את כל
בהמתו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקים תקים
5 עמו : לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש
גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה
6 אלה : כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ אפרחים או בצים והאם רבצת על
האפרחים או על הבצים לא תקח האם על
7 הבנים : שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח
8 לך למען ייטב לך והארכת ימים : כי תבנה
בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים
9 בביתך כי יפל הנפל ממנו : לא תזרע כרמך כלאים
פן תקדיש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת
10 11 הכרם : לא תחריש בשור ובחמור יחדו : לא
12 תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו : גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה :
13 14 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה : ושם לה
עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרבה אליה ולא מצאתי
15 לה בתולים : ולקח אבי הנערה ואמה והוציאו
16 את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה : ואמר

4. חמור — ח‸ 65. הקים — י‸ 64, 65.
6. בצים 127, 183. רביצרת 221. האפרחים — א‸
63 — ח‸ 221. הביצים 127, 183, 221.
תקח — שלח תשלח ארת 66.
7. וארת — על 66.
8. כי 2° ‸ 63. הנפיל 61.
12. תכסה — ס sup. ras. 62. 13. אשה‸ 63.
14. והוציא — והוצ sup. ras. 127. האשה — ה*אשה 62.
לקחתי — ל*קחתי 62.
15. והוציאו — הוציאו 61.

אבי הנערה אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה
17 לאשה וישנאה : והנה הוא שם לה עלילת דברים
לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי
18 בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני
19 העיר ההיא את האיש ההוא ויסרו אתו : וענשו
אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם
רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל
20 שלחה כל ימיו : ואם אמת היה הדבר לא
21 נמצאו בתולים לנערה : והוציאו את הנערה אל
פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה
כי עשתה נבלה בישראל להזנות את בית אביה
22 ובערת הרע מקרבך : כי ימצא איש שכב עם
אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב
23 עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל : כי יהיה
נערה בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר
24 ושכב עמה : והוצאתם את שניהם אל שער העיר
ההיא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנערה
על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך :
25 ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המארשה
והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר
26 שכב עמה לבדו : ולנערה לא תעשו דבר אין
לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו

16. וישנאה — וישנא*ה 64.
19. אתו ^ 62. כי הוציא sup. ras. 63. בתולות 62, 63, 127.
21. להזנות — ה ^ 61, 64, 65, 127, 183, 221, 670.
22. בעלת — י ^ 66. 25. הנערה — נערה sup. ras. 127.
אשר sup. ras. 127. 26. מות ^ 61.

27 ורצחו נפש כן הדבר הזה : כי בשדה מצאה צעקה
28 הנערה המארשה ואין מושיע לה : כי ימצא איש
נערה בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה
29 ונמצאו : ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה
חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענהה
30 לא יוכל שלחה כל ימיו : לא יקח איש את אשת
אביו לא יגלה כנף אביו :

CAP. XXIII. כג

1 לא יבוא פצע דכה וכרות שפכת בקהל יהוה :
2 לא יבוא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
3 יבוא לו בקהל יהוה : לא יבוא עמוני ומואבי
בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבוא להם בקהל
4 יהוה עד עולם : על דבר אשר לא קדמו אתכם
בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר
שכר עליך את בלעם בן בעור פתרה ארם
5 נהרים לקללך : ולא אבה יהוה אלהיך לשמע
אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
6 לברכה כי אהבך יהוה אלהיך : לא תדרש שלמם
7 וטובתם כל ימיך לעולם : לא תתעב אדומי כי
אחיך הוא ולא תתעב מצרי כי גר היית בארצו :
8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבוא להם

29. ענהה — ענה 61, 64, 65, 127, 183, 221, 670.
30. יקח ſup. raſ. 64. לא 2° — ולא 61, 62, 64, 66, 127, 183, 221.

1. פצע — פצה 66 ; primo 65. שפכות 62, 183.
2. ממזיר 61, 62, 127, 183, 221. גם דור ſup. raſ. 62.
3. ומואבי — ואבי * ומ 61 — מ ſup. raſ. 62.
4. פתרה — מפתרה 221. 5. אלהיך 1° ^ 127.
6. וטובותם 62. לעולם — ו ^ 64, 65.
8. יולדו — יולידו 61, 62, 64, 65, 127, 183, 221,

9 בקהל יהוה : כי תצא מחנה על איביך ונשמרת
10 מכל דבר רע : כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
טהור מקרי לילה ויצא מחוץ למחנה לא יבוא
11 אל תוך המחנה : כי אם רחץ בשרו במים ובא
12 השמש ואחרי כן יבוא אל המחנה : ויד יהיה
13 לך מחוץ למחנה ויצאת שם החוצה : ויתד תהיה
לך על אזנך והיה בשבתך החוצה וחפרת בה
14 ושבת וכסית את צאתך : כי יהוה אלהיך מתהלך
בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה
מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך :
15 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם
16 אדניו : עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחת
17 שעריך בטוב לו לא תוננו : לא תהיה קדישה
18 מבנות ישראל ולא יהיה קדיש מבני ישראל : לא
תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל
19 נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : לא
תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר
20 אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען
יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידיך על הארץ
21 אשר אתה בא שמה לרשתה : כי תדר נדר ליהוה

12. שם — שמה 183.
14. מחנך 1° — מחניך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 670.
מחנך 2° — מחניך 61, 62, 64, 65, 66, 127, 183, 221, 363 Houb. 670. 15. לא ∾ אל 62.
17. קדישה — י ^ 61, 62, 65, 183. ולא — ו ^ 61. קדיש — ^ י 61, 62, 64, 65.
18. תביא ^ 127. ומחיר — ומהר 127 — נמעיר 183.
כלב — כ ^ 61. בית — בית * 221. אלהיך primo bis 62.
תועבות 62. 19. ישך — ישיך 127.
20. למען — ע sup. ras. 64.

אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה
22 אלהיך מעמך והיה בך חטא׃ כי תחדל לנדר לא
23 יהיה בך חטא׃ מוצא שפתיך תשמר ועשית
24 כאשר נדרת ליהוה נדבה אשר דברת בפיך׃ כי
תבוא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך
25 ואל כליך לא תתן׃ כי תבוא בקמת רעך וקטפת
מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך׃

CAP. XXIV. כד

1 כי יקח איש אשה ובא אליה ובעלה והיה אם לא
תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה
2 ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃ ויצאה
3 מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃ ושנאה האיש
האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות בעלה האחרון אשר לקחה לו
4 לאשה׃ לא יוכל בעלה הראישון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה
כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיאו את הארץ
5 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃ כי יקח איש
אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל
דבר נקיא יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו
6 אשר לקח׃ לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא

22. וכי 62, 64, 183, 221, 670.
24. בכרם — כרם sup. ras. 65. רעך primo רעמך 127.
25. בקמת — בקאמת 62, 221. קמת — קאמת 62, 221.

1. והיה — י primo ה 127.
2. והלכה — וילכה 183. והיתה — ת ‸ 65.
4. לקחתה — תה sup. ras. 127. תחטיאו — י ‸ 64.
6. רחים — י ‸ 221. ורכב — כ ‸ 65.

חבל : כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל 7
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע
מקרבך : השמר בנגע הצרעת לשמר מאד לעשות 8
ככל התורה אשר יורו אתכם הכהנים הלוים
כאשר צויתים תשמרו לעשות : זכור את אשר 9
עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים :
כי תשא ברעך משאת מאומה לא תבוא אל ביתו 10
לעבט עבוטו : בחוץ תעמד והאיש אשר אתה 11
נשא בו הוא יוצא אליך את העבוט החוצה :
ואם איש עני הוא לא תשכב בעבוטו : השב 12 13
תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו
וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : לא 14
תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגריך אשר
בארצך בשעריך : ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו 15
השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא
יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא : לא יומתו 16
אבות על בנים ובנים לא יומתו על האבות איש
בחטאו יומת : לא תטה משפט גר יתום ולא 17
תחבל בגד אלמנה : וזכרת כי עבד היית במצרים 18
ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך לעשות

7. איש ^ 127. והתעמר — ואהתעמר 183.
8. צויתם 61, 64, 65, 183, 221, 670. לעשות 2° — * לעשות 61.
9. זכור — ו ^ 221.
10. עבוטו — עביטו 221.
11. יוציא 62. את ^ 183. החוצה — * החוצה 65.
12. לא — ולא 61. בעבוטו — בעביטו 221.
13. השיב 62, 127. בשמלתו — ב * שמלתו 61. צדיקה 127.
14. מגריך — י ^ 61, 64, 65, 183. 15. ולא 2° sup. ras. 61.
16. יומתו 1° et 2° ∾ ימותו 64.
18. A היית ad מצוך sup. ras. 62.

19 את הדבר הזה : כי תקצר קצירך בשדך ושכחת
עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה
יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך :
20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום
21 ולאלמנה יהיה : כי תבצר כרמך לא תעלל אחריך
22 לגר ליתום ולאלמנה יהיה : וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את
הדבר הזה :

CAP. XXV. כה

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום
2 והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע : והיה
אם בן הכות הרשע והפילו השופט והכהו לפניו
3 כדי רשעתו במספר : ארבעים יכנו לא יסף פן
יסף להכותו על אלה מכה רבה ונקל אחיך
4,5 לעיניך : לא תחסם שור בדישו : כי ישבו אחים
יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
המת החוצה לאיש זר יבמה יבוא אליה ולקחה לו
6 לאשה ויבמה : והיה הבכור אשר תלד יקום
על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל :
7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים

20. זיתיך 65, 127, 221.
21. כי תבצר primo ר וזכרת כי עבד 65. תעלל — תעולל 62, 66, 127, 183, 221 — תועלל 65.

1. ונגשו ^ אל המשפט 65. 2. השופט — ו ^ 221.
3. ונקל — ונקלה 62, 64, 183, 221.
5. ובן — ן ſup. raſ. 64.
6. ימחה — ימחי 504.

8 לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו לו זקני
עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה :
9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל
רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש
10 אשר לא יבנה את בית אחיו : ונקרא שמו
11 בישראל בית חלוץ הנעל : כי ינצו אנשים יחדו
איש ואחיו וקרבה אשת אחד להציל את אישה
12 מיד מכהו ושלחה את ידה והחזיקה בבשרו : וקצת
13 את כפה לא תחוס עינך : לא יהיה לך בכיסך
14 אבן ואבן גדלה וקטנה : לא יהיה לך בביתך
15 איפה ואיפה גדלה וקטנה : אבן שלמה וצדק יהיה
לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכון ימיך
16 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי תועבת
17 יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול : זכר
את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים :
18 אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך
19 ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בהניח
יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח :

7. לא 2° — ולא 65.
9. את ‸ 183.
14. י ‸ — ואיפה 221.
15. יארכון 62, 183.
17. זכור 62, 64, 65, 127, 183.
18. אשר — ואשר 62, 221. הנחשלים — ח ‸ 62, 127, 299.
ולא ‸ ירא אלהים 65.
19. בהניח — ח ‸ 127. יהוה 2° sup. ras. 62. תמחה — תמיח 127.

CAP. XXVI. כו

Sectio Legis L. פרשה כי תבא

1 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
2 לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת מראשית
פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום
3 אשר בחר יהוה אלהיך לשכן את שמו שם : ובאת
אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת ‸ אליו
הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ
4 אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו : ולקח הכהן
5 הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך : וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד
מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול
6 ועצום ורב : ויריעו אתנו המצרים ויעננו ויתנו
7 עלינו עבדה קשה : ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו
וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו
8 ואת לחצנו : ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובמראה גדול ובאתות ובמפתים :
9 ויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
10 ארץ זבת חלב ודבש : ועתה הנה הבאתי את
ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו
לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך :
11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך

2. בחר ‸ 65. 3. לאבותינו 62.
7. אבותינו 62, 127.
8. ובאתות — ובאותות 62, 65, 127 — ובאותת 504.
ובמופתים 62, 65, 127.
10. והשתחוית — י ‸ 127.

12 ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך : כי תכלה
לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית
שנת המעשר ונתתו ללוי לגר ליתום ולאלמנה
13 ואכלו בשעריך ושבעו : ואמרת לפני יהוה אלהיך
בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי לגר
ליתום ולאלמנה ככל מצותיך אשר צויתני לא
14 עברתי ממצותיך ולא שכחתי : לא אכלתי באוני
ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת
שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :
15 השקף ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר
16 נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב ודבש : היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת
המשפטים ושמרת ועשית אתם בכל לבבך ובכל
17 נפשך : את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
18 ולשמע בקולו : ויהוה האמירך היום להיות לו
לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו :
19 ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה
לשם ולתפארת ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך
כאשר דבר :

12. ונתתיו 127.
14. באוני — בעוני 333, 504.
15. לאבותינו 62.
16. המשפטים — ש ^ 127.
17. בקלו 64.
18. סגולה 61, 62, 65, 127. ולשמר primo לשמר 64.
19. ולתתך — ת 1° primo א 64. הגוים — ה ^ 127. לתהלה — לתחלה 62, 183, 363 Houb. ולהיותך — להיות 127.

CAP. XXVII. כז

1 ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר
את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום :
2 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות
3 ושדת אתם בשיד : וכתבת עליהן את כל דברי
התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא אל הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש
4 כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך : והיה בעברכם
את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
מצוה אתכם היום בהרגריזים ושדת אתם בשיד :
5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא
6 תניף עליהם ברזל : אבנים שלמות תבנה את
מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה
7 אלהיך : וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני
8 יהוה אלהיך : וכתבת על האבנים את כל דברי
9 התורה הזאת באר היטב : וידבר משה והכהנים
הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל
10 היום הזה נהית לעם קדש ליהוה אלהיך : ושמעת
בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקתיו
11 אשר אנכי מצוך היום : ויצו משה את העם

1. את 1° bis 64. אתכם — ם ‸ 64.
2. אשר 1° — ש forte מ 127. אתם ‸ 61. בשיד — י ‸ 64.
3. עליהן — על 65 — עלינה 64. אבותיך 64.
4. בעברכם — בערכם 127. תיקמו ∞ תקמיו 64 — תיקמו 65.
בהרגריזים — בהר גריזים 363 Houb.
5. ובנית primo ובנתה 64: עליהם — עלינה 64 — עליהן 127.
8. באיר 64. היטב — ההיטב 64.
9. נהית — נהיתה 127, 183. 10. חקותיו 61,62,64,65

12 ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את העם
על הרגריזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי
13 יהודה ויששכר יוסף ובנימים : ואלה יעמדו על
הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר זבולן דן
14 ונפתלי : וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל
15 קול רם : ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל
16 העם ואמרו אמן : ארור מקלה אביו ואמו ואמרו
17 כל העם אמן : ארור מסיג גבול רעהו ואמרו
18 כל העם אמן : ארור משגה עור בדרך ואמרו
19 כל העם אמן : ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה
20 ואמרו כל העם אמן : ארור שכב עם אשת אביו
21 כי גלה כנף אביו ואמרו כל העם אמן : ארור
22 שכב עם כל בהמה ואמרו כל העם אמן : ארור
שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמרו כל
23 העם אמן : ארור שכב עם חתנתו ואמרו כל
24 העם אמן : ארור מכה רעהו בסתר ואמרו כל
25 העם אמן : ארור לקח שחד להכות נפש דם נקיא
26 ואמרו כל העם אמן : ארור אשר לא יקים את
כל דברי התורה הזאת לעשותם ואמרו כל
העם אמן :

12. העם — ע sup. ras. 127. הרגריזים — הרגריזם 363 Mor. — הר גריזים 363 Houb. יהודה — ויהודה 62, 64, 183, 221, 670; primo 127. 13. ^ עיבל 127. זבולן — וזבולן 504. ונפתלי — פ ^ 64. 14. ^ ואמרו 65. ישראל — א ^ 64.
17. Com. ^ 221. 18. משגה — משגע 221.
19. ^ ארור מטה 65. ואמרו — אמרו 64.
20. ^ ארור שכב עם 65. כי bis 64. ^ אמן 64.
22. אחותו 62, 65, 183. אמו — עמו 64.

CAP. XXVIII. כח

1 והיה אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
ולעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
2 ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ : ובאו
עליך כל הברכות האלה והשיגוך כי תשמע בקול
3 יהוה אלהיך : ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה :
4 ברוך פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר
5 אלפיך ועשתרות צאנך : ברוך טנאך ומשארתך :
6,7 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך : יתן יהוה
את איביך הקאמים עליך נגפים לפניך בדרך אחת
8 יצאו אליך ובשבע דרכים ינוסו לפניך : יצוה יהוה
אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידיך וברכך
9 בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : יקימך יהוה
לו לעם קדש כאשר נשבע לך כי תשמר את
10 מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו : וראו כל עמי
הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך :
11 והותירך יהוה לטוב בפרי בטנך ובפרי בהמתך
ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך
12 לתת לך : יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים

1. מצוך ^ 64. ונתנך — ונתנת 64.
2. הברכות — כ ^ 127. האלה — האל*ה 64. והשיגוך — ^י
363 Houb. 3. אתה 1° — א*תה 127. אתה בעיר
— אלהבעיר 64. 4. ועשתרות — והשתרות 64.
5. טנאך ∾ טאנך 64, 65. 6. וברוך — ר primo ב 64.
7. הקאמים — הקעמים 65, 333 — א ^ 183. אחת — אחד
61. ובשבע — ובשבעה 61, 65, 127, 183 — ובשעה 64.
8. ובכל bis 65. בארץ — א ^ 64. אלהיך ^ 64.
9. לו primo bis 64. את — אל 65.
11. לטוב — ו ^ 65. האדמה — אדמה 127. לאבותיך 62, 64.
12. את השמים ^ 64. השמים — השמי*ם 62.

לתת את מטר ארצך בעתו לברך את כל
מעשה ידיך והלוית גוים רבים . ואתה לא תלוה :
13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה
ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
14 אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות : ולא
תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוך היום ימין
ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם :
15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום ובאו
16 עליך כל הקללות האלה והשיגוך : ארור
17 אתה בעיר וארור אתה בשדה : ארור טנאך
18 ומשארתך : ארור פרי בטנך ופרי אדמתך ופרי
19 בהמתך שגר אלפיך ועשתרת צאנך : ארור אתה
20 בבאך וארור אתה בצאתך : ישלח יהוה בך את
המרה ואת המהמה ואת המגערת בכל משלח
ידיך אשר תעשה עד השמידוך ועד האבידוך
21 מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני : ידבק יהוה

12. לברך — ולברך 670. רבים — רביר 64.
תלוה — תלוי 64, 221 — ה sup. ras. 127.
13. ולא 1° et 2° — ו ^ 64. למטה ^ 64. ולעשות —
ולעש**ות 127. 14. ולא — ו ^ 64.
15. מצותיו וחקתיו — חקתיו 299. מצתיו 64. וחקותיו 64.
והשיגוך — והשיגוג 64.
17. טנאך ∾ טאנך 64, 65. ומשארתך — ומשאריך 299.
18. אלפיך — אלפ*יך 127. ועשתרות 61, 62, 64, 65, 127,
221, 363.
20. ואת 1° — *ואת 61 — ו ^ 363 Houb. המהמה — ה 2° sup.
ras. 64. השמידוך — ו ^ 61, 62, 64, 65, 127, 183, 221, 670.
האבידוך — אבידך 61, 62, 64, 65, 127 — ו ^ 183, 670 —
ה ^ 221. מהר — מחר 299. מעלליך — ע sup. ras. 64.
אשר 2° ^ 64.

בך את הדבר עד כלותו אתך מעל האדמה אשר
22 אתה בא שמה לרשתה : יכך יהוה בשחפת
ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
23 ירדפוך עד אבידוך : והיו שמיך אשר על ראשך
24 נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל : יתן יהוה את
מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד
25 השמידוך : יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחת
תצא אליו ובשבע דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה
26 לכל ממלכת הארץ : והיתה נבלתך למאכל
27 לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד : יכך
יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב ובהרס אשר
28 לא תוכל להרפא : יכך יהוה בשגעון ובעורון
29 ובתמהון לבב : והיית ממשש בצהרים כאשר
ימשש העור באפלה ולא תצליח דרכך והיית רק
30 עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע : אשה תארש
ואיש אחר ישכב עמה בית תבנה ולא תשב בו כרם
31 תטע ולא תחללנו : שורך טבוח לעיניך ולא תאכל

22. יכך — יככה 61 — forte 127. בשחפת ∾ בשפחת 61, 65'
670. ובחרחר — וב ※ חרחר 64 — ח 2° sup. raf. 61 —
ובערער 504 — ובחרור 333. אבידוך — הבידוך 62, 221
— אביודך 5 ♁.

24. השמידוך — ו ‸ 61, 62, 64, 127, 183, 221, 670.

25. אחת — אחד 61. ובשבע — ובשבעה 61, 64, 65, 127,
183, 670. ממלכות 61, 62, 64.

26. למאכל — א ‸ 64. לעוף — ※ לעוף 61, 62. הארץ ‸ 64.

27. יכך — יככה 61 ; forte 127. ובגרב — וגרב 64.
ובהרס — ובחרס 61, 64, 127, 670.

28. יכך — יככה 61. בשגעון — בשגיעון 65 — בשגיען 64 —
ע sup. raf. 61. ובתמהון — ה ‸ 64 — ובתמחון 183.

29. וגזול — ז ‸ 64. 30. אשה — אשר 65.

31. שורך — ש ‸ 61. תאכל — ת sup. raf. 64.

ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך
32 נתנות לאיביך ואין לך מושיע : בניך ובנתיך נתנים
לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום
33 ואין לאל ידך : ופרי אדמתך וכל יגעך יאכל
עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל
34 הימים : והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה :
35 יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך :
36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
37 אלהים אחרים עץ ואבן : והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה :
38 זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו
39 הארבה : כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה
40 ולא תאגר כי תאכלנו התלעת : זיתים יהיו לך
41 בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך : בנים

31. חמירך 61, 62, 64, 65, 127, 183, 221. נתנות — ו sup. ras. 64 — נתונות 183 — נתינות, 221.
32. ובנתיך — ו ‸ 65 — ובניתך 64. נתינים 221. ועיניך — ע sup. ras. 64 — ועינך 221. וכליות 221. כל היום ‸ 64.
33. ופרי — ו ‸ 61, 62, 64, 65, 127, 183, 221, 670. יגעך — ג sup. ras. 64.
34. משגע — משגיע 62 — משגה 183, 221.
35. יככה — ה ‸ 64, 65, 183, 221, 670. השקים — השחקים 504.
36. יולך — יוליך 64, 65, 127, 183, 221. מלכך — ל sup. ras. 64. ואבותיך 64.
37. ולשנינה — ולשנאינה 61, 183, 333, 504 — ולשנאנה 64. ינהגך — ינחגך 64, 127, 183.
39. תגאר ∾ תאגר 61, 64, 65, 127, 221, 670.
40. לך — לך* 64. גבולך — ו ‸ 64. ישלו — ו ‸ 64 — ישעלו 127, 504 — ישעל 61, 62, 65, 183, 221, 333. זיתיך 127, 221.

42 ובנות תולד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי : כל עצך
43 ופרי אדמתך יורש הצלצל : הגר אשר בקרבך יעלה
44 עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה : הוא ילוך
ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב :
45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד
השמידוך כי לא שמערת בקול יהוה אלהיך לשמר
46 מצותיו וחקתיו אשר צוך : והיו בך לאות ולמופת
47 ובזרעך עד עולם : תחרת אשר לא עבדרת ארת
48 יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל : ועבדת
ארת איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא
ובערום ובחסר כל ונתן עול ברזל על צוארך עד
49 השמידו אתך : ישא יהוה עליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר יראה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו :
50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא
51 יחן : ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמידך
אשר לא ישאיר לך דגן ותירש ויצהר שגר אלפיך
52 ועשתרות צאנך עד האבידו אתך : והצר לך בכל
שעריך עד רדרת חומתך הגבהורת והבצרות אשר
אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל שעריך

41. תוליד 61, 62, 64, 65, 127, 183. בשבי ^ 65.
42. עציך 64. ופרי — ו ^ 221. יורייש 61, 62, 64, 65, 127, 221. 43. הגר — הגר ※ 64.
45. השמידוך — ו ^ 64. כי ^ 64. יהוה ^ 65. מצותיו — ת ^ 64. וחקותיו 64.
46. ובזרעך — ו ^ 64.
48. ועבדת — ד ^ 64. צוארך — א ^ 64.
49. לשונו 64. 49, 50. גוי - - - אשר ^ 127.
50. לזקן — לזק※ן 64.
51. ישאיר ∾ ישאר 127. האבידו — ה ^ 61, 64, 65, 127, 183.
52. והבצרות — והבצרות※ 64.

בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך : ואכלת 53
פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך במצור
ובמצוק אשר יציקו לך איביך : האיש הרך בך 54
והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר
בניו אשר יותיר : מתת לאחד מהם מבשר 55
בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך : הרכה 56
בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הציגה על
הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש חיקה בבנה
ובבתה : ובשליתה היצאת מבין רגליה ובבניה 57
אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך : אם לא 58
תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים
בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה
את יהוה אלהיך : והפלא יהוה אלהיך את 59
מכותך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות
וחלים רעים ונאמנים : והשיב בך את כל מדוי 60
מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך : גם כל 61
חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת

52. לך 3° — נתן לך 62. 53. ובנותיך 64.
54. והענג — ג sup. ras. 64. יותר 61, 62, 64, 65, 127, 183.
55. השאיר ∾ השאר 127. ובמצוק — מ ^ 183. יציק — יציקו 61, 62, 127, 183, 221, 670. איבך — איביך 363 Houb.
56. והענגה — ג sup. ras. 64. מהתענג — ה ^ 61, 65, 127, 183, 221, 333, 504 — מתענך 64 — מתהענג 363.
57. ובשליתה — י ^ 64 — ו ^ 221. היוצאת 61, 64, 65. יציק — יציקו 61, 65, 127, 183, 221, 670. מבין — י ^ 64.
58. הכתובים — ת ^ 64 — הכתובה 221.
59. ואת — ו ^ 221. זרעך ^ 64. ונאמנים — ונאנם 64.
61. כתוב — ו ^ 64.

62 יעלם יהוה עליך עד השמידך : ונשארתם במתי
מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי
63 לא שמעתם בקול יהוה אלהיכם : והיה כאשר שש
יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם כן
ישש יהוה עליכם להאביד אאכם ולהשמיד אתכם
ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה :
64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה
הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת
65 אתה ואבתיך עץ ואבן : ובגוים ההם לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב
66 רגז כליון עינים ודיבון נפש : והיו חייך תלאים
לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמן בחייך :
67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר
מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר
68 תראה : והשיבך יהוה מצרימה באוניות בדרך אשר
אמרתי לכם לא תוסיפון עוד לראותה והתמכרתם
שם לאיביכם לעבדים ולשפחות ואין קנה :

CAP. XXIX. כט

1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד

63. כאשר — ר primo ב 64. להאביד — א ‸ 64, 65.
— ולהשמיד אאכם — אתכם 61, 62, 64, 65, 127, 363.
ה ‸ 504. ונסחתם — ס ‸ 65. מעל bis 64. בא — בה 64.
64. והפיצך 61. מקצה forte מקצת 64. הארץ 1° ‸ 64.
ואבותיך 62.
65. כליון — כליו*ן 64. ודיבון — י ‸ 65 — ב ‸ 64 — ומדיבון 183.
66. חייך — חיים 183. תלואים 670. ולא — ו ‸ 65.
67. עינך 64.
68. באניות 62, 64, 65, 183, 221. ואין — ואיע 64.

1. אשר 1° ‸ 64.

2 הברית אשר כרת אתם בחורב : ויקרא משה
אל כל ישראל ויאמר אליהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ
3 מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : המסות
הגדלות אשר ראו עיניך האתות והמפתים הגדלים
4 ההם : ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים
5 לראות ואזנים לשמע עד היום הזה : ואולך
אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שמלתיכם
6 מעליכם ונעליכם לא בלו מעל רגליכם : לחם
לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי
7 אני יהוה אלהיכם : ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחון מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
8 למלחמה ונכם : ונקח את ארצם ונתנה נחלה
9 לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי : ושמרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכלו
את כל אשר תעשון :

Sectio Legis LI. פרשה אתם נצבים

10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
11 ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש
ישראל : טפכם ונשיכם וגרך אשר בקרב מחנך

3. האותות 62, 127. והמופתים 61, 62, 64, 65, 127, 221.
4. לראות ‸ 64.
5. ואוליך 61, 62, 64, 65, 127, 183, 221. שמלותיכם 61.
ונעליכם — ם ‸ 221. 6. ויין — ן ‸ 64.
8. ולחצי — ולחצי ****** 64. שבט — ש primo מ 64.
המנשי — המנשה 62, 64, 65, 127, 333, 504.
9. תשכילו 61, 62, 127, 183, 221.
10. זקניכם — וזקניכם 62. ושוטריכם 61, 62, 127, 221.
11. מחניך 61, 62, 127, 183, 221.

12 מחטב עציך ועד שאב מימיך : להעברך בברית
יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך
13 היום : למען הקים אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע
14 לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
15 הזאת : כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
16 יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום : כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת
17 אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : ותראו
את שקציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב
18 אשר עמהם : פן יש בכם איש או אשה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה
אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש
19 בכם שרש פרה ראש ולענה : והיה בשמעו את
דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום
יהיה לי כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה
20 את הצמאה : לא יאבה יהוה סלח לו כי אז
יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו
21 מתחת השמים : והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי

11. עציך — עציה 221. מימיך — מימך 221.
12. להעברך — ה‸ 61, 183, 221, 333 — להעבירך 62, 127.
13. למען — ולמען 183. לאבותיך 62.
17. גלוליהם 62, 127, 221. 18. פרה — פרע 183.
19. דברי ‸ 62. בשרירות — ו‸ 62, 221. הרוחה — ו‸ 62
— הרואה 221. הצמאה ∾ הצאמה 62.
20. לא — ולא 127, 183.
21. לרעה — ה‸ 61, 333.

ישראל ככל אלות הברית הכתובים בספר התורה
22 הזה : ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו
מאחריכם והנכרי אשר יבוא מארץ רחוקה וראה
את מכות הארץ ההיא ואת תחלאיה אשר חלא
23 יהוה בה : גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא
תזריע ולא תצמיח ולא יעלה בה כל עשב
כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבאים אשר הפך
24 יהוה באפו ובחמתו : ואמרו כל הגוים על מה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת ומה חרי האף
25 הגדול הזה : ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה
אלהי אבתם אשר כרת עמהם בהוצאו אתם
26 מארץ מצרים : וילכו ויעבדו אלהים אחרים
וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק
27 להם : ויחר אף יהוה בארץ ההיא להביא עליה
28 את כל הקללה הכתובה בספר הזה : ויתשם יהוה
מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם
29 אל ארץ אחרית כיום הזה : הנסתרות ליהוה
אלהינו והנגלאו לנו ולבנינו עד עולם לעשות את
כל דברי התורה הזאת :

21. אלות — האלות 61, 62, 127, 183, 333. הכתובים — הכתובה 61, 62, 127, 183, 221, 333.
22. תחלאיה — ח ‸ 127, 221. חלא — חלה 61, 62.
23. וצבאים — וצבוים 62 וצבואים 183, 221, 333. ובהמתו — ובאמתו 183.
24. האף — ה ‸ 61.
25. אבותם 61, 62. עמהם — ה ‸ 61, 183. בהוצאו — בהוציאו 64; primo 61.
26. ויעבדו — י ‸ 64. ידעום — ו ‸ 221.
28. באף — בחף 333. וישליכם 61, 127, 183, 221, 670. אחרית — י ‸ 61, 62, 127, 183 — החרית 221.
29. והנגלאו — והנגלאות 61, 333.

CAP. XXX. ל

1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה
והקללה אשר נתתי לפניך והשיבות על לבבך
2 בכל הגוים אשר ידיחך יהוה אלהיך שמה : ושבת
עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי
מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך :
3 ושב יהוה אלהיך את שובתך ורחמך ושב וקבצך
4 מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם
יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך
5 ומשם יקחך : והביאך יהוה אלהיך אל הארץ
6 אשר ירשו אבתיך וירשתה והרבך מאבתיך : ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען
7 חייך : ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה
8 על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך : ואתה תשוב
ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את כל מצותיו
9 אשר אנכי מצוך היום : והותירך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידיך בפרי בטנך ובפרי אדמתך ובפרי
בהמתך לטובה כי ישוב יהוה לשש עליך לטוב
10 כאשר שש על אבתיך : כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה
הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל

1. והשיבות — י ^ 61, 62, 66, 127, 221. על — אל 61, 62, 183, 221. 3. אשר — א sup. ras. 127.
5. והביאך — והיביאך 62. הארץ — ה ^ 62. אבותיך 62. מאבותיך 62.
7. את — את לך 183.
9. ובפרי ^ אדמתך 66. בהמתך — בהמתך * 62. לטוב ^ 183. אבותיך 62.

11 נפשך : כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום
12 לא נפלאת היא ממך ולא רחוקה היא : לא
בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים ויקחה
13 לנו וישמענו אתה ונעשנה : ולא מעבר לים היא
לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו
14 אתה ונעשנה : כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך
15 ובלבבך לעשותו : ראה נתתי לפניך את החיים
16 ואת הטוב ואת המות ואת הרע : אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת
בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו וחיית ורבית
וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה
17 לרשתה : ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת
18 והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם : הגדתי
לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן לבוא שמה
19 לרשתה : העדתי בכם היום את השמים ואת
הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
20 ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך : לאהבה
את יהוה אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא
חייך וארך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לכם :

11. נפלאות 221. 15. החי□ 127.
16. וללכת — ו ‸ 61, 62, 66, 127, 183, 221, 670. חקיו ומצותיו ומשפטיו ∾ וחקיו ומשפטיו מצותיו 299. אתה — את sup. ras. 61. בא — בה 61. שמה — שמה ** 62.
18. אשר ‸ 62.
19. ובחרת — ובעדת 62.
20. לשמע — ולשמע 61, 65, 66, 127. בקלו 64. ולדבקה — ולהדבקה 61, 62, 65, 66, 127, 183, 333.

CAP. XXXI. לא

Sectio Legis LII. פרשה וילך

1 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
2 ישראל : ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה
3 האמר אלי לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך
הוא העבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם ויהושע הוא העבר לפניך כאשר
4 דבר יהוה : ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיחון
ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם :
5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
6 אשר צויתי אתכם : חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמך
7 לא ירפך ולא יעזבך : ויקרא משה ליהושע ויאמר
אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תביא
את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
8 לתת להם ואתה תנחלנה אתם : ויהוה הוא
ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזבך
9 לא תירא ולא תחת : ויכתב משה את התורה
הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון

2. אליהם — ^י 64. ולבוא — ולאבוא 127, 183. האמר — ה^ה 65.
3. העבר 1° — ^ה 64. הוא 2° — והוא 127. ישמיד — ישמוד 62. הגוים — הגויום 127. ויהושע — הושע sup. ras. 61. העבר 2° — ^ה 64.
6. ואמצו — א sup. ras. 61.
7. לעיני כל ישראל ^ 62. תביא ∾ תיבא 62. העם — ה*עם 127. הזה ^ 65. תנחילנה 61, 65, 127, 183, 221.
8. הוא 2° — והוא 61, 65, 670.
9. בני ^ 127. הנושאים 61, 65.

10 ברית יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו משה
אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה
11 בחג הסכות : בבוא כל ישראל להראות את פני
יהוה אלהיך במקום אשר בחר יקרא את התורה
12 הזאת נגד כל ישראל באזניהם : הקהל את העם
האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען
ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהיכם
13 ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת : ובניהם
אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה
אלהיהם כל הימים אשר הם חיים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה :
14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למות קרא
את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וילך משה
15 ויהושע ויתיצבו באהל מועד : ויראה יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל :
16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם
העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא
בא שם בקרבו ועזבני והפרו את בריתי אשר
17 כרתי אתו : וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיו לאכלה ומצאהו רעות

11. יקרא — ויקרא 363 Houb. ^ נגד כל ישראל 61.
12. בשעריך — ^י 64 — בשערכך 127. ויראו 363 Houb.
^ יהוה 333. אלהיכם — אלהיהם 61, 333, 504. Post
אלהיהם 32 lit. eras. 61. הזאת — הז*את 127.
14. קרא — קרי 62 — קרה 183.
15. ויראה — ^ ה 65, 127, 183. על — אל 62, 65, 127, 183.
16. ^ עם 127. אבותיך 221. וזנה — וזנ*ה 127. בא —
בה 62. שם — שמה 62, 221, 670. והפרו — והיפירו
62 — והפירו 65. 17. וחרה — ^ ה 183.
ועזבתים — ^ י 62, 65, 670. והיו — ו 2° sup. ras. 64.

רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלוא על כי אין
18 אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה : ואנכי אסתר
הסתיר פני מהם ביום ההוא על כל הרעה אשר
19 עשו כי פנו אל אלהים אחרים : ועתה כתבו
לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
ושימה בפים למען תהיה לי השירה הזאת לעד
20 בבני ישראל : כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
לאבתיו לתת להם זבת חלב ודבש ואכל ושבע
ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצוני
21 והפרו את בריתי : והיה כי תמצאנה אתו רעות
רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי
לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא
עשה היום בטרם אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי
22 לאבתיו : ויכתב משה את השירה הזאת ביום
23 ההוא וילמדה את בני ישראל : ויצו את יהושע
בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא את בני
ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה
24 עמך : ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה
25 הזאת על ספר עד תמם : ויצו משה את הלוים
26 נשאי ארון ברית יהוה לאמר : לקחו את ספר
התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה

17. מצאוני — ו ^ 183.
18. אסתר — הסתר 127, 504. הסתיר — אסתר 127 —— אסתיר 183.
19. ושימה — ו ^ 62, 127, 183, 670. בפים — בפיהם 333.
20. אביאנו — אבינו 62. ואכל — ו ^ 127. ועבדום ∾ ועבודם 62. והפירו 62.
21. השירה ∾ השריה 183. 23. תביא ∾ תיבא 62.
26. מציד 62, 127, 183.

אלהיכם והיה שם בך לעד : כי אנכי ידעתי את 27
מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום
ממרים הייתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי :
הקהלו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם 28
ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם
את השמים ואת הארץ : כי ידעתי אחרי מותי 29
כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי
אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי
תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה
ידיכם : וידבר משה באזני כל קהל ישראל את 30
דברי השירה הזאת עד תמם :

CAP. XXXII. לב

Sectio Legis LIII. פרשה האזינו

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פיי : 1
יערף כמטר לקחי ותזל כטל אמרתי 2
כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב :
כי בשם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינה : 3
הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט 4
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא :

27. בעודני — ע ^ 62.
28. הקהלו — הקילו 62. ושוטריכם 62, 127, 183.
29. מן — מן** 62. וקרתה — וקראתה 127, 183, 670.

1. האזינו — א ^ 62.
2. ותאזל 127, 183, 670. אמירתי 62, 127. כשעירים —
ע ^ 62. וכרביבים — וכראבבם 62.
3. כי ^ 64. לאלהינה — לאלהינו 127, 363 — לאלהנו 62.
4. דרכיו — ו ^ 183.

5 שחתו לא לו בני מום דור עקש ופתלתל :
6 הליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכוננך :
7 זכרו ימות עולם בינו שנות דור ודר
שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך :
8 בהנחיל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבולת עמים למספר בני ישראל :
9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו ישראל :
10 יאמצהו בארץ המדבר ובתהללות ישמנהו
יסבבנהו ויבוננהו ויצרנהו כאישן עינו :
11 כנשר יער קנו ועל גוזליו ירחף
יפרש כנפיו ויקחהו ישאהו על אברתו :
12 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר :
13 ירכבהו על במתי הארץ יאכילהו תנופת שדי
ייניקהו דבש מסלע ושמן מחלמש צור :
14 חמת בקר וחלב צאן עם חמת כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה עמר יאכל יעקב וישבע :
15 ישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית

6. הוא 2°— והוא 127. ויכוננך — יכוננך 62.
7. שנת sup. ras. 62. דור — ו ^ 62, 64, 183. ודר — ודור
62. ויאמרו — י ^ 64.
8. גבולות 62.
10. יאמצהו — א ^ 64 — ימיצהו 62. ישימנהו 127. יסבבנהו
— ויסובבנהו 62. ויצרנהו — יצירנהו 183 — יצרנהו 504.
11. יעיר 62,127,183. ישאהו — וישאהו 127. אבירתו 127,183.
13. ירכיבהו 62. יאכלהו 127, 183. שדי — שדה 127, 183.
מחלמיש 62, 127, 183.
14. חטה — הטה 62. ענב — ענבים 183.
15. ויבעט ∾ ויעבט 62. שמנת — שמנתה 62.

ויטש אלה עשהו   וינבלו צור ישעתו :

16 ויקניאהו בזרים   ובתועבות יכעיסהו :

17 יזבחו לשדים לא אלה   אלהים לא ידעום

חדשים מקרב באו   לא שערום אבתיכם :

18 צור ילדך תשא   ותשכח אל מחללך :

19 וירא יהוה וינאץ   מכעס בניו ובנתיו :

20 ויאמר אסתיר פני מהם   ואראה מה אחריתם

כי דור הפכות הם   בנים לא אמן בם :

21 הם קנאוני בלא אל   כעסוני בהבליהם

ואני אקניאם בלא עם   בגוי נבל אכעיסם :

22 כי אש קדחה באפי   ותוקד עד שאל תחתית

תאכל ארץ ויבולה   תלהט מוסדי הרים :

23 אספה עליהם רעות   וחצי אכלה בם :

24 מזה רעב לחמו   רשף קטף מררים

ושן בהמות אשלח בם   עם חמת זהלי עפר :

25 מחוץ תשכל חרב   ומהדרים אימה

גם בחור גם בתולה   וינק עם איש שיבה :

26 אמרתי אפי הם   אשבית מאנוש זכרם :

16. ויקניאהו — יקנהו 62 — יקניהו 127 — יקניאהו 183. ובתועברת 127.

17. לשידים 62. לא 3° — ולא 127.

18. תשא — תשה 221.   19. מכעס — מכעוס 183.

20. ואראה — ה ^ 183. בנים — ובנים 183.

21. אקניאם — אקניהם 62, 127, 183, 333, 670. בגוי — ובגוי 127. אכעיסם — הכעיסם 127 — אכיעסם 62.

22. שאול 127, 183. תלהט — ותלהט 127 — תלחט 62, 183. הרים — ההרים 183, 333.

24. זהלי — זחלי 62, 183, 333.

25. מחוץ — ומחוץ 62, 127. ומהדרים — ומחדרים 62, 127, 183, 333. אימה — חימה 62. עם — אם 62.

27 לו לא כעס איבי אגור פן ינכרו צרינו
פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל זאת :
28 כי גוי אבד עצותיהם ואין בהם תבונה :
29 ולא חכמו וישכלו זאת יבינו לאחריתם :
30 איך ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה
אם לא צורם מכרם ויהוה הסגירם :
31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פללים :
32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמות עמרה
ענביהם ענבי ראש ואשכלי מררות למו :
33 חמת תנינים יינם וראש פתנים אך זרי :
34 הלוא הוא כנוס עמדי חתום באוצרותי :
35 ליום נקם ושלם לעת תמוט רגלם
כי קרוב יום אידם וחש עתידות למו :
36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם
כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב :
37 ואמרו איה אלהימו צור חסיו בו :
38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסכם
יקומו ויעזרוכם יהיו עליכם סתרה :
39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי

27. כעוס 183. איוב — איבי 183.
28. עצותיהם — עצותם 183.
29. ולא — ו‸ 62, 127, 183, 670. וישכלו — וישכילו 62, 127.
לאחריתם — לא לאחריתם 62.
30. ייניסו 183. אם — עם 62.
31. פלליכם primo פלילים 64.
32. למו — ל‸ 62.
34. באוצרותי — בוצרתי 62 — באוצרתי 61 — באו*צרתי 127 :
35. אידם — עדים 183 — עידם 333. עתידות — ו‸ 62.
37. איה — היה 61.
38. יהיו — ויהיו 127.

אני אמית ואחיה   מחצתי ואנכי ארפא
ואין מידי מציל :
40 כי אשא אל השמים ידי   ואמרתי חי אנכי לעלם :
41 אם שנתי ברק חרבי   ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי   ולמשנאי אשלם :
42 אשכיר חצי מדם   וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה   מראש פרעת אויב :
43 הרנינו גוים עמו   כי דם עבדיו יקם
ונקם ישיב לצריו   וכפר אדמת עמו :

44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת
45 באזני העם הוא ויהושע בן נון :   ויכל משה
מדבר את הדברים האלה אל כל ישראל :
46 ויאמר אליהם שימו לבבכם על כל הדברים אשר
אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם
47 לשמר ולעשות את כל דברי התורה הזאת : כי
לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
תאריכון ימים על האדמה אשר אתם עברים
48 את הירדן שמה לרשתה :   וידבר יהוה אל משה
49 בעצם היום הזה לאמר :   עלה אל הר העברים
הזה הר נבא אשר בארץ מואב אשר על פני יריחו

40. לעולם 61, 62, 127, 183.
41. אשיב — השיב 61.   ולמשנאי ∾ ולמשאני 61.
42. מדם 1° — מ sup. raf. 61.   מראש — ומראש 127.
פרעת — פרחת 183.   אויב ∾ איזב 183.
43. אדמת — א*דמת 127.   44. השירה sup. raf. 62.
ויהושע — ה‸ 61.   45. את — על 299.
47. ריק 61, 62, 183, 333.   ובדבר — והבדבר 183.
תאריכון — י‸ 61.   48. הזה — זה sup. raf. 61.
49. פני sup. raf. 62.   יריחו — ירחו 64 — ירחיו 62, 333.

וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
50 לאחזה׃ ומות בהר אשר אתה עלה שמה והאסף
אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף
51 אל עמו׃ על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם
52 אתי בתוך בני ישראל׃ כי מנגד תראה את
הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן
לבני ישראל׃

CAP. XXXIII. לג

Sectio Legis LIV. פרשה וזאת הברכה

1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את
2 בני ישראל לפני מותו׃ ויאמר

יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו
הופיע מהר פארן ואתו מרבבות קדש
3 מימנו אש דת למו׃ אב חובב עמים
וכל קדשיו בידך והם תכו לרגליך
4 ושאו מדברתיך׃ תורה צוה לנו משה
5 מורשה קהלת יעקב׃ ויהי בישרון מלך
בהתאסף ראשי העם יחדו שבטי ישראל׃

49. וראה — ור*אה 61. 50. שמה — ה‸ 61, 127, 670.
51. צן — ן sup. ras. 61.

2. בא — בה 183. הופיע — והופיע 197. מימנו 61, 62, 65, 127, 333, 363 Houb. אש דת — אשדת 61, 333, 363 Houb. — אשדות 65, 127.
3. אב — אף 61, 62, 65, 127, 183, 333. מדברתיך — מדברותיך 65, 197 — מדברתך 183.
5. בהתאסף — בהת*אספו 333 — בהתאספו 364 — בעת אספו 65. יחדו — יחדיו 299.

יחי ראובן אל ימות ויהי מאתו מספר : 6
וזאת ליהודה ויאמר 7
שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנה
ידו ריב לו ועזר מצריו תהיה :
וללוי אמר 8
תמיך ואריך לאיש הסידך
אשר נסיתהו במסה ותריבהו על מי מריבה :
האמר לאביו ולאמו לא ראיתי 9
ואת אחיו לא הכר ואת בנו לא ידע
כי שמרו אמירתך ובריתך ינצרו :
יורו משפטיך ליעקב ותורותך לישראל 10
ישימו קטרה באפך וכליל על מזבחך :
ברך יהוה חילו ופעל ידו תרצה 11
מחץ מתני קמיו ומשנאיו מי יקימנו :
ולבנימים אמר 12
יד יד יהוה ישכן לבטח
וחופף עליו כל היום ובין כתפתיו שכן :
וליוסף אמר 13
מברכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת :
וממגד תבואת שמש וממגד גרושי ירחים : 14
ומראש הררי קדם וממגד גבעת עולם : 15

6. יחי — יהי 61. ואל — אל 61, 62, 65, 127, 183, 197, 670.
7. תביאנה — תיבינה 62. ריב — ‸י 62.
8. ואוריך 62, 65, 197. הסידך — חסידך 61, 127, 670.
נסתהו 197. 9. הכיר 197. אמרתך 61, 64.
10. ותורותך — ותוריך 62 — ותורותיך 197 — ותורתיך 61, 65,
127 — ותורתך 183. באפיך 64.
11. ופעל — ו‸ 61. 12. כתפותיו 65, 183. 13. רביצת 65.

16 וממגד ארץ ומלואה ורצון שכן סנה
תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו :
17 בכור שור הדר לו וקרני ראמי קרניו
בהם עמים ינגח יחדו אפסי הארץ
הם רבבות אפרים והם אלפי מנשה :
18 ולזבולן אמר
שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך :
19 עמים הרי יקראו ושם יזבחו זבחי צדק
כי שפע ימים יינק ושפוני טמוני חול :
20 ולגד אמר
ברוך מרחיב גד כלביה שכן טרף
21 זרוע וגם קדקד : וירא ראשית לו
כי שם חלקת מחוקק ספון ויתא ראשי העם
צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל :
22 ולדן אמר
דן גור אריה יזנק מן הבשן :
23 ולנפתלי אמר
נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה
ימה ודרום יירש :

16. ארץ — הארץ 65. שכן — ב ^ 65. סנה — סני 61.
נזיר — י ^ 183.
17. הדיר 62. וקרני — ו ^ 65. ראמי — א ^ 65. ינגח —
ינגע 61, 62, 183.
18. בציאתך 62.
19. וזבחו 64. זבחי ∞ זביח 65. שפע — שפה 62, primo 65.
20. טרוף 61, 65, 127, 183. וגם — ו ^ 61, 62, 65, 127, 183,
670. קדקד ^ 61. חלקת - - - - 20, 21.
21. מחוקק — ח ^ 65. צדיקת 61, 62, 65.
22. גור 61, 62, 65, 127, 183.
23. שבע — שבי 62, 65. יהוה ^ 65.

24 ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר
ויהי רצוי אחיו   וטבל בשמן רגליו :
25 ברזל ונחשת מנעליך   וכימיך רביך :
26 אין כאל ישרון   רכב שמים בעזרך
ובגאתו שחקים :
27 מענה אלהי קדם   ומתחת זרעתו עולם
ויגרש מפניך אויב   ויאמר השמיד :
28 וישכן ישראל בטח   בדד עין יעקב
על ארץ דגן ותירש   ואף שמיך יערפו טל :
29 אשרך ישראל   מי כמוך עם
הנושע ביהוה מגן עזרך   ואשר חרב גאתך
ויכחשו איביך לך   ואתה על במתם תדרך :

CAP. XXXIV. לד

1 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבא ראש
הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל
הארץ מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת
4 ועד הים האחרון : ויאמר יהוה אליו זאת הארץ
אשר נשבעתי לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב

24. ויהי — יהיה 299. וטבל — ו ^ 62. רגליו — ורגליו 62.
25. מנעליך — י ^ 64.
26. ובגאותו 61, 65, 670. שחקים — שחוקי 65 — מחוקים
forte 127 — שחוקים 61, 62, 670.
27. ומתחת primo ומתח 69. זרועתו — זרוערת 127.
מפניך — פ ^ 62.
28. בטח — בחטח 62. על — אל 64. ארץ — הארץ 62.
דיגן 65. שמיך — שמיו 65.
29. מי ^ 64. עם — העם 65, 183. גאותך 61, 62, 183, 670.

1. ראש הפסגה ^ 65. ויריאהו 183.

לאמר לזרעך אתננה הראתיך בעינך ושמה לא
5 תעבר : וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב
6 על פי יהוה : ויקבר אתו בגיא בארץ מואב מול
בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום
7 הזה : ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו לא
8 כחתה עינו ולא נס לחה : ויבכו בני ישראל את
משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי
9 אבל משה : ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי
סמך משה את ידו עליו וישמעו אליו בני ישראל
10 ויעשו כאשר צוה יהוה את משה : ולא קם
עוד נביא בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים
11 אל פנים : לכל האותות והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו
12 ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל המראה
הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

4. ושמה — ה ‸ 183.
6. ויקבר — ויקברו 62, 65.
7. כחתה — כהתה 65, 127, 183, 333. עיניו 62, 127.
8. ויבכו בני יש sup. ras. 62. בכי — בכה 65, 183, 670.
9. ידו — ידיו 64.
10. ידעו — ידעהו 65, 183.
11. האתות 65, 183. שלחו — שלחהו 62, 65, 183;
12. ולכל 2° — ו ‸ 65.

5

